

VRIJDAG 24 APRIL 2009

VOORZITTER: MARTINE ROURE

Ondervoorzitter

1. Opening van de vergadering

(De vergadering wordt om 9.00 uur geopend)

2. 25e jaarverslag van de Commissie over de controle op de toepassing van het gemeenschapsrecht (2007) (debat)

De Voorzitter. - Aan de orde is het verslag (A6-0245/2009) van Monica Frassoni, namens de Commissie juridische zaken, over het 25e jaarverslag van de Commissie over de controle op de toepassing van het gemeenschapsrecht (2007) [2008/2337(INI)].

Monica Frassoni, rapporteur. – (IT) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, dit is mijn derde verslag over de toepassing van het gemeenschapsrecht en ik moet zeggen dat ik – met alle respect voor de enorme hoeveelheid werk die wij samen met de Commissie hebben verzet – niet vind dat we nu zo tevreden kunnen zijn. Er zijn in essentie drie problemen die ik zou willen noemen en die in ons verslag onder uw aandacht, maar bovenal onder de aandacht van de Commissie worden gebracht.

Ik bespeur bij de Commissie de neiging om in vergelijking tot het begin minder aandacht te schenken aan wat het Parlement doet en vraagt. In tegenstelling tot het verleden hebben wij namelijk vrijwel geen enkel antwoord ontvangen op de vragen die wij in de laatste twee verslagen hebben gesteld. Ik moet zeggen dat dit een zekere frustratie bij mij oproept, omdat we met zijn allen hadden afgesproken dat de toepassing van het gemeenschapsrecht een prioriteit was van de agenda voor betere regelgeving.

Wat zijn de problemen waar wij tegenaan zijn gelopen? De drie fundamentele kwesties die wij met de Commissie bespraken, waren transparantie, middelen en duur van de procedures.

Wat betreft het nieuwe element dat wij gezamenlijk hadden vastgesteld, namelijk de transparantie, zien we dat er slechts tamelijk langzaam vorderingen worden gemaakt. Degenen die inbreukprocedures uitvoeren of verzoeken om het inleiden van inbreukprocedures en die willen weten waarom deze procedures zijn gesloten of juist zijn ingeleid, hebben daartoe – zelfs met de nieuwe regelgeving over de toegang tot documenten – steeds minder mogelijkheden.

In de tweede plaats wil ik het hebben over de vaststelling van prioriteiten: het stellen van prioriteiten, de naleving en de afwikkeling van inbreukprocedures moet vanzelfsprekend leiden tot besluiten die niet alleen maar technisch zijn, maar ook politiek. En hoewel we daar al drie, vier jaar aan werken, vormen de controle en het transparantiemechanisme helaas nog steeds een probleem, niet alleen intern, dus met betrekking tot de Commissie, maar ook extern.

Ik wil u een paar voorbeelden geven die te maken hebben met het gemeenschapsrecht op milieugebied. We weten dat de toepassing van het gemeenschapsrecht hier het grootste probleem vormt, en toch lopen we nog steeds behoorlijk achter, zowel vanuit financieel oogpunt als vanuit het oogpunt van de prioriteit die aan dit gebied wordt gegeven.

Een van de onderwerpen die het interessantst waren en waarover we de meest positieve discussies met de Commissie hebben gevoerd, was de beperking van de duur van de procedures. We hadden daarvoor een reeks mechanismen voorgesteld en daarover ook deels overeenstemming met de Commissie bereikt. Ook wat dit betreft geraakten wij echter in een impasse, als gevolg van een zekere inertie die naar ik hoop in de toekomst zal verdwijnen.

Een ander punt waarover we lang gediscussieerd hebben met de Commissie was het proefproject “EU Pilot”: dit project houdt in dat wanneer een burger een klacht indient bij de Commissie, deze wordt doorgestuurd naar de betreffende lidstaat, zodat die op de een of andere wijze kan reageren. De beoordeling die enkele lidstaten hebben gegeven, in het bijzonder ons land, mijnheer Tajani, over het functioneren van dit proefproject, is relatief onbevredigend. Het feit dat de Commissie niet meer rechtstreeks schrijft aan hen die

zich schuldig hebben gemaakt aan een mogelijke inbreuk, heeft namelijk tot gevolg dat de overheid die deze, laten we zeggen, veronderstelde inbreuk heeft gepleegd, beduidend minder gemotiveerd is om te antwoorden.

Zo gaat het altijd: als een Italiaans ministerie het bestuur van een regio aanschrijft, dan zal dat ongetwijfeld minder doeltreffend zijn dan een brief die rechtstreeks van de Commissie afkomstig is. Op dit soort kritiek op het proefproject is helaas weinig reactie gekomen van de kant van de Commissie. Ik behoud mij voor in het tweede deel van het debat terug te komen, mevrouw de Voorzitter, om te reageren op de opmerkingen die vicevoorzitter Tajani ongetwijfeld zal maken.

Antonio Tajani, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (FR) Mevrouw de Voorzitter, ik zal vandaag Commissievoorzitter Barroso vertegenwoordigen bij de bespreking van ons jaarverslag voor het jaar 2007 over de controle op de toepassing van het gemeenschapsrecht. De heer Barroso heeft me gevraagd u te vertellen dat het hem spijt dat hij vanavond niet zelf aan het debat kan deelnemen.

De Commissie is heel blij met de steun van dit Parlement voor de benadering die ze gevolgd heeft in haar mededeling van 2007 met de titel “Een Europa van resultaten – toepassing van het Gemeenschapsrecht”.

De Commissie-Barroso hecht bijzonder belang aan de correcte toepassing van het gemeenschapsrecht en beschouwt dit als één van haar belangrijkste prioriteiten. Daarom heeft de Commissie zich extra ingezet om haar werkwijzen te verbeteren, ten gunste van zowel burgers als ondernemingen, zoals uitgelegd in de mededeling van 2007.

Eerdere resoluties van het Parlement zijn de inspiratie geweest voor een groot aantal in deze mededeling opgenomen initiatieven. Om te beginnen zijn we in januari begonnen met het opvoeren van de frequentie van de besluitvorming inzake inbreukprocedures, om zo de afwikkeling van de processen te vergemakkelijken. Een tweede punt is het opstarten, in april van het afgelopen jaar, van het proefproject “EU Pilot”. Daar doen vijftien lidstaten aan mee. Ze zullen proberen om via een nieuwe methode betere oplossingen te vinden voor problemen en betere informatie beschikbaar te stellen. Derde punt: het belangrijkste doel bij dit initiatief – dat tegemoet komt aan de belangen van het Parlement – is een betere behartiging van de belangen van de burgers en ondernemingen als het gaat om vragen en problemen die verband houden met de toepassing van het gemeenschapsrecht, inclusief niet-naleving van het gemeenschapsrecht. Punt vier: de Commissie zal hoe dan ook besluiten schendingen te vervolgen als er binnen het kader van voornoemd project geen oplossing wordt gevonden, en dan vooral door het inzetten van inbreukprocedures. Punt vijf: Commissievoorzitter Barroso heeft de voorzitter van de parlementaire Commissie juridische zaken, de heer Gargani, schriftelijk informatie verschaft aangaande het functioneren van dit proefproject in december 2008. In die brief heeft hij ook aangegeven dat de Commissie van plan is het Parlement een uitgebreid verslag te zenden over de wijze waarop dit project dit eerste jaar heeft gewerkt. Men is al begonnen met de voorbereidingen.

Na de mededeling heeft de Commissie ook een jaarverslag aangenomen met een meer politieke inhoud. Hierin wordt eveneens ingegaan op het werk dat de afgelopen jaren is verricht, maar er wordt ook aangegeven waar de prioriteiten liggen als het gaat om de toepassing van het gemeenschapsrecht. Het verslag bevat verder een programma voor het ten uitvoer leggen van de vastgestelde prioriteiten.

Het verslag vormt verder een belangrijke strategische verklaring van de Commissie over een sleutelaspect van het programma “Beter wetgeven”. Eén van de doelstellingen van dat initiatief bestaat erin het Parlement nuttiger informatie te verschaffen om het zo in staat te stellen een beter kader te ontwerpen voor de te voeren interinstitutionele discussies.

Het Parlement kan zich vinden in de prioriteiten zoals die in het jaarverslag van 2008 zijn vastgesteld, en dan vooral die prioriteiten die betrekking hebben op de grondrechten en de kwaliteit van het bestaan. De Commissie legt dit jaar in haar verslag voor het eerst wat specifiekere doelstellingen per sector vast. We willen ons vooral concentreren op acties die concrete resultaten opleveren voor de burgers en ondernemingen.

De acties die met betrekking tot de vorig jaar vastgelegde prioriteiten zijn ondernomen en de daarbij geboekte resultaten zullen in het jaarverslag voor dit jaar worden opgenomen. Dat verslag noemt ook de prioriteiten voor de periode 2009-2010.

Ik dank u. Ik ben heel benieuwd naar hetgeen u in dit debat zult inbrengen. Aan het einde van het debat zal ik antwoord geven op een aantal vragen van mevrouw Frassoni.

Diana Wallis, *rapporteur voor advies van de Commissie verzoekschriften*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik feliciteer mevrouw Frassoni met haar verslag. Ik denk dat zowel zij als ik al twee of drie jaar met plezier namens het Parlement samenwerken aan dit verslag. Die samenwerking is prettig, maar wat ik niet prettig vind is dat wij

uiteindelijk elk jaar weer grotendeels dezelfde verzoeken herhalen en de indruk hebben dat wij maar rondjes blijven draaien.

Het zou echter simpel moeten zijn, want eigenlijk moeten wij er alleen maar voor zorgen dat onze burgers inzicht krijgen in het gemeenschapsrecht, in de handavingsprocedures die worden toegepast wanneer zich problemen voordoen en ten slotte ook in het resultaat van die handavingsprocedures. Maar het lijkt wel alsof we voortdurend nieuwe mechanismen moeten proberen te verzinnen om daadwerkelijk invulling te geven aan een procedure die weliswaar al bestaat maar verre van duidelijk en transparant is.

We hebben reeds enige vooruitgang geboekt in die zin dat de beginfase van het proces, namelijk het begrijpelijk maken van het gemeenschapsrecht, thans door de Commissie in aanmerking wordt genomen. Ik stel dan ook met voldoening vast dat de wetgevingsdocumenten nu regelmatig worden voorafgegaan door zogenaamde samenvattingen voor de burgers, zodat wij allen – en ook degenen die wij hier vertegenwoordigen – inzicht krijgen in welke koers wij moeten varen en wat de eindbestemming van het recht moet zijn.

Met betrekking tot de handavingsprocedure verkeren wij echter nog steeds in een positie waarin de beslissing om het recht al dan niet te handhaven – en met name de reden waarom die beslissing al dan niet wordt genomen – verre van duidelijk is, zodat de burgers vaak in het ongewisse worden gelaten. Zo hebben wij onlangs een brief ontvangen van een Europegezinde burger die na een mislukte poging om de handhaving van een Europees wetgevingsdocument af te dwingen zo ontgoocheld was dat hij sindsdien een anti-Europese partij steunt.

Daar zit 'm de knoop: als wij dit niet rechtekken, brengen wij het gehele gemeenschapsrecht en al onze instellingen in diskrediet. Dat is wat er op het spel staat. Tijdens de laatste dagen van ons mandaat rennen wij de gehele tijd van hier naar daar, van trialoog naar trialoog en van het ene akkoord in eerste lezing naar het andere. Wij debatteren over woorden en over de betekenis van zinnen in het gemeenschapsrecht. Dat is een goede zaak. Maar als dat recht uiteindelijk niet wordt gehandhaafd zoals onze burgers verwachten, moeten wij onszelf afvragen: waar zijn wij mee bezig?

Al onze instellingen zijn medeverantwoordelijk voor de controle op de toepassing van het gemeenschapsrecht. De hoofdverantwoordelijkheid berust evenwel bij de Commissie. Het is dan ook te hopen dat wij hier niet langer elk jaar hetzelfde debat hoeven te voeren.

Tadeusz Zwiefka, namens de PPE-DE-Fractie. – (PL) Mevrouw de Voorzitter, een van de fundamentele beginselen die aan de werking van de Europese Unie ten grondslag liggen, is het feit dat de lidstaten de verplichting aanvaarden om het gemeenschapsrecht om te zetten en toe te passen. Dit beginsel vormt de basis voor het integratieproces. We hebben zonder twijfel behoefte aan een voortdurende en actieve samenwerking tussen de Commissie en de lidstaten, niet alleen om snelle en efficiënte antwoorden te kunnen geven op de twijfels van de burgers, maar ook om inbreuken op de toepassing van het gemeenschapsrecht te bekritisieren en recht te zetten. Ik verwelkom de verklaring van de Commissie over nauwere samenwerking met het Europees Parlement aangaande de rapportage en de toepassing van het gemeenschapsrecht.

Nationale rechtbanken spelen een essentiële rol bij de toepassing van het gemeenschapsrecht. Met het oog hierop geef ik mijn volledige steun aan de inspanningen van de Commissie om aanvullende opleidingen vast te stellen voor rechters, juristen en ambtenaren in de lidstaten. De doeltreffende toepassing van het gemeenschapsrecht gaat echter nog steeds gepaard met moeilijke uitdagingen, zoals de ernstige vertragingen bij de omzetting van richtlijnen.

Een van de belangrijkste mechanismen waarmee we kunnen controleren hoe het Europees recht in werkelijkheid wordt toegepast, is het systeem van de verzoeken om een prejudiciële beslissing. Deze procedure heeft tot doel nationale rechtbanken in staat te stellen te waarborgen dat het Europees recht in alle lidstaten op uniforme wijze wordt geïnterpreteerd en toegepast.

Een fundamenteel probleem bij de procedure voor verzoeken om een prejudiciële beslissing is de tijd die nodig is om een antwoord te krijgen van het Hof van Justitie. Deze termijn bedraagt jammer genoeg nog steeds circa twintig maanden. De reden hiervoor blijft dezelfde, met name het vertalen van de processtukken in alle talen van de Europese Unie. Dit neemt ongeveer negen maanden in beslag. Het spreekt vanzelf dat deze vertalingen van groot belang zijn, aangezien ze niet alleen een brede toegang tot de meest recente en voornaamste Europese rechtspraak garanderen, maar ook het juridisch vertrouwen in de Europese Unie versterken. Uiteindelijk zal het welslagen of mislukken van de doeltreffende invoering van het EU-recht echter afhankelijk zijn van de keuze voor het meest geschikte institutionele model. Kennis en middelen alleen zijn niet voldoende. Ook de wil om actie te ondernemen, moet aanwezig zijn.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *namens de PSE-Fractie*. – (PL) Mevrouw de Voorzitter, net als de voorbije jaren heeft de Commissie geen gehoor gegeven aan de kwesties die het Parlement vorig jaar aan de orde heeft gesteld in zijn resolutie over de controle op de toepassing van het gemeenschapsrecht, waarvan ik de auteur was. In dit opzicht is het nog steeds zorgwekkend dat er geen enkele verbetering kan worden vastgesteld op de volgende drie fundamentele gebieden: transparantie, middelen en de duur van de procedures.

Van alle nieuwe inbreuken in 2007 hebben 1 196 gevallen betrekking op het niet meedelen van nationale maatregelen tot omzetting van Europese richtlijnen. Het is onaanvaardbaar dat de Commissie zichzelf maar liefst twaalf maanden de tijd gunt voor het onderzoeken van deze eenvoudige gevallen, die afgezien van de noodzaak om snel te reageren geen enkele analyse of beoordeling vergen. Het proefproject 'EU Pilot', dat een jaar geleden in vijftien EU-lidstaten is opgestart om de nieuwe methode voor het reageren op klachten te testen, zou tot de andere lidstaten kunnen worden uitgebreid. Door het gebrek aan informatie over de evaluatie van de werking van dit project is het Europees Parlement helaas niet in staat hierover uitspraak te doen.

Spijtig genoeg is tijdens de huidige zittingsperiode ook geen significante vooruitgang geboekt aangaande de rol die het Parlement zou moeten spelen bij de controle op de toepassing van het gemeenschapsrecht. Met het oog hierop moeten we aandringen op de onmiddellijke uitvoering van de hervormingen die door de Werkgroep inzake hervorming en aanpassing van de wetgeving zijn voorgesteld en die het vermogen van het Parlement om zelf toezicht uit te oefenen op de toepassing van het gemeenschapsrecht in de lidstaten versterken.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Mevrouw de Voorzitter, voor deze ene keer verheugt het me dat de Commissievoorzitter er niet zelf is en dat de heer Tajani is gekomen, omdat de heer Tajani het voordeel heeft lid van het Europees Parlement te zijn geweest. En ik weet dat hij als lid van het Europees Parlement dezelfde frustratie heeft ervaren als wij ten aanzien van de toepassing van het gemeenschapsrecht.

Welnu, het Parlement legt de Commissie nogal eens het vuur na aan de schenen, maar ik denk dat we de Commissie op dit moment het onmogelijke vragen, want het hele gemeenschapsrecht en iedere toepassing van het gemeenschapsrecht zijn gebaseerd op indirecte toepassing.

Wat ik wil zeggen is dat de Commissie maar over een beperkt aantal functionarissen beschikt in haar zetel, waar zij een handvol klachten ontvangt en een handvol mogelijkheden heeft om te handelen. De huidige tendens is echter dat de begrotingsbevoegdheden worden verkleind, waardoor de Commissie in haar handelen zal worden beperkt.

Het hele gemeenschapsrecht en elke toepassing van het gemeenschapsrecht zijn gebaseerd op het handelen van de nationale autoriteiten: nationale parlementen, nationale rechters en nationale overheidsfunctionarissen.

Op dit punt geloof ik niet dat we te veel kunnen eisen van de Commissie. Wat we moeten doen is de Commissie helpen, en ik geloof dat het verslag van mevrouw Frassonni enkele nuttige punten bevat om van de toepassing van het gemeenschapsrecht een realiteit te maken. Ik bedoel dan die punten die gaan over de relatie tussen richtlijnen en nationale maatregelen, de samenwerking tussen de nationale parlementen en het handelen van de nationale rechters.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik vraag mij af of commissaris Tajani ermee kan instemmen dat het grootste obstakel voor de correcte toepassing van het gemeenschapsrecht in feite onze nationale regeringen zijn.

Laat ik hiervan een voorbeeld geven. Een twintigtal jaar geleden hebben wij overeenstemming bereikt over het feit dat wij in de gehele Europese Unie vier vrijheden zouden waarborgen. In mijn kiesdistrict wonen veel mensen van Italiaanse afkomst. Een van hen is leraar en spreekt uiteraard vloeiend Italiaans. Hij keerde terug naar zijn familie in Italië en mag zijn beroep niet uitoefenen in het land van zijn familie omdat hij zijn diploma in Engeland heeft behaald. Het lijkt geen twijfel dat een dergelijk verbod onjuist is, maar toch kunnen wij niets doen tegen deze praktijken, omdat de Italiaanse autoriteiten – om welke reden ook – beweren dat dit werk alleen mag worden uitgeoefend door Italiaanse staatsburgers.

Ook het optreden van de Britse regering in de luchthavens lijkt mij in strijd te zijn met de meeste Europese overeenkomsten. Kan de Commissie onze nationale regeringen op enigerlei wijze aanzetten tot een beetje Europese solidariteit? Bijvoorbeeld door tijdens de volgende top een verzoek in die richting te lanceren?

David Hammerstein (Verts/ALE). – (ES) Mevrouw de Voorzitter, in de afgelopen vijf jaar heb ik als Parlements lid dat lid is van de Commissie verzoekschriften vele honderden verzoekschriften, klachten en

vragen over het milieu onder ogen gekregen en daarbij is me opgevallen dat de nationale autoriteiten niet alleen nauwelijks meewerken, maar in sommige lidstaten zich zelfs verzetten tegen toepassing van de richtlijn over natuurlijke habitats en andere milieuriichtlijnen.

Het is duidelijk te zien hoe onbekwaam de diensten van de Commissie zijn. Ze hebben namelijk onvoldoende middelen en een gebrek aan politieke wil om het gemeenschapsrecht toe te passen, zelfs in de meest evidente zaken. Er gaan in de meeste gevallen zoveel jaren overheen dat we tegen de tijd dat een inbreukprocedure bij het Europees Hof van Justitie voorkomt, *in articulo mortis* handelen en het kwaad al is geschied, waardoor het milieurecht zinloos is geweest.

Antonio Tajani, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (FR) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren afgevaardigden, de ontwerpresoluties die we nu bespreken zijn vooral gericht op de behartiging van de belangen van de burgers, in het bijzonder van eisers, bij de toepassing van het gemeenschapsrecht.

Binnen de grenzen die de verplichting tot vertrouwelijkheid ons oplegt betracht de Commissie zoveel mogelijk transparantie, hetzij in het kader van haar correspondentie, hetzij door informatie uit het jaarverslag openbaar te maken via de website Europa.

De Commissie is nu bezig ten behoeve van de burgers een gemeenschappelijk portaalsite voor de Europese Unie te creëren. Ze bekijkt nu op welke wijze we nuttige informatie voor de burgers het beste kunnen presenteren, en hoe we de burgers het beste kunnen doorverwijzen naar de informatie die voor hen belangrijk is.

De Commissie is bijna gereed met de omschrijving van de verantwoordelijkheden van de lidstaten bij schendingen van het gemeenschapsrecht. Dat kan de burgers helpen bij het verkrijgen van schadeloosstelling via de nationale rechtbanken.

Wat het indienen van klachten betreft: de Commissie herhaalt dat ze veel belang hecht aan vormvoorschriften, een efficiënte verwerking van klachten en goede informatie voor de eisers over de voortgangstatus van de door hen ingezette procedures. De Commissie vindt het ook belangrijk dat er zo snel mogelijk oplossingen worden gevonden.

Net zoals mevrouw Wallis en de heer Medina Ortega dat zojuist terecht hebben gedaan, wil ook ik graag wijzen op de belangrijke rol die de nationale rechtbanken spelen bij de toepassing van het gemeenschapsrecht. De Commissie werkt binnen een aantal kaders samen met de nationale rechters om deze – zoals de heer Zwiefka al heeft aangegeven – beter bekend te maken met de verschillende aspecten van het gemeenschapsrecht en ze alle nodige instrumenten voor het vergaren van relevante informatie te verschaffen.

Wat de nieuwe methode, het proefproject “EU Pilot”, betreft: het gaat hier niet om een extra stap in de procedure. Aan de hand van deze methode kan snel worden vastgesteld of er binnen korte tijd een directe oplossing kan worden gevonden voor de betrokkenen in een bepaalde lidstaat. Deze aanpak is gebaseerd op de praktijkervaring die de Commissie in de loop der jaren heeft opgedaan. De Commissie en de participerende lidstaten getroosten zich nu een grotere inspanning om contacten te leggen en resultaten te bereiken.

In het ontwerpverslag dat we nu bespreken worden vrij veel specifieke punten aan de orde gebracht. De Commissie zal in haar antwoord op deze resolutie uitleg verschaffen over alle aspecten waarop ik vandaag niet kan ingaan.

Met betrekking tot de infrastructuur – een ander onderwerp uit mijn portefeuille – moet ik zeggen dat ik heel blij ben met de oproep van dit Parlement om op dit punt actie te ondernemen. In voorkomende gevallen kunnen we besluiten inbreukprocedures af te sluiten, als blijkt dat die procedures de lidstaten verhinderen te investeren in infrastructuur die van belang zijn voor de uitvoering van het Europees economisch herstelplan.

Mevrouw de Voorzitter, dames en heren afgevaardigden, we hebben kunnen vaststellen dat het Parlement en de Commissie er allebei op aandringen dat het gemeenschapsrecht in het belang van de burgers en ondernemingen op de juiste wijze en in genoegzame mate wordt toegepast.

We herhalen daarom onze stelling dat dit aspect van het programma “Beter wetgeven” van cruciaal belang is.

Monica Frasson, *rapporteur*. – (IT) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, dank u wel. Het is zeer interessant dat de commissaris uit de hele resolutie nu juist datgene gekozen heeft waar ik als rapporteur het minst over

te spreken ben, maar desalniettemin waardeer ik alles wat hij gezegd heeft en de toezeggingen die hij in naam van de Commissie heeft gedaan.

Ik wil graag nog van deze gelegenheid gebruik maken om te wijzen op een aantal problemen waarvan ik hoop dat de Commissie ze zal aanpakken. Het eerste probleem is de steeds verder afbrokkelende autonomie van de DG's, de directoraten-generaal, die te maken hebben met enerzijds een juridische dienst die steeds minder geneigd is naar de rechter te stappen, en anderzijds een secretariaat-generaal dat steeds minder geneigd is de lidstaten aan te sporen; daarvan zou ik helaas talloze voorbeelden kunnen geven.

Dan is er nog het reële probleem dat de naleving van het gemeenschapsrecht door een gebrek aan middelen niet doeltreffend wordt gehandhaafd. In verband met de naleving van Richtlijn 2004/38/EG over het vrij verkeer van burgers – die wij zorgvuldig onder de loep hebben genomen, mevrouw de Voorzitter – zijn bijvoorbeeld 1 500 klachten ingediend door burgers, maar is er in slechts negentien gevallen een inbreukprocedure ingeleid.

Verder heb ik met betrekking tot het proefproject "EU Pilot" al gewezen op het probleem van een verminderde overtuigingskracht en op het feit dat het niet altijd mogelijk is de duur van een procedure te beperken. Het mag duidelijk zijn dat wanneer in het proefproject onderwerpen worden opgenomen zoals verontreinigingsgevallen die al zijn vastgesteld en voorschriften voor de jacht die duidelijk en openlijk in strijd zijn met de communautaire regelgeving, niet van de lidstaten kan worden geëist dat ze actie ondernemen, omdat de procedure daar uiteindelijk alleen maar mee vertraagd wordt.

Tot slot, mevrouw de Voorzitter, is er een relatief nieuw en mijns inziens verontrustend probleem, en dat is de gestaag toenemende, extreme formaliteit van de antwoorden die de Commissie geeft in combinatie met het steeds sterkere arbitraire karakter van de besluitvorming. Onlangs is een inbreukprocedure gesloten omdat dat politiek opportuun was; ik heb het over het MOSE-project. Het behoeft geen betoog dat de zaken ingewikkeld kunnen worden wanneer het criterium 'politiek opportuun' zijn intrede doet in een controlemechanisme dat in de eerste plaats juridisch dient te zijn.

Tot besluit wil ik nog een zeer ernstig probleem noemen dat betrekking heeft op onze eigen instelling, het Parlement. In de hervormingen waarover wij binnenkort zullen debatteren en waar we in mei over zullen stemmen is namelijk een forse beperking voorzien van de bevoegdheden van de Commissie verzoekschriften en dat is een uitermate ernstige vergissing. Een beperking van de macht van de Commissie verzoekschriften betekent immers een beperking van de macht die de burgers hebben in het doen van aangifte over en het aanpakken van inbreuken op het gemeenschapsrecht.

De Voorzitter. - Het debat is gesloten.

De stemming vindt vandaag plaats.

3. Grensoverschrijdende betalingen in de Gemeenschap - Werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld (debat)

De Voorzitter. - Aan de orde is de gecombineerde behandeling van:

– het verslag (A6-0053/2009) van Margarita Starkevičiūtė, namens de Commissie economische en monetaire zaken, inzake het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad over grensoverschrijdende betalingen in de Gemeenschap [COM(2008)0640 - C6-0352/2008 - 2008/0194(COD)], en

– het verslag (A6-0056/2009) van John Purvis, namens de Commissie economische en monetaire zaken, over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het prudentieel toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld, tot wijziging van de Richtlijnen 2005/60/EG en 2006/48/EG en tot intrekking van Richtlijn 2000/46/EG [COM(2008)0627 - C6-0350/2008 - 2008/0190(COD)].

Margarita Starkevičiūtė, rapporteur. – (LT) Nu de economie van de Europese Unie zich in een periode van recessie bevindt, is het heel belangrijk de economische groei te bevorderen. Uitbreiding van de interne markt is een van de middelen om de economie van de Europese Unie te laten groeien. Die interne markt is op dit moment nog altijd heel erg verbrokken, met name op het gebied van financiële dienstverlening. Met de resolutie die nu op tafel ligt moet dit probleem worden opgelost en een gemeenschappelijke

eurobetalingsruimte tot stand worden gebracht. In het Engels wordt deze ruimte aangeduid als “Single European Payments Area” (SEPA).

Dit document kent een lange geschiedenis. Toen de euro eenmaal was ingevoerd en er een einde kwam aan de wisselkoersen in de landen van de eurozone, werd duidelijk dat de kosten voor grensoverschrijdende betalingen nog steeds niet even hoog waren als de kosten voor het binnenlands betalingsverkeer. Daarom werd Verordening (EG) nr. 2560/2001 van het Europees Parlement en de Raad betreffende grensoverschrijdende betalingen in euro vastgesteld en is deze eind 2001 in werking getreden. In de verordening wordt bepaald dat gelijke kosten dienen te worden toegepast voor lokale, binnenlandse en grensoverschrijdende betalingen en werd dit beginsel ook kracht bijgezet. Dit zou de kosten voor consumenten omlaag moeten brengen en de concurrentie in de markt voor betalingsdiensten moeten bevorderen.

De toepassing van deze verordening heeft geleid tot lagere betalingskosten. Zo kostte een grensoverschrijdende overmaking binnen de Europese Unie van 100 euro vroeger gemiddeld 24 euro en nu nog slechts 2,50 euro. Aan de andere kant bleek het document enkele tekortkomingen te hebben. Daarom is besloten de verordening te herzien.

Het huidige document is een verbeterde versie van Verordening (EG) nr. 2560/2001. Wat is er nieuw in het document? In de eerste plaats is het beginsel van gelijke kosten voor grensoverschrijdende en dergelijke binnenlandse betalingen nu ook van toepassing op automatische incasso's. Vroeger was dit niet mogelijk. Toen de SEPA in het leven werd geroepen en Richtlijn 2007/64/EG betreffende betalingsdiensten werd vastgesteld, kwam echter ook de Europese betalingsruimte in beweging. Daardoor is het vanaf november 2009 mogelijk de populaire elektronische betaalwijze automatische incasso op grensoverschrijdende basis te gebruiken. Dat is een belangrijke stap. Om dit communautaire model voor automatische incasso tot stand te kunnen brengen, is in de verordening vastgelegd dat zolang een bilaterale afspraak tussen de betalingsdienstaanbieders van de betaler en van de begunstigde ontbreekt, de standaard interim-MIF gedurende de overgangperiode tot 2012 0,08 euro zal bedragen.

Het document gaat verder in op de vraag hoe de rechten van de consument beter kunnen worden beschermd en op welke manier handelsbelemmeringen kunnen worden weggenomen. Zo wordt voorgesteld dat de lidstaten zelf bevoegde instanties aanwijzen die toezicht houden op de naleving van deze verordening. Deze nationale instanties zouden actief en grensoverschrijdend moeten samenwerken om het aantal handelsbelemmeringen terug te dringen. Ook zouden zij richtsnoeren kunnen vastleggen over de manier waarop procedures worden vastgesteld om de naleving van het beginsel te toetsen.

Nieuw in het herziene document is ook het voorstel om geleidelijk een einde te maken aan de verplichting voor banken in bepaalde landen om betalingsbalansstatistieken op te stellen. Tevens wordt voorgesteld om andere procedures vast te leggen voor het opstellen van betalingsbalansstatistieken.

Ik vind het zeer spijtig dat er op dit punt geen akkoord is bereikt met de Raad. De herzieningsprocedures voor betalingsbalansen en de uitvoeringsprocedures zijn nog steeds niet vastgesteld. Het Parlement en de Commissie hebben toegezegd dat er een strikte termijn zou worden gehanteerd.

John Purvis, rapporteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, deze richtlijn speelt in op zowel het toenemende belang van de elektronische handel en het elektronisch geld als de behoefte aan een duidelijk wetgevingskader. De richtlijn heeft ten doel het gebruik van elektronisch geld voor internetbetaalrekeningen, beltegoeden voor mobiele telefonie, oplaadbare reiskaarten en cadeaubonnen te vergemakkelijken.

Net zoals andere vormen van geld slaat elektronisch geld monetaire waarden op en is het een geschikt ruilmiddel. In tegenstelling tot betalingsinstrumenten zoals krediet- en debetkaarten, waarbij bankrekeningen betrokken zijn, fungeert het als een vooruitbetaald betaalmiddel aan toonder. Het wordt gebruikt voor betalingen – doorgaans van kleine bedragen – aan andere partijen dan de gebruiker en verschilt dus van voor één doel gebruikte vooruitbetaalde kaarten zoals telefoonkaarten. Aangezien het gebruik van elektronisch geld geen bankrekening vereist, is het met name een dienstige betalingswijze voor mensen in de samenleving die geen bankrekening hebben of kunnen hebben.

Het is alweer acht jaar geleden dat Benjamin Cohen in zijn artikel “Electronic Money: New Day or False Dawn?” verklaarde dat het tijdperk van het elektronisch geld nabij was. Helaas is deze voorspelling even voorbarig als te optimistisch gebleken, althans wat Europa betreft. De voordelen die elektronisch geld in Europa biedt, beantwoorden nog lang niet aan de verwachtingen die werden gekoesterd bij de aanneming van de eerste e-geldrichtlijn in 2001.

Waarschijnlijk is dat te wijten aan de hoge eisen ten aanzien van het aanvangskapitaal en andere beperkingen die getuigen van een te grote voorzichtigheid. Het aantal instellingen voor elektronisch geld verschilt aanzienlijk van lidstaat tot lidstaat. Zo telt Tsjechië er bijvoorbeeld meer dan veertig, terwijl in Frankrijk en Duitsland samen slechts twaalf instellingen voor e-geld opereren. Bovendien zagen twee Duitse instellingen zich genoodzaakt uit te wijken naar het Britse rechtsgebied omdat er tussen de lidstaten enorme wetgevingsverschillen bestaan, zelfs in het kader van deze richtlijn. In augustus 2007 – twee jaar geleden – hadden uitgevers van elektronisch geld slechts één miljard euro uitstaan terwijl er zeshonderd miljard euro aan contant geld in omloop was.

Het lijkt dan ook geen twijfel dat e-geld nog een lange weg te gaan heeft, wil het een serieus alternatief voor contant geld worden. Toch groeit het gebruik van dit soort geld aanzienlijk, ondanks de belemmeringen. Deze nieuwe richtlijn moet ervoor zorgen dat nieuwe, innoverende en veilige elektronische-gelddiensten kunnen worden opgezet om zodoende de toegang tot de markt voor nieuwe actoren te bevorderen en een reële en effectieve concurrentie tussen de marktdeelnemers te waarborgen. Aangezien het aanvangskapitaal wordt teruggebracht van één miljoen euro tot 350 000 euro zullen ook nieuwe en kleinere exploitanten de kans krijgen om tot de markt toe te treden. De Commissie economische en monetaire zaken had evenwel de voorkeur gegeven aan een nog lager bedrag.

Dienstverleners kunnen de verkooppunten voor elektronische betalingen uitbreiden, bijvoorbeeld door de consument die zijn metrokaartje met e-geld betaalt tevens de gelegenheid te bieden een koffie, een krant of een bos bloemen te kopen in de stationskiosk. Deze mogelijkheid bestaat reeds in Hongkong, om maar een voorbeeld te noemen, en is een waar succes gebleken.

Wij hebben het wetgevingsproces in allerijl doorlopen om tot een akkoord te komen in eerste lezing en deze maatregel nog te kunnen vaststellen vóór de Europese verkiezingen. Ik wens mijn oprechte dank te betuigen aan Ivo en Melanie van het personeel van de Commissie economische en monetaire zaken, aan de schaduwrapporteurs van de sociaaldemocratische en de liberale fractie, de heer Pittella en mevrouw Raeva, aan de diensten van de Commissie en aan het Tsjechische voorzitterschap, met name aan Tomáš Trnka en zijn team, voor hun zeer positieve samenwerking. Wij zijn er geen van allen in geslaagd alles te bereiken wat wij hadden willen bereiken, maar desalniettemin ben ik van oordeel dat wij een belangrijke stap voorwaarts hebben gezet. Ik zou het dan ook bijzonder op prijs stellen als het Parlement dit voorstel zou steunen.

Antonio Tajani, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (IT) Mevrouw de Voorzitter, geachte afgevaardigden, in de allereerste plaats wil ik namens de Commissie mijn waardering uitspreken voor de vlotte behandeling van deze twee zo belangrijke dossiers door het Parlement en daarom wil ik zowel de rapporteurs als de voorzitter van de Commissie economische en monetaire zaken, Pervenche Berès, bedanken voor de beslissende bijdrage die zij hebben geleverd aan de snelheid waarmee de werkzaamheden konden worden afgerond.

Over nog maar een paar maanden moeten de lidstaten de betalingsdienstenrichtlijn hebben omgezet. Samen met de aanzienlijke inspanning die de betalingssector heeft geleverd om de producten voor SEPA, de gemeenschappelijke eurobetalingsruimte, te ontwikkelen, vormen deze twee maatregelen een essentiële stap op weg naar de voltooiing van de interne markt voor betalingen, een stap die bovendien op het juiste moment gezet wordt. Deze maatregelen, in combinatie met de richtlijn, voltooien de juridische basis die onontbeerlijk is om de transparantie, rechtszekerheid en stabiliteit van de markt te waarborgen. Dankzij de onderhandelingen van de afgelopen weken hebben we zeer snel een consensus over deze twee dossiers kunnen bereiken.

Wat betreft de herziene verordening over grensoverschrijdende betalingen, kan ik u tot mijn genoegen meedelen dat de Commissie het eens is met de voorgestelde wijziging, die het resultaat is van een compromis. De Commissie is met name verheugd over de aan haar oorspronkelijke voorstel toegevoegde artikelen die de kwestie van de multilaterale interbancaire kosten voor automatische incasso's regelen. De markt zat te wachten op deze voorschriften en wij vinden ze onmisbaar voor de tijdige lancering van automatische SEPA-incasso's door de Europese banken.

Deze voorschriften geven de betalingssector drie jaar om voor automatische incasso's een commercieel model voor de lange termijn voor te stellen dat in overeenstemming is met de mededingingsregels. De Commissie is, in een geest van compromis, bereid haar steun te geven aan de onvoorwaardelijke afschaffing van deze verplichtingen middels een herzieningsclausule, zoals het Parlement en de Raad hebben voorgesteld.

Wat de herziene richtlijn inzake elektronisch geld betreft: dit is een buitengewoon ambitieus stuk wetgeving, dat de oprichting van een markt voor elektronisch geld een echt nuttige tweede kans zal geven, waarvoor grote steun bestaat. Met deze richtlijn wordt beoogd de markt een helder en evenwichtig juridisch en

prudentieel kader te verschaffen, dat een einde maakt aan nutteloze, onevenredige of buitensporige bepalingen die de toegang tot de markt belemmeren en dat de uitgifte van elektronisch geld veel interessanter maakt.

De nieuwe richtlijn moet een daadwerkelijke en doeltreffende concurrentie tussen alle marktdeelnemers bevorderen en tegelijkertijd voor alle leveranciers van betalingsdiensten gelijke concurrentievoorwaarden en voor de consument een hoger beschermingsniveau waarborgen. Met het bereikte compromis wordt een optimaal evenwicht tot stand gebracht waarbij onze oorspronkelijke doelstellingen ten volle geëerbiedigd worden en tegelijkertijd adequaat wordt gereageerd op de legitieme zorgen die in de loop van de goedkeuringsprocedure naar voren zijn gebracht. Wij steunen dit voorstel dan ook volledig.

Aloyzas Sakalas, rapporteur voor advies van de Commissie juridische zaken. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, de Commissie juridische zaken steunt het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad over grensoverschrijdende betalingen in de Gemeenschap.

Het initiatief van de Commissie beoogt de volgende doelstellingen: ten eerste, vervanging van de bestaande verordening teneinde de tekst aan te passen aan de marktontwikkelingen; ten tweede, een betere bescherming van de consumentenrechten en totstandbrenging van een passend wetgevingskader voor de ontwikkeling van een modern en efficiënt betalingssysteem binnen de EU; en ten derde, totstandbrenging van een interne markt voor betalingsdiensten in euro.

De Commissie juridische zaken is verzocht advies uit te brengen aan de ten principale bevoegde Commissie economische en monetaire zaken. Zij stelt in haar advies voor dat de lidstaten bestaande instellingen mogen aanwijzen om als bevoegde autoriteit te fungeren en voor dit doel gebruik mogen maken van bestaande procedures of deze mogen uitbreiden. Het is belangrijk dat de reeds bestaande maatregelen en organen voor geschillenbeslechting worden toegepast en verbeterd om de met dit voorstel verband houdende klachten en geschillen op effectieve wijze te kunnen afhandelen.

Er zij op gewezen dat de beginselen van evenredigheid, subsidiariteit en met name het uitgebreide beginsel van gelijke kosten van grensoverschrijdende betalingen in overeenstemming dienen te zijn met artikel 95, lid 1, van het EG-Verdrag. Grensoverschrijdende betalingen in euro vereisen een Gemeenschapsbrede aanpak. De toepasselijke voorschriften en beginselen moeten immers in alle lidstaten gelijk zijn opdat voor alle belanghebbende partijen op de Europese betaalmarkt rechtszekerheid en gelijke concurrentieverhoudingen worden bewerkstelligd.

José Manuel García-Margallo y Marfil, namens de PPE-DE-Fractie. – (ES) Mevrouw de Voorzitter, ik zal alleen ingaan op de verordening over grensoverschrijdende betalingen en het verslag van mevrouw Starkevičiūtė.

Zoals zij al duidelijk heeft uitgelegd, is met deze verordening een antwoord gegeven op de behoeften die werden waargenomen naar aanleiding van de invoering van de euro en is een betrekkelijk helder beginsel vastgelegd, namelijk dat de kosten voor binnenlandse betalingen gelijk moeten zijn aan die voor grensoverschrijdende betalingen. Hoewel deze regel voor de hand ligt in een interne markt, werd zij voor de invoering van deze verordening verre van toegepast.

De verordening heeft dus de aanzet gegeven voor de gemeenschappelijke eurobetalingsruimte, waarover de rapporteur het al heeft gehad, zodat verder commentaar overbodig is.

In de loop der jaren is de verordening verouderd geraakt en werd herziening noodzakelijk om haar in overeenstemming te brengen met de ontwikkelingen op de financiële markten, evenals met de Betalingsdienstenrichtlijn.

De Commissie heeft zich in deze herziening drie doelen gesteld; in de eerste plaats, de grensoverschrijdende automatische incasso's opnemen in de werkingssfeer; in de tweede plaats, procedures vaststellen voor de buitengerechtelijke beslechting van problemen die zouden kunnen voortkomen uit de toepassing van de verordening; en in de derde plaats, de meldingsverplichtingen ten behoeve van de opstelling van betalingsbalansstatistieken geleidelijk afschaffen.

Het Europees Parlement is het hiermee in het algemeen eens maar heeft drie belangrijke wijzigingen aangebracht: een toelichting op de in de verordening gehanteerde rechtsbegrippen; een waarschuwing of herinnering aan de lidstaten om de verordening beter na te leven dan zij in het verleden hebben gedaan; en in de derde plaats, een oproep aan de lidstaten om onderling uitgebreid samen te werken.

Het ging mij om de meldingsverplichtingen in verband met de betalingsbalansstatistieken, en die kwestie is opgelost in het akkoord tussen de verschillende instellingen. Ik ben dan ook geheel en al tevreden met het behaalde resultaat.

Pervenche Berès, *namens de PSE-Fractie*. – (FR) Mevrouw de Voorzitter, ik wil graag ingaan op het verslag van de heer Purvis over elektronisch geld.

Als we ons afvragen waarom elektronisch geld hier niet dezelfde ontwikkeling heeft doorgemaakt als in Hongkong, dan is dat volgens mij heel eenvoudig omdat de Europese burgers eraan gewend zijn geraakt steeds hun bankpas te gebruiken.

Het Parlement heeft bij het uitwerken van deze wetgeving reserves van tweeërlei aard. Om te beginnen heeft iedereen het nu over toezicht. Het gaat niet aan om op zo'n moment enkel op aandringen van de lobbyisten het toezicht op e-geldinstellingen te dereguleren. Het Parlement heeft er dus steeds op aangedrongen dat er werkelijk toezicht moet kunnen worden gehouden op de uitgevers van elektronisch geld en de instellingen die dit type geld beheren. Ik geloof dat we op dit punt nu een aantal garanties hebben ontvangen en daar ben ik blij mee.

Verder vonden wij dat er rekening moet worden gehouden met de belangen van de burgers en al degenen die elektronisch geld gebruiken. Bijzondere aandacht moet daarbij uitgaan naar degenen die hun contract willen opzeggen. Het mag niet zo zijn dat de instellingen die het elektronisch geld beheren hun allerlei beperkingen of – naar ons inzicht veel te hoge – kosten opleggen.

Dat is de logica achter onze steun voor dit voorstel. Wij hopen zo het leven van onze medeburgers te vergemakkelijken, via elektronisch geld. Maar dat mag niet leiden tot misstanden, en zeker niet als het om toezicht gaat.

Mariela Velichkova Baeva, *namens de ALDE-Fractie*. – (BG) Het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad over grensoverschrijdende betalingen in de Gemeenschap, ter vervanging van de verordening die thans van kracht is, is verbonden met de totstandbrenging van een geïntegreerde Europese betalingsmarkt. Het voorstel is gericht op de bescherming van de consumentenbelangen en -rechten en de geleidelijke afschaffing van de meldingsverplichtingen ten behoeve van de opstelling van statistieken.

Ten aanzien van artikel 5 over de betalingsbalans en artikel 12 met betrekking tot de herzieningsclausule tracht onze rapporteur, Margarita Starkevičiūtė, een compromis te bereiken. Bulgarije steunt dit compromis, dat een gelegenheid biedt voor een tijdige, goede beoordeling.

De huidige wereldwijde financiële crisis vestigt de aandacht op de behoefte aan relevante statistische gegevens. Bulgarije is voorstander van de afschaffing van alle voor betalingsdienstaanbieders geldende, op betalingen gebaseerde rapportageverplichtingen ten behoeve van betalingsbalansstatistieken tot een bedrag van 50 000 euro.

Bulgarije staat achter het schrappen van artikel 5, lid 2, aangezien de geuite bezwaren betrekking hadden op een mogelijk verlies van informatie, op de verslechtering van de kwaliteit van de betalingsbalansstatistieken, en op de behoefte aan een periode voor de technische omschakeling naar het rechtstreekse rapportagesysteem.

Antonio Tajani, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (IT) Mevrouw de Voorzitter, geachte afgevaardigden, ik wil nogmaals mijn waardering uitspreken voor de wijze waarop het Parlement deze twee dossiers heeft behandeld. Daardoor kan de nieuwe verordening over grensoverschrijdende betalingen zoals voorzien op 1 november aanstaande in werking treden en de markt voor elektronisch geld profiteert op die manier van een tweede kans zich te ontwikkelen.

Parallel aan de richtlijn betreffende betalingsdiensten kunnen deze twee wetgevingsbesluiten een modern en algemeen juridisch kader creëren voor de interne betalingsmarkt en effenen ze de weg voor een volledige ontwikkeling van de gemeenschappelijke betalingsruimte door de Europese betalingssector. Op die manier zal aan de consumenten en de ondernemingen van Europa een geïntegreerde betalingsmarkt worden geboden, die uit het oogpunt van kosten en optimale kwaliteit efficiënt is.

De Commissie bedankt het Europees Parlement dan ook – en ik zeg u dit met veel genoegen – voor dit laatste bewijs van zijn inspanningen om SEPA tot werkelijkheid te maken.

Nils Lundgren, *namens de IND/DEM-Fractie*. – (SV) Mevrouw de Voorzitter, elektronisch geld dat grensoverschrijdend kan worden gebruikt is een erg grote vooruitgang. Het is een belangrijke taak van de

EU om op die manier de interne markt te verbeteren door het gebruik ervan te bevorderen. Ik wil echter van de gelegenheid gebruik maken om in herinnering te brengen waar we het over hebben.

Toen we voor een groot aantal landen de euro invoerden, gebeurde dat op basis van de analyses van de waarde van een monetaire unie. Het gunstige is dat wij de wisselkosten en andere transactiekosten hebben verlaagd. Door een gemeenschappelijke valuta verminderen we de informatiekosten. De prijs die we daarvoor betalen zijn instabieler economieën. Het is moeilijker om de werkgelegenheid op een gelijkmatig en hoog niveau te houden en de nationale begrotingen stabiel te houden. We zien nu dat het op die punten volkomen verkeerd gaat voor landen als Ierland, Spanje, Italië en Griekenland.

Merk op dat de winst die gemaakt wordt doordat de transactiekosten dankzij de gemeenschappelijke munt zijn gedaald, zou moeten opwegen tegen de offers, maar juist omdat de vooruitgang op het vlak van het betalingssysteem zo enorm is, neemt de winst constant af. Binnen afzienbare tijd bevinden we ons in een situatie waarin we zulke effectieve betalingssystemen hebben dat de kosten volkomen verwaarloosbaar zijn. Dan staan we daar met een gemeenschappelijke munt die eigenlijk alleen zorgt voor instabiliteit in onze Europese economieën. Ik heb het eerder al gezegd en nu ziet u het gebeuren. Denkt u daar maar eens over na.

Margarita Starkevičiūtė, rapporteur. – (LT) Ik wil opmerken dat de onderhavige tekst een compromis is dat het resultaat is van ingewikkelde onderhandelingen tussen de Raad, de Commissie en het Parlement.

Niettemin is het een positief resultaat. Ik bedank dan ook de vertegenwoordiger van de Raad, de heer Trnka, en de vertegenwoordigers van de Commissie voor de samenwerking. Mijn dank geldt verder de medewerkers van de Commissie economische en monetaire zaken, die hebben bijgedragen aan de voorbereiding van dit document. Het zal antwoord geven op de vragen die de heer Lundgren heeft gesteld. De eurozone als geheel wordt namelijk versterkt door robuustere procedures voor betalingsverkeer in euro. Als vertegenwoordiger van een land dat geen deel uitmaakt van de eurozone ben ik blij dat ook lidstaten buiten de eurozone deze verordening desgewenst kunnen toepassen op betalingsverkeer in de nationale munteenheid. In het geval van Litouwen is dat de litas.

Op dit moment lopen in onze landen de kosten voor grensoverschrijdende betalingen en de kosten voor binnenlandse betalingen nog steeds uiteen. Dit is deels toe te schrijven aan het feit dat onze lidstaten niet tot de eurozone behoren. Ik denk dat de toepassing van dit beginsel voor onze nationale munteenheden voor ons als lidstaten die geen deel uitmaken van de eurozone de eerste stap en een van de stappen op weg naar de eurozone is. Verder is het belangrijk dat deze verordening de grensoverschrijdende betalingen aanmoedigt en daarmee de weg opent naar modernisering van de Europese banksector. Banken krijgen namelijk een overgangperiode van drie jaar om te werken aan een nieuw commercieel model ten behoeve van doelmatiger betalingsverkeer.

Dit is een heel belangrijk punt, want we hebben het vaak over innovatie, nieuwe initiatieven en modernisering. Dit document schept voor al deze facetten precies de juiste randvoorwaarden.

John Purvis, rapporteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, om te reageren op de bezorgdheid van mevrouw Berès, wil ik onderstrepen dat wij in deze richtlijn hebben benadrukt dat met elektronisch geld geen deposito's of kredieten kunnen worden geopend. Wij hebben alleen de deur voor het gebruik van e-geld iets verder geopend.

Het vereiste aanvangskapitaal wordt verlaagd tot 350 000 euro, al had de Commissie economische en monetaire zaken het bedrag liever vastgesteld op 200 000 euro. Het permanent aanwezige kapitaal moet 2 procent van het uitstaande e-geld bedragen, al ging onze voorkeur uit naar 1,6 procent. Hoe het ook zij, de mogelijkheid om dit percentage met maximaal 20 procent te verhogen of te verlagen zal de meer liberale lidstaten in de gelegenheid stellen het cijfer terug te brengen tot 1,6 procent, terwijl de conservatieve lidstaten het kunnen optrekken tot 2,4 procent.

Het is uiteraard geen ideale situatie dat dit soort ongelijke mededingingsvoorwaarden in de Europese Unie blijft bestaan, met name wanneer wij benadrukken dat het e-geld van de gebruikers volledig beveiligd is en er nog andere belangrijke gebruikersvriendelijke beschermende maatregelen worden toegepast, bijvoorbeeld met betrekking tot de terugbetaalbaarheid van e-geld, zoals mevrouw Berès ook al zei. Ten gevolge van de aanpassing van het vereiste kapitaalniveau is het ontheffingsniveau voor louter op nationaal vlak opererende e-geldexploitanten verhoogd van twee miljoen euro tot vijf miljoen euro.

Alles wel beschouwd is dit niet meer dan een zeer voorzichtige stap voorwaarts. Het is geen volmaakt voorstel. Compromissen zijn dat zelden. Hoogstwaarschijnlijk zal de tekst over drie of vier jaar herzien moeten worden en ik hoop dat er tegen die tijd meer exploitanten tot de markt zullen zijn toegetreden. Gebruikers en handelaren zullen aandringen op meer keuzemogelijkheden. En de nu nog weifelende regelgevende instanties en banken – met inbegrip van de Europese Centrale Bank –, mevrouw Berès, zullen tegen die tijd hebben ingezien dat het gaat om een nuttige, gebruikersvriendelijke dienst die geen risico's inhoudt voor de Europese economie. Eindelijk zullen wij in Europa kunnen genieten van de mogelijkheden die e-geld biedt.

De Voorzitter. - De gecombineerde behandeling is gesloten.

De stemming vindt vandaag plaats.

4. Gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten (debat)

De Voorzitter. - Aan de orde is het verslag (A6-0087/2009) van Horst Schnellhardt, namens de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid, over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten (Verordening dierlijke bijproducten) [COM(2008)0345 - C6-0220/2008 - 2008/0110(COD)].

Horst Schnellhardt, rapporteur. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de commissaris, dames en heren, ik denk dat dit een goed verslag is. We zijn erin geslaagd om in eerste lezing overeenstemming te bereiken over de Verordening dierlijke bijproducten. Ik dank het Franse en Tsjechische voorzitterschap, maar ook de Commissie en ook de rapporteurs van de verschillende fracties voor hun bijdrage.

Het verslag is het product van een goede samenwerking op basis van wederzijds vertrouwen. We hebben het verslag snel kunnen afsluiten, ook al moge duidelijk zijn dat er aanzienlijke wijzigingen zijn aangebracht in het Commissievoorstel. Niet zozeer de inhoud, maar de indeling is veranderd en ook zijn allerlei details bijgeschaafd. Het nieuwe voorstel was nodig, want de toepassing van de oude verordening uit 2002 bracht enkele tekortkomingen aan het licht die in de praktijk tot problemen hebben geleid. Weliswaar zijn op basis van de verordening uit 2002 dierziekten als BSE bestreden en zijn de dioxinebesmetting en de verspreiding van andere dierziekten als mond- en klauwzeer en varkenspest aan banden gelegd, maar om verdere vooruitgang te kunnen boeken was het absoluut nodig om duidelijkheid te scheppen ten aanzien van de verantwoordelijkheid, de opspoorbaarheid en het eindpunt van slachtbijproducten.

Ook was het nodig om de rechtsonzekerheid betreffende het toepassingsgebied van de verordening inzake dierlijke bijproducten van gejaagd wild weg te nemen. In lijn met de bestaande hygiëneverordeningen blijft de ondernemer ook in de toekomst verantwoordelijk voor zijn product. Ik heb dit ook bij andere verordeningen al gezegd. Dit mag er echter niet toe leiden dat minder officiële controles worden uitgevoerd.

We willen met de nieuwe regeling de burger meer veiligheid bieden en niet alleen maar de verantwoordelijkheid verleggen. Het is dus een belangrijk gegeven dat bedrijven die bijproducten verwerken erkend moeten zijn. Er is duidelijk bepaald op welke bedrijven dit van toepassing is. Het feit dat er naast een erkenningsproces ook een registratieproces is, is voortgekomen uit het streven om de bureaucratie te beperken. In de toekomst zullen we moeten toetsen of de registratieprocedure voldoende garanties biedt voor de veiligheid. Ik denk ook dat er een einde is gekomen aan de bestaande onzekerheid die het gevolg was van de voorschriften inzake dierlijke bijproducten van gejaagd wild. Het is nu duidelijk dat goede jachtpraktijken cruciaal zijn. Wild dat in de bossen bijeen is geraapt, moet niet worden gebruikt. Verder ben ik van mening dat wij tegemoet zijn gekomen aan de wens van veel leden om in bepaalde gebieden aaseters van adequate voedingsmiddelen te voorzien.

Er is belangrijke vooruitgang geboekt met de mogelijkheid om een eindpunt als bijproduct vast te leggen. Dit neemt rechtsonzekerheid weg en biedt een oplossing voor veel onvolkomenheden en problemen. We moeten controleren of de vastlegging van het eindpunt door de Europese Commissie voldoet aan de zojuist genoemde criteria, te weten rechtszekerheid. Ik begrijp uiteraard dat dit van product tot product sterk kan variëren en dat er dus ruimte moet zijn voor flexibiliteit. Maar ik wil de Commissie zeggen dat ook transparantie nodig is, zodat ook de gebruiker weet waar hij aan toe is.

En zo komen we al meteen bij het kritieke punt. Voor mij is dat steeds weer de comitologie. Te veel voorschriften in de nieuwe verordening worden omgezet via de comitologieprocedure. Ik denk dat we heel

goed moeten bekijken of we dat wel zo willen. We weten dat we als afgevaardigden een bijdrage kunnen leveren, maar de ervaring heeft ons wel geleerd dat we helemaal niet in staat zijn om alle comitologieprocedures te volgen en te toetsen. Ik ben dan ook heel blij dat de Commissie heeft gezegd dat zij al haar voorstellen wil voorleggen aan de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid voordat zij zelf tot goedkeuring overgaat. Dat is een goed uitgangspunt, want zo kun je allerlei vormen van comitologie afdekken. Ik ben van mening dat dit een juiste benadering is.

In de slotfase van het debat zal ik nog een aantal opmerkingen maken over andere onderwerpen.

Antonio Tajani, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (IT) Mevrouw de Voorzitter, geachte afgevaardigden, vandaag zal het Parlement worden gevraagd zich uit te spreken over een gemeenschappelijk standpunt dat gebaseerd is op het voorstel van de Commissie voor een nieuwe verordening over dierlijke bijproducten. Dit is het moment waarop ik de rapporteur wil bedanken voor zijn werk, dat het mogelijk heeft gemaakt dit gemeenschappelijk standpunt te bereiken. Van groot belang daarbij was zijn kennis van de geldende regels in de veterinaire sector, die hem in staat heeft gesteld een positief resultaat te bereiken dat op brede steun kan rekenen. Mijn collega mevrouw Vassiliou laat zich verontschuldigen voor het feit dat zij niet persoonlijk bij dit debat aanwezig kan zijn, maar zij heeft mij in elk geval verzocht de rapporteur persoonlijk te bedanken voor alles wat hij gedaan heeft en voor de moeite die hij zich getroost heeft om het doel te bereiken.

De Commissie is natuurlijk ook de schaduwrapporteurs erkentelijk, die het werk aan dit dossier op een constructieve manier hebben gevolgd, zoals de rapporteur in zijn interventie al onderstreepte. Dankzij deze samenwerking is het dan ook gelukt in het gemeenschappelijk standpunt ook de belangrijkste punten van zorg te verwerken die de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling kenbaar had gemaakt. Net als de rapporteur wil ook ik het Franse voorzitterschap bedanken, dat veel werk heeft verzet, ook al wist het dat het zelf het eindresultaat niet zou meemaken, evenals het Tsjechische voorzitterschap, dat met veel energie gewerkt heeft aan de totstandbrenging van een helder en samenhangend mandaat voor de onderhandelingen met het Parlement. De Commissie steunt het gemeenschappelijk standpunt dan ook vol overtuiging.

Deze tekst verduidelijkt de verhouding tussen de gezondheidsvoorschriften en de milieuvoorschriften en draagt op die manier bij aan de doelstellingen van de agenda voor betere regelgeving. De voorschriften waarover het Parlement zo dadelijk zal stemmen, staan een ruimer gebruik toe van dierlijke bijproducten – die op dit moment op geen enkele manier nuttig kunnen worden gebruikt –, terwijl tegelijkertijd adequate veiligheidsvoorwaarden worden gegarandeerd. Verder zullen ook de administratieve kosten omlaag gaan, waardoor exploitanten beter zullen kunnen concurreren. Dit alles zal van fundamenteel belang zijn om hen in staat te stellen de uitdagingen van de toekomst voortvarend het hoofd te bieden, of die nu voortvloeien uit de invoer uit derde landen of uit nieuwe technologische ontwikkelingen in verband met het gebruik van de bijproducten.

De nieuwe voorschriften zullen tevens volledig in overeenstemming zijn met de doelstelling de biodiversiteit te beschermen. En tot slot zullen ze het – en dit is het allerbelangrijkst van alles – mogelijk maken om in de Europese Unie een hoog niveau te handhaven van bescherming tegen de risico's voor de gezondheid van mens en dier.

VOORZITTER: DIANA WALLIS

Ondervoorzitter

Thomas Ulmer, *namens de PPE-DE-Fractie*. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de commissaris, dames en heren, ik ben zeer ingenomen met het ontwerpverslag van Horst Schnellhardt en wil hem bedanken voor zijn goede werk. Na de talloze crises van de afgelopen jaren in verband met producten van dierlijke oorsprong die gevaarlijk zijn voor de gezondheid van mens en dier, is het de hoogste tijd voor een uitgebreid juridisch wetgevingskader. Een herziening van de bestaande wetgeving is een noodzaak geworden.

We weten dat we een hoge mate van veiligheid moeten blijven bieden. In beginsel gaan wij dus akkoord met het verslag, maar ik zie wel een paar punten die mij aan het denken zetten. De verordening is op veel punten minder streng geworden, waardoor de handel in dierlijke bijproducten makkelijker wordt. Ik zou een aantal voorbeelden willen noemen: het is toegestaan om bepaalde materialen uit categorie I in voeder voor gezelschapsdieren te gebruiken. Materialen uit de categorieën II en III kunnen, onafhankelijk van het gevaar dat zij opleveren, onder officieel toezicht bij een geringe wekelijkse hoeveelheid afval eenvoudiger worden vernietigd. Ongeacht de categorie wordt het gevaar van dierlijke bijproducten echter maar voor een deel bepaald door de hoeveelheid. Feit blijft dat de Europese Commissie de uitvoeringsverordening zal goedkeuren en bovendien geeft het voorstel net als zijn voorganger de Commissie veel bevoegdheden. De Commissie

kan dus uitgebreide en belangrijke regelingen treffen over de manier waarop we met dierlijke bijproducten omgaan in de comitologieprocedure. Dat betekent dat het Parlement – zoals helaas te doen gebruikelijk – buiten spel staat.

Christel Schaldemose, *namens de PSE-Fractie*. – (DA) Mevrouw de Voorzitter, ik wil ten eerste de heer Schnellhardt bedanken voor zijn zeer ambitieuze werk aan dit nogal technische verslag. Namens onze schaduwrapporteur, Åsa Westlund, wil ik ook de andere schaduwrapporteurs bedanken voor de goede samenwerking. Door die samenwerking stemmen we vandaag over een voorstel dat we allemaal kunnen steunen. Dit voorstel is zowel duidelijker als eenvoudiger toe te passen dan de zeer complexe wetgeving die momenteel op dit gebied geldt. Wij van de Sociaaldemocratische Fractie zijn bijzonder verheugd over het feit dat het gelukt is om gehoor te vinden voor ons amendement om ook aasetende dieren de mogelijkheid te geven om het voedsel te vinden dat ze nodig hebben om te overleven. Wij zijn tevens verheugd over het feit dat we zowel de gezondheidsrisico's als de veiligheid benadrukken, maar tegelijkertijd toch de nodige flexibiliteit creëren. Tot slot wil ik u nogmaals bedanken voor uw werk. Wij zijn zeer ingenomen met het goede voorstel dat nu voor ons ligt.

Satu Hassi, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (FI) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, ik ben de heer Schnellhardt oprecht dankbaar voor zijn uitstekende verslag en de uitstekende samenwerking. Het is een goede zaak dat we bij deze kwestie een rapporteur hadden die zeer veel expertise heeft op dit gebied.

De belangrijkste doelstelling van de voorliggende verordening is de waarborging van de hygiëne en de menselijke veiligheid en gezondheid. Ik wil nu echter een ander punt aan de orde stellen dat belangrijk is voor de bescherming van de biodiversiteit en het kleinschalige ondernemerschap in het natuurtoerisme in mijn land. Ik ben blij dat er in het Parlement en in de Raad van ministers politieke consensus is bereikt, zodat deze kwestie kan worden opgelost.

Het gaat om kleinschalige activiteiten, waarbij de kadavers van dode dieren van veehouderijen, bijvoorbeeld van varkensstallen, rechtstreeks naar voederplekken in open gebieden worden gebracht. Daarmee kunnen wilde dieren zich in leven houden. In Spanje kan bijvoorbeeld op deze manier de populatie van wilde roofvogels in stand worden gehouden. In Finland kon door een dergelijke gang van zaken worden voorkomen dat de zeearend uitstierf. Er is in Finland namelijk een tijd geweest waarin het natuurlijke voedsel van de zeearend te veel aangetast was door giftige chemicaliën en waarin de voortplanting van zeearenden in gevaar zou zijn gekomen door een tekort aan natuurlijke voedingsbronnen.

In het noorden van Finland, in de zeer dunbevolkte gebieden, gebruiken natuurfotografen deze methode om wilde dieren naar plaatsen te lokken waar ze deze dieren kunnen fotograferen. Daarnaast organiseren kleine reismaatschappijen bijvoorbeeld berensafari's. Ik ben erg blij met deze wetgeving, aangezien deze een oplossing zou bieden die de menselijke veiligheid en gezondheid zou waarborgen, en tegelijk ook het kleinschalige ondernemerschap in de toeristische sector en het gebruik van de methode ter bescherming van de biodiversiteit in stand zou houden.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik ben het met alle sprekers eens dat volksgezondheid, voedselveiligheid en hygiëne punten zijn die in al onze agenda's bovenaan moeten staan. Bovendien zou ik ook de maximale benutting van alle natuurlijke rijkdommen, met inbegrip van dierlijke bijproducten, hoog op mijn agenda plaatsen. Ik dank de rapporteur, de heer Schnellhardt, voor het uitstekende werk dat hij heeft verricht. Hij is erin geslaagd om al onze zorgpunten in aanmerking te nemen en hij heeft een voortreffelijk resultaat bereikt in de besprekingen met de Europese Raad. Persoonlijk betreur ik het dat de verwijzing naar de afvalverbrandingsrichtlijn is verwijderd, maar ik heb nu geen tijd om daarop in te gaan.

Zelf had ik één amendement ingediend waarmee ik wilde waarborgen dat een duidelijk onderscheid wordt gemaakt tussen enerzijds dierlijke bijproducten die in grote hoeveelheden van de ene lidstaat naar de andere worden vervoerd en een risico voor de voedsel- of voederketen inhouden en anderzijds specialistische dierlijke producten voor farmaceutische en andere diagnostische of onderzoeksdoeleinden. In het laatste geval gaat het om hoogwaardige producten uit veilige bron die in zeer kleine hoeveelheden van de ene lidstaat naar de andere worden vervoerd, van en naar geregistreerde leveranciers, verwerkende bedrijven en gebruikers.

Daarom verzoek ik de commissaris nogmaals te bevestigen dat er rekening zal worden gehouden met mijn bezorgdheid en dat dit bijzondere gebruik van dierlijke bijproducten ononderbroken zal worden voortgezet. Ik verzoek ook de heer Schnellhardt dit in zijn slotwoorden nogmaals te bevestigen.

Antonio Tajani, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (IT) Mevrouw de Voorzitter, geachte afgevaardigden, uit het debat van vandaag blijkt dat er brede steun is voor het gemeenschappelijk standpunt over dierlijke

bijproducten en dat stelt de Commissie in staat verder te gaan naar de volgende fase. De Commissie zal de uitvoeringsbepalingen voor de nieuwe verordening opstellen en daarbij de opmerkingen die u vandaag heeft gemaakt meewegen. We zullen aandachtig luisteren naar de ervaring van de exploitanten en overleggen met onze internationale partners. En we zullen het Parlement gedurende het gehele proces volledige transparantie garanderen.

Ik kan de rapporteur dan ook medelen dat de Commissie al stappen heeft ondernomen wat betreft de comitologie en de gewenste bepalingen. Wat de vraag van mevrouw Doyle betreft, zou ik willen zeggen dat in de huidige verordening de specifieke voedingsbehoeften van bepaalde in het wild levende diersoorten al worden erkend en dat de lidstaten bijproducten voor het voederen van deze dieren mogen gebruiken, mits de gezondheidsrisico's adequaat onder controle worden gehouden.

Niettemin is recentelijk onderstreept dat de Commissie haar inspanningen om de biodiversiteit in stand te houden, moet intensiveren. Daarom staat de Commissie achter het besluit van de wetgever om de basisingrediënten van de voeding van beschermde diersoorten in hun habitat uit te breiden met dierlijke bijproducten. Terwijl de huidige regelgeving verwijst naar gieren en adelaars, zullen dankzij de nieuwe verordening ook voor wolven en beren passende oplossingen gevonden kunnen worden.

Op grond van recente ervaringen zijn we ook aan het nadenken over de mogelijkheid oplossingen te bieden die verder gaan dan het huidige systeem van vaste plaatsen voor het voederen van kadavers aan beschermde soorten, in het bijzonder wanneer sprake is van extensieve veeteelt, mits voldaan wordt aan specifieke gezondheidsvoorschriften. De Commissie is bereid hierover met alle belanghebbende partijen in dialoog te treden.

Horst Schnellhardt, rapporteur. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de commissaris, mijnheer Ulmer, natuurlijk is mij ter ore gekomen dat de mogelijke vermenging van de categorieën I en II waarover u sprak zorgen baart. We hebben dit probleem ook aan het einde van de onderhandelingen vanuit de praktijk gehoord.

Volgens mij moet men wel heel crimineel te werk gaan, wil deze vermenging werkelijkheid worden. We zullen controleren of een strengere reglementering noodzakelijk is. We wilden eigenlijk met deze nieuwe verordening bereiken dat slachtbijproducten op veel manieren kunnen worden gebruikt. Ik denk dan ook dat ik tegen mevrouw Doyle kan zeggen dat haarbezorgdheid ongegrond is. Het is allemaal bij het oude gebleven. Door het vastleggen van het eindpunt van slachtbijproducten hebben we nu zelfs duidelijk geregeld dat er heel andere bestemmingen zijn, dat de overgang naar de kaderrichtlijn afvalstoffen duidelijk is aangegeven. Ik denk dus dat we op de goede weg zitten.

Ik wil er ook op wijzen dat we met deze nieuwe regeling natuurlijk ook de problemen omtrent het schandaal met bedorven vlees willen aanpakken. In dat opzicht zitten we nog niet helemaal op de goede weg, maar met de etikettering en de gegarandeerde opspoorbaarheid geloof ik toch wel dat we de juiste richting hebben gekozen. Natuurlijk moeten we nu afwachten welke etikettering de Commissie zal gaan voorstellen. Daar zal ze het nog niet zo makkelijk mee hebben, want we kennen immers het probleem van de blauwe Chappi, het hondenvoer met het blauw gekleurd slachtafval: daar zit niemand te wachten. Hier ligt zeker ook een taak voor onze onderzoekers om een goede benadering te kiezen.

Ook de kwestie van de organische meststoffen was onderwerp van debat en is nog niet zo duidelijk naar voren gebracht. De bedoeling van de Commissie was hierbij eigenlijk om de materialen zo grondig te vermengen dat dieren deze producten helemaal niet opmerken. Maar dat zou leiden tot een kwaliteitsverandering van de meststoffen, en ik denk dat we in dat opzicht een goede regeling hebben getroffen. Onze kleine tuinders, die graag met dit soort meststoffen werken, komen ook aan hun trekken.

Over het geheel genomen hebben we dus een goede regeling. Ik ben zeer tevreden, ook over de samenwerking, en ik denk dat we niet zo snel weer een wijziging hoeven door te voeren. De samenwerking met de Commissie was bijzonder prettig. Hartelijk dank daarvoor!

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Mevrouw de Voorzitter, in verband met de planning van de vergadering wil ik opmerken dat we gisteren lang bezig zijn geweest met de stemming, wat grote problemen heeft opgeleverd voor afspraken die daarna op de agenda stonden.

Vandaag zijn we juist heel vroeg klaar en beginnen we pas om 12.00 uur met de stemming. Wellicht is het mogelijk de vergadering zo te plannen dat het allemaal wat beter is ingedeeld. Dat zou niet alleen prettig zijn voor de afgevaardigden, maar vooral ook voor de bezoekers, die gisteren veel te lang op ons hebben moeten wachten. Onze burgers hebben er toch ook recht op met hun afgevaardigden te kunnen spreken. In die zin

zou ik het dan ook waarderen als vergaderingen in de toekomst zo worden gepland dat iedereen tevreden kan zijn.

De Voorzitter. – Dank u, mijnheer Rübig. We nemen nota van uw opmerkingen en zullen ze doorgeven. Dit is een erg lastige tijd, zo aan het eind van de zittingsperiode van het Parlement.

Het debat is gesloten.

De stemming vindt vandaag plaats om 12.00 uur.

(De vergadering wordt om 10.15 uur onderbroken en om 10.50 uur hervat)

VOORZITTER: MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Ondervoorzitter

5. Debatten over gevallen van schending van de mensenrechten, de democratie en de rechtsstaat(debat)

5.1. Vrouwenrechten in Afghanistan

De Voorzitter. – Aan de orde is het debat over zes ontwerpresoluties over vrouwenrechten in Afghanistan⁽¹⁾.

Ana Maria Gomes, auteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, gendergerichtheid is overal ter wereld een maatregel van goed bestuur, maar meer nog in Afghanistan, waar vrouwen het al decennialang zwaar te verduren hebben. In Afghanistan is geen echte vrede en wederopbouw mogelijk zonder dat prioritaire aandacht wordt besteed aan de eerbiediging van de vrouwenrechten.

Het sjiitische gezinsrecht zet het licht op groen voor verkrachting binnen het huwelijk, laat kinderhuwelijken toe en verbiedt vrouwen hun huis te verlaten zonder toestemming van hun echtgenoot. De mensenrechten en de waardigheid van vrouwen mogen niet worden opgeofferd in het kader van de onderhandelingen die in het vooruitzicht van de verkiezingen met de moslimfundamentalisten worden gevoerd. De in Afghanistan aanwezige internationale gemeenschap moet de druk op president Karzai en de Afghaanse autoriteiten verhogen, zodat zij degelijke wetten aannemen die de vrouwenrechten eerbiedigen en beleidsmaatregelen vaststellen die deze rechten bekrachtigen en de waardigheid van vrouwen respecteren.

Net zoals het sjiitische gezinsrecht is ook het op de lange baan schuiven van de Afghaanse mediawet die maanden geleden door tweederde van het Afghaanse Parlement is goedgekeurd een middel van president Karzai om de staatsmedia onder controle te houden, aangezien die een vitaal propagandamiddel zijn met het oog op de presidentsverkiezingen.

De internationale gemeenschap mag deze situatie niet langer dulden. De genoemde mediawet is van fundamenteel belang voor de waarborging van de vrijheid van meningsuiting en de mediavrijheid in Afghanistan. Zolang die vrijheden er niet komen, zijn alle andere inspanningen die wij in Afghanistan leveren vergeefs. Het is van cruciaal belang dat wij actie ondernemen met betrekking tot de twee voornoemde wetten en dat de internationale gemeenschap zich ervan vergewist dat de Afghaanse autoriteiten zich houden aan hun verplichtingen en hun beloften op het gebied van de mensenrechten en met name de vrouwenrechten eerbiedigen.

Nickolay Mladenov, auteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de internationale gemeenschap heeft met ontzetting het nieuws vernomen over het Afghaanse wetsontwerp over het statuut van sjiitische vrouwen dat ons allen ter ore is gekomen. Het is ontstellend dat, aan het begin van de twintigste eeuw, een land dat een democratie wil zijn en zich wil houden aan zijn internationale verplichtingen een wet aanneemt die een beperking van de vrouwenrechten inhoudt.

Desalniettemin ben ik van oordeel dat wij deze kwesties in ons debat en in al onze acties ten aanzien van Afghanistan zeer voorzichtig moeten aanpakken, omdat Afghanistan een land is dat een gewelddadige en repressieve religieuze dictatuur heeft meegemaakt, jaren- en decennialang in burgeroorlog heeft verkeer

⁽¹⁾ Zie notulen.

en dient te worden aangemerkt als een samenleving waarin de mensen meer nog dan de gebouwen gebroken en vernietigd zijn.

Wij moeten ervoor zorgen dat de boodschappen die wij uitdragen coherent zijn en tegelijkertijd moeten wij uitermate behoedzaam omspringen met de formulering van die boodschappen. Wij moeten de Afghaanse autoriteiten verzoeken de wet te bekijken, te herzien en waar nodig aan te passen om te waarborgen dat deze geheel en al in lijn is met de internationale verplichtingen en de grondwet van het land.

Wij mogen deze kwestie niet gebruiken als een electoraal instrument voor ons hier in Europa, maar als iets dat wij kunnen doorgeven aan onze collega's en vrienden in Afghanistan om te garanderen dat zij de verplichtingen kunnen nakomen die zij zelf uit vrije wil zijn aangegaan.

In dit concrete geval moeten wij president Karzai en de Afghaanse regering helpen de wet op zodanige wijze te herzien dat deze in overeenstemming is met de internationale verplichtingen en de grondwet. Dit aspect maakt deel uit van onze dialoog. Daarom moeten wij ons er terdege van vergewissen dat geen maatregelen worden genomen die een beperking van de vrouwenrechten inhouden.

Ik ben het volkomen eens met wat mevrouw Gomes hier zojuist heeft gezegd. Wij moeten echter zeer voorzichtig zijn, want in onze omgang met deze zo getraumatiseerde samenleving is de manier waarop onze boodschappen ginds worden gehoord veel belangrijker dan de interpretatie die er hier aan wordt gegeven. Laten wij daar zeer consequent in zijn en laten wij de Commissie en de Raad verzoeken deze boodschap uit te dragen naar de regering en de autoriteiten van Afghanistan via al onze hulpprogramma's.

Hélène Flautre, auteur. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, in de slotverklaring van de Durban II-conferentie, waaraan Afghanistan deelneemt, is vandaag vastgesteld dat het absoluut noodzakelijk is alle vormen van geweld tegen vrouwen als bij de wet strafbare delicten te betitelen. Verder worden alle wettelijke bepalingen die op discriminatie gebaseerd zijn, waaronder ook discriminatie op grond van religie, veroordeeld.

Op hetzelfde moment stelt Afghanistan wetgeving op die uitsluitend op het sjiiitische deel van de bevolking van toepassing is en duidelijk discriminerend is ten opzichte van vrouwen als het gaat om kwesties als huwelijk, scheiding, voogdijschap, erfrecht en de toegang tot onderwijs.

Dat is een volmaakt schizofrene situatie. Wat Afghanistan in Genève aanvaardt kan het in Kaboel niet afwijzen. Door aan de Durban II-conferentie deel te nemen heeft Afghanistan zichzelf verplicht om aan allerlei vormen van discriminatie een einde te maken. Om geloofwaardig te blijven moet het nu actie ondernemen.

Als de minister en de president weigeren deze wet uit te vaardigen zouden ze daarmee bewijzen dat hun land bereid is zijn verplichtingen op het gebied van de mensenrechten te aanvaarden.

De gelijkheid van mannen en vrouwen is duidelijk vastgelegd in de Afghaanse grondwet en de internationale overeenkomsten waaraan Afghanistan als partij gebonden is. De autoriteiten mogen niets toegeven aan extremisten en geen pas terug doen. Uiteindelijk is het zo dat er door deze ontwerpwet een maatschappijvorm tot stand wordt gebracht – en de Afghaanse maatschappij heeft aangegeven dat ze in deze discussies niet wenst te worden buitengesloten.

Vrouwen strijden om hun rechten en verdienen daarom alle steun en bescherming van de staat. De autoriteiten dienen hun verantwoordelijkheden te aanvaarden en te bewijzen dat ze in staat zijn hun beloften gestand te doen. De Europese burgerorganisaties die in Afghanistan aanwezig zijn moeten meewerken aan deze ambitieus opgezette heropbouw en daarbij steeds het goede voorbeeld geven.

We mogen niet vergeten dat er steeds meer extremisten bijkomen als gevolg van het geweld van onze troepen en door het feit dat deze oorlog Afghanistan steeds armer maakt.

Erik Meijer, auteur. – Voorzitter, voor de buitenlandse militaire aanwezigheid in Afghanistan worden twee argumenten aangevoerd.

Het ene argument is zelfbescherming voor de wereld buiten Afghanistan. Sinds 2001 heerst in Amerika de vrees voor nieuwe rampen indien al-Qaeda opnieuw het grondgebied van Afghanistan kan gebruiken voor de voorbereiding van aanslagen. In dat geval gaat het dus om het eigenbelang van andere staten. Deze doelstelling is in hoge mate bereikt.

Het tweede argument heeft daarentegen betrekking op de positie van de inwoners van Afghanistan zelf. De bedoeling was dat zij zouden worden bevrijd van dwang en achterlijkheid. Het gaat om de vrijheid van de pers, de rechten van religieuze minderheden, de individuele vrijheden en vooral om de bescherming van

gelijke rechten van vrouwen. Jarenlang werd er in het internationale nieuws over Afghanistan de nadruk op gelegd dat meisjes weer naar school gingen, dat vrouwen geen sluier meer hoefden te dragen, dat zij onafhankelijk van hun man als gelijkwaardige burgers konden leven en dat de deelname van vrouwen aan de politiek toenam. De invasie leek een feministisch project.

Inmiddels zien wij dat in Afghanistan ongeveer hetzelfde gebeurt als in Tsjetsjenië. In beide gevallen was er een fundamentalistische islamitische groep aan de macht. In beide gevallen wilde men daaraan van buitenaf een einde maken. In beide gevallen werd daarvoor een monsterverbond gesloten, het ene door de Amerikanen, het andere door de Russen. Om een bepaalde groep islamitische fundamentalisten te bestrijden sluit men akkoorden met andere islamitische fundamentalisten. Het gevolg is dat het streven naar vrijheden, dat een belangrijke rechtvaardiging was voor de invasie, daaraan wordt opgeofferd.

In Afghanistan worden vrouwen steeds meer teruggedrongen in hun positie uit de tijd van het Taliban-regime. Meisjes gaan niet meer naar school, vrouwen verdwijnen uit de politiek. Nu beschermt een wet zelfs het recht van mannen op seksuele genoegens, zonder enige zeggenschap van de vrouwen zelf. Dat is verkrachting. Ondertussen worden ook journalisten door de staat met de doodstraf bedreigd. Dat is een doodlopende weg. Aan deze gang van zaken mag Europa geen verdere steun verlenen.

Marco Cappato, *auteur*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, het is zonneklaar dat wij als internationale gemeenschap veel van onze geloofwaardigheid verspelen door wat er in Afghanistan gebeurt. De leider van mijn partij, Emma Bonino, werd als Europees commissaris louter vanwege haar aanwezigheid door de Taliban gearresteerd, en enkele uren gevangen gehouden, louter omdat zij daar was om op te komen voor de rechten van vrouwen.

Wij kunnen ons niet veroorloven dat de vrouwenrechtensituatie verder verslechtert op deze manier – hoezeer wij ook verschillen in onze meningen en opvattingen over gewapende interventie en afgezien van de ingenomen standpunten.

Als geweldloze Radicale Partij hebben wij zes jaar geleden een zogeheten Satyagraha georganiseerd, een wereldwijde, geweldloze actie waarmee bepleit werd dat Afghanistan ook vrouwelijke ministers zou krijgen. Wat vandaag nodig is, is dat de internationale gemeenschap opnieuw gemobiliseerd wordt, opdat vrouwen niet alleen rechten krijgen, maar ook volledig worden opgenomen in de hoogste regionen van het politieke en institutionele leven.

Het is duidelijk dat elke vorm van samenwerking met de Afghaanse regering gepaard moet gaan met behoedzaamheid en zorgvuldigheid, zoals ook al gezegd is, maar ook met de grootste vastberadenheid. Het zou namelijk echt een illusie zijn te denken dat een soort Realpolitik ten aanzien van de fundamentalistische partijen uiteindelijk vrede voor de lange termijn zou kunnen bewerkstelligen, in Afghanistan, maar ook in onze eigen steden en onze eigen landen.

Bernd Posselt, *namens de PPE-DE-Fractie*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dit Parlement heeft 30 jaar geleden, in de herfst van 1979, voor het eerst een urgentieresolutie over Afghanistan goedgekeurd. Deze was opgesteld door Otto van Habsburg, van wie ik destijds medewerker was. Het ging er toen om te waarschuwen voor een inval van de Sovjet-Unie in Afghanistan. Enkele maanden later was die inval een feit.

Sindsdien heeft het land verschrikkelijk te lijden gehad, en we zouden onszelf eigenlijk eens de vraag moeten stellen: wat is Afghanistan? In de eerste plaats gaat het om een zeer archaïsche stammenmaatschappij die je niet zomaar even kunt omvormen naar de maatstaven van de 21^e eeuw. Ten tweede is het ook een land dat zeer gehecht is aan zijn onafhankelijkheid, die het tegenover zowel de Britse als de Russische imperialisten zwaar bevochten en behouden heeft. In de derde plaats is het een land dat in de 20^e eeuw zwaar geleden heeft en dat door een – ik zal er maar geen doekjes om winden – twijfelachtige interventie van westerse mogendheden nu een president heeft die geen brede steun geniet onder de Afghanen.

Dit is dus een heel ingewikkelde situatie. Laat er geen misverstand over bestaan: de heer Cappato weet dat ik geen 'Realpolitik' voorsta. Op het gebied van de mensenrechten ben ik absoluut niet bereid tot het sluiten van compromissen, dus we moeten ook zonder enige vorm van compromis strijden tegen deze wetgeving en tegen de onderdrukking van vrouwen. Maar we moeten wel zo te werk gaan dat we succes boeken en mogen niet de indruk wekken dat zaken van buitenaf worden opgelegd. We moeten in Afghanistan dus stap voor stap een moderne maatschappij opbouwen met behulp van de diverse bevolkingsgroepen die er leven.

Dit betekent dat we moeten toewerken naar een politieke conceptie van Afghanistan en niet alleen moeten zoeken naar een militair antwoord, zoals tot nu is gebeurd. De wet moet dus worden herzien, zonder daarbij

compromissen te sluiten. We zijn tenslotte met geld en troepen aanwezig in Afghanistan. Maar we moeten de Afghanen er wel bij betrekken en hun waardigheid respecteren. Dit geldt met name voor de waardigheid van de vrouw, ongeacht de opvatting van andersdenkenden.

Lissy Gröner, namens de PSE-Fractie. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, met het oog op de ondertekening van deze sjiitische gezinswet waarin Afghaanse vrouwen worden geminacht verzoek ik de Commissie om de vrouwenrechten opnieuw tot centraal onderdeel van haar Afghanistanstrategie te maken.

In november 2002 heeft de Sociaaldemocratische Fractie onder mijn leiding een delegatie naar Afghanistan gestuurd om ervoor te zorgen dat vrouwen bij de wederopbouw van het land niet zouden worden uitgesloten. We hebben toen gesproken met president Karzai, evenals met veel vertegenwoordigers van de regering en van vrouwen- en mensenrechtenorganisaties. Al die gesprekken waren beslist zeer bemoedigend. Grotere veiligheid, stabiliteit en welvaart voor vrouwen leken ineens binnen handbereik, ook voor vrouwen zonder boerka. Gezondheidszorg, onderwijs, opleiding en beroepsmogelijkheden werden opengesteld voor vrouwen nadat de Taliban waren verdreven. De hoogste kindersterfte ter wereld daalde eindelijk. De nieuwe grondwet werd dankzij onze tussenkomst uitgebreid met een quotum van 25 procent voor vrouwen in de eerste gekozen volksvertegenwoordiging en ook keerden rond de vier miljoen vluchtelingen terug naar hun door oorlogsgeweld verscheurde land.

Vijf jaar na dato moeten we helaas vaststellen dat er weinig is veranderd. Weliswaar hebben vrouwenrechtenorganisaties als *medica mondiale* gezegd dat er een einde moest komen aan het geweld, maar hun waarschuwingen lijken in de wind te zijn geslagen. Begin april hebben Talibanfundamentalisten in Kandahar de Duits-Afghaanse vrouwenrechtenactiviste Sitara Achikzai vermoord. Ook andere vrouwen zijn doodgeschoten, onder wie de hoogste politiechef. Dat kunnen we niet over onze kant laten gaan, want het legt de bijl aan de wortel van de wederopbouw. We moeten zorgen dat de nieuwe sjiitische gezinswet geen kans krijgt.

Het Europees Parlement moet onomwonden besluiten dat deze wet van tafel moet. Lukt dat niet, dan komt ook de internationale hulp aan Afghanistan in gevaar zolang de vrouwenrechten niet worden geëerbiedigd. Afghanistan treedt ofwel toe tot de internationale gemeenschap waar de mensenrechten worden nageleefd, of het land wordt overgelaten aan de onderdrukking van de Taliban. Dat dient de glasheldere boodschap aan de heer Karzai te zijn!

Ewa Tomaszewska, namens de UEN-Fractie. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, wat mij vooral treft in verband met de in Afghanistan doorgevoerde wetswijziging is het feit dat vrouwen het recht op medische zorg wordt ontnegd. Dit vloeit voort uit het verbod om zonder toelating van de echtgenoot het huis te verlaten en het verbod om medische onderzoeken te ondergaan.

Door de jarenlange burgeroorlog bevinden de ziekenhuizen en hun medische uitrusting in Afghanistan zich in erbarmelijke staat. De toegang tot water wordt bemoeilijkt door de aanwezigheid van landmijnen. Hygiënische vaardigheden en kennis over manieren om kleine kwaaltjes zonder medische hulp te verhelpen, worden niet langer van generatie op generatie doorgegeven, zoals van oudsher het geval was. Moeders leren jonge vrouwen niet meer dat ze kamille als ontsmettingsmiddel kunnen gebruiken wanneer ze hun kind een badje geven. De eenvoudige reden hiervoor is dat deze moeders vaak koelbloedig zijn vermoord. Naast deze dramatische situatie kan ook de moeilijke toegang tot artsen of gezondheidsvoorzieningen rampzalige gevolgen hebben voor een hele generatie. Ondanks de vele culturele verschillen moeten wij streven naar een oplossing voor dit probleem.

Bastiaan Belder, namens de IND/DEM-Fractie. – Een spreekwoord in mijn land luidt: "papier is geduldig", uitdrukking voor de kloof tussen hoge idealen, respectievelijk voorschriften, en de dagelijkse werkelijkheid. Toepassing van het geciteerde gezegde op vrouwenrechten in Afghanistan levert een ontluisterend beeld op.

Met goed recht wijst de gezamenlijke resolutie op de Afghaanse grondwet en op door Kaboel geratificeerde internationale verdragen, die allemaal gelijke rechten voor mannen en vrouwen, gelijkheid van beide geslachten voor de wet claimen. Leg daar de reële positie van Afghaanse vrouwen eens naast. Kort geschetst komt de positie van Afghaanse vrouwen grosso modo in twaalf punten neer op een gemiddelde levensverwachting van 44 jaar, een hoog sterftecijfer bij bevallingen, namelijk 1 600 per 100 000 bevallingen. Slechts 14 procent van alle vrouwen boven de 15 jaar kan lezen. Een lage status, want vrouwen zijn het eigendom van de man. Veelvuldige, toenemende bedreiging en intimidatie van vrouwen in publieke functies, ja, ook moord. Nauwelijks bescherming door de eigen autoriteiten of buitenlandse troepen van Afghaanse vrouwenorganisaties tegen gerichte aanslagen. De familie bepaalt vooral of meisjes onderwijs volgen.

Aanhoudende aanslagen op meisjesscholen. In november 2008 raakten bijvoorbeeld acht schoolmeisjes en vier docentes in de stad Kandahar verminkt door zuur dat Taliban in hun gezichten spotten.

Continue dreiging van seksueel geweld in en buiten het huwelijk. Circa 57 procent van alle meisjes wordt vóór hun zestiende verjaardag uitgehuwelijkt. Nauwelijks aangifte van misdrijven jegens vrouwen uit angst voor vergeldingsmaatregelen door familie, stam of daders of zelfs door de politie. Zelfverminking of zelfs zelfmoord door Afghaanse vrouwen vanwege hun uitzichtloze situatie.

Collega's, dit deprimerende beeld van de positie van Afghaanse vrouwen is allesbehalve volledig. Het onderstreept de ultieme noodzaak de papieren werkelijkheid van de legale status van Afghaanse vrouwen tot een nationale en internationale, ook Europese politieke prioriteit te maken.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, met de nieuwe Afghaanse wet, die verkrachting binnen het huwelijk en ook kinderhuwelijken van sjiitische vrouwen effectief legitimeert, dreigt het land terug te keren naar de middeleeuwse praktijken van het Taliban-regime. Het is een feit dat deze wet het onderscheid tussen de gekozen Afghaanse regering en de door haar bestreden Taliban-terroristen voor wat betreft moderniteit en eerbiediging van de vrouwenrechten doet vervagen.

Bovendien wordt het met deze wet moeilijk om de massale militaire en financiële bijstand van de internationale gemeenschap aan Afghanistan te rechtvaardigen. Ik voel mij bijzonder ongemakkelijk wanneer ik denk aan de soldaten van mijn land, het Verenigd Koninkrijk, die het leven laten om een regering te verdedigen die veel te veel toegeeft aan extremistische en obscurantistische gevoelens.

Het pleit uiteraard voor president Karzai dat hij heeft verklaard de wet te zullen herroepen, al was er enorm veel internationale druk nodig om in dit stadium te geraken. Deze resolutie van het Europees Parlement is daar een voorbeeld van. De afschaffing van de wet mag ons overigens niet doen vergeten dat vrouwen in Afghanistan nog steeds dagelijks worden geconfronteerd met een gebrek aan opleidingsmogelijkheden, onrechtvaardigheid en discriminatie. Er moet nog een lange weg worden afgelegd om te bereiken dat Afghanistan ten volle deel uitmaakt van de moderne wereld en zich aan zijn bindende internationale verplichtingen houdt.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, ondanks het feit dat Afghanistan het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen heeft ondertekend en dat de regering van president Karzai de juridische gelijkheid van mannen en vrouwen heeft afgekondigd en nu een kwart van de zetels in het Afghaanse Parlement aan vrouwen voorbehouden is, worden Afghaanse vrouwen in hun eigen land nog steeds als tweederangsburgers beschouwd.

Voor vele Afghaanse fundamentalisten is de plaats van de vrouw thuis en niet op school of op het werk. Een voorbeeld hiervan is een wet die onlangs door beide kamers van het Afghaanse Parlement werd goedgekeurd en door de president is ondertekend. Volgens deze nieuwe wet hebben vrouwen enkel met toestemming van hun echtgenoot of vader het recht om hun huis te verlaten, te studeren, te solliciteren of medische verzorging te ontvangen. Daarenboven kent de wet de voogdij over kinderen uitsluitend toe aan vaders en grootvaders. Gelukkig is deze wet nog niet van kracht geworden. Naar aanleiding van de talrijke protesten, zowel in Afghanistan als in het buitenland, is het wetsontwerp voorgelegd aan het Afghaanse ministerie van Justitie, dat nu moet onderzoeken of de tekst in overeenstemming is met de Grondwet en de internationale verdragen.

Het Europees Parlement zou de Afghaanse autoriteiten met aandrang moeten verzoeken om deze wet in te trekken, aangezien deze zonder enige twijfel in strijd is met het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen. Daarenboven dienen we er bij het Afghaanse ministerie van Justitie op aan te dringen dat ook alle andere wetten die vrouwen discrimineren worden afgeschaft. De Europese Unie als gemeenschap moet haar steun uitspreken aan het adres van iedereen die zich in Afghanistan inzet voor de vrouwenrechten. We mogen in geen geval toelaten dat alles wat tot nu toe op dit vlak is bereikt in één klap ongedaan wordt gemaakt.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Ik wil Voorzitter Hans-Gert Pöttering oprecht bedanken voor het feit dat hij mijn verzoek om dit discussiepunt bij de urgente resoluties van deze zitting onder te brengen heeft ingewilligd.

De waardigheid van de vrouw is een wezenlijk onderdeel van haar persoonlijkheid. De waardigheid van de vrouw moet worden geëerbiedigd in relaties en in het gezin. In elke maatschappij zou deze waarde de mensen moeten worden bijgebracht. Jonge vrouwen moeten in staat worden gesteld vrij en autonoom beslissingen te nemen. We kunnen de huidige situatie in Afghanistan niet accepteren. Discriminatie van vrouwen is een

schending van de fundamentele mensenrechten, een vernedering van vrouwen en de vernietiging van hun individualiteit.

Ons beleid moet conceptioneel zijn, maar ook eenduidig. We kunnen niet aan de ene kant president Hamid Karzai voor het Europees Parlement laten spreken en aan de andere kant tolereren dat er in zijn land wetten worden aangenomen die indruisen tegen de fundamentele rechten van de mens.

Corina Crețu (PSE). - (RO) Uiteraard zijn wij allen bezorgd over het feit dat in Afghanistan een wet in werking dreigt te treden die een discriminerende en vernederende behandeling van vrouwen toestaat binnen de familie en in de maatschappij. Deze daad conflicteert op flagrante wijze met de agenda die wij in Afghanistan uitdragen, eens te meer omdat de meeste NAVO-lidstaten hebben aangekondigd dat zij meer zullen gaan bijdragen aan de inspanningen om stabiliteit te brengen in Afghanistan. Natuurlijk is de militaire dimensie van de internationale aanwezigheid in dit land zeer belangrijk, wellicht zelfs doorslaggevend. Het gaat hier echter niet alleen om het waarborgen van vrede of het investeren in infrastructuur, maar ook om een veel complexer project: het moderniseren van de Afghaanse samenleving.

Voor wie bouwen wij scholen als Afghaanse meisjes worden gediscrimineerd en geen toegang krijgen tot onderwijs? Uiteraard pretendeert niemand dat de nieuwe Afghaanse samenleving een kopie van de westerse samenlevingen moet zijn, maar wij mogen onze ogen niet sluiten voor misstanden en schendingen van de mensenrechten onder het mom van respect voor de lokale culturele identiteit. Daarom ben ik van mening dat de Europese instellingen de plicht hebben een ferme boodschap te zenden aan de president...

(Spreekster wordt door de Voorzitter onderbroken)

Paul Rübigen (PPE-DE). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, dames en heren, Afghanistan kent een moeilijke geschiedenis. Ik denk dat juist de gezinnen daar heel sterk met elkaar verbonden zijn en dat de vrouw binnen dat gezin een belangrijke rol speelt. Daarom is het gezinsbeleid ook belangrijk voor de economische ontwikkeling en is het vooral belangrijk de kleine en middelgrote ondernemingen extra te ondersteunen.

En vanzelfsprekend heeft het land een moderne infrastructuur nodig om zich beter te kunnen ontwikkelen. Ik denk dat met name infrastructuurprojecten zouden kunnen helpen om meer begrip te kweken tussen de verschillende bevolkingsgroepen. Natuurlijk gaat het dan ook om informatie- en communicatietechnologie, zodat het wereldbeeld daar langzamerhand verandert, terwijl de identiteit volledig behouden blijft.

Antonio Tajani, *vicevoorzitter van de Commissie.* - (FR) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren afgevaardigden, de wetgeving inzake familierechten voor de sjiitische gemeenschap in Afghanistan heeft terecht veel aandacht getrokken.

Wij volgen de politieke ontwikkelingen van nabij, via onze delegatie, de speciale vertegenwoordiger van de Europese Unie en de vertegenwoordigers van de lidstaten.

Uiteraard respecteren wij de onafhankelijkheid van het wetgevingsproces in Afghanistan, zeker als het gaat om de Grondwet, die inderdaad – in artikel 131 – mogelijkheden schept voor specifieke wetgeving voor de sjiitische gemeenschap. We hebben samen met onze partners echter bezwaar aangetekend tegen bepaalde artikelen van de eerder genoemde wet, omdat ze niet goed verenigbaar zijn met de Afghaanse grondwet en het internationaal recht. En dat terwijl de Afghaanse regering de geldigheid van dat recht heeft onderschreven.

De Europese Unie heeft daarom op 12 april protest aangetekend bij de Afghaanse regering. Wij hebben de Afghaanse regering daarbij gewezen op haar verplichtingen krachtens internationale overeenkomsten betreffende politieke en burgerrechten, discriminatie van vrouwen en rechten van kinderen.

We hebben erop gewezen dat de voorgestelde wetgeving het vrouwen moeilijk maakt om hun rechten op gelijkwaardige deelname aan het economische, sociale, culturele, burgerlijke en politieke leven in Afghanistan uit te oefenen.

Mogelijk hebben de reacties van de internationale gemeenschap en die van het Afghaanse maatschappelijk middenveld ertoe bijgedragen dat deze wetgeving voor een algemene herziening is teruggestuurd naar het ministerie van justitie, waarbij vooral gewezen werd op de verplichtingen van Afghanistan uit hoofde van het internationale recht. Het behoeft geen betoog dat die herziening zal plaatsvinden onder het gezag van de Afghaanse regering. Het is in de politieke context van dit land van cruciaal belang dat de regering haar verantwoordelijkheden binnen het wetgevend en institutioneel kader volledig aanvaardt.

We zullen de hier bedoelde herziening samen met onze internationale partners heel nauwlettend blijven volgen, onder andere in het kader van onze steun bij de institutionele herziening van het rechtsstelsel.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt vandaag om 12.00 uur plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 142)

Toomas Savi (ALDE), schriftelijk. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, elke mens heeft recht op een menselijk leven, in die zin dat niemand mag worden gediscrimineerd, ook niet op grond van geslacht. Helaas worden de mensenrechten die wij, Europeanen, als vanzelfsprekend beschouwen op grote schaal geschonden in tal van landen over de gehele wereld.

Sinds de val van de Taliban is de situatie in Afghanistan verbeterd, ofschoon zich op het gebied van de mensenrechten in de praktijk maar weinig gunstige ontwikkelingen hebben doorgezet. Het voortdurende geweld tegen vrouwen is absoluut onaanvaardbaar. Het is dan ook van het grootste belang dat de Europese Unie druk uitoefent op de Afghaanse regering om de situatie weer onder controle te krijgen. Nog erger dan de controversiële wetten die de gelijkheid tussen mannen en vrouwen met voeten treden, is het feit dat mannen nog steeds hoger staan aangeschreven dan vrouwen in de Afghaanse samenleving zelf. Daarom moet de Europese Unie steun verlenen voor bewustmakingscampagnes ter bevordering van de gendergelijkheid en de eerbiediging van de mensenrechten.

5.2. Steun voor het Speciale Tribunaal voor Sierra Leone

De Voorzitter. – Aan de orde is het debat over zes ontwerpresoluties over steun voor het Speciale Tribunaal voor Sierra Leone⁽²⁾

Corina Crețu, auteur. – (RO) Een van de problemen die van invloed zijn op de justitiële apparaten van veel landen in de wereld is niet zozeer het ontbreken van een goed gestructureerd juridisch kader, maar het niet ten uitvoer leggen van de besluiten die het justitieel apparaat neemt. In de landen die gebukt gaan onder een burgeroorlog, een permanent conflict of massamoorden, zijn de consequenties vanuit humanitair en ontwikkelingsoogpunt desastreus.

In het geval van het Speciale Tribunaal voor Sierra Leone is het eens te meer van belang dat de rechterlijke besluiten ten uitvoer worden gelegd, aangezien dit tribunaal een serie belangrijke precedentes schept binnen het internationale recht. Niet alleen is dit tribunaal het eerste in zijn soort dat is opgericht in hetzelfde land waar de gebeurtenissen waarvoor terecht wordt gestaan hebben plaatsgevonden, maar het is ook het eerste dat een Afrikaans staatshoofd dat nog in functie was aan het begin van het proces, te weten de voormalige president van Liberia, Charles Taylor, in staat van beschuldiging heeft gesteld en veroordeeld.

Deze feiten, in combinatie met de recente veroordeling van drie voormalige rebellenleiders uit de periode van de burgeroorlog, geven op krachtige wijze blijk van de vastberadenheid van de internationale gemeenschap en de regering van Sierra Leone om hard te strijden tegen het gevoel van straffeloosheid dat diegenen die een decennium lang wrede daden hebben begaan ten toon spreiden.

De internationale gemeenschap moet het voorgestelde project ter versterking van het justitieel en wetgevend proces in Sierra Leone tot een goed einde brengen. Het mandaat van het tribunaal eindigt binnenkort, in 2010, en de regering van Sierra Leone heeft expliciet aangegeven dat zij niet in staat is om de tenuitvoerlegging van de gewezen vonnissen te garanderen.

Het is dus essentieel dat de Europese Unie en haar internationale partners die betrokken zijn bij het vredesproces, de tenuitvoerlegging van de straffen die door het Speciale Tribunaal zijn opgelegd, aanmoedigen en ondersteunen. Niet alleen het vredesproces is hiervan afhankelijk, maar ook de stabiliteit in de regio en de geloofwaardigheid van de speciale tribunaal die met steun van de internationale gemeenschap in andere landen zijn opgericht.

Charles Tannock, auteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, het internationale humanitaire recht is een vrij nieuwe en in zekere zin onvolmaakte jurisprudentie, maar toch zijn er al belangrijke successen mee behaald.

(2) Zie notulen.

In Europa heeft het Internationale Tribunaal voor het voormalige Joegoslavië een onnoemelijk grote rol gespeeld bij de rechtspraak in een regio die was verscheurd door wrede oorlogen. Het Internationaal Tribunaal voor Rwanda in Tanzania heeft op soortgelijke wijze de verantwoordelijken van de Rwandese genocide van 1994 vervolgd.

Wij weten dan ook dat deze tribunalen enorm nuttig kunnen zijn om door oorlog verscheurde regio's te helpen een einde te maken aan het klimaat van straffeloosheid en de draad weer op te nemen. Dit soort rechtspraak is in vele opzichten even waardevol als financiële bijstand van de Europese Unie. Daarom is het belangrijk dat de internationale gemeenschap de Bijzondere Rechtbank voor Sierra Leone blijft steunen door in de lidstaten, waar nodig en vereist, veilige gevangenen ter beschikking te stellen voor de opsluiting van veroordeelde tirannen.

Een van mijn verwezenlijkingen in dit Parlement waar ik het meest trots op ben, is de rol die ik heb gespeeld bij de resolutie waarin dit Parlement Nigeria verzocht Charles Taylor uit te leveren aan de rechtbank. Dit verzoek is later daadwerkelijk ingewilligd door bemiddeling van de VN. Zonder een solide en goed onderbouwde bijzondere rechtbank voor Sierra Leone zullen tal van anderen echter ongestraft ontkomen.

Mikel Irujo Amezaga, auteur. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, twee jaar geleden had ik, in het kader van een missie onder leiding van mijn hier aanwezige fractiegenoot, mevrouw Marie Anne Isler Béguin, de gelegenheid om een bezoek te brengen aan Sierra Leone en aanwezig te zijn in het Speciale Tribunaal, waar ik me bewust werd van het geweldige werk dat dit tribunaal verricht, niet alleen voor Sierra Leone, maar voor de hele mensheid.

Zoals hier al is opgemerkt, is met het Speciale Tribunaal voor Sierra Leone een precedent geschapen. Een precedent omdat, zoals de resolutie terecht aangeeft, dit het eerste tribunaal is dat is gefinancierd met vrijwillige bijdragen, het eerste tribunaal dat in het leven is geroepen in het land waar de veronderstelde misdaden plaatsvonden en het is ook het eerste tribunaal – zoals al is gezegd – waar een voormalig staatshoofd is berecht.

Gelet op dit alles, niet alleen omdat het om een precedent gaat, maar omdat het een referentie is voor andere tribunalen die overeenkomstig zijn opgezet – zoals die van Rwanda, het voormalige Joegoslavië, Cambodja of Libanon –, is het onzes inziens hoogst noodzakelijk dat deze resolutie, waaraan we samen met het tribunaal al maanden werken, wordt aangenomen.

Twee jaar geleden namen we een resolutie aan om de financiering van het tribunaal te steunen, omdat het toen een moeilijke periode doormaakte. Het had bijna geen geld meer en ontbeerde voldoende steun – en het is mede aan de Europese Commissie te danken dat die financiële steun er kwam.

Nu vragen we vooral om twee dingen: ten eerste, dat degenen die veroordeeld zijn hun straf uitzitten – het gaat hier niet alleen om het functioneren van het tribunaal, dat het komende jaar zijn werkzaamheden beëindigt, maar om hetgeen het tribunaal ons nalaat als erfenis –; en ten tweede, dat hiervoor natuurlijk meer middelen voor beschikbaar komen.

Al met al is het Speciale Tribunaal voor Sierra Leone een voorbeeld en een referentie voor ons allemaal en voor alle tribunalen die oorlogsmisdadigers hebben berecht. Het is een voorbeeld en een referentie, en het is een les voor ons van het op één na armste land ter wereld: bij het binnengaan in het tribunaal zagen we het motto “Geen vrede zonder gerechtigheid”. Juist daarom is het onze morele plicht, niet alleen als Europeaan maar als mens, ervoor te zorgen dat de nalatenschap van dit tribunaal een blijvende plaats krijgt in de geschiedenis van de mensheid.

Erik Meijer, auteur. – Voorzitter, in Sierra Leone hebben, net als in buurland Liberia afschuwelijke misdaden plaatsgevonden. Veel burgers zijn gedood, voor de rest van hun leven ernstig invalide of psychisch gestoord geraakt.

De misdadigers die kindsoldaten de armen en benen van onschuldige burgers lieten afhakken, moeten worden gestraft en geen kans krijgen om hun misdaden te herhalen. Het ziet ernaar uit dat de poging om tussen 2000 en 2010 deze bestraffing te regelen, gaat mislukken. Het Speciale Tribunaal van de Verenigde Naties binnen Sierra Leone kan niet functioneren. Eventuele veroordeelden kunnen binnen Sierra Leone niet duurzaam worden opgesloten.

De vraag is nu wat wij nog kunnen bijdragen aan een betere uitkomst. Zonder financiering van buitenaf, zonder verlenging van het bestaan van het Speciale Tribunaal en zonder opvang in gevangenen buiten

Sierra Leone lukt het niet. Terecht vestigt de resolutie de aandacht op die mogelijkheden. Deze uitspraak moet snel leiden tot maatregelen, want anders is het te laat.

Filip Kaczmarek, *namens de PPE-DE-Fractie*. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, in Polen zegt men 'wie a zegt, moet ook b zeggen'. Dit spreekwoord past perfect bij ons debat van vandaag, dat in eerste instantie over financiële steun voor het Speciale Tribunaal voor Sierra Leone gaat. We bevinden ons vandaag in een wereldwijde crisis en het tribunaal, dat dankzij de vrijwillige bijdragen van verschillende landen kan blijven bestaan, slurpt enorme geldbedragen op. Toch mogen we niet toelaten dat dit orgaan, dat uniek is in zijn soort, zijn werkzaamheden zou moeten stopzetten, met als gevolg een internationale blamage. Daarvan zal in elk geval sprake zijn indien het tribunaal om financiële redenen zou ophouden te bestaan en wanneer de beschuldigden zouden worden vrijgelaten.

Niet alleen de Europese Unie, maar mijns inziens vooral ook de Verenigde Naties, zijn verplicht om het werk van het tribunaal tot een goed einde te brengen, alsook om financiële steun te verzekeren en de door het tribunaal uitgesproken straffen uit te voeren.

De werkzaamheden van het tribunaal en de hoge kosten die daarmee gepaard gaan, zijn ook in Sierra Leone zelf bijzonder omstreven. Dit heeft te maken met het feit dat een groot aantal mensen in het land nog steeds op een schadeloosstelling wacht en dat Sierra Leone een van de armste landen ter wereld is. Om die reden mogen we de toekomst niet uit het oog verliezen wanneer we oordelen over het verleden.

Ewa Tomaszewska, *namens de UEN-Fractie*. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, het Speciale Tribunaal voor Sierra Leone heeft Issa Hassan Sesay, de opperbevelhebber van het Revolutionaire Verenigde Front (RUF), tot 52 jaar gevangenisstraf veroordeeld. Daarnaast heeft het ook Morris Kallon, een van de leiders van het RUF, tot veertig jaar gevangenisstraf veroordeeld en Augustine Gbao, die binnen het RUF verantwoordelijk is voor veiligheid, tot 25 jaar gevangenisstraf.

Zij waren het brein achter een van de wreedste rebellenbewegingen van de moderne tijd. Het toebrengen van ernstige verwondingen aan de burgerbevolking, in het bijzonder het op grote schaal amputeren van ledematen, het gebruik van seksueel geweld als wapen en het inlijven van kinderen in het leger zijn slechts enkele voorbeelden van de brutale methoden die onder het bevel van de beklaagden door het RUF werden gebruikt.

Een streng vonnis in deze zaak zou een sterk signaal zijn dat anderen ervan moet weerhouden om soortgelijke daden te plegen. Het zou er tegelijkertijd geen twijfel over laten bestaan dat de beschaafde, democratische wereld niet zal zwijgen en over een krachtig instrument beschikt om de daders van dit soort wrede daden aan te pakken. Dit instrument is het Speciale Tribunaal voor Sierra Leone, dat wij zowel financieel als politiek zouden moeten steunen.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, ik ben blij dat dit debat nu eindelijk plaatsvindt. We hebben deze kwestie nu al bij een aantal zittingen op de dagorde proberen te plaatsen.

We willen vandaag, vlak voor het verstrijken van deze zittingsperiode, graag aandringen op steun voor Sierra Leone, één van de armste landen ter wereld dat er desondanks in geslaagd is dit bijzondere tribunaal op te zetten teneinde de verantwoordelijken voor de begane verschrikkingen te berechten.

Ik ben hoofd van de verkiezingsbeoordelingsmissie van de Europese Unie in Sierra Leone geweest, en ik geloof dat wij de morele en politieke plicht hebben om dit Tribunaal te steunen. Het zou toch onaanvaardbaar en onvoorstelbaar zijn als dit Tribunaal om – mogelijk – financiële redenen zijn werk niet zou kunnen voortzetten.

Ik roep de Commissie daarom op dit Tribunaal te steunen – inderdaad: met financiële middelen. De rechters van deze tribunaal hebben ons destijds al verzocht om geldelijke steun voor het voortzetten van deze bijzondere rechtspraak.

Maar het is nu ook een politieke kwestie geworden, aangezien het Tribunaal in 2010 opgeheven wordt. We moeten dus ...

(De spreker wordt door de Voorzitter onderbroken.)

Antonio Tajani, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, geachte afgevaardigden, de Europese Commissie heeft zich er nadrukkelijk aan gecommitteerd Sierra Leone bij te staan in de overgang

van een naoorlogse situatie naar een situatie van groei en ontwikkeling. De Commissie staat beslist achter de inspanningen van het land om de vrede, de stabiliteit en bovenal de democratie te consolideren.

Het Speciale Tribunaal voor Sierra Leone heeft in dit verband een cruciale rol gespeeld, en blijft dat doen, in de context van het herstel van vrede en stabiliteit in het land. De Commissie erkent die rol en stelt deze zeer op prijs. Wij zijn ervan overtuigd dat de activiteiten van het Tribunaal aan iedereen de boodschap duidelijk kunnen maken dat geen enkele ernstige misdaad tegen de menselijkheid, geen enkele daad van genocide en geen enkele oorlogsmisdaad ongestraft zal blijven.

Het Tribunaal voor Sierra Leone vervult in feite een essentiële functie in de ontwikkeling van het internationaal recht, dankzij de jurisprudentie die gaandeweg ontstaat over vraagstukken als de rekrutering van kindsoldaten en gedwongen huwelijken, die het onderwerp vormden van de eerste vonnissen van het Tribunaal. Met het oog daarop steunt de Commissie de werkzaamheden van het Tribunaal sinds 2003. Via het Europees instrument voor democratie en mensenrechten hebben wij het Tribunaal 2 700 000 euro gegeven. Doel van deze financiering was het ondersteunen van de activiteiten van het Tribunaal ter bevordering van de rechtsstaat, het internationaal humanitair recht en de mensenrechten in Sierra Leone en in de hele West-Afrikaanse regio.

Bovendien heeft de Commissie in 2008 haar goedkeuring gehecht aan een project dat een miljoen euro uit het tiende Europees ontwikkelingsfonds ontvangt en dat in samenwerking met het Tribunaal en de regering van Sierra Leone is opgezet. Het project, dat in de periode 2009-2010 moet worden uitgevoerd, moet eerdere werkzaamheden integreren en heeft als doel een duurzame nalatenschap tot stand te brengen – met name door het ontwikkelen van de deskundigheid van juristen en het versterken van de instellingen in heel het rechtssysteem van Sierra Leone – die ook nadat het Tribunaal zijn activiteiten beëindigd heeft als betrouwbare basis kan dienen.

Nadat zij op de hoogte was gesteld van begrotingsproblemen bij het Tribunaal, gaf de Commissie in 2008 noodhulp voor een bedrag van 2,5 miljoen euro. Dit bedrag werd gefinancierd met het stabiliteitsinstrument en was bedoeld om de financieringskosten van de medewerkers van het Tribunaal, en dan vooral de salarissen, te dekken. De Commissie heeft tot haar tevredenheid bericht ontvangen dat het Tribunaal het begrotingstekort voor enkele maanden heeft kunnen wegwerken. Wij hebben er vertrouwen in dat de internationale gemeenschap er ondanks de wereldwijde financiële crisis in zal slagen de middelen te vinden die het Tribunaal nodig heeft om zijn mandaat met succes en volledig te vervullen en het proces tegen de voormalige president van Liberia, Charles Taylor, te voltooien.

Tot slot: het verzoek om nader onderzoek te verrichten naar de rol en de functies van de diverse speciale tribunalen heeft mijn steun. Ik kan u tot mijn genoegen namens de Commissie meedelen dat er op dat gebied twee initiatieven zullen worden gefinancierd in de rubriek mensenrechten, onder “Conflicten en veiligheid” van het zevende kaderprogramma voor onderzoek.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt vandaag om 12.00 uur plaats.

5.3. Humanitaire situatie van de bewoners van kamp Ashraf

De Voorzitter. – Aan de orde is het debat over zes ontwerpresoluties over de humanitaire situatie van de bewoners van kamp Ashraf⁽³⁾.

Ana Maria Gomes, auteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, sommige leden van dit Parlement willen de leden van de Iraanse Volksmohajedin als helden of als een valabel alternatief voor het Iraanse regime voorstellen. Dat zijn ze echter niet.

Tijdens mijn bezoeken aan Irak heb ik Koerdische, soennitische, sjiiitische, christelijke, Turkmeense en andere leiders horen klagen over de rol van de Iraanse Volksmohajedin als instrument van Saddam Hoessein tijdens de operatie Anfar in 1988, die uitmondde in moordpartijen zoals het bloedbad van Halabja. Ook de Iraakse delegatie die hier deze week aanwezig was, heeft dat bevestigd. Zij heeft ons tevens verzekerd dat de Iraakse grondwet de regering van Irak ertoe verplicht het volste respect op te brengen voor de mensenrechten van de bewoners van kamp Ashraf, ongeacht of zij met de hulp van het Bureau van de hoge commissaris voor

(3) Zie notulen.

de vluchtelingen van de VN en het Internationale Rode Kruis naar Iran of een andere bestemming willen vertrekken of als politieke vluchtelingen in Irak wensen te blijven met inachtneming van de Iraakse wetgeving.

Wij moeten begrip opbrengen voor het standpunt van de Iraakse regering, die wil voorkomen dat kamp Ashraf de betrekkingen van goed nabuurschap met Iran blijft schaden. De Irakezen kunnen Iran niet wegdenken. Het is er nu eenmaal. Het is een machtig buurland. Ofschoon de Volksmojahedin niet langer op de lijst van terroristische organisaties staat, is deze nog steeds een duistere beweging die hardhandig optreedt tegen leden die uit de organisatie willen stappen. Hoe het ook zij, de bewoners van kamp Ashraf zijn bovenal mensen wier mensenrechten geëerbiedigd moeten worden, los van het lot van de organisatie zelf of haar verleden. Zij moeten behandeld worden overeenkomstig de Conventie van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen en geen van de bewoners – ik herhaal, geen van de bewoners – mag worden gedwongen om naar Iran terug te keren.

Maar laat één ding duidelijk zijn. Deze resolutie gaat niet over het Iraanse regime, dat zich al decennialang schuldig maakt aan onderdrukking van de eigen bevolking, wanbeheer en destabilisatie van het Midden-Oosten. Degenen die beweren dat een stem voor de amendementen van de PSE-Fractie en de Groenen, waarmee wordt getracht om de toon van deze resolutie in evenwicht te brengen, een stem voor het Iraanse regime is, zijn te kwader trouw of hebben geen argumenten meer.

De geest van onze amendementen is eenvoudig. Wij willen een volledig beeld geven van de schendingen en de bedreigingen van de mensenrechten in en rond kamp Ashraf. Daarom verlangen wij bijvoorbeeld dat aan alle bewoners van het kamp toestemming wordt verleend om op een neutrale plaats geïnterviewd te worden door het Internationale Rode Kruis of het Bureau van de hoge commissaris voor de vluchtelingen van de VN, zonder de aanwezigheid van het kader van de Volksmojahedin, om op die manier inzicht te krijgen in hun reële wensen. Tevens verzoeken wij de leiders van de Volksmojahedin niet langer controle uit te oefenen op het leven van de bewoners van kamp Ashraf en hun met name toestemming te verlenen om het kamp te verlaten. Bovenal drukken wij echter onze bezorgdheid uit over de fysieke en psychologische dwang en de ernstige schendingen van de mensenrechten waarvan is aangetoond dat zij binnen de sekteachtige organisatie plaatsvinden. Om kort te gaan, wij hebben het hier over de individuele mensenrechten van de bewoners van kamp Ashraf. Ik stel dan ook voor dat wij bij de stemming de situatie van deze mensen en hun rechten voor ogen houden.

Alejo Vidal-Quadras, auteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, wij gaan vanochtend stemmen over een gezamenlijke ontwerpresolutie, medeondertekend door vier fracties, over de situatie in het vluchtelingenkamp Ashraf in Irak. In dat kamp wonen 3500 volkomen weerloze Iraanse mannen en vrouwen, leden van de democratische oppositie tegen het fundamentalistische Iraanse regime. Tijdens de jongste weken heeft de fractie van de Iraakse regering die onder invloed van het Iraanse regime staat hen onder druk gezet en geïntimideerd. De kans op een tragedie is groot. Er kan ieder moment een drama losbarsten dat te vergelijken is met de ontwikkelingen in de Balkan waarvan wij nog niet zo lang geleden getuigen zijn geweest.

Srebrenica ligt nog vers in ons geheugen en ik twijfel er niet aan dat alle leden van dit Parlement een tweede Srebrenica in Irak willen voorkomen. Onze ontwerpresolutie is een oproep om de publieke opinie over de gehele wereld te waarschuwen voordat zich een ramp voltrekt. Helaas hebben sommige collega's amendementen ingediend die de bewoners in kamp Ashraf nog meer in gevaar brengen en het Iraanse regime en zijn afgevaardigden in Irak argumenten in de mond legt om onder deze mensen een bloedbad aan te richten.

Ik heb onlangs zelf een bezoek aan het kamp gebracht en ik kan u verzekeren dat de aantijgingen die in de bedoelde amendementen worden geformuleerd volkomen ongegrond zijn. De bewoners van Ashraf verblijven er vrijwillig. Zij zijn vrij om het kamp te verlaten wanneer zij willen en zij onderhouden vriendschappelijke betrekkingen met de Iraakse bevolking uit de omgeving. Onze ontwerpresolutie heeft ten doel deze mensen te beschermen. Als de genoemde amendementen worden aangenomen, zal het tegenovergestelde resultaat worden bereikt, en dat zou niemand begrijpen.

Waarde collega's, dit is geen politieke kwestie: dit is een louter humanitaire aangelegenheid die bovendien ook nog bijzonder dringend is. Ik verzoek u dan ook met klem tegen alle amendementen op deze ontwerpresolutie te stemmen en de tekst te steunen zoals hij in onderling overleg is opgesteld door de vier ondertekenende fracties van zeer uiteenlopende politieke signatuur. Het leven van vele onschuldige en ongevaarlijke mensen is afhankelijk van uw stem. Laat hen alstublieft niet in de steek!

Angelika Beer, auteur. – (DE) Meneer de Voorzitter, waarde collega's, mijn fractie heeft deze resolutie niet ondertekend. Wij zullen dit alleen doen als de amendementen worden goedgekeurd die ik samen met Ana

Gomes van de Sociaaldemocratische Fractie en met de Fractie De Groenen/Vrije Europese Alliantie heb ingediend.

Het gaat hier om de kwestie van de Mojahedin, ofwel de Mojahedin-e Khalq (MKO), een verzetsbeweging die niet op democratische leest is geschoeid. Ik kan er het volgende over zeggen: het gaat om een gedegenereerde organisatie die te vergelijken is met een religieuze sekte en die de eigen leden, ook die in het kamp, meedogenloos onderdrukt. De leden worden psychisch en fysiek onder druk gezet om in het kamp te blijven. Bij degenen die weigeren hieraan gehoor te geven, worden alle relaties verbroken. Ook vinden er gedwongen scheidingen en ontvoeringen van kinderen plaats. Een wrede vorm van onderdrukking is nauwelijks denkbaar.

Alle leden van de MKO leven zowel binnen als buiten het kamp in een volledig isolement. De MKO heeft iedere vorm van contact met de internationale pers en de media verboden. Bij interviews door de Amerikanen waren telkens kaderleden van de MKO aanwezig, waardoor mensen niet vrijuit konden spreken over hun echte problemen en zorgen.

In het verleden is de MKO ertoe overgegaan om leden uit het noorden van Irak uit te leveren aan de beulsknechten van Saddam Hoessein. Die mensen zijn in de Abu Ghraib-gevangenis vervolgens vreselijk gemarteld en ter dood gebracht. Dit zijn slechts enkele voorbeelden die duidelijk maken hoe belangrijk deze gemeenschappelijke amendementen zijn, en daarom vraag ik u om vóór de amendementen te stemmen. Als de amendementen worden verworpen – ik wil hier geen misverstand over laten bestaan – en als de tekst van de resolutie in zijn huidige vorm wordt goedgekeurd, dan stemt u ermee in dat de MKO doorgaat met de onderdrukking in een kamp waarover zij de regie voert. Maar u bent dan ook medeverantwoordelijk voor wat de MKO nu al doet, namelijk dat zij haar leden oproept tot zelfverbranding, mocht het kamp vallen en niet langer onder internationaal toezicht staan. Dat is het tegendeel van wat we willen bereiken, en daarom doe ik een klemmend beroep op u om de amendementen goed te keuren die de PSE en mijn fractie hebben ingediend.

Erik Meijer, auteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, Iran wordt al dertig jaar lang bestuurd door een theocratische dictatuur. Die dictatuur dwingt haar onderdanen niet alleen zich aan de religieuze voorschriften te houden, maar probeert al wie zich niet voegt naar haar systeem te vermoorden. Gevolg hiervan is dat vele Iraniërs in ballingschap moeten leven, niet alleen in Europa maar ook in de naburige landen.

Na de Anglo-Amerikaanse militaire invasie van Irak werd de Iraniërs die daar in ballingschap leven bescherming tegen Iran toegezegd. Nu staan de buitenlandse troepen op het punt zich terug te trekken uit Irak. Ik steun die terugtrekking, maar ben mij bewust van een mogelijk onvoorzien gevolg, namelijk dat het theocratische regime in Iran de gelegenheid aangrijpt om de oppositie buiten de eigen grenzen aan te vallen. Iran stelt alles in het werk om ervoor te zorgen dat deze mensen naar Iran worden uitgezet om ze vervolgens te kunnen vermoorden. In Irak kunnen de Iraanse ballingen op heel wat solidariteit rekenen. De invloed van Iran op Irak is evenwel toegenomen omdat het merendeel van de inwoners van Irak ook sjiietische moslims zijn.

Ik heb schriftelijke vragen ingediend om de aandacht van de Raad te vestigen op de situatie van de 3400 mensen die in kamp Ashraf wonen. Het enige antwoord was dat de Raad deze kwestie nog niet had besproken. Vandaag behandelen wij hier een zeer belangrijke dringende resolutie over kamp Ashraf. In twee eerdere resoluties van 2007 en 2008 heeft dit Parlement de juridische status van de bewoners van Ashraf overeenkomstig de vierde Conventie van Genève bevestigd. Vandaag besteden wij bijzondere aandacht aan de huidige situatie door een resolutie aan te nemen die uitsluitend op Ashraf betrekking heeft. Deze tekst is een gezamenlijke tekst die is aangenomen door het merendeel van de fracties en die als evenwichtig kan worden aangemerkt. Doel is om een sterke boodschap uit te dragen naar de Iraakse regering en duidelijk te onderstrepen dat de rechten van de 3400 mensen in Ashraf, met inbegrip van duizend vrouwen, niet geschonden mogen worden onder druk van de Iraanse moellahs.

Daarom is het belangrijk dat wij een eenduidige boodschap uitdragen, zonder amendementen die de resolutie ondermijnen en afzwakken, aangezien het hier uitsluitend gaat om de humanitaire situatie van de bewoners van Ashraf. Wij moeten vermijden om wijzigingen in de slottekst van de resolutie aan te brengen die de situatie nog bemoeilijken of het leven van deze weerloze mensen in gevaar brengen.

De bewoners van Ashraf werden aan het begin van de invasie in 2003 door de VS-strijdkrachten met bommen bestookt. Later werden zij door de VS gescreend. Ook de Iraakse regering heeft elk van de mensen in Ashraf gescreend. Dat gebeurde in april van dit jaar. Alle bewoners zijn geïnterviewd, buiten Ashraf. Zij zijn

aangemoedigd en aangespoord om het kamp te verlaten of terug te keren naar Iran. Slechts zes van hen zijn vertrokken: zes op 3400 mensen! Dat is de situatie, en wij moeten hun beslissing respecteren.

Mogens Camre, auteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de situatie in kamp Ashraf, waar 3500 leden van de voornaamste democratische Iraanse oppositiepartij verblijven, is sinds enige tijd reden tot grote bezorgdheid en is hier in dit Parlement tijdens de laatste jaren behandeld in diverse resoluties. In oktober vorig jaar heb ik samen met een delegatie van vier leden van dit Parlement een bezoek gebracht aan kamp Ashraf. Wij hebben er Amerikanen, Irakezen en VN-ambtenaren ontmoet. Zij beaamden allen onze bezorgdheid over de juridische status van de bewoners van Ashraf. De situatie is met name verontrustend sinds de VS-troepen de veiligheid van deze mensen begin dit jaar hebben overgedragen aan de Iraakse strijdkrachten.

Sindsdien is de situatie danig verslechterd. De Iraanse Opperste Leider heeft de president van Irak eind februari, tijdens een bezoek aan Iran, in een officiële bekendmaking verzocht uitvoering te geven aan de wederzijdse overeenkomst om kamp Ashraf te sluiten en al zijn bewoners uit Irak te zetten.

Sindsdien belegeren de Iraakse strijdkrachten het kamp. De Iraakse troepen hebben familieleden van bewoners van Ashraf, parlementaire delegaties, mensenrechtenorganisaties, advocaten, journalisten en zelfs artsen de toegang tot het kamp ontzegd en zij laten ook lang niet al het logistieke materiaal toe.

Gelet op deze omstandigheden achtte dit Parlement het absoluut noodzakelijk om deze zaak te behandelen als een dringende kwestie. Wij hebben met alle fracties samengewerkt en hebben een gezamenlijke tekst opgesteld die evenwichtig is, rekening houdt met al onze zorgpunten en de internationale organisaties oproept om op lange termijn een juridische status te vinden voor de bewoners van kamp Ashraf.

Helaas hebben de woordvoerders van Teheran, en hiermee bedoel ik degenen die de leugens uit de Iraanse hoofdstad geloven, een reeks amendementen ingediend. Ik meen dat wij duidelijk voor ogen moeten houden dat deze amendementen de veiligheid van de bewoners van Ashraf in gevaar brengen en derhalve verworpen moeten worden. Wij verzoeken u dan ook dringend de gezamenlijke tekst te steunen en tegen alle ingediende amendementen te stemmen.

Marco Cappato, auteur. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, wij spreken hier over een 'kamp' terwijl het in feite om een kleine gemeenschap van mensen gaat die op basis van een moeilijk politiek besluit de wapens heeft neergelegd; mensen die hun eigen bescherming feitelijk hebben toevertrouwd aan de internationale gemeenschap. De reden waarom we dit onderwerp vandaag als urgente kwestie behandelen, is het gevaar dat deze mensen massaal worden uitgezet en dat al hun rechten met betrekking tot het Iraanse regime voor eens en voor altijd worden geschonden.

Er kunnen ongetwijfeld vraagtekens worden gezet bij het niveau en de mate van democratie binnen de Volksmojahedin van Iran, hun organisatie, maar dat is niet de discussie die we moeten voeren en vormt ook niet de reden waarom we hebben verzocht de urgente procedure te gebruiken. De reden waarom we hebben verzocht om toepassing van de urgente procedure is dat we willen voorkomen dat deze kleine gemeenschap als geheel wordt aangevallen, dat de grondrechten van de bewoners met voeten worden getreden en dat ze in de handen van de Iraanse dictatuur terechtkomen.

Vandaar dat de amendementen die ter tafel zijn gebracht simpelweg kunnen leiden tot verwarring over de regelrechte urgentie en noodzaak van deze boodschap en daarom hoop ik dat ze niet worden aangenomen.

Tunne Kelam, namens de PPE-DE-Fractie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, wij proberen hier vandaag een mogelijke grootschalige, menselijke tragedie te voorkomen.

Bijna vierduizend mensen, leden van de Iraanse oppositie, lopen het gevaar spoedig door de Iraakse autoriteiten te worden uitgezet naar Iran, waar reeds meer dan tweeëntwintigduizend van hun vrienden zijn terechtgesteld. Er zij op gewezen dat dit de mensen zijn die ruchtbaarheid hebben gegeven aan het geheime nucleaire programma van Teheran en met vreedzame middelen oppositie voeren tegen een regime dat terrorisme exporteert.

Het is in het belang van de democratische geloofwaardigheid van de Iraakse regering en van de regering van de VS, die aan deze mensen de status van beschermde personen heeft toegekend, om hun leven te beschermen, hun vrije wil en waardigheid te eerbiedigen en hun overeenkomstig het internationaal recht een veilige toekomst te garanderen. Maar in de eerste plaats verzoeken wij de Iraakse regering de blokkade van kamp Ashraf op te heffen.

Nicholson of Winterbourne, namens de ALDE-Fractie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik ben van oordeel dat de heer Vidal-Quadras, een goede vriend van mij, en andere collega's die hier eerder het woord hebben gevoerd, zich grondig vergissen en dat wij de amendementen wel degelijk moeten steunen, vooral omdat de Iraakse regering recentelijk meermaals heeft verklaard dat het niet in haar bedoeling ligt om de bewoners van kamp Ashraf te dwingen naar Iran terug te keren of naar een ander land uit te wijken.

De Iraakse regering heeft reeds herhaaldelijk verzoeken ingediend bij verschillende landen, met inbegrip van diverse EU-lidstaten, om deze mensen op te vangen, maar wij hebben die verzoeken afgewezen.

Van de 3400 mensen die in het kamp verblijven zijn er 1015 die een verblijfsvergunning bezitten en de status van ingezetene hebben in een bepaald land, waaronder tal van EU-lidstaten. Wij weigeren evenwel om deze mensen op te nemen. Waarom?

De meeste kampbewoners hebben onder het vroegere regime van Saddam Hoessein professionele militaire training gekregen en zij maakten deel uit van de presidentiële wacht en andere veiligheidstroepen tijdens de gewelddadige onderdrukking van de opstand van de Iraakse bevolking na de bevrijding van Koeweit in 1991.

Er zijn bewijzen te over dat deze mensen de Iraakse bevolking hardhandig hebben aangepakt toen het Iraakse leger weigerde om de door Saddam Hoessein opgedragen moorden uit te voeren. De families van de Iraakse slachtoffers kunnen dat niet vergeten en de Iraakse grondwet verbiedt de aanwezigheid van groeperingen als de NKO of de PKK op Iraaks grondgebied.

Tweeduizend van deze mensen hebben zich geregistreerd bij het Bureau van de hoge commissaris voor de vluchtelingen van de VN in de hoop te worden overgeplaatst naar landen die bereid zijn hen op te nemen, en de Iraakse regering werkt reeds enkele jaren nauw samen met dat bureau om andere landen ertoe aan te sporen deze mensen op te vangen.

Waarde collega's, dit is een Iraakse aangelegenheid. Wat hier op het spel staat, is de soevereiniteit van Irak. Wij moeten dan ook vertrouwen hebben in de democratisch gekozen regering van het land. Het gaat hier om het recht en de plicht van de Iraakse regering en u kunt ervan op aan dat dit recht en deze plicht op correcte wijze worden vervuld.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik ben nooit een grote fan van de Iraanse Volksmojahedin geweest. Zij belijden een filosofie met islamitisch-marxistische wortels – wat op zich reeds een *contradictio in terminis* is – en zij genoten uiteraard gedurende vele jaren de bescherming van Saddam Hoessein, de Slager van Bagdad, die zij militair steunden.

De laatste jaren zijn zij echter van houding veranderd en hebben zij aan het Westen waardevolle informatie verschaft over de schending van de mensenrechten in Iran en de geografische ligging van de geheime Iraanse installaties voor de verrijking van uranium. Daarom was het betwistbaar of zij nu wel of niet op de EU-lijst van verbonden terroristische organisaties moesten blijven staan. Wat ik echter onbetwistbaar acht, is dat de bewoners van kamp Ashraf in Irak recht hebben op juridische bescherming van de regering en de geallieerde strijdkrachten en niet mogen worden uitgezet naar Iran, waar zij haast zeker gefolterd en mogelijkwerwijs terechtgesteld zullen worden.

Richard Howitt (PSE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, dit debat confronteert ons opnieuw met de beperkingen waaraan dringende kwesties onderhevig zijn. Het grote aantal verklaringen is te wijten aan het feit dat er onvoldoende tijd was voor behoorlijke onderhandelingen en raadpleging.

Ik wil hier onderstrepen dat de oorspronkelijke socialistische tekst duidelijk verzet aantekent tegen elke vorm van gedwongen uitzetting en aandringt op strikte naleving van de Conventie van Genève en onbelemmerde toegang voor internationale mensenrechtenorganisaties. Aangezien ikzelf een compromis heb bereikt waarin verschillende fracties hun steun hebben toegezegd voor de amendementen 2, 3 en 6 en de sociaaldemocratische fractie haar fiat heeft gegeven aan de gezamenlijke resolutie, wens ik de heer Vidal-Quadras en de andere sprekers erop te attenderen dat wie beweert dat deze amendementen gebruikt kunnen worden als voorwendsel om de bewoners van het kamp te vermoorden, de waarheid geweld aandoet. Ongeacht of mensen de PMOI goed- of afkeuren zou niemand hier in dit Parlement tijdens een debat over de mensenrechten protest mogen aantekenen tegen amendementen die ten doel hebben te waarborgen dat enige of alle betrokkenen overal ter wereld hun verplichtingen op het gebied van de mensenrechten nakomen.

Jan Zahradil (PPE-DE). – (CS) Mijnheer de Voorzitter, ik heb aan dertig seconden genoeg. Ik wil graag zeggen dat het mij een genoegen doet dat juist tijdens het Tsjechisch voorzitterschap de organisatie PMOI geschrapt is van de lijst van verboden organisaties van de Europese Unie, en dat we nu met de resolutie over kamp

Ashraf de oppositie tegen het Iraanse regime blijven beschermen. Ik wil mijn dank uitbrengen aan iedereen die aan dit voorstel heeft meegewerkt, ongeacht hun politieke kleur en overtuiging, en ik hoop dat deze resolutie zal worden aangenomen in de vorm zoals zij is voorgesteld, zonder de wijzigingsvoorstellen, die de oorspronkelijke tekst in zeker zin zouden vervormen.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Mijnheer de Voorzitter, ook ik wil graag bezwaar aantekenen tegen de stemming over deze gemeenschappelijke resolutie. De hier ingediende amendementen zijn in een ernstige mate misleidend.

Het is beslist niet waar dat er ook maar één vluchteling uit kamp Ashraf is die uit het alternatieve kamp naar Europa of zelfs maar naar een plaats binnen Irak is overgebracht met de hulp van het Hoge Commissariaat. Ik daag al degenen die beweren van wel uit om de Hoge Commissaris te vragen of er inderdaad iemand is overgebracht.

Dat zijn allemaal valse voorstellingen die maar één doel dienen – het vergemakkelijken van een bloedbad. Dat is waar het om gaat, niet meer en niet minder. Daarom vraag ik de indieners van deze amendementen om ze in te trekken. Het is beslist een schande; deze amendementen zijn een belediging voor dit Parlement.

Antonio Tajani, *vicevoorzitter van de Commissie.* – (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik vraag u om te mogen spreken, maar dan wel op een moment waarop dat mogelijk is. Het feit dat alle afgevaardigden rondlopen, maakt dit wel heel erg lastig. Ik koester veel respect voor dit Parlement, maar het lijkt me echt onmogelijk om onder deze omstandigheden te spreken.

De Voorzitter. – U hebt gelijk.

Collega's, het debat wordt niet gesloten voordat iedereen weer zit en stil is.

Ik richt mij tot de collega's die zich in de gang bevinden en die aan het praten zijn: het debat wordt pas gesloten als de gesprekken zijn beëindigd en we naar de vicevoorzitter van de Commissie kunnen luisteren met gepast respect!

Antonio Tajani, *vicevoorzitter van de Commissie.* – (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik wil u bedanken, omdat ik denk dat het een goede zaak is om deel te nemen aan debatten door te luisteren naar wat er wordt gezegd en door op gepaste wijze te spreken.

vicevoorzitter van de Commissie. – (FR) Ik zal verder gaan in het Frans. Mijnheer de Voorzitter, dames en heren afgevaardigden, de Commissie blijft de ontwikkelingen van de toestand in Irak volgen, en zeker als het gaat om kamp Ashraf.

Zoals we allemaal weten heeft de regering van Irak in januari 2009 het bestuur over deze zone weer overgenomen. Wat de humanitaire situatie in het kamp betreft: de Commissie heeft van het Internationale Comité van het Rode Kruis en andere internationale organisaties die de ontwikkelingen in de regio volgen begrepen dat de levensomstandigheden in het kamp niet ernstig zijn verslechterd en dat er geen schendingen van de internationale overeenkomsten zijn gesignaleerd.

De Commissie sluit zich aan bij het standpunt dat de sluiting van het kamp binnen een zeker juridisch kader haar beslag dient te krijgen en dat daaruit geen bedreiging mag volgen voor het leven, en de fysieke en morele integriteit van degenen die er nu verblijven. De internationale normen moeten worden toegepast en het beginsel van niet-uitwijzing dient te worden gerespecteerd.

De Iraakse regering heeft herhaaldelijk aangegeven dat ze bereid is de inwoners van het kamp op een behoorlijke manier te behandelen en dat ze niet van plan is de leden van deze organisatie op een illegale wijze het land uit te zetten dan wel anderszins te dwingen Irak te verlaten.

De Commissie dringt hoe dan ook – zoals altijd – aan op het respect voor de rechtsstaat, en ze gaat ervan uit dat de regering van Irak zich dienovereenkomstig zal gedragen.

De Iraakse autoriteiten hebben bij een ontmoeting met de Commissie in maart 2009 herhaald dat ze de internationale humanitaire normen zullen respecteren en geen geweld zullen gebruiken – en zeker niet om gedwongen terugkeer naar Irak te bewerkstelligen.

Het Iraakse ministerie voor de mensenrechten voert nu individuele gesprekken met de kampbewoners om vast te stellen wat hun rechten zijn en uit te vinden of ze naar Irak willen terugkeren dan wel er de voorkeur aan geven naar een derde land uit te wijken.

In de loop van de afgelopen weken hebben sommige leden ervoor gekozen het kamp te verlaten en ze hebben dat zonder problemen kunnen doen. De Commissie steunt deze ontwikkeling. Als de kampbewoners willen vertrekken, dient de regering van Irak ze toe te staan zich in een ander land te vestigen en de daartoe benodigde formaliteiten te vergemakkelijken.

De Commissie zal de ontwikkelingen samen met de vertegenwoordigers van de lidstaten ter plaatse blijven volgen.

(Applaus)

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt zo dadelijk plaats.

VOORZITTER: MARTINE ROURE

Ondervoorzitter

6. Goedkeuring van de notulen van de vorige vergadering

*
* *

Gary Titley (PSE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik voer opnieuw het woord over artikel 28, lid 2, van het Reglement waarin wordt bepaald dat ieder lid vragen kan stellen aan de Voorzitter van het Parlement en binnen een termijn van dertig dagen antwoord op die vragen moet krijgen. Ik heb de Voorzitter op 19 maart een vraag gesteld. Vandaag is het 24 april en ik heb nog geen antwoord ontvangen.

Ik heb de kwestie ook gisteren al aangekaart en er is mij beloofd dat die behandeld zou worden. Dat is echter nog steeds niet gebeurd. Ik vind het zeer moeilijk te begrijpen dat de Voorzitter van het Parlement het Reglement en de leden van het Parlement zo minacht dat hij bereid is om ze eenvoudigweg te negeren. Het gedrag van de Voorzitter lijkt mij volkomen afkeurenswaardig.

De Voorzitter. – Mijnheer Titley, ik zal uw verzoek vanzelfsprekend doorgeven.

(De notulen van de vorige vergadering worden goedgekeurd)

7. Stemmingen

De Voorzitter. – Wij gaan nu over tot de stemming.

(Uitslagen en nadere bijzonderheden betreffende de stemmingen: zie notulen)

7.1. Vrouwenrechten in Afghanistan

7.2. Steun voor het Speciale Tribunaal voor Sierra Leone

7.3. Humanitaire situatie van de bewoners van kamp Ashraf

– *Vóór de stemming*

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik denk dat er een fout geslopen is in de tekst die de diensten van het Parlement op het internet hebben gepubliceerd. De formulering klopt niet en de tekst is niet in overeenstemming met de gezamenlijke ontwerpresolutie die mijn fractie samen met andere fracties heeft ingediend. Ik weet niet of u van dit probleem op de hoogte bent en of u er rekening mee kunt houden, maar de tekst in paragraaf 2 moet luiden: “Respecting the individual wishes of anyone living in Camp Ashraf as regards to their future;”. Dat is niet wat er is gepubliceerd, maar dat is wat in de tekst zou moeten staan.

De Voorzitter. - Mijnheer Tannock, ik ben hiervan op de hoogte en alle taalkundige correcties zijn aangebracht.

Na de stemming

Hans-Peter Martin (NI). - (DE) Mevrouw de Voorzitter, mag ik u erop wijzen dat achter mij, in het vak van extreem-rechts, een aantal mensen zitten die geen lid zijn, maar volgens mij wel gebruikmaken van de stemkaart van de leden.

(Tumult)

De Voorzitter. - Mijnheer Martin, wij zullen dit controleren.

7.4. Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap (A6-0229/2009, Rumiana Jeleva)

Na de stemming

Gay Mitchell (PPE-DE). - (EN) Mevrouw de Voorzitter, er is een stem nietig verklaard, want enkele momenten geleden stond hetzelfde aantal stemmen aangegeven. Een van de leden van dit Parlement heeft zojuist een ernstige beschuldiging geuit met betrekking tot de stemmingen die hier plaatsvinden. Daarom zou ik u willen verzoeken de werkzaamheden te staken totdat duidelijk is of er inderdaad leden zijn die stemmen wanneer zij niet mogen stemmen en wij hier niet met een valse aantijging te maken hebben. Het gaat immers om een zeer ernstige beschuldiging.

(Applaus)

De Voorzitter. - Ik heb zojuist gezegd dat dit zal worden gecontroleerd. Dat wil zeggen dat het nu meteen gecontroleerd zal worden. We zijn ermee bezig.

Bruno Gollnisch (NI). - (FR) Mevrouw de Voorzitter, ik zal het met betrekking tot dit punt heel kort houden. Aangezien één van onze collega's een beschuldiging heeft geuit, verzoek ik hem die beschuldiging toe te lichten. Het is inderdaad zaak, zoals u zelf zegt, dat die uitleg hier en nu wordt verschaft. En als zijn beschuldiging bij nader onderzoek laster blijkt te zijn, dan sta ik erop dat daaraan de nodige gevolgen worden verbonden.

De Voorzitter. - Ik heb gezegd dat dit wordt gecontroleerd. De controle zal zo dadelijk zijn voltooid, dus ik zal u de komende minuten op de hoogte houden.

7.5. Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap (facultatief protocol) (A6-0230/2009, Rumiana Jeleva)

7.6. Opstellen van profielen, met name op basis van etnische afstamming en ras, in het kader van de bestrijding van terrorisme, rechtshandhaving, immigratie, douane- en grenscontrole (A6-0222/2009, Sarah Ludford)

7.7. Bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen en de strijd tegen fraude - jaarverslag 2007 (A6-0180/2009, Antonio De Blasio)

Vóór de stemming

Antonio De Blasio, rapporteur. - (HU) Ik zal niet de volle twee minuten benutten. Dames en heren, ik wil uw aandacht vestigen op twee uiterst belangrijke feiten in verband met dit verslag. Het eerste punt is dat dergelijke verslagen al jaren worden opgesteld, maar dat de Raad deze verslagen tot nu toe nog geen enkele maal aan de orde heeft gesteld. Ik vind het een erg belangrijke kwestie dat de Raad zorgt dat de inhoud van dit verslag onder de aandacht van de lidstaten wordt gebracht. Dit zou er in grote mate toe bijdragen dat de kwijtingsprocedure van de Raad en de andere instellingen goed functioneert. Daarom stel ik voor dat het uitstel van de kwijtingsprocedure van de Raad in de herfst alleen mag worden geaccepteerd onder de voorwaarde dat dit verslag ook op de agenda wordt gezet. Dit zou van groot belang zijn opdat de Raad ook

de wetgeving kan aannemen die we nu in behandeling hebben en de transparantie van de besteding van Europese fondsen garanderen. Ik wil iedereen bedanken die heeft meegewerkt aan dit verslag, de schaduwrapporteur en de indieners van amendementen. In de commissie hebben we het verslag met consensus aangenomen.

7.8. Parlementaire immuniteit in Polen (A6-0205/2009, Diana Wallis)

7.9. Goed bestuur in het gemeenschappelijk visserijbeleid: Europees parlement, regionale adviesraden en andere spelers (A6-0187/2009, Elspeth Attwooll)

7.10. Statistieken over gewasbeschermingsmiddelen (A6-0256/2009, Bart Staes)

7.11. Eisen inzake ecologisch ontwerp voor energiegerelateerde producten (herschikking) (A6-0096/2009, Magor Imre Csibi)

7.12. Geharmoniseerde voorwaarden voor het in de handel brengen van bouwproducten (A6-0068/2009, Catherine Neris)

De Voorzitter. - Ik deel u mee dat de controle heeft uitgewezen dat er geen misbruik van het stemrecht heeft plaatsgevonden.

Om verdere discussie te voorkomen, zal ik de Voorzitter, en daarmee bedoel ik Voorzitter Pöttering, op de hoogte brengen en hij zal u meedelen wat er verder zal gebeuren.

7.13. Grensoverschrijdende betalingen in de Gemeenschap (A6-0053/2009, Margarita Starkevičiūtė)

7.14. Werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld (A6-0056/2009, John Purvis)

7.15. Gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten (A6-0087/2009, Horst Schnellhardt)

Vóór de stemming

Horst Schnellhardt, rapporteur. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, slechts twee korte opmerkingen: de vertaling kan bij diverse talen aanleiding geven tot verwarring. Daarom wil ik in de notulen laten opnemen dat de gewijzigde tekst "behalve vrij wild" in artikel 2, lid 2, onder a) altijd in combinatie met de tekst onder a bis) moet worden gelezen.

De Voorzitter. – Ik verzeker u dat alle taalversies op dit punt zullen worden gecontroleerd, mijnheer Schnellhardt.

7.16. Financiële ondersteuning van de betalingsbalansen van de lidstaten (A6-0268/2009, Pervenche Berès)

7.17. Belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling (A6-0244/2009, Benoît Hamon)

7.18. Gemeenschappelijk BTW-stelsel in verband met belastingontduiking bij invoer en andere grensoverschrijdende handelingen (A6-0189/2009, Cornelis Visser)

Vóór de stemming:

Bart Staes (Verts/ALE). - Ik wil nog even terugkomen op de stemming over mijn verslag. Dit was een tweede lezing. Alle fracties in het Parlement hadden een politiek akkoord met de Raad om een aantal amendementen aan te nemen zodat deze verordening ook daadwerkelijk verordening kon worden.

Door de massale afwezigheid van collega's - meer dan 400 collega's zijn afwezig - hebben wij het pakket amendementen waarvoor in tweede lezing een gekwalificeerde meerderheid vereist is, d.w.z. 393 stemmen, niet kunnen aannemen. Wij hebben slechts 387 stemmen op de 395 uitgebrachte stemmen gehaald. Door de massale afwezigheid van collega's hebben wij ons akkoord met de Raad gebroken.

Ik zou dus aan het Bureau en de administratie van het Parlement willen vragen om te kijken hoe wij dit alsnog kunnen corrigeren vóór het Parlement na 7 mei op reces gaat, zodat wij dit tijdens de volgende zitting nog kunnen behandelen en herstellen.

De Voorzitter. - Ik moet u zeggen, mijnheer Staes, dat wij ons dit ook al hadden afgevraagd, en dat wij erop zullen toezien, want u hebt hier een punt; het is een echt probleem.

7.19. Mechanisme voor financiële ondersteuning op middellange termijn van de betalingsbalansen van de lidstaten

Vóór de stemming

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Mevrouw de Voorzitter, ik wil op dit punt graag het woord nemen, aangezien wij in de Commissie economische en monetaire zaken al een uitvoerig debat hebben gevoerd over wat er met deze leningen precies gemoeid is. De PPE-DE-Fractie heeft toen een amendement ingediend omdat deze fractie meende dat er geen rechtsgrond bestond voor een Europese lening.

We zijn het uiteindelijk eens geworden over een amendement dat we aansluitend op een vergelijk met de heer Langen – de belangrijkste onderhandelaar voor de PPE-DE-Fractie, ook al was hij voor deze kwestie niet de schaduwrapporteur – hebben geformuleerd. Volgens dat amendement is er geen specifieke rechtsgrond voor een communautaire lening. Dat zijn de omstandigheden waarin dit amendement nr. 2 is ingediend. Ik was daarom ten zeerste verbaasd toen geraadpleegde deskundigen mij vertelden dat er op de lijst van de PPE-DE-Fractie één minus voorkwam. Ik wil de heer Langen daarom graag bij dezen in de gelegenheid stellen om zijn lijst te corrigeren.

Werner Langen (PPE-DE). - (DE) Mevrouw de Voorzitter, er is voor mij geen enkele reden om hier uit te leggen hoe de stemlijsten van mijn fractie tot stand komen. We hebben het debat daarover gevoerd en kunnen ons, na alles nogmaals te hebben bekeken, zonder meer vinden in dit amendement.

7.20. Regelgevingsaspecten van nanomaterialen (A6-0255/2009, Carl Schlyter)

Vóór de stemming

Carl Schlyter, rapporteur. – (SV) Mevrouw de Voorzitter, ik wil slechts zeggen dat de Commissie ten aanzien van dit nieuwe, belangrijke beleidsterrein een voorstel voorlegde dat ons deed denken dat alleen uitvoeringsbepalingen voor de huidige wetgeving volstonden. Het Parlement stelt nu de erg duidelijke eis dat de Commissie alle relevante wetgeving moet herzien zodat wij consumenten, werknemers en het milieu kunnen beschermen tegen de negatieve gevolgen van de nanoprodukten en zodat ze een markt kunnen krijgen die veilig en betrouwbaar is en zich ontwikkelt. Ik herinner eraan dat de Commissie twee jaar heeft om de eis van het Parlement in te willigen en dat het Parlement dankzij een compromis in de stemming vandaag erg duidelijk zal tonen dat het bijna unaniem achter deze eis staat.

Het is nu tijd voor de Commissie om onverwijld aan een herziening te beginnen werken zodat de nanotechnologie wettelijk geregeld kan worden op een manier die de burgers beschermt.

7.21. Jaarlijkse debat over de in 2008 geboekte vooruitgang in de Europese ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid (RVVR) (artikelen 2 en 39 EU-Verdrag)

7.22. Conclusies van de Top van de G20

7.23. Consolidatie van stabiliteit en welvaart in de westelijke Balkan (A6-0212/2009, Anna Ibrisagic)

7.24. Situatie in Bosnië-Herzegovina

Na de stemming over amendement 3

Doris Pack (PPE-DE). - (DE) Mevrouw de Voorzitter, ik wilde vragen of u hebt gehoord dat in artikel 6 het woord "centraal" voor "staat" moet worden geschrapt om te zorgen dat de formulering overeenkomt met de andere teksten.

De Voorzitter. - Ja, wij zullen zeer zeker alle taalversies nagaan, mevrouw Pack.

7.25. Non-proliferatie en de toekomst van het Verdrag inzake de niet-verspreiding van kernwapens (NPV) (A6-0234/2009, Angelika Beer)

7.26. Rechten van personen met een handicap

7.27. 25e jaarverslag van de Commissie over de controle op de toepassing van het gemeenschapsrecht (2007) (A6-0245/2009, Monica Frassoni)

8. Stemverklaringen

De Voorzitter. - Wij gaan nu over tot de stemverklaringen.

*

* *

Bogusław Rogalski (UEN). - (PL) Mevrouw de Voorzitter, ik zou nader willen ingaan op de ernstige beschuldiging die in dit Parlement aan het adres van alle EP-leden is geuit en op de zwartmakerij van het Europees Parlement door de heer Martin. Hij heeft gezegd dat sommige Parlementsleden niet zelf stemmen, maar een gevolmachtigde sturen die bij de stemming gebruik maakt van de stemkaarten van deze Parlementsleden. Dit is onaanvaardbaar, aangezien de werkzaamheden van het Europees Parlement rechtstreeks worden uitgezonden. Op de tribune van dit Parlement zitten EU-burgers die vandaag, in een verkiezingsjaar, iets ongelooflijks hebben gehoord. Dit zijn lasterlijke aantijgingen. Ik zou het Bureau willen vragen om tijdens zijn volgende bijeenkomst van de heer Martin te eisen dat hij zijn woorden terugneemt en zijn excuses aanbiedt aan alle leden van dit Parlement.

De Voorzitter. - Mijnheer Rogalski, zoals u hebt kunnen vaststellen, heb ik verzocht dat onmiddellijk zou worden nagegaan of het waar was of niet.

Dat is dus opgetekend. Het was niet waar. Dat wordt dus vastgelegd in het officiële verslag van de vergadering. Ik vraag nu de Voorzitter van dit Parlement welke vervolgmaatregelen geboden zijn en dan ligt het verder bij het Bureau.

Gay Mitchell (PPE-DE). - (EN) Mevrouw de Voorzitter, u hebt dit probleem inderdaad snel aangepakt, maar desalniettemin vind ik het onaanvaardbaar dat een van de leden zomaar opstaat uit zijn stoel en een ander lid van dit Parlement zulk een ernstige beschuldiging naar het hoofd slingert. Het ligt niet in mijn bedoeling om hier een lans te breken voor de heer van extreemrechts, maar het is een feit dat de Voorzitter van het Parlement de rechten van de leden moet handhaven en beschermen. Wij worden beticht van de meest uiteenlopende vergrijpen, maar wij hebben recht op een fatsoenlijke en vanuit ethisch oogpunt correcte behandeling door onze collega's, zowel binnen als buiten dit Parlement.

De Voorzitter. - Met uw welnemen, ik heb alles gedaan wat u genoemd hebt. U hebt gezien dat wij geprobeerd hebben de zaken snel af te handelen, omdat het inderdaad een belangrijke kwestie was. Ik ben het volkomen met u eens, en we zullen zien welk vervolg aan deze zaak zal worden gegeven.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, in aansluiting op deze kwestie en uw bijzonder gevatte replek, wil ik nog even signaleren dat ik er gisteren niet in ben geslaagd de aandacht van uw collega te trekken om mee te delen dat dezelfde afgevaardigde – ik weiger de term “geachte” afgevaardigde te gebruiken – een artikel in de Oostenrijkse pers heeft gepubliceerd waarin hij een personeelslid van het Parlement bij naam noemt. Ongeacht of de beschuldigingen waar of niet waar zijn, lijkt ook dat mij een voorbeeld van volkomen ongehoord gedrag. Het is goed mogelijk dat de geloofsbrieven van de betrokkene niet eens worden onderzocht als de Oostenrijkse kiezers dwaas genoeg zijn om hem te steunen.

De Voorzitter. - Ik neem nota van wat u zegt, mijnheer Beazley. Wij zijn het er allemaal over eens dat we hier, zoals dat heet, het hoofd koel moeten houden, maar bedenkt u wel, mijnheer Beazley: dit soort dingen keren zich doorgaans altijd tegen degene die er verantwoordelijk voor is.

*

* *

Mondelinge stemverklaringen

- Verslag-Jeleva (A6-0229/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, dit verslag ging over de rechten van personen met een handicap. Ik wil hier aandacht en erkenning vragen voor het werk dat de heer Howitt, een van de vertegenwoordigers van de Labourpartij hier in het Parlement, heeft verricht in zijn strijd voor mensen met een handicap.

Ik ben altijd een hevig voorstander geweest van initiatieven om mensen met een handicap de kans te geven aan sport te doen. Wij zijn allemaal bekend met de Paralympische beweging, maar dit jaar hebben het Europees Parlement en de Commissie voor het eerst hun erkenning uitgesproken voor het schitterende werk dat wordt geleverd door Tim Shriver en zijn Special Olympics voor mensen met een verstandelijke beperking. Deze organisatie biedt overal ter wereld programma's aan en een daarvan zal nu medegefinancierd worden uit de begroting van de Europese Unie.

Ik had het voorrecht om dit jaar zowel de zomerspelen in Shanghai als de winterspelen in Boise, Idaho, bij te wonen. De emoties die je voelt wanneer je de atleten ziet deelnemen en strijden zijn onbeschrijfelijk. Ik wilde slechts duidelijk maken dat ik deze resolutie ten volle steun.

- Verslag-Csibi (A6-0096/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik denk dat dit weer zo'n verslag is waarmee vele mensen blij zullen zijn. In de strijd voor meer energiebesparing en een efficiënter energiegebruik verlangen wij mijns inziens allemaal naar energie-efficiëntere producten. Ik moet u er echter nogmaals op attenderen dat wij hier in het Parlement het voorbeeld zouden moeten geven.

Wanneer wij het hebben over energie-efficiëntie moeten wij ervoor zorgen dat wij ook in ons eigen Parlement orde op zaken stellen. Het Europees Parlement beschikt over drie gebouwen – twee Parlementsgebouwen en één administratief gebouw –: één in Brussel, één in Straatsburg en één in Luxemburg. Daaruit blijkt overduidelijk dat wijzelf op het gebied van de energie-efficiëntie niet de daad bij het woord voegen.

Het is tijd dat wij het voorbeeld geven. Het is tijd dat wij de strijd voor energie-efficiëntie op de voorgrond plaatsen. Wij moeten het Parlementsgebouw in Straatsburg en de administratieve gebouwen in Luxemburg sluiten en ons beperken tot Brussel.

- Verslag-Starkevičiūtė (A6-0053/2009)

Michl Ebner (PPE-DE). – (DE) Mevrouw de Voorzitter, ik wil graag zeggen dat deze grensoverschrijdende betalingen grote voordelen bieden en aantonen dat de Europese Unie door een positieve oplossing en het wegnemen van verdere obstakels dicht bij de burger staat en dat zij regelingen ontwerpt die het dagelijks leven voor de burger makkelijker maken. Ik ben er op basis van dit verslag stellig van overtuigd en ben positief gestemd dat we op dit punt een belangrijke stap in de goede richting hebben gezet en dat het leven binnen de Europese Unie eenvoudiger wordt. Ik hoop dat dit voorbeeld ook op andere terreinen navolging krijgt.

- Verslag-Hamon (A6-0244/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik hoop dat mijn stemverklaring geen kleingeestige reacties uitlokt zoals men die kan verwachten van de andere kant van dit Parlement.

Ik denk dat wij het er allen over eens zijn dat belastingontduiking moet worden aangepakt, maar tegelijkertijd moeten wij begrijpen dat hardwerkende ondernemers die werkgelegenheid en rijkdom voor anderen creëren en daarvoor in hoge mate worden belast, er de voorkeur aan geven hun geld op legale wijze over te boeken naar een milder belastingklimaat.

Ik denk dat wij het er allen over eens zijn dat fraude bestreden moet worden, maar laten wij niet met harde hand optreden tegen legale overboekingen. Wij kunnen argumenteren dat dergelijke acties zullen leiden tot de uitbanning van mildere belastingklimaten en dat wij op die manier uiteindelijk allemaal meer belastingen zullen moeten betalen, en ik weet dat sommige mensen, met name de leden aan de andere kant van dit Parlement, daar blij mee zouden zijn. Wij moeten echter ook oog hebben voor de onvoorziene gevolgen van onze acties, en als wij te hardhandig optreden tegen milde belastingklimaten zullen we alleen maar bewerkstelligen dat het geld niet langer van het ene land naar het andere wordt overgeboekt, maar dat het broodnodig kapitaal, de broodnodige innovatie en het broodnodige ondernemerschap Europa definitief vaarwel zegt.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Mevrouw de Voorzitter, ik heb tegen het verslag-Hamon gestemd. Dat verslag is nog slechter dan het Commissievoorstel betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden. Een meerderheid in dit Parlement – een aantal afgevaardigden dat overigens nog lang niet dé meerderheid in dit Parlement vormt – heeft echter tegen elk gezond verstand in gestemd vóór het afschaffen van het systeem van inhouding bij de bron – dat heel goed functioneert –, zodat we alleen het systeem voor de uitwisseling behouden. En dat systeem is nu juist duur, bureaucratisch en inefficiënt. Het is onbegrijpelijk!

Ik wil graag geloven dat de meeste leden hier niet goed bekend zijn met deze kwestie. Anders zouden ze nooit hun voorkeur hebben uitgesproken voor een systeem van informatie-uitwisseling en gestemd voor het afschaffen van een systeem dat efficiënt en niet duur is, en bovendien verzekert dat iedereen belasting op inkomsten uit spaargeld betaalt.

De heer Hamon heeft me gezegd dat het niet van belang is dat iedereen belasting betaalt. Hij heeft me gisteravond gezegd: “Ik wil weten dat de Fransen ...”

(De spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik wil even nader ingaan op dezelfde kwestie in verband met de vrije stemming. In principe heb ik geen bezwaar tegen bronbelasting, maar ik vind wel dat wij duidelijk moeten aangeven dat belastingontduiking onaanvaardbaar is.

Ik kan mij vinden in de verklaringen dat belastingconcurrentie een goede zaak is. Ik ben van oordeel dat dit daadwerkelijk zo is. En ik denk dat al wie deze kwestie objectief beschouwt, kan beamen dat belastingconcurrentie inderdaad een goede zaak is. Mensen zeggen me vaak: “Wat een voordeel! In Ierland bedraagt de vennootschapsbelasting slechts 12,5 procent”. En dan antwoord ik: “Als dat het probleem is, waarom hebben jullie dan geen vennootschapsbelasting van 12,5 procent in jullie land?”. Maar hier stuiten wij op een moeilijkheid. Wij moeten dan ook duidelijk maken dat belastingontduiking uit den boze is. Belastingontduiking is een strafbaar feit en wij moeten er werkelijk voor zorgen dat wij niet te dicht in de buurt komen van degenen die zich aan dergelijke praktijken schuldig maken.

Wij zijn onlangs getuige geweest van de gevolgen die slechte voorschriften en slechte praktijken voor de financiële wereld hebben. Samengevat, in principe ben ik niet tegen bronbelasting, al wens ik te onderstrepen dat het probleem van de belastingontduiking een krachtigere aanpak vergt.

- Verslag-Neris (A6-0068/2009)

Zita Plešinská, namens de PPE-DE-Fractie. – (SK) Mijn fractie, de Fractie van de Europese Volkspartij (Christen-democraten) en Europese Democraten, is verheugd over het resultaat van de stemming van vandaag over het verslag van Catherine Neris over het voorstel voor een verordening tot vaststelling van geharmoniseerde voorwaarden voor het in de handel brengen van bouwproducten.

In eerste lezing was goedkeuring van de Raad niet mogelijk, omdat enkele lidstaten het niet eens waren met het voorstel om prestatieverklaringen verplicht te stellen. Met de uitslag van de stemming van vandaag neemt

het Parlement een positie in ten opzichte van politiek gevoelige kwesties, vooral de CE-markering, waarmee het de Raad ervan zou kunnen overtuigen een gemeenschappelijke positie in te nemen en vervolgens met het Parlement en de Commissie het verslag in tweede lezing goed te keuren.

Mijn fractie, de PPE-DE, stond, volgens een akkoord met de Sociaaldemocratische Fractie in het Europees Parlement, De Fractie Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa en Fractie De Groenen/Vrije Europese Alliantie, alleen achter de technische verbeteringen van de tekst. Door middel van wijzigingsvoorstellen hebben we de tekst die in de Commissie interne markt en consumentenbescherming was goedgekeurd vervolgens aangepast aan de werkttekst van de Raad. De PPE-DE stond niet achter de wijzigingsvoorstellen 17 en 54 die in de commissie werden goedgekeurd, omdat de fractie zich aansloot bij het voorstel van de Commissie: we zijn tegen het invoeren van binnenlandse keurmerken, omdat deze een belemmering vormen voor de interne markt en we zijn het ermee eens dat de lidstaten alle andere nationale keurmerken dan de CE-markering zouden moeten afschaffen.

Het doet mij een genoegen dat commissaris Verheugen gisteren tijdens het debat hetzelfde standpunt innam. Ik wens deze verordening veel succes.

- Ontwerpresolutie B6-0192/2009

Philip Claeys (NI). - Deze resolutie bevat zeker enkele positieve elementen, zoals een omroep om het mandaat van Frontex te versterken en om initiatieven te nemen voor een Europees intern veiligheidsbeleid, die een aanvulling moeten vormen op de nationale veiligheidsmaatregelen wel te verstaan. Toch heb ik uiteindelijk tegen gestemd omdat ik het totaal onaanvaardbaar vind dat dit Parlement, dat toch geacht wordt om de Europese burgers te vertegenwoordigen, mordicus blijft vasthouden aan het Verdrag van Lissabon. Ook de oproep om zo snel mogelijk voorstellen te doen om de import van vreemde arbeidskrachten te vergemakkelijken, vindt in mijn ogen absoluut geen genade en was, wat mij betreft, een tegenstem waard.

- Verslag-Beer (A6-0234/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, samen met andere afgevaardigden verwelkom ik deze impuls om het Verdrag inzake de niet-verspreiding van kernwapens nieuw leven in te blazen, met inbegrip van de resolutie van de VN-Veiligheidsraad om de leemten in het bestaande rechtskader te dichten.

Ik kan mij evenwel niet vinden in de directe gevolgtrekking die uit het verslag voortvloeit, namelijk dat de Europese Unie de voornaamste lidstaten moet vervangen en in dit bijzondere proces als hoofdrolspeelster moet optreden. Ongelooflijk genoeg is dit Parlement van oordeel dat het zijn tentakels tot op dit gebied moet uitstrekken en probeert het bovendien de daad bij het woord te voegen, met name gelet op het feit dat slechts twee lidstaten kernwapenstaten zijn en vier andere deelnemen aan het gemeenschappelijk kernwapenprogramma van de NAVO.

Dit verslag hecht te veel belang aan de beoogde vervanging van de lidstaten die rond de vergadertafel van de internationale governance zitten en besteedt onvoldoende aandacht aan het gevaar van de verspreiding van kernwapens door terroristen en schurkenstaten.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, als wij uitgaan van de basisbeginselen, kunnen wij mijns inziens allemaal beamen dat kernwapens slecht zijn. En ik denk dat wij ook allemaal kunnen instemmen met de uitspraak dat oorlog een slechte zaak is. Dat zijn punten waarmee iedereen het wel eens moet zijn. Zoals de grote filosoof Edwin Starr ooit zei: “Oorlog, hm, waar is dat goed voor? Het is helemaal nergens goed voor.”

Maar als wij dit hier bekijken, kunnen wij niet anders dan ons afvragen of het echt wenselijk is dat de EU de twee kernwapenlidstaten vervangt gedurende het gehele proces van niet-verspreiding, vooral ook vanwege het gebrek aan deskundigheid dat buiten deze lidstaten bestaat? Is het niet voorbarig om te suggereren dat het Verenigd Koninkrijk zijn productiefaciliteiten voor splijtstofmateriaal moet ontmantelen, gelet op het risico dat veel van dit materiaal in handen van terroristen en andere schurkenstaten kan vallen?

Dit is niets anders dan een greep naar de macht en daarmee is de strijd tegen de verspreiding van kernwapens bitter weinig gebaat. Wij moeten ieder machtsstreven uit ons hoofd zetten en het probleem zelf aanpakken.

- Verslag-Frassoni (A6-0245/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, een paar weken geleden had ik in Long Buckby, dichtbij waar ik woon, een politieke discussie met een groep nieuwkomers in de politiek terwijl ik genoot van mijn lievelingsgerecht, een curry. Zoals iedereen – u weet dat maar al te goed – koesterden ook deze mensen een reeks vooroordelen over mij als lid van het Europees Parlement. Ten eerste denken zij dat wij gemakkelijk geld verdienen en dat wij ons niet bekommeren om de gewone burger en ten tweede zijn zij ervan overtuigd dat Europa niet functioneert omdat er te veel regels zijn. Misschien hebben zij in sommige gevallen gelijk – er zou een kosten-batenanalyse van de regelgeving moeten worden uitgevoerd –, en bovendien wordt de regelgeving niet goed, of althans niet op uniforme wijze, ten uitvoer gelegd in alle landen van de Unie.

Dit verslag gaat over de controle op de toepassing van het gemeenschapsrecht. En dat is een goede zaak. Een blik op de website van de Eurobarometer volstaat om een idee te krijgen van het aantal inbreukprocedures dat de Commissie tegen individuele lidstaten inleidt. Dit gebrek aan toepassing of uniforme toepassing is een van de grootste problemen waaraan de leden van dit Parlement die mij niet mogen lijden – omdat ze eurofiel en niet eurosceptisch zijn – in de toekomst het hoofd zullen moeten bieden.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik spreek hier opnieuw de overtuiging uit dat over deze kwestie consensus mogelijk is tussen degenen die de toekomstige Europese integratie met scepticisme tegemoet zien en degenen die hun eigen land willen zien opgaan in een supranationale staat. Ik denk dat wij het er op dit moment allen over eens zijn dat wij allemaal leden van de Europese Unie zijn en het gemeenschapsrecht moeten naleven omdat wij de procedure, de debatten en het wetgevingsproces op correcte wijze hebben doorlopen.

Daarom is het noodzakelijk dat een betere controle wordt uitgeoefend – ik denk dat wij daar allemaal mee kunnen instemmen – op de toepassing van het gemeenschapsrecht. Wanneer kaasverkopers uit het Londense kiesdistrict bij mij hun beklag komen doen over het feit dat zij een hoop geld hebben moeten investeren om bijvoorbeeld te garanderen dat de faciliteiten die zij gebruiken om kaas te verkopen in overeenstemming zijn met de door de Britse overheidsambtenaren gehuldigde EU-normen, terwijl kaas in andere lidstaten die zij hebben bezocht vrijuit op straatmarkten wordt verkocht en ligt te smelten, en wanneer zij bijgevolg de toepassing van het gemeenschapsrecht in andere landen in twijfel trekken, is het tijd dat wij strikt toezien op de correcte tenuitvoerlegging van het gemeenschapsrecht in de gehele Unie.

*

* *

Richard Corbett (PSE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik vraag mij eenvoudigweg af of het hoort dat de heer Kamall het Europees Parlement ertoe aanzet de Verdragen en de aangegane juridische verplichtingen te negeren en in feite de bevoegdheden van het Europees Parlement vergroot door te refereren aan de kwestie van de drie verschillende vestigingsplaatsen van de gebouwen. Hij weet maar al te goed dat het jammer genoeg de regeringen van de lidstaten zijn die beslissen over de vestigingsplaatsen van de instellingen. Helaas hebben die regeringen in 1992, tijdens de zomertop van Edinburgh, onder het voorzitterschap van John Major – voormalig leider van de partij van de heer Kamall – aan het Europees Parlement de juridische verplichting opgelegd om jaarlijks twaalf vergaderperioden in Straatsburg te beleggen.

Dat is uiteraard betreuenswaardig, maar nog geen reden om de wet met voeten te treden. Wat wij moeten doen is de regeringen verzoeken terug te komen van die ongelukkige beslissing die is genomen onder het voorzitterschap van de voormalige leider van de partij van de heer Kamall.

Schriftelijke stemverklaringen**Vrouwenrechten in Afghanistan (RC-B6-0197/2009)**

Edite Estrela (PSE), schriftelijk. – (PT) Ik heb voor de resolutie van het Europees Parlement over de rechten van vrouwen in Afghanistan gestemd, omdat ik de ontwerpwet voor de status van de sjjiitische vrouwen onaanvaardbaar vind. De wetgeving die onlangs door de twee kamers van het Afghaanse parlement is goedgekeurd beperkt de bewegingsvrijheid van vrouwen in ernstige mate, legitimeert huiselijk geweld en discrimineert vrouwen op het gebied van huwelijk, echtscheiding, erfrecht en de toegang tot onderwijs, wat onverenigbaar is met de internationale normen inzake de mensenrechten en – in algemene zin – de rechten van vrouwen.

Ik geloof dat de Europese Unie duidelijk moet maken dat deze ontwerpwet moet worden ingetrokken, aangezien de inhoud ervan indruist tegen het principe van gelijkheid van mannen en vrouwen, zoals dat in internationale overeenkomsten is vastgelegd.

Steun voor het Speciale Tribunaal voor Sierra Leone (RC-B6-0242/2009)

Edite Estrela (PSE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb vóór de gemeenschappelijke resolutie over steun voor de bijzondere rechtbank voor Sierra Leone gestemd, omdat we op die manier proberen te bewerkstelligen dat personen die zich schuldig hebben gemaakt aan ernstige schendingen van het internationale humanitaire recht, en meer in het bijzonder aan oorlogsmisdaden en misdaden tegen de mensheid, berecht worden en hun straf uitzitten.

Dit gerechtshof is in het jaar 2000 opgezet door de Verenigde Naties en de regering van Sierra Leone. Het is het eerste internationale gerechtshof dat gefinancierd wordt met vrijwillige bijdragen, het eerste dat is opgericht in het land waar de vermoede misdaden hebben plaatsgevonden en het eerste dat een in functie verkerend Afrikaans staatshoofd aanklaagt voor oorlogsmisdaden en misdaden tegen de mensheid.

Humanitaire situatie van de bewoners van kamp Ashraf (RC-B6-0248/2009)

Luís Queiró (PPE-DE), *schriftelijk*. – (PT) De bewoners van het kamp Ashraf zijn slachtoffers van de onderdrukking van het Iraanse regime en het gezicht van het verzet tegen dit geweld.

Men probeert vaak een verband te leggen tussen het Iraanse verzet en terrorisme. De pers, politici en rechtbanken hebben kunnen vaststellen dat dit niet gerechtvaardigd is. Integendeel: wat er zich in het kamp Ashraf afspeelt is algemeen bekend en een aantal mensen, inzonderheid afgevaardigden en journalisten, heeft een bezoek aan dit kamp gebracht en daar zelf conclusies aan verbonden. De bewoners van dit kamp zijn beschermde personen in de zin van het Verdrag van Genève. Het is dus heel belangrijk dat het Europees Parlement het juiste signaal uitzendt: de bewoners van Ashraf hebben het recht op bescherming en mogen onder geen enkele omstandigheid aan het Iraanse regime worden uitgeleverd. Het gaat hier om niet meer dan een elementair respect voor de mensenrechten. We hopen daarom dat deze resolutie gevolgen heeft.

Tot slot een opmerking over het regime in Iran. De geallieerden van de Verenigde Staten hebben bij het begin en in de loop van de interventie in Irak fouten gemaakt, en het gaat niet aan om bij het vertrek uit Irak opnieuw fouten te maken. Als het fundamentalistische regime in Iran aan het einde van dit proces meer invloed in de regio blijkt te hebben, en dan vooral als gevolg van interne omstandigheden in Irak, dan zal die regio nog verder van vrede verwijderd zijn, terwijl de bedreiging voor de rest van de wereld toegenomen zal zijn.

Toomas Savi (ALDE), *schriftelijk*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik heb al mijn liberale collega's aangemoedigd om tegen de amendementen van de Fractie De Groenen/Vrije Europese Alliantie en de PSE-Fractie te stemmen, aangezien de ontwerp-resolutie op zich reeds evenwichtig was en de bedoelde amendementen niet in overeenstemming waren met de geest en de essentie van de resolutie.

Het uiten van kritiek en beschuldigingen aan het adres van de PMOI, een van de belangrijkste oppositiebewegingen van het Iraanse volk, zonder over afdoende bewijzen te beschikken, lijkt verdacht veel op een poging om het autoritaire regime van de Islamitische Republiek Iran te sussen. Ik kan mij niet voorstellen hoe iemand met een gerust geweten een gunst kan bewijzen aan dat repressieve regime door dergelijke amendementen te ondersteunen, temeer omdat zij Iran in de gelegenheid stellen een oppositiebeweging die opkomt voor de eerbiediging van de mensenrechten en de democratie in het land aan te vallen en te verzwakken.

Ik wens hier mijn dank uit te spreken aan alle collega's die hun steun hebben verleend voor de oorspronkelijke ontwerp-resolutie, die overigens geen enkele bedreiging inhield voor het leven en de integriteit van de bewoners van kamp Ashraf. Wij moeten deze mensen ertoe aanzetten om in Iran een overgangsregime tot stand te brengen dat garanties biedt voor vrede en veiligheid in een regio die al decennialang een van de meest onvoorspelbare en onstabiele gebieden van de wereld is.

- Verslag-Jeleva (A6-0229/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *schriftelijk*. – (IT) Mevrouw de Voorzitter, ik heb voor het verslag gestemd.

Gedurende de afgelopen decennia heeft de tendens om het vraagstuk over personen met een handicap vanuit een op rechten gebaseerd perspectief te beschouwen, zich doorgezet en wordt dit vraagstuk op internationaal niveau volledig erkend.

Eerbied voor de rechten van gehandicapten vormt sinds jaar en dag een van de sleutelaspecten van het Europees sociaal beleid en in dit opzicht is het VN-Verdrag over mensenrechten een stap voorwaarts in deze richting.

De beginselen van het Verdrag zijn respect voor waardigheid, autonomie, keuzevrijheid, onafhankelijkheid, non-discriminatie, sociale insluiting, respect voor verschillen, gelijke kansen, toegankelijkheid en gelijkheid tussen mannen en vrouwen.

Met het oog op de bevordering van sociale inclusie zijn met name artikelen 24, 27 en 28 van belang, die gaan over onderwerpen die samenhangen met onderwijs, werkgelegenheid en sociale bescherming. Ik hoop daarom dat het Verdrag met een maximaal aantal stemmen wordt goedgekeurd en dat alle lidstaten het zo snel mogelijk ratificeren.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Ik heb vóór het verslag van mevrouw Jeleva over het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap gestemd. De bevoegdheden op dit gebied worden nu voor het eerst gedeeld tussen de Gemeenschap en de lidstaten. Het gaat hier om het respect voor de waardigheid van personen en individuele autonomie. Het verdrag bevordert de non-discriminatie, de opname in de maatschappij en de aanvaarding van personen met een handicap. Ze maken immers deel uit van de menselijke verscheidenheid.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), schriftelijk. – (PL) Ik heb voor het verslag-Jeleva over het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap gestemd. Dergelijke kwesties liggen mij zeer na aan het hart. Daar heb ik al meer dan eens het bewijs van geleverd, bijvoorbeeld tijdens de achttien bijeenkomsten van het zogenaamde "Parlement voor herintegratie" van het Poolse woiwodschap Subkarpaten.

Ik benadruk voortdurend dat personen met een handicap op precies dezelfde manier moeten worden behandeld als personen zonder handicap. Daartoe zijn niet alleen nobele verklaringen en wettelijke bepalingen nodig, maar ook en vooral praktische oplossingen voor dagelijkse problemen. De beginselen van het Verdrag luiden als volgt: respect voor de inherente waardigheid, persoonlijke autonomie, met inbegrip van de vrijheid om zelf keuzes te maken, respect voor de onafhankelijkheid van personen, non-discriminatie, volledige en daadwerkelijke participatie en opname in de samenleving, respect voor verschillen en aanvaarding dat personen met een handicap deel uitmaken van de mensheid en de menselijke diversiteit, gelijke kansen, toegankelijkheid, gelijkheid van man en vrouw, respect voor de zich ontwikkelende capaciteiten van kinderen met een handicap en eerbiediging van het recht van kinderen met een handicap op het behoud van hun eigen identiteit.

In deze context beschouw ik de bepalingen van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap als bijzonder positief. In de Europese Unie hebben ze betrekking op ongeveer 50 miljoen mensen, terwijl het aantal personen met een handicap wereldwijd op 650 miljoen wordt geschat.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), schriftelijk. – (EL) De Communistische Partij van Griekenland heeft niet voor het verslag over de sluiting door de Europese Unie van het verdrag en het protocol van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap gestemd. Wij zijn namelijk van mening dat de EU niet het recht heeft om namens de zevenentwintig lidstaten dergelijke overeenkomsten met de VN te ondertekenen. Ondertekening door de EU betekent schending van elk begrip van onafhankelijkheid en soevereiniteit van de EU-lidstaten die lid zijn van de VN en het recht en de plicht hebben om te ondertekenen. De Communistische Partij van Griekenland geeft in het onderhavige geval wel steun aan het verdrag en het protocol inzake de rechten van personen met een handicap en is het ermee eens dat de lidstaten verplicht zijn deze toe te passen, ofschoon het hierbij gaat om een vraagstuk dat heel het beleid betreft van de kapitalistische landen, die een onmenselijk beleid voeren jegens de mensen die bijzondere zorg nodig hebben.

- Verslag-Ludford (A6-0222/2009)

Richard James Ashworth (PPE-DE), schriftelijk. – (EN) De Britse conservatieven delen in zekere mate de bezorgdheid, zoals die in het verslag tot uitdrukking komt, over de ernstige schending van de burgerlijke vrijheden ten gevolge van misbruik bij het opstellen van profielen in een kleine minderheid van gevallen. Het verheugt hen dat het Europees Parlement deze kwestie onder de aandacht van de regeringen van de lidstaten wenst te brengen. Desalniettemin zijn wij van oordeel dat onze rechtshandhavingsautoriteiten over passende instrumenten moeten kunnen beschikken om op doeltreffende wijze uitvoering te geven aan hun taken, waaronder het opstellen van profielen, met name op basis van inlichtingen.

Wij hebben deze concrete tekst uiteindelijk niet kunnen ondersteunen vanwege de onevenwichtige en te alarmistische toon van met name de overwegingen. De rapporteur pleit voor toepassing van het evenredigheidsbeginsel; daarom is het des te betreurenswaardiger dat dit beginsel niet in acht is genomen bij de opstelling van dit verslag.

Alessandro Battilocchio (PSE), schriftelijk. – (IT) Mevrouw de Voorzitter, ik heb voor het verslag gestemd.

Eén van de plichten waaraan elke willekeurige rechtstaat gehoor dient te geven, is ervoor te zorgen dat preventieve maatregelen ten behoeve van de veiligheid van burgers niet op basis van de etnische identiteit van een persoon worden uitgevoerd, maar op basis van het gedrag van die persoon.

In ethisch opzicht kan en mag een individu op geen enkele manier opgesloten worden, mits er feiten bestaan op grond waarvan deze persoon beschuldigd kan worden of die zijn schuld bewijzen. Om het probleem van immigratie en terrorisme aan te pakken, zijn we inmiddels zo ver dat we 'profielen' opstellen: deze methode is opgezet door politieke instanties en kan preventief groepen mensen identificeren die als potentiële aanhangers worden beschouwd van terroristische en criminele activiteiten. Een van de meest doeltreffende manieren van profilering wordt 'datamining' genoemd, waarbij personen met behulp van geautomatiseerde gegevensbanken worden geselecteerd aan de hand van vooraf vastgestelde kenmerken die gebaseerd zijn op afkomst, etnische achtergrond, religie en nationaliteit.

We moeten actie ondernemen om profilering aan juridische banden te leggen, zodat de rechten van ieder individu, ongeacht zijn of haar afkomst of religie, worden gewaarborgd.

Carlos Coelho (PPE-DE), schriftelijk. – (PT) Profilering is een praktijk die tegenwoordig op een aantal vlakken al wordt toegepast, bij de rechtshandhaving, bij de douane- en grenscontrole en bij de terrorismebestrijding.

Er komt steeds meer belangstelling voor deze onderzoekstechniek, die gebaseerd is op het vergaren van informatie over individuen uit een aantal verschillende bronnen. Er kunnen dan ook gevoelig liggende gegevens worden gebruikt, zoals gegevens betreffende etnische origine, ras, nationaliteit of religie.

Bij de praktische toepassing van deze technieken is men al vrij ver voortgeschreden, zonder dat we eerst een gelegenheid hebben gehad om erover te debatteren en vast te stellen hoe en wanneer ze toelaatbaar zijn en in welke gevallen de inzet van deze technieken als noodzakelijk, legitiem en proportioneel kan worden beschouwd.

Het is duidelijk dat er de nodige veiligheidsmechanismen zullen moeten worden gecreëerd om de fundamentele rechten en vrijheden van individuen te beschermen.

De toestand wordt des te zorgwekkender als we bedenken dat er gegevens moeten worden uitgewisseld tussen de verschillende databases (SIS II (Schengeninformatiesysteem), VIS (visuminformatiesysteem) en Eurodac).

Ik wil de rapporteur, mevrouw Ludford, graag feliciteren met haar initiatief en het feit dat ze ons nu een gelegenheid heeft verschaft om dit debat op te starten. We doen dat op basis van dit verslag, dat mij zeer evenwichtig voorkomt en al de compromissen die we hebben bereikt eer aandoet.

Hélène Goudin en Nils Lundgren (IND/DEM), schriftelijk. – (SV) Wij van Junilistan zijn het ermee eens dat in het verslag wordt aangegeven dat het opstellen van profielen via geautomatiseerde "mining" van gegevens onderwerp van politieke debatten moet zijn, aangezien dit afwijkt van de algemene regel dat besluiten inzake de rechtshandhaving gebaseerd moeten zijn op het persoonlijk gedrag van het individu. Wij zijn sterk gekant tegen het opstellen van etnische profielen, wat inhoudt dat instanties teruggrijpen op uitgangspunten zoals, onder andere, ras, huidskleur, taal, godsdienst, nationaliteit of etnische afstamming, en wij zien een duidelijk gevaar dat onschuldige mensen worden blootgesteld aan willekeurige aanhoudingen.

Wij zijn echter niet van mening dat dit probleem het best op EU-niveau kan worden opgelost. Deze problematiek moet internationaal worden opgelost, via internationale overeenkomsten en verdragen, bijvoorbeeld via de VN.

Wij steunen veel van de formuleringen in het verslag maar hebben, onder verwijzing naar het bovenstaande, gekozen om tegen het verslag als geheel te stemmen.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), schriftelijk. – (EL) Het verslag gaat over de door de repressieve mechanismen en geheime diensten van de EU gevolgde methoden – naar voorbeeld van de overeenkomstige mechanismen van de VS – waarbij profielen worden opgesteld van mensen die als verdacht wordt gekenmerkt voor

“terroristische” en criminele daden op basis van etnische afstamming of ras, gedrag, politieke, sociale, religieuze en filosofische overtuigingen en maatschappelijk optreden. Deze methoden zijn natuurlijk allesbehalve nieuw. De repressieve mechanismen van de burgerlijke macht hebben een rijke staat van dienst als het gaat om misdaden tegen communisten en maatschappijactivisten, die met deze profielen te boek zijn komen te staan als gevaarlijk voor “de openbare orde en de veiligheid”. Onder het voorwendsel van “terrorisme” worden de spoken uit de zwartste tijden in de geschiedenis van de burgerlijke macht in Europa weer tevoorschijn gehaald.

In het verslag wordt weliswaar kritiek geuit op deze methoden maar pertinent geweigerd om deze te veroordelen en aan te dringen op onmiddellijke afschaffing ervan. Men beschouwt deze zelfs als legitiem bij politieonderzoek, mits onderworpen aan strenge voorwaarden en beperkingen. Van waarborgen en beperkingen bij dergelijke fascistoïde methoden is en kan natuurlijk geen sprake zijn.

Daarom heeft de Communistische Partij van Griekenland tegen het verslag gestemd. Zij roept de werknemers op om zich te verheffen en blij te geven van ongehoorzaamheid. Zij moeten korte metten maken met de EU van repressie, vervolging, terreur en schending van de democratische rechten en vrijheden en deze omverwerpen.

- Verslag-De Blasio (A6-0180/2009)

Richard James Ashworth (PPE-DE), *schriftelijk*. – (EN) De Britse conservatieven verlenen hun steun voor initiatieven die op effectieve wijze bijdragen aan de strijd tegen fraude in het kader van de Gemeenschapsbegroting. In dit verband bevat het verslag een reeks goede voorstellen, waaronder de versterking van de onafhankelijkheid van OLAF.

Wij tekenen evenwel verzet aan tegen de instelling van de functie van Europese openbare aanklager en dus ook tegen het voorstel uit punt 57 van het verslag.

- Aanbeveling voor de tweede lezing, Bart Staes (A6-0256/2009)

Richard Corbett (PSE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb vorige week in mijn kiesdistrict een bezoek gebracht aan het tuinbouwbedrijf Johnson's of Wixley. De tuinders toonden zich bezorgd over sommige elementen van het recente pesticidenpakket, met name over de strikte plafonds voor sommige pesticiden waarvoor tot dusver nog geen vervangingsmiddelen bestaan.

Het verheugt mij dan ook dat wij hier kennelijk met een minder controversieel voorstel te maken hebben. De totale consensus tussen het Parlement en de Raad heeft mij tot mijn voldoening in de gelegenheid gesteld om de tekst van de Raad en de overeengekomen amendementen te steunen, al zijn de amendementen uiteindelijk niet aangenomen.

De regelmatige verzameling en verspreiding van gegevens over het gebruik van pesticiden moet bijdragen aan de bewustmaking rond en de beheersing van het gebruik van deze middelen en speelt bovendien een kleine maar betekenisvolle rol in ons streven naar pesticiden die veilig zijn voor zowel de menselijke gezondheid als het milieu. Hiermee komen wij tegemoet aan de bezorgdheid waartoe het vorige pakket aanleiding gaf.

Edite Estrela (PSE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb vóór de amendementen op de aanbeveling voor tweede lezing betreffende statistieken over gewasbeschermingsmiddelen gestemd. Ik meen dat dit verslag het complement zal vormen op andere initiatieven over beschermingsmiddelen waarover we aan het einde van het afgelopen jaar overeenstemming hebben bereikt.

Dit verslag bevat een aantal belangrijke amendementen, zoals het voorstel om de term gewasbestrijdingsmiddelen te vervangen door pesticiden en het idee om het toepassingsgebied van de verordening uit te breiden zodat ook biociden en pesticiden voor commercieel, niet agrarisch gebruik eronder komen te vallen. Via deze verordening garandeert de Europese Unie een veel veiliger gebruik van pesticiden.

Christa Klauß (PPE-DE), *schriftelijk*. – (DE) De verordening betreffende statistieken over gewasbeschermingsmiddelen maakt deel uit van de herziening van het communautair beleid voor gewasbeschermingsmiddelen. Dit geldt ook voor de toelatingsverordening en de richtlijn betreffende het duurzaam gebruik van pesticiden die begin dit jaar zijn vastgesteld.

Uiteindelijk moeten door het verminderen van de gevaren de negatieve effecten van gewasbeschermingsmiddelen zo ver mogelijk worden teruggedrongen. Om dit te kunnen meten, hebben

we indicatoren nodig. Voor het ontwikkelen van deze indicatoren dienen we te beschikken over statistisch bepaalde en betrouwbare gegevens, op basis waarvan de lidstaten onderling kunnen worden vergeleken. Ik heb derhalve vóór het verslag gestemd. Maar wat we niet moeten vergeten, is dat de gegevens alleen worden geleverd door degenen die deze producten overeenkomstig de voorschriften verhandelen. De jongste berichten over pan-Europese illegale handel in pesticiden maken duidelijk dat daar meer aandacht naar uit dient te gaan. Hetzelfde geldt voor de invoer van producten uit derde landen. Hiervoor zijn strengere controles nodig.

Onze strenge Europese vergunningsprocedure waarborgt een omvangrijke bescherming van mens en milieu. Wie zonder vergunning gewasbeschermingsmiddelen verkoopt of gebruikt en maximumgehalten aan residuen in onvoldoende mate controleert, veroorzaakt niet alleen vermijdbare risico's, maar bezorgt ook de producenten van deze middelen en de landbouw een slechte naam. Het vigerende recht biedt voldoende bescherming, maar het moet wel worden nageleefd en gehandhaafd.

- Verslag-Csibi (A6-0096/2009)

Edite Estrela (PSE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor het voorstel inzake ecologisch ontwerp voor energiegerelateerde producten gestemd, omdat het verbruik van energie tegenwoordig verreikende gevolgen heeft voor het milieu, met name als het gaat om de uitstoot van broeikasgassen en vervuiling.

Ik geloof dat het van belang is dat we onze productie- en consumptiepatronen wijzigen. Dat mag overigens niet leiden tot hoge extra kosten voor ondernemingen en gezinnen.

- Verslag-Neris (A6-0068/2009)

Edite Estrela (PSE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor het verslag over de vaststelling van geharmoniseerde voorwaarden voor het in de handel brengen van bouwproducten gestemd. Het is de bedoeling om zo het verkeer en het gebruik van dit soort producten te bevorderen. Een gemeenschappelijk technisch taalgebruik voor de specificaties van bouwproducten zal het eenvoudiger maken een CE-markering te bekomen, waardoor gebruikers de garantie van een betere bescherming ontvangen.

Zuzana Roithová (PPE-DE), *schriftelijk*. – (CS) Het stemt me zeer tevreden dat we vandaag tijdens de plenaire zitting de ernstige tekortkomingen uit het voorstel voor een verordening tot vaststelling van geharmoniseerde voorwaarden voor bouwproducten hebben verwijderd die de sociaaldemocratische rapporteur in deze technische norm had opgenomen. Veel eer komt toe aan schaduwrapporteur Zita Plešinská. Dankzij haar professionele ervaring en ijverige werk in de Commissie interne markt en consumentenbescherming is het verslag in de huidige lezing van een professioneel niveau. De harmonisering en de CE-markering voor serieproductie zullen vereenvoudiging en een daling van de kosten tot gevolg hebben, vooral voor kleine ondernemingen. De onderling verschillende eisen van de 27 lidstaten zullen komen te vervallen. De CE-markering van overeenstemming voor serieproductie geeft voldoende garantie dat producten voldoen aan de Europese normen. Voor prototypen en stukproductie is harmonisering niet noodzakelijk. Alleen wanneer bouwproducten worden geïmporteerd in landen met een risico op aardbevingen, moeten de producten uiteraard voldoen aan deze specifieke eisen. Ik stel het op prijs dat het verslag in deze lezing wordt gesteund door het Tsjechisch voorzitterschap.

- Verslag-Starkevičiūtė (A6-0053/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *schriftelijk*. – (IT) Bedankt, mevrouw de Voorzitter. Ik heb voor het verslag gestemd.

Het kernpunt van Verordening (EG) nr. 2560/2001 wordt gevormd door grensoverschrijdende overmakingen en grensoverschrijdende elektronische betalingsverrichtingen. De verordening is op 19 december 2001 aangenomen met als doel ervoor te zorgen dat de kosten voor een grensoverschrijdende betaling gelijk zijn aan die van een betaling binnen een lidstaat.

Tot 1 januari 2006 was dit alleen van toepassing op overmakingen, opnemingen bij geldautomaten en op betalingen met een debet- of kredietkaart tot 12 500 euro in EU-landen, terwijl vanaf dat moment het bedrag naar 50 000 euro is verhoogd. Deze verandering heeft geleid tot een keldering van de prijzen en tot een grotere concurrentie op de betalingsdienstenmarkten. Verordening (EG) nr. 2560/2001 heeft echter ook beperkingen, zoals het ontbreken van een definitie voor 'overeenkomstige betalingen' en het ontbreken van een herzieningsclausule, en het is noodzakelijk om op deze punten direct actie te ondernemen.

Ik wil graag afsluiten door te zeggen dat we voorstander zijn van de voorstellen om Verordening (EG) nr. 2560/2001 te herzien en te wijzigen, aangezien het onze taak is om grensoverschrijdende betalingen eenvoudiger en voordeliger te maken.

- Verslag-Schellhardt (A6-0087/2009)

Edite Estrela (PSE), schriftelijk. – (PT) Ik heb vóór het verslag-Schellhardt over de verordening tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten gestemd, omdat ik geloof dat de in dit verslag opgenomen voorstellen zullen bijdragen tot veiligere producten, en dan met name omdat op deze wijze de traceerbaarheid in alle onderdelen van het verwerkingsproces wordt gegarandeerd. Eén en ander zal een verbetering van de voedselveiligheid en een betere bescherming van de consument in de EU tot gevolg hebben.

Véronique Matthieu (PPE-DE), schriftelijk. – (FR) Dit verslag stelt de Europese Unie in staat een duidelijker omlijnd wetgevingskader te scheppen om in de hele productie- en distributieketen voor een hoog veiligheidsniveau te zorgen. Deze tekst stelt een op risico's en controles gebaseerde aanpak voor, en dat is heel goed. Het gaat erom de samenhang tussen de bepalingen aangaande dierlijke bijproducten en de wetgeving inzake hygiëne te verbeteren, door aanvullende regels betreffende de traceerbaarheid van dierlijke bijproducten te introduceren.

Ik moet overigens aangeven dat een eerder verslag van de heer Schnellhardt over levensmiddelenhygiëne uit 2002 door het opleggen van verantwoordelijkheden aan de Europese jagers zeer positieve gevolgen heeft teweeggebracht. Het omzetten van deze verordening in nationaal recht heeft op dit gebied beslist een gunstige impact gehad: zeven miljoen Europees jagers hebben extra vaardigheden aangeleerd, en het zijn nu juist deze jagers die door hun optreden in de natuur in een goede positie verkeren om snel en efficiënt vast te stellen of er zich bij het wild een gezondheidsrisico voordoet.

Daarom steun ik dit verslag. De Europese Unie kan zo de preventie verbeteren en doeltreffender reageren in geval van een voedselcrisis die verband houdt met producten van dierlijke oorsprong.

Rovana Plumb (PSE), schriftelijk. – (RO) Ik heb voor dit verslag gestemd omdat we zowel in Roemenië als in andere lidstaten zo nu en dan geconfronteerd worden met crises die de gezondheid van mens en dier beïnvloeden. Crises die in verband staan met producten van dierlijke herkomst, zoals overdraagbare spongiforme encefalopathie, dioxine, klassieke varkenspest en mond- en klauwzeer. Dergelijke crises kunnen ook bredere nadelige gevolgen hebben op de sociaaleconomische situatie van landbouwers en betrokken industriesectoren, en leiden tot een afname van het consumentenvertrouwen in de veiligheid van producten van dierlijke oorsprong. Uitbraken van ziekten kunnen ook negatieve effecten hebben op het milieu: denk aan de verwijdering van kadavers en de biodiversiteit. Vanuit wetgevend perspectief was een herziening van de verordening inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten nodig.

Op deze wijze worden de problemen opgelost die verband houden met verschillende interpretaties van het toepassingsgebied van de verordening en de problemen die daaruit voortkomen, zoals concurrentievervalsing en de verschillende niveaus van bescherming tegen gezondheidsrisico's voor mens en dier, classificatie van dierlijke bijproducten die in grotere mate gebaseerd is op risico's, verduidelijking van uitzonderingen (bijvoorbeeld het effect van dierlijke bijproducten op onderzoek, uitbraken van ziektes en natuurrampen) en beperking van administratieve lasten door eliminatie van dubbele autorisaties voor bepaalde typen economische eenheden.

De herziening laat de principes onverlet op basis waarvan in de Europese Unie het gebruik, de verwerking, de vernietiging, de traceerbaarheid en het beheer van niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten zijn geregeld, waardoor een hoog niveau van voedselveiligheid en consumentenbescherming wordt gegarandeerd.

- Verslag-Hamon (A6-0244/2009)

Edite Estrela (PSE), schriftelijk. – (PT) Het gaat hier om een voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 2003/48/EG betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling.

Ik heb vóór dit verslag over belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling gestemd, omdat het de transparantie verbetert en bijdraagt tot meer fiscale rechtvaardigheid.

Robert Goebbels (PSE), *schriftelijk*. – (FR) Het verslag-Hamon pleit ervoor om de uitwisseling van informatie overal in te voeren, en dat terwijl dit systeem bureaucratisch en – uiteindelijk – inefficiënt is. Ik ben voorstander van een bronbelasting die iedere burger in de gelegenheid stelt om zich ten aanzien van de staat waar hij belastingplichtig is door betaling van een redelijke belasting (20 of misschien zelfs 25 procent) van zijn verplichtingen te kwijten. Die belasting zou zowel op natuurlijke als rechtspersonen van toepassing zijn, en wordt ingehouden door de financiële instelling waar het geld (de effecten, obligaties, enzovoorts) beheerd wordt, om vervolgens te worden overgedragen aan de belastingautoriteiten waaronder de belastingplichtige ressorteert. Ideaal zou zijn indien de aldus vergaarde sommen als gemeenschapsmiddelen zouden worden bestempeld.

Hélène Goudin en Nils Lundgren (IND/DEM), *schriftelijk*. – (SV) Het is cruciaal dat we belastingfraude in de lidstaten van de EU aanpakken. Het Commissievoorstel en het verslag van de Commissie economische en monetaire zaken is echter overladen met formuleringen, die, als ze door het Parlement zouden worden aangenomen, alleen zouden bijdragen tot overregulering van de EU-samenwerking.

Wij hebben tegen het verslag als geheel gestemd en vragen een grondige herziening van het hele wetgevingsvoorstel.

David Martin (PSE), *schriftelijk*. – (EN) Ik ondersteun dit voorstel over belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling dat bedoeld is om bestaande lacunes op te vullen en belastingontduiking te voorkomen. De ervaring heeft geleerd dat de huidige richtlijn omzeild kan worden en de rijkste burgers de kans biedt belastingen te ontduiken terwijl mensen die veel minder verdienen hun belastingverplichtingen nakomen. Dit voorstel is een eerste stap om dit proces uit de wereld te helpen.

Peter Skinner (PSE), *schriftelijk*. – (EN) Dit verslag weerspiegelt de houding van de wereldleiders, die van oordeel zijn dat belastingparadijzen deel uitmaken van de wereldeconomie en op positieve wijze moeten bijdragen aan de bredere belangen. Er is reeds veel gedaan rond bronbelasting, en dit verslag draagt met name bij aan het huidige streven naar meer transparantie van spaargeld en transacties in dergelijke belastingparadijzen. Het is vooral belangrijk om belastingontduiking door bedrijven en particulieren te voorkomen.

- Verslag-Visser (A6-0189/2009)

Hélène Goudin en Nils Lundgren (IND/DEM), *schriftelijk*. – (SV) Het is erg belangrijk dat we goede systemen ontwikkelen voor het verhinderen van belastingfraude. Dat geldt met name voor de belasting op de toegevoegde waarde. Wij zijn echter van oordeel dat het Commissievoorstel en het onderhavige verslag in zijn huidige vorm meer vragen oproepen dan antwoorden geven. Eén van de langetermijnambitie van de EU is het verminderen van de regelgevingsdruk. Het Commissievoorstel lijkt de tegenovergestelde richting uit te gaan en dreigt de administratieve werkdruk te verhogen, met name voor de kleine ondernemingen in Europa. Bovendien bevat het voorstel formuleringen die tot grote veranderingen in de Zweedse wetgeving zullen leiden.

Wij hebben gekozen om tegen het verslag in eerste lezing te stemmen, maar kijken desondanks uit naar een constructieve verdere ontwikkeling van het oorspronkelijke Commissievoorstel.

Peter Skinner (PSE), *schriftelijk*. – (EN) De afgevaardigden van de Labourpartij in het Europees Parlement spreken hun voldoening uit over het verslag van de heer Visser over belastingontduiking bij invoer en andere grensoverschrijdende handelingen. Ofschoon btw vaak een complexe aangelegenheid is, kunnen de grensoverschrijdende effecten ervan specifieke problemen veroorzaken die in dit verslag geïdentificeerd en aangepakt worden.

- Mechanisme voor financiële ondersteuning op middellange termijn van de betalingsbalansen van de lidstaten (B6-0256/2009)

Peter Skinner (PSE), *schriftelijk*. – (EN) De afgevaardigden van de Labourpartij in het Europees Parlement kunnen hun steun verlenen voor dit verslag voor zover het past in het bredere kader van de economische acties die de lidstaten tijdens de huidige crisis ten uitvoer leggen. Ofschoon de uitgifte van euro-obligaties een goed idee lijkt en kan voorzien in financiële middelen voor de regeringen, schijnt hiervoor geen rechtsgrondslag te bestaan. Het is dus onwaarschijnlijk dat deze optie in de praktijk zal kunnen worden gebracht.

- Verslag-Schlyter (A6-0255/2009)

Edite Estrela (PSE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor het verslag over nanomaterialen gestemd, omdat nanotechnologie heel bijzondere oplossingen mogelijk maakt, vooral op het gebied van energie en bij het ontwikkelen van de biogeneeskunde. Ik denk echter dat het wel heel belangrijk is dat er garanties moeten zijn voor de veiligheid van dit soort producten vóórdat ze op de markt kunnen worden gebracht. We moeten er in dit verband rekening mee houden dat nanotechnologieën risico's met zich meebrengen die nog niet goed in kaart zijn gebracht.

Adam Gierek (PSE), *schriftelijk*. – (PL) Materialen die uit partikels bestaan van minder dan 10^{-9} m worden nanomaterialen genoemd. Ze komen voor in vrije vorm of als nanopartikelemisies in een matrix van andere materialen, zoals composietmaterialen.

Dit zijn nanomaterialen die met 'top-down'-technologie en het gebruik van energie-intensieve slijtage worden verkregen.

Nanodeeltjes hebben een groot oppervlak en een aanzienlijke oppervlakte-energie, waardoor ze de volgende kenmerken hebben:

- vermogen om chemische reacties te katalyseren;
- hoge reactiviteit (potentieel);
- vermogen om gemakkelijk binnen te dringen in levende cellen.

Het ongecontroleerd verspreiden van vrije nanodeeltjes in het milieu kan gevaarlijk zijn voor de gezondheid. Vrije nanopartikels van verschillende materialen zouden kankerverwekkende chemische reacties kunnen veroorzaken als ze in levende cellen binnendringen. Deze theorie is echter nog niet bevestigd.

De volgende bronnen van nanopartikels komen vrij in het milieu:

- producten die via de 'top-down'-methode worden vervaardigd, zoals zinkoxide-nanodeeltjes die in zonnebrandcrèmes worden gebruikt, en antibacteriële additieven, zoals zilver-nanodeeltjes;
- ongewenste bijproducten in de vorm van nanodeeltjes, bijvoorbeeld door de verbranding en wrijving van banden, en andere ongecontroleerde processen waarbij door de Brownse beweging nano-aërosols worden gecreëerd.

Zal het gebruik van nanopartikels in zonnebrandmiddelen, die tot doel hebben de ultraviolette straling tegen te houden, bijwerkingen hebben voor de menselijke gezondheid? Dit kan en zou moeten worden onderzocht.

Is de katalytische reactie van de nano-aërosols in onze directe omgeving schadelijk voor onze gezondheid? Ook dit aspect moet dringend wetenschappelijk worden onderzocht, ondanks de moeilijkheden die vanuit fysisch en chemisch oogpunt met dergelijke onderzoeken gepaard gaan.

- Jaarlijkse debat over de in 2008 geboekte vooruitgang in de Europese ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid (B6-0192/2009)

Koenraad Dillen (NI), *schriftelijk*. – Deze resolutie bevat zeker enkele positieve elementen, zoals een oproep om het mandaat van Frontex te versterken en om initiatieven te nemen voor een Europees intern veiligheidsbeleid, die een aanvulling moeten vormen op nationale veiligheidsmaatregelen wel te verstaan. Toch heb ik uiteindelijk tegen gestemd omdat ik het totaal onaanvaardbaar vind dat dit Parlement, dat toch geacht wordt de Europese burgers te vertegenwoordigen, mordicus blijft vasthouden aan het Verdrag van Lissabon. Ook de oproep om zo snel mogelijk voorstellen te doen om de import van vreemde arbeidskrachten te vergemakkelijken vindt in mijn ogen absoluut geen genade.

Frank Vanhecke (NI), *schriftelijk*. – Ik heb tegen deze resolutie gestemd maar wil toch opmerken dat er ook heel wat positieve elementen aangebracht werden, zeker wat betreft de versterking van Frontex en een beter, aanvullend Europees intern veiligheidsbeleid. Het hoofdprobleem blijft voor mij echter dat het Parlement mordicus blijft vasthouden aan het Verdrag van Lissabon als alleenzalmakend. Op deze wijze komen we natuurlijk geen stap worden. Het blijft kop tegen kei en uiteindelijk kunnen hieronder enkel de democratie en de geloofwaardigheid van een democratisch Europees project lijden. Vanzelfsprekend ben ik het volstrekt oneens met de verruiming van de toepassing van het systeem van de "blauwe kaart". Ik heb dat vanaf het

begin gevreesd en die vrees is werkelijkheid geworden. Zoals altijd moet de typische Europese salamipolitiek door onze strot worden geduwd.

- Conclusies van de G20-Top (RC-B6-0185/2009)

Luís Queiró (PPE-DE), schriftelijk. – (PT) De Top van de G20 en het besef dat er in overleg een gecoördineerd antwoord moet worden geformuleerd op de toestand waarin de wereldeconomie op dit moment verkeert, zijn uitdrukkingen van de positieve kanten van de mondialisering. Er bestaan geen geïsoleerde mogelijkheden of autonome economieën meer, en elk land dat in het mondiale netwerk is opgenomen speelt een onmisbare rol. Er zijn echter landen die er slechter aan toe zijn dan de landen die we de slachtoffers van de crisis noemen. Dat geldt voor de meeste Afrikaanse landen, die niet in het mondiale netwerk zijn opgenomen. Deze landen blijven kampen met dezelfde problemen, en zullen geen baat ondervinden bij eender welke oplossing voor de crisis. Dat zijn dan ook niet de problemen waarvoor nu een oplossing wordt gezocht.

Een andere lering die we uit de recente gebeurtenissen kunnen trekken is dat er maar één alternatief is voor de markteconomie, en dat is een beter functionerende markteconomie. Die weg moeten we proberen te volgen.

Tot slot is het van belang dat we beseffen dat het vermogen om op deze crisis een antwoord te formuleren vooral afhangt van de vraag of landen hun nationale economieën hebben weten te hervormen en of ze de voorwaarden voor flexibiliteit hebben weten te scheppen. We moeten niet alleen een antwoord op de financiële crisis formuleren – we moeten ook proberen uit te vinden hoe we het paradigma waarop de mondiale economie is gebaseerd moeten transformeren. Als we daar niet in slagen zullen we de diepe conjuncturele crisis wel te boven komen, maar dan zonder de structurele tekorten van onze economieën op te heffen.

Peter Skinner (PSE), schriftelijk. – (EN) Ik kan mij vinden in de aanbevelingen die in deze resolutie worden geformuleerd. De tekst komt bijzonder gelegen in de dringende strijd tegen de financiële crisis.

In de eerste plaats dient gezegd dat de crisis nog niet achter de rug is en dat de autoriteiten hun aandacht niet mogen laten verslappen in de veronderstelling dat de crisis wel vanzelf zal voorbijgaan.

Er moet op tal van belangrijke gebieden actie worden ondernomen.

Ten eerste moeten de “systeemrisico’s” worden aangepakt: het is noodzakelijk dat de internationale instellingen worden versterkt opdat zij het hoofd kunnen bieden aan toekomstige dreigingen. Binnen de EU moet het gezag bij één enkele autoriteit berusten, bijvoorbeeld bij de ECB, om een doeltreffende coördinatie te waarborgen wanneer er dringend krachtdadige acties nodig zijn.

Ten tweede zijn de modernisering van de bestaande wetgeving en de invoering van nieuwe regels die inspelen op de specifieke behoeften van de financiële dienstensector, met name Solvency II en de richtlijn kapitaalvereisten, van vitaal belang om een betere risicobeheersing te garanderen. Er zal nu ook een regeling voor ratingbureaus komen.

Voorts is het belangrijk dat de belastingmaatregelen die de lidstaten thans overwegen redelijk en evenwichtig zijn en niet naar protectionisme zwemen.

Wij zullen geconfronteerd worden met groeiende werkloosheid en een daling van de vraag. Ook het maatschappelijk beleid moet rekening houden met de zorgpunten van de Europese burgers en verdient meer aandacht dan in de thans bekende aanbevelingen het geval is.

- Verslag-Ibrisagic (A6-0212/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), schriftelijk. – (IT) Jarenlang is de westelijke Balkan het decor geweest voor de meest barbaarse bloedbaden in Europa. Het vooruitzicht op EU-lidmaatschap vormt vandaag de dag de voornaamste garantie op stabiliteit en hervorming.

Er zal nog wel enige progressie geboekt moeten worden: we moeten in ons achterhoofd houden dat beleid inzake nabuurschap en samenwerking de vorderingen van de regio richting EU-lidmaatschap stimuleert en dat binnen de westelijke Balkan bepaalde bilaterale kwesties tussen de verschillende staten, zowel binnen als buiten de Gemeenschap, nog opgelost moeten worden.

De invloed van de EU en haar vermogen om als bemiddelaar op te treden door de hervormingen die momenteel plaatsvinden in de Balkanlanden te ondersteunen, stelt deze landen echter in staat om volledig te voldoen aan de criteria van Kopenhagen en zich als volwaardig lid aan te sluiten bij de EU.

Om de steeds toenemende integratie, voornamelijk tussen jonge mensen, te bevorderen, is het onze taak om de toename in financiële steun en het aantal studiebeurzen dat binnen de EU beschikbaar is voor studenten en onderzoekers uit de westelijke Balkan in het kader van het Erasmus Mundus-programma, te ondersteunen. Dit zal niet alleen tot meer opleidingskansen voor veel jongeren leiden, maar ook veel jonge mensen de kans bieden om andere mensen van dezelfde leeftijd binnen de EU persoonlijk te leren kennen, zodat ze zich een volwaardig burger van Europa voelen, ieder met zijn eigen identiteit, maar in verscheidenheid verenigd.

Koenraad Dillen (NI), schriftelijk. – Al bij al is deze resolutie in evenwichtige termen opgesteld. Toch heb ik tegen gestemd omdat een voor-stem een ondersteuning van het Verdrag van Lissabon en een toetreding van al de landen van de westelijke Balkan zou inhouden. Zowel mijn partij als de absolute meerderheid van de Europeanen zijn zowel tegen het Verdrag van Lissabon, moesten ze de kans krijgen om te stemmen, als tegen verdere toetredingen gekant. Dit Parlement mag dan wel de wensen en verzuchtingen van de Europese burgers aan zijn laars lappen, ik doe dat zeker niet.

Maria Eleni Koppa (PSE), schriftelijk. – (EL) De PASOK-delegatie in het Europees Parlement heeft voor het verslag over de westelijke Balkan gestemd, omdat dit een erg belangrijk verslag is. Hierin wordt namelijk duidelijk het Europees perspectief van de Balkan onderstreept. Dit strookt met het steevaste standpunt van de PASOK. Tegelijkertijd wil zij er echter op wijzen dat de oplossing van bilaterale conflicten deel uitmaakt van goed nabuurschap en een vereiste moet zijn voor de opening van toetredingsonderhandelingen en voor vooruitgang daarin.

Frank Vanhecke (NI), schriftelijk. – Twee hoofdredenen maakten het mij onmogelijk deze resolutie te steunen. In de eerste plaats denk ik dat we - na Kroatië weliswaar - toe zijn aan een absolute uitbreidingsstop. Laten we eerst proberen met de 25 of 26 huidige lidstaten de Unie op de rails te houden en efficiënt te laten werken. De vlucht vooruit met nieuwe uitbreidingen én met een ondemocratisch tot stand gekomen Verdrag van Lissabon is totaal de verkeerde weg. Uit de komende Europese verkiezingen zal ongetwijfeld opnieuw de grote demotivatie van de kiezers blijken wanneer het Europese kwesties betreft. Maar wat wil men eigenlijk wanneer kiezers vaststellen dat met hun mening toch geen rekening wordt gehouden?

- Situatie in Bosnië-Herzegovina (B6-0183/2009)

Koenraad Dillen (NI), schriftelijk. – Ik heb tegen dit verslag gestemd. De paragraaf waarin wordt gesteld dat Europese integratie in het belang is van de hele bevolking van de westelijke Balkan en wordt betreurd dat de politici van Bosnië-Herzegovina uit kortzichtige nationalistische motieven de doelstellingen van toetreding tot de EU opgeven, wijst er immers op dat een stem voor deze resolutie een stem voor de toetreding van Bosnië tot de EU zou zijn geweest.

Van mening zijnde dat Europa dringend toe is aan een uitbreidingsstop, heb ik dan ook tegen deze resolutie gestemd.

Erik Meijer (GUE/NGL), schriftelijk. – Bosnië-Herzegovina wordt in hoofdzaak bewoond door drie volkeren die geen van alle de meerderheid in het land uitmaken. Een deel van deze bevolking voelt zich zeer sterk verbonden met Servië, een ander deel met Kroatië en een derde groep wil graag een eigen onafhankelijke Bosnische identiteit benadrukken. Eigenlijk is dit land een Joegoslavië in het klein, een federatie waarin verschillende volkeren voor de keuze staan om vreedzaam samen te leven of onderling conflicten over grondgebied uit te vechten.

Sinds het uiteenvallen van Joegoslavië in 1992 wordt geprobeerd om van Bosnië-Herzegovina een eenheidsstaat te maken, maar dat is niet gelukt. Ik verwacht dat dit ook in de nabije en verre toekomst niet mogelijk zal zijn. Overeenstemming tussen de drie volkeren en hun politieke leiders over een doelmatig bestuur is pas mogelijk als niemand zich meer bedreigd voelt door de anderen of door de buitenwereld.

Pas nádat de hoge vertegenwoordiger van de EU en de buitenlandse militairen uit dit land zijn teruggetrokken is er een compromis mogelijk. Tot dan zal de stagnatie voortduren. Daarom stem ik niet in met de voorgestelde resolutie over dit land die slechts kan leiden tot de voortzetting van het protectoraat en daardoor ook van de stagnatie.

- Verslag-Beer (A6-0234/2009)

Glyn Ford (PSE), schriftelijk. – (EN) Ik heb mijn steun verleend voor het verslag-Beer over de niet-verspreiding van kernwapens, met inbegrip van de amendementen 5 en 8 waarin werd verzocht om van Europa een kernwapenvrije zone te maken, omdat ik voorstander ben van nucleaire ontwapening. Ik juich het initiatief van president Obama op dit gebied dan ook van harte toe. Toch sluiten de Verenigde Staten en andere landen nog steeds hun ogen voor twee belangrijke feiten. Ten eerste ligt de enorme Israëlische kernwapencapaciteit mede ten grondslag aan het streven van Iran om een kernwapenmacht te worden.

Ten tweede was de proliferatie de laatste decennia het grootst in Pakistan, niet in Pyongyang. A. Q. Khan en de leiders van Pakistan, zogenaamde bondgenoten van het Westen, hebben meer gedaan om onze wereld gevaarlijker te maken dan om het even welk “zorgwekkend land” of alle landen van de “as van het kwaad” samen.

Richard Howitt (PSE), schriftelijk. – (EN) De afgevaardigden van de Labourpartij in het Europees Parlement zijn voorstander van ontwapening en de verbintenissen die vervat zijn in artikel VI van het Verdrag inzake de niet-verspreiding van kernwapens (NPV), dat de hoeksteen vormt van het wereldwijde non-proliferatie- en ontwapeningsregime. De afgevaardigden van de Labourpartij in het Europees Parlement streven naar een wereld waarin kernwapens overbodig zijn.

Ofschoon wij kennis hebben van het voorstel voor een Verdrag inzake kernwapens, wenst Groot-Brittannië te waarborgen dat de aandacht op dit moment niet wordt afgeleid van het Verdrag inzake de niet-verspreiding van kernwapens, dat in geen geval mag worden ondermijnd, en is het derhalve bijzonder ingenomen met de resolutie van het Europees Parlement, waarin wij als Parlement opnieuw onze steun voor dit verdrag uitspreken. Wij zijn ook zeer blij met de recente oproep van president Obama en premier Gordon Brown tot het terugdringen van kernwapens. De afgevaardigden van de Labourpartij in het Europees Parlement zullen hun volle steun blijven verlenen voor alle initiatieven om de voorraden nucleair materiaal te verkleinen en proliferatie te voorkomen. Bovendien zullen wij alle staten eraan houden dat zij hun verplichtingen in het kader van het Verdrag inzake de niet-verspreiding van kernwapens nakomen.

Alexandru Nazare (PPE-DE), schriftelijk. – (RO) Onze legitieme wens om een wereld en een continent te zien die vrij zijn van kernwapens moet vergezeld gaan van het bewijs van een verantwoordelijk en volwassen begrip van de realiteit die ons omringt. Het is evident dat de grootste bedreigingen van twee kanten komen: kernwapens in handen van ondemocratische regimes die aan niemand verantwoording schuldig zijn, en onverantwoord gebruik van civiele nucleaire bronnen. Het Verdrag inzake de niet-verspreiding van kernwapens vormt een adequaat kader waarbinnen wij deze zorgen aan de kaak hebben gesteld en waarop wij verder kunnen bouwen.

Ik heb voor het verslag van mevrouw Beer gestemd en wil onderstrepen dat het belang van dit document gelegen is in juist die duidelijke behoefte aan toenemend gebruik van kernenergie voor civiele doeleinden. Wij zijn ons terdege bewust van de problemen die het gebrek aan energie-onafhankelijkheid met zich meebrengt. Evenzo zijn wij ons bewust van de bijdrage van kernenergie, als schone energie, aan de strijd tegen de opwarming van de aarde. Vandaag de dag is kernenergie de enige vorm van schone energie die op grote schaal kan worden geproduceerd, en ik spreek de hoop uit dat we het kader zullen vinden om kernenergie veilig te gebruiken en zodoende te voldoen aan de behoeften van groeiende economieën en van de Europese burgers.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), schriftelijk. – (EN) De conservatieven hebben consequent gepleit voor een sterk non-proliferatieregime en een multilaterale aanpak bij het streven naar een vermindering van kernwapens, maar zij hebben zich steeds resoluut verzet tegen alle voorstellen die een unilaterale ontwapening beogen. Wij spreken onze voldoening uit over het nieuwe initiatief om het Verdrag inzake de niet-verspreiding van kernwapens te verbeteren, met inbegrip van de VN-resolutie die de leemten in het bestaande rechtskader moet opvullen. Wij verwerpen evenwel de directe gevolgtrekking die uit het verslag voortvloeit, namelijk dat de Europese Unie de lidstaten moet vervangen en in dit proces als hoofdrolspeelster moet optreden, temeer daar slechts twee lidstaten kernwapenstaten zijn en slechts vier andere deelnemen aan het gemeenschappelijk kernwapenprogramma van de NAVO. Wij kunnen ons ook niet vinden in de aanbeveling aan landen als het Verenigd Koninkrijk om de productiefaciliteiten voor splijtmateriaal te ontmantelen. Bovendien wordt in het verslag onvoldoende aandacht besteed aan het gevaar van proliferatie door terroristen en schurkenstaten, aangezien niet wordt voorzien in het behoud of de vervanging van wapens door de vijf staten die thans kernwapens bezitten. Er waren tal van amendementen ingediend die de kwaliteit van het verslag nadelig zouden hebben beïnvloed, met inbegrip van het voorstel om van de EU een “kernwapenvrije

zone" te maken. Gelet op het feit dat wij ook vele elementen uit het verslag onderschrijven, hebben de Britse conservatieven zich daarom van stemming onthouden.

- Verslag-Frasconi (A6-0245/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), schriftelijk. – (IT) Commissie juridische zaken.

Bedankt, mevrouw de Voorzitter. Ik stem voor het verslag-Frasconi dat ons herinnert aan de fundamentele rol die het Europees Parlement, de nationale parlementen en de nationale rechterlijke instanties moeten vervullen bij de toepassing van het gemeenschapsrecht.

Ik ben het ermee eens dat we de Commissie moeten herinneren aan de mogelijkheid van een systeem dat duidelijk de weg wijst naar de verschillende klachtenmechanismen die beschikbaar zijn voor burgers, dat de vorm zou kunnen aannemen van een gemeenschappelijk EU-webportaal of de oprichting van een online 'one-stop-shop' om burgers bij te staan.

Burgers moeten dezelfde mate van transparantie krijgen, ongeacht of ze een formele klacht indienen of een beroep doen op hun recht tot het indienen van een verzoekschrift krachtens het Verdrag; de Commissie verzoekschriften moet daarom kunnen beschikken over duidelijke informatie over de voortgang van inbreukprocedures die ook met het oog op nog lopende verzoekschriften relevant zijn. De ondertekenaars moeten volledig op de hoogte worden gehouden over de voortgang van hun klachten bij het verstrijken van alle vastgestelde termijnen.

Er moeten samenvattingen voor de burgers worden opgesteld die via één centraal toegangspunt toegankelijk moeten worden gemaakt. Daarnaast mogen deze samenvattingen niet verdwijnen als de wetgevingsprocedure eenmaal is afgerond, juist op het moment dat ze het relevantst zijn voor burgers en bedrijven.

9. Rectificaties stemgedrag/voorgenomen stemgedrag: zie notulen

10. Verzoek om opheffing van de immuniteit: zie notulen

11. Ingekomen stukken: zie notulen

12. Opgave van financiële belangen: zie notulen

13. Verzending van de tijdens deze vergadering aangenomen teksten: zie notulen

14. In het register ingeschreven schriftelijke verklaringen (artikel 116 van het reglement)

15. Rooster van de volgende vergaderingen: zie notulen

16. Onderbreking van de vergadering

De Voorzitter. - Ik verklaar de vergadering van het Europees Parlement te zijn onderbroken.

(De vergadering wordt om 13.15 uur gesloten)

BIJLAGE (Schriftelijke antwoorden)

VRAGEN AAN DE RAAD (Het fungerend voorzitterschap van de Raad van de EU is verantwoordelijk voor deze antwoorden.)

Vraag nr. 11 van Claude Moraes (H-0148/09)

Betreft: Reactie van de EU op de financiële en economische crisis

De huidige financiële wereldcrisis en de economische achteruitgang zijn een ernstige proef voor Europa, en hierop moet gecoördineerd en doelmatig worden gereageerd. Dit werd in december 2008 tijdens de bijeenkomst van de Europese Raad erkend en er werd overeenstemming bereikt over het Europees Economisch Herstelprogramma.

Welke rol speelt de EU tot dusverre bij de reactie op de huidige crisis, met name gezien beschuldigingen dat er lidstaten zijn die op eigen houtje het heft in handen nemen?

Op welke manier zijn Europese instellingen zoals de Europese Investeringsbank en de Europese Centrale Bank, en financiële programma's zoals het Europees Sociaal Fonds en de structuurfondsen betrokken bij het Herstelprogramma van de EU, met name voor wat betreft hulp aan degenen die door de crisis het hardst worden getroffen?

Is de Raad ervan overtuigd dat de Europese burger de reactie van de EU doelmatig vindt?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in april 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Raad heeft tijdens zijn vergadering op 11 en 12 december 2008 het Europese economische herstelplan goedgekeurd dat de Commissie in november heeft ingediend. Dit plan omvat directe budgettaire maatregelen van in totaal 200 miljard EUR, met maatregelen op communautair niveau ten bedrage van 30 miljard EUR en nationale maatregelen ter waarde van 170 miljard EUR. Behalve deze maatregelen dient de EU in het kader van de Lissabonstrategie tevens een aantal prioritaire acties op touw te zetten om de Europese economie in staat te stellen uitdagingen op de lange termijn aan te kunnen, potentiële groei te bevorderen en structurele hervormingen door te voeren.

De Ecofin-Raad heeft altijd sterk de nadruk gelegd op nauwe coördinatie van de maatregelen van de lidstaten als antwoord op de huidige economische situatie, waaronder ondersteunende maatregelen voor de financiële sector, waar rekening moest worden gehouden met mogelijke grensoverschrijdende effecten van dergelijke maatregelen (zie de conclusies van de Ecofin-Raad van 7 november 2008), of in het geval van fiscale stimuleringsmaatregelen (zie bijvoorbeeld de conclusies van de Ecofin-Raad van 2 december 2008), waarbij de coördinatie essentieel is voor een grotere impact op de Europese economie en een grotere stimulans voor het marktvertrouwen.

Tijdens zijn vergadering van 19 en 20 maart 2009 heeft de Europese Raad de tenuitvoerleggingsmethode van het herstelplan geëvalueerd: het algemene niveau van begrotingssteun, met inbegrip van de discretionaire maatregelen van overheden en de effecten van de automatische economische stabilisatoren, bedraagt 3,3 procent van het bbp van de EU (meer dan 400 miljard EUR); deze middelen moeten de investeringen aanjagen, de vraag stimuleren, nieuwe banen creëren en de EU helpen een koolstofarme economie te worden. De feitelijke effecten van deze maatregelen op de economie zullen echter pas na verloop van tijd zichtbaar worden.

Als onderdeel van de maatregelen op communautair niveau heeft de Europese Raad tijdens zijn vergadering van december voorgesteld dat uit hoofde van het Europees Sociaal Fonds snel maatregelen genomen moeten worden ter bevordering van de werkgelegenheid, met name gericht op de kwetsbaarste groepen burgers. Deze maatregelen zouden meer voorschotten en de vereenvoudiging van procedures moeten omvatten. Daarnaast wordt de Europese Raad opgeroepen procedures te vereenvoudigen en programma's die uit de structuurfondsen gefinancierd worden, sneller ten uitvoer te leggen om investeringen in de energiesector een impuls te geven.

Met dat doel zijn verschillende wijzigingen van de bestaande wetgeving voorgesteld. De eerste betreft het voorstel voor Verordening (EG) nr. 284/2009 van de Raad van 7 april 2009 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1083/2006 houdende algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds en het Cohesiefonds betreffende bepaalde voorschriften inzake financieel beheer. Dit voorstel moet de toegang tot financiële middelen versnellen.

De tweede betreft het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1080/2006 betreffende het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling over de subsidiabiliteit van energieprojecten en hernieuwbare energie op het vlak van huisvesting, dat alle lidstaten in staat moet stellen investeringen in deze sector te stimuleren. Tot slot hebben we het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1081/2006 betreffende het Europees Sociaal Fonds, waarmee wordt beoogd de soorten uitgaven die voor een bijdrage uit het ESF in aanmerking komen uit te breiden. Het doel is de administratieve procedures te vereenvoudigen en de reeks gefinancierde projecten uit te breiden.

De staatshoofden en regeringsleiders hebben tijdens hun informele bijeenkomst op 1 maart 2009 gewezen op het belang van maatregelen op basis van het gebruik van bestaande instrumenten zoals het ESF voor het verzachten van de negatieve gevolgen van de financiële crisis voor de werkgelegenheid.

De Europese Raad heeft tijdens zijn vergadering van 19 en 20 maart 2009 zijn vertrouwen uitgesproken in het vermogen van de EU om de financiële en economische crisis het hoofd te bieden. De Raad beoordeelde de belangrijke fiscale stimuleringsmaatregelen die momenteel in de Europese economie worden geïmplementeerd (met een waarde van ruim 400 miljard EUR) en benadrukte dat gezamenlijke actie en coördinatie een essentieel onderdeel vormen van de Europese strategie voor economisch herstel en dat Europa alles in het werk stelt om de groei te herstellen.

De Raad benadrukte tevens zijn rol in de pogingen de recessie in de Europese interne markt te bekorten en af te zwakken. Hij wees op de noodzaak de kredietstromen naar bedrijven en huishoudens weer op gang te brengen en wist overeenstemming te bereiken over versnelde overeenkomsten betreffende wetsvoorstellen die tot op heden voor de financiële sector zijn overeengekomen. In juni zal de Raad het eerste besluit nemen over regulering van en toezicht op de Europese financiële sector. Dit besluit zal gebaseerd zijn op Commissievoorstellen en op een uitvoerige bespreking van het verslag van de groep onder leiding van Jacques de Larosière in de Raad.

Op basis van de eigen ervaringen van de EU en zijn wens om een belangrijke bijdrage te leveren aan het opstellen van toekomstige internationale regelgeving in de financiële sector, heeft de Europese Raad het standpunt bepaald van de Unie ten aanzien van de G20-top, die op 2 april in Londen werd gehouden.

De Raad toonde zich eveneens verheugd over de voortgang die met name is geboekt met betrekking tot de kwestie van voorschotten uit de structuurfondsen en het Cohesiefonds, de overeenkomst inzake een vrijwillige toepassing van lagere btw-tarieven en de maatregelen van de Europese Investeringsbank die erop zijn gericht kleine en middelgrote ondernemingen meer financieringsopties te bieden. De Raad roept de betrokken partijen op het sneller eens te worden over wijzigingen in het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering.

Het voorzitterschap is eveneens van mening dat het algemene vertrouwen in communautaire maatregelen bij de bestrijding van de economische crisis gehandhaafd moet blijven, en zal de situatie in de gaten blijven houden. De Europese instellingen zijn vastbesloten de huidige problemen op te lossen, met name wat betreft de beschikbaarstelling van voldoende kredieten aan bedrijven en huishoudens en het herstel van het algemene vertrouwen in de markten.

*

* *

Vraag nr. 12 van Silvia-Adriana Țicău (H-0151/09)

Betreft: Maatregelen ter verbetering van de energie-efficiëntie van gebouwen

Om de energie-efficiëntie te verbeteren, zijn specifieke stimuleringsinstrumenten nodig, zoals verlaging van de BTW op specifieke diensten en producten, verhoging van de procentuele bijdrage uit het EFRO voor investeringen in energie-efficiëntie en hernieuwbare energie in woningen, en instelling van een Europees fonds voor energie-efficiëntie en hernieuwbare energie. De Europese Unie streeft de verwezenlijking van de "20-20-20"-doelstelling na. In de mededeling van de Commissie over een Europees economisch herstelplan

COM(2008)0800 was voorzien in 5 miljard euro ter bevordering van de energie-efficiëntie van gebouwen. In het voorstel voor een verordening houdende vaststelling van een programma om het economisch herstel te bevorderen COM(2009)0035 zijn geen specifieke maatregelen terug te vinden voor projecten betreffende de energieprestaties van gebouwen.

Kan de Raad mededelen welke maatregelen worden overwogen om de energie-efficiëntie van gebouwen te verbeteren? Behoren de instelling van een Europees fonds voor energie-efficiëntie en hernieuwbare energie en de verhoging van 3 tot 15% van de procentuele bijdrage uit het EFRO voor investeringen in energie-efficiëntie en hernieuwbare energie in woningen tot de mogelijkheden?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragen uur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in april 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Raad deelt de mening van het geachte Parlements lid dat de energieprestatie van gebouwen van belang zijn voor het bereiken van Gemeenschapsdoelstellingen met betrekking tot verhoging van de energie-efficiëntie en voor andere gebieden zoals beperking van de uitstoot van broeikasgassen en verhoging van de voorzieningszekerheid, aangezien gebouwen circa 40 procent van het energieverbruik in de Gemeenschap voor hun rekening nemen. In zijn conclusies van 2 maart jongstleden noemde de Raad met name maatregelen die de energieprestaties van gebouwen moeten verbeteren, zoals steun voor groene technologieën, de ontwikkeling van energie-efficiënte productiesystemen en materialen, marktinstrumenten voor energie-efficiëntie, wijzigingen in de uitvoeringsprogramma's van structuurfondsen en innovatieve financieringsmodellen.

De maatregelen die momenteel ten uitvoer worden gelegd om de energieprestaties van gebouwen te verbeteren, zijn gebaseerd op bestaande Gemeenschapswetgeving, met name Richtlijn 2002/91/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2002 betreffende de energieprestatie van gebouwen⁽⁴⁾. Op 17 november 2008 heeft de Commissie bij de Raad een voorstel ingediend voor een herziene versie van deze richtlijn; het geachte Parlements lid is de rapporteur van dit voorstel. De Raad besteedt veel aandacht aan het voorstel, dat deel uitmaakt van het pakket over energie-efficiëntie. In juni krijgt de Raad een voortgangsverslag over de vier wetsvoorstellen op het gebied van energie-efficiëntie.

Wat betreft de details uit het tweede deel van de vraag, heeft de Raad in zijn conclusies van 19 februari 2009 de toezeggingen op het gebied van het terugbrengen van de uitstoot van broeikasgassen en energie-efficiëntie, die zijn gedaan tijdens de vergadering van de Europese Raad in maart 2007, genoemd en opnieuw bevestigd, alsmede het akkoord over klimaatverandering en energie dat in december 2008 is gesloten. De Raad benadrukte dat er prioritaire maatregelen nodig zijn voor zowel de korte als de lange termijn. De Raad verklaarde dat de ontwikkeling van koolstofarme energie-efficiënte systemen in Europa na 2010 een belangrijk element van het energiebeleidsactieplan vormt.

De Raad heeft de Commissie daarom gevraagd essentiële wetgevende en niet-wetgevende maatregelen en de geschikte financiële middelen aan te wijzen en een initiatief voor financieel duurzame energie te formuleren; het doel van dit initiatief, een gezamenlijk project van de Commissie en de Europese Investeringsbank, is omvangrijke financiële investeringen vanuit de kapitaalmarkten te mobiliseren, waarbij beoordelingen van experts van de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling en andere financiële instellingen meegenomen moeten worden.

Wat betreft de kwestie van de verhoging van het aandeel van het EFRO dat gericht is op investeringen in energie-efficiëntie en hernieuwbare energiebronnen in woningen van 3 naar 15 procent, moet worden opgemerkt dat het totale volume van potentiële investeringen in energie-efficiëntie en hernieuwbare energiebronnen in woningen is verhoogd van 3 naar 4 procent van de totale toewijzingen uit het EFRO als gevolg van een overeenstemming in de Raad⁽⁵⁾.

(4) PBL 1 van 4.1.2003, blz. 65–71.

(5) Zie het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1080/2006 betreffende het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, over de subsidiabiliteit van investeringen in energie-efficiëntie en hernieuwbare energie in woningen (COM(2008)0838 – C6-0473/2008 – 2008/0245(COD) – van 2 april 2009).

Na moeizame onderhandelingen werd deze limiet in december 2008 door alle lidstaten goedgekeurd als compromis op het niveau van Coreper en vervolgens in eerste lezing goedgekeurd door het Europees Parlement (in april 2009). Volgens deskundigen op het gebied van structurele maatregelen vormt deze limiet een toereikend financieringsniveau voor het verhogen van de energie-efficiëntie bij een deel van de bestaande woningen met als doel de sociale cohesie te bevorderen. Daarbij moet worden opgemerkt dat lidstaten die op of na 1 maart 2004 zijn toegetreden tot de EU, het EFRO kunnen gebruiken voor andere opties voor een bedrag van maximaal 2 procent van de totale toewijzingen uit dit fonds, waaronder verbetering van het milieu in gebieden waar fysiek verval van gebouwen en sociale uitsluiting optreden of zouden kunnen optreden. De vaststaande kosten omvatten tevens investeringen in energiebesparing in bestaande woningen op deze locaties.

Wat de limieten betreft zijn de nieuwe maatregelen die communautaire steun voor woningen mogelijk maken absoluut relevant, toereikend en welkom. Tot slot willen wij opmerken dat dit deel van het herstelplan de komende weken waarschijnlijk zal worden aangepast.

*
* *

Vraag nr. 13 van Chris Davies (H-0153/09)

Betreft: Handhaving van wetgeving

Kan de Raad meedelen op welke ministersvergaderingen in 2008 de handhaving en toepassing van bestaande wetgeving ter sprake is gebracht en wat de volgende vergadering is waarop de ministers dit onderwerp zullen bespreken?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in april 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Raad wijst het geachte Parlements lid op de verplichting voor de Commissie krachtens artikel 211, lid 1, van het EG-Verdrag om toe te zien op toepassing van het Gemeenschapsrecht in alle lidstaten. Het geachte Parlements lid kan hierover lezen in het meest recente jaarlijkse verslag over de controle op de toepassing van het Gemeenschapsrecht (2007), dat de Commissie op 18 november 2008 bij het Parlement heeft ingediend⁽⁶⁾.

De Raad wijst het geachte Parlements lid op de artikelen 220, 226, 227 en 234 van het EG-Verdrag over de bevoegdheden van het Europese Hof van Justitie.

De handhaving en toepassing van bestaande wetten is dus geen directe taak van de Raad.

Met betrekking tot het voorgaande houdt de Commissie de Raad regelmatig op de hoogte van de huidige situatie ten aanzien van de toepassing van internemarktrichtlijnen in nationaal recht en lopende procedures over niet-nakoming van deze verplichting. De Raad heeft deze informatie (bekend onder de naam 'scorebord van de interne markt') op 25 februari en 25 september 2008, en meer recentelijk op 5 maart 2009 ontvangen⁽⁷⁾.

Wat betreft het specifieke onderwerp van het gemeenschappelijke visserijbeleid kan ik het geachte Parlements lid mededelen dat dit onderwerp door de betrokken ministers op 18 februari 2008 besproken is in de context van een informele bijeenkomst over de bewaking en naleving van regels op dit vlak in verband met Speciaal verslag nr. 7 van de Europese Rekenkamer over de controle-, inspectie- en sanctiesystemen betreffende de voorschriften in verband met de instandhouding van de communautaire visbestanden.

*
* *

⁽⁶⁾ Document COM (2008) 777 zoals gewijzigd.

⁽⁷⁾ Documenten SEC(2008) 76, SEC(2008) 2275 en SEC(2009) 134 zoals gewijzigd.

Vraag nr. 14 van Frank Vanhecke (H-0159/09)**Betreft: Situatie in Tibet**

Op 10 maart 2009 is het vijftig jaar geleden dat de Dalai Lama zijn land ontvluchtte.

Volgens het internationaal publiekrecht kan een staat gedurende tientallen jaren blijven bestaan, ondanks de annexatie door een bezetter. De niet-erkenning van de illegaliteit door derde landen is daarbij zeer belangrijk. Zo gaven de meeste westerse landen nooit hun formele erkenning aan de illegale annexatie van de Baltische staten door de Sovjetunie. In 1991 stelden deze republieken dat ze dezelfde staten waren als de staten die in het interbellum hadden bestaan (beginsel van juridische continuïteit) en dat ze dus geen nieuwe staten waren. Dit werd ook door de toenmalige EG in haar verklaring van 27 augustus 1991 erkend.

Vindt de Raad dat de bezetting en annexatie van Tibet in strijd is met het Volkenrecht? Vindt de Raad de vijftigste verjaardag van de vlucht van de Dalai Lama geen aangewezen tijdstip om het beginsel van de juridische continuïteit van Tibet te ondersteunen, om verdwijning van de Tibetaanse staat te voorkomen?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragen uur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in april 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

Het is aan de lidstaten om te bepalen hoe zij tegenover de kwestie van erkenning van derde landen staan. De Raad onthoudt zich daarom van een standpunt dienaangaande.

Bovendien bespreekt de Raad de kwestie Tibet met name in het kader van het mensenrechtenbeleid. De EU voert een mensenrechtendialoog (waarvan de doelstellingen werden geformuleerd in de conclusies van de Raad betreffende China in 2001 en 2004) in het kader van het omvattende partnerschap met China, waarbinnen de mensenrechtenkwestie met betrekking tot Tibet geregeld ter sprake wordt gebracht. Daarnaast wordt de mensenrechtenkwestie aan de orde gesteld in het kader van de politieke dialoog en tijdens andere bijeenkomsten op hoog niveau, en dat zal zo blijven.

Op 19 maart 2008 heeft het voorzitterschap namens de EU een openbare verklaring gepubliceerd waarin de EU pleit voor terughoudendheid en de Chinese regering verzoekt de problemen van de Tibetanen in verband met de mensenrechten op te lossen, en de Chinese autoriteiten en de dalai lama en zijn vertegenwoordigers oproept een zakelijke en constructieve dialoog op te bouwen om tot een duurzame oplossing te komen die voor alle partijen acceptabel is en die de Tibetaanse cultuur, religie en identiteit volledig respecteert. Tijdens de vergadering van de mensenrechtencommissie van de Verenigde Naties in Genève op 17 maart 2009 heeft het voorzitterschap namens de EU een verklaring afgelegd waarin wederom werd benadrukt dat het in China, met inbegrip van Tibet, voor iedereen mogelijk moet zijn om zijn mening op vreedzame manier kenbaar te maken zonder bang te hoeven zijn dat dit nadelige consequenties heeft. In het kader van een algemene regelmatige herziening hebben verschillende lidstaten van de EU aanbevelingen over Tibet geformuleerd, die zijn aangeboden aan vertegenwoordigers van de Chinese regering.

*

* *

Vraag nr. 15 van Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0162/09)**Betreft: Dreigende recessie in Zuidoost-Europa en gevolgen voor de Europese economie**

Uit recente analyses van ratingbureaus en internationale financiële instellingen blijkt dat er een aanzienlijke groeivertraging wordt verwacht in het zuidoostelijke deel van Europa, met in het bijzonder het risico dat consumenten en ondernemingen niet meer in staat zullen zijn hun leningen af te lossen.

Is de impact hiervan op de economie van de lidstaten van de Europese Unie al voelbaar, in aanmerking genomen dat West-Europese bedrijven en banken aanzienlijk geïnvesteerd hebben in Zuidoost-Europa, en welke gemeenschappelijke maatregelen denkt het voorzitterschap van de Raad te moeten nemen? Acht het voorzitterschap het aangewezen om - in het kader van de nationale actieprogramma's die deel uitmaken van het Europese nabuurschapsbeleid - steunmaatregelen uit te werken voor de banken in de landen van Zuidoost-Europa, in samenspraak met de landen in kwestie en eventueel in overleg met de Europese Investeringsbank? Welke bijkomende maatregelen wil het voorzitterschap van de Raad nemen om met name

de strategische toetredingsdoelstellingen van de kandidaat-lidstaten en potentiële kandidaat-lidstaten in de Balkan veilig te stellen?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in april 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De mondiale recessie slaat bijzonder hard toe in de landen van Zuidoost-Europa. Al deze landen kampen met hogere kosten voor herfinanciering, lagere belastinginkomsten, minder geldstromen voor directe buitenlandse investeringen en minder overboekingen vanuit het buitenland. Sommige landen zijn echter zwaarder getroffen dan andere. Een van de belangrijke factoren in deze context is de mate waarin huishoudens en ondernemingen leningen hebben afgesloten in andere valuta dan de nationale munt. Aangezien een aantal valuta's in Zuidoost-Europese landen in waarde is gedaald, is het voor leners steeds moeilijker om aan hun verplichtingen te voldoen, en in sommige gevallen moesten zij de afbetaling van hun lening zelfs stopzetten.

Het voorzitterschap is zich terdege bewust van dit probleem en de vicepremier voor Europese Zaken Alexandr Vondra en de ministers van Buitenlandse Zaken van de landen op de westelijke Balkan hebben in het kader van de laatste vergadering van ministers van Buitenlandse Zaken (Gymnich) op 27 en 28 maart 2009 in Hluboka nad Vltavou een werkontbijt gewijd aan de economische situatie in de regio.

De EU heeft een reeks maatregelen genomen om de economische en sociale consolidatie in Zuidoost-Europa te ondersteunen en de negatieve gevolgen van de wereldwijde economische en financiële crisis af te zwakken. Specifieke maatregelen zijn onder andere een forse uitbreiding van leningen aan alle sectoren, aanhoudende inspanningen om de liquiditeit in het bankwezen te verbeteren, meer steun via het 'crisisrespons'-pakket in het kader van het instrument voor pretoetredingssteun en verhoogde inspanningen voor coördinatie tussen de Europese Commissie en internationale financiële instellingen in verband met het investeringskader voor de westelijke Balkan.

De Commissie heeft een 'crisisrespons'-pakket ter waarde van 120 miljoen EUR opgezet dat de mobilisatie van 500 miljoen EUR aan leningen van internationale financiële instellingen mogelijk maakt. De maatregelen zijn gericht op energie-efficiëntie en steun aan kleine en middelgrote ondernemingen. Het pakket wordt vanaf september dit jaar ten uitvoer gelegd.

Daarnaast heeft de Europese Investeringsbank de Wereldbank en de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling gesteund bij de herfinanciering van het bankwezen in Centraal- en Oost-Europa, waaronder het faciliteren van de coördinatie tussen de buitenlandse en binnenlandse toezichts- en regelgevingsorganen.

In de loop van 2009 zullen internationale financiële instellingen de landen van de westelijke Balkan en Turkije 5,5 miljard EUR aan kredieten beschikbaar stellen voor herfinanciering van het bankwezen. De Europese Investeringsbank neemt hiervan 2 miljard EUR voor haar rekening, en de rest wordt beschikbaar gesteld door internationale financiële instellingen.

De toename van leningen aan banken in de EU in het kader van het Europese economische herstelplan moet tevens leiden tot een toename van leningen aan dochterondernemingen in Zuidoost-Europa.

Verder heeft de Europese Raad zich tijdens zijn vergadering in maart positief getoond over de plannen van de Commissie om voor te stellen de limiet van de steunregeling van de EU voor hulp bij betalingsbalansproblemen te verdubbelen tot 50 miljard EUR.

De Raad heeft herhaaldelijk zijn volledige steun uitgesproken voor een Europees perspectief voor de landen op de westelijke Balkan, waarvan het uiteindelijke doel lidmaatschap van de EU zou zijn mits deze landen aan de belangrijkste voorwaarden en eisen voldoen. De huidige wereldwijde economische en financiële crisis mag geen afbreuk doen aan dit perspectief.

De Raad is van mening dat de bestaande instrumenten, systemen en procedures toereikend zijn, maar zal de situatie nauwlettend blijven volgen om erop toe te zien dat alle landen die tijdelijke economische onevenwichtigheden ondervinden de nodige steun ontvangen. Om een zo groot mogelijke complementariteit en onderlinge samenhang van de maatregelen te bereiken, is het van het allergrootste belang dat alle beschikbare instrumenten en middelen goed worden gecoördineerd.

*

* *

Vraag nr. 16 van Dimitrios Papadimoulis (H-0166/09)**Betreft: Ontwikkelingen in het dossier Kosovo**

De secretaris-generaal van de Verenigde Naties heeft recentelijk een zes-puntenplan voor de herstructurering van de VN-missie in Kosovo (UNMIK) gepresenteerd. Het betreft de rechtstaat, douanekwesties, justitie, vervoer en infrastructuur, grensbewaking, en bescherming van het Servische culturele erfgoed.

Wat vindt de Raad van dit zes-puntenplan? Gaat de Raad, tegen de achtergrond van het feit dat Servië het plan heeft omarmd, maar Kosovo niet, stappen ondernemen om beide partijen er uiteindelijk mee te laten instemmen? Vindt de Raad dat de ontwikkeling van een gemeenschappelijk (Albanees-Kosovaars) douanecontrole netwerk aansluit bij het voorstel van de secretaris-generaal van de VN? Wat houdt het gemeenschappelijk douanecontrole netwerk precies in?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in april 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

Op 24 november 2008 heeft de secretaris-generaal van de Verenigde Naties overeenkomstig resolutie 1244 van de Veiligheidsraad van de VN zijn geregeld kwartaalverslag over de uitvoering van het mandaat van de UNMIK-missie gepresenteerd. Dit verslag bevat een evaluatie van de gemaakte vorderingen in de dialoog tussen de UNMIK-missie en Belgrado/Pristina over de zes punten die in het verslag worden genoemd, te weten politie, douanekwesties, vervoer en infrastructuur, de grenzen en het Servische culturele erfgoed.

De secretaris-generaal van de VN heeft in zijn verslag aangegeven dat de Servische regering de resultaten van de dialoog die in het verslag worden genoemd accepteert, terwijl de autoriteiten in Pristina het er duidelijk niet mee eens zijn.

De Raad heeft zich niet uitgesproken over het verslag van de secretaris-generaal van de VN. De Raad is niet op de hoogte van een voorstel voor een gemeenschappelijk douanecontrole netwerk tussen Albanië en Kosovo.

*
* *

Vraag nr. 17 van Kathy Sinnott (H-0167/09)**Betreft: Het effect van de economische crisis op kwetsbare burgers**

Ondanks de moeilijke economische situatie is het van belang dat kwetsbare groepen in de samenleving zoals mantelzorgers, gehandicapten en kinderen niet de eersten zijn die problemen ondervinden. Kan de Raad garanderen dat zij haar beleid ook minder bedeelden bij de samenleving te betrekken, in haar halfjaarlijks werkprogramma als prioriteit zal handhaven?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in april 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Raad deelt de bezorgdheid van het geachte Parlements lid over de noodzaak een gecoördineerd beleid te formuleren om de directe sociale gevolgen van de crisis, vooral voor de meest kwetsbare burgers, aan te pakken.

Deze prioriteiten worden genoemd in het gezamenlijk verslag over sociale bescherming en sociale integratie en in het document over cruciale kwesties dat de Raad op 9 maart 2009 heeft goedgekeurd en gepresenteerd tijdens de vergaderperiode van de Europese Raad in het voorjaar. Aangezien het streefjaar nadert dat we in 2000 voor de Lissabonstrategie zijn overeengekomen en er momenteel sprake is van een economische crisis, is het des te belangrijker dat we ons op politiek vlak extra inzetten om de gemeenschappelijke doelen van sociale bescherming en sociale integratie te realiseren zonder de bevoegdheden van de lidstaten te ondermijnen.

In het gezamenlijk verslag wordt gewezen op de noodzaak lidstaten aan te moedigen omvattende strategieën ten uitvoer te leggen in de strijd tegen armoede en de sociale uitsluiting van kinderen, waaronder toegankelijke

en betaalbare hoogwaardige kinderopvang. We moeten blijven streven naar een oplossing voor daklozen en ernstige vormen van uitsluiting en de sociale integratie van migranten ondersteunen. We moeten in het bijzonder aandacht schenken aan het feit dat nieuwe risicogroepen kunnen ontstaan, bijv. jonge werknemers en nieuwelingen op de arbeidsmarkt, alsmede nieuwe risico's.

Al deze overwegingen zullen opnieuw worden bevestigd in de verklaring van 2010 als Europees Jaar van de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting.

*
* *

Vraag nr. 18 van Johan Van Hecke (H-0170/09)

Betreft: Financiële ondersteuning van het Bijzonder Gerecht voor Sierra Leone (SCSL)

Het SCSL heeft grote moeite bij het vinden van de juiste oplossingen voor diegenen die zijn aangeklaagd of reeds zijn veroordeeld. Aangezien het op dit moment om politieke, institutionele en veiligheidsredenen onmogelijk is om veroordeelden hun straf in Sierra Leone zelf te laten uitzitten moet naar een andere oplossing worden gezocht om te voorkomen dat de inspanningen van de internationale gemeenschap in de strijd tegen straffeloosheid teniet worden gedaan. Bepaalde Afrikaanse landen hebben de politieke wil en de institutionele capaciteiten om de opgelegde straffen overeenkomstig de internationale normen uit te voeren, maar beschikken niet over voldoende financiële middelen om dit zonder internationale ondersteuning te kunnen doen.

Kunnen de lidstaten bijkomende financiële steun aan het SCSL garanderen zodat diegenen die door het SCSL zijn veroordeeld hun straf kunnen uitzitten in die Afrikaanse landen die over de capaciteiten beschikken om straffen overeenkomstig de internationale normen uit te voeren, maar hiervoor niet voldoende financiële middelen hebben?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in april 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

Het Bijzonder Gerecht voor Sierra Leone wordt gefinancierd uit vrijwillige bijdragen van de internationale gemeenschap. Op 11 maart 2009 bracht een vertegenwoordiger van de griffier van het Bijzonder Gerecht voor Sierra Leone de betrokken voorbereidende instantie van de Raad op de hoogte van de huidige stand van zaken van het gerecht. De voorbereidende instantie maakte melding van een onmiddellijk verzoek om 6 miljoen USD en een tekort van 31 miljoen USD die het gerecht nodig heeft om zijn mandaat te kunnen voltooien. De activiteiten die het Bijzonder Gerecht voor Sierra Leone tot op heden heeft ontplooid, worden positief beoordeeld.

Individuele EU-lidstaten zullen bepalen of zij verder willen bijdragen aan de financiering van het Bijzonder Gerecht.

Sinds het Bijzonder Gerecht met zijn activiteiten begon, hebben EU-lidstaten in totaal ruim 78 miljoen USD beschikbaar gesteld. De Europese Commissie heeft dit bedrag aangevuld met 2,5 miljoen EUR en heeft besloten nog eens 1 miljoen EUR beschikbaar te stellen uit het tiende Europees Ontwikkelingsfonds. In totaal heeft het Bijzonder Gerecht bijna 160 miljoen USD van de internationale gemeenschap (met inbegrip van de EU) ontvangen.

*
* *

Vraag nr. 19 van Luisa Morgantini (H-0176/09)

Betreft: Afbraak van 88 wooncomplexen in Oost-Jeruzalem

Het gemeentebestuur van Jeruzalem heeft de afbraak besloten van 88 wooncomplexen met 114 woningen, bewoond door ongeveer 1 500 Palestijnse inwoners van de wijk al-Bustan a Silwan, in Oost-Jeruzalem. Andere Palestijnse families hebben opnieuw te horen gekregen dat hun huis zal worden afgebroken en dat zij worden geëvacueerd naar de wijk Abbasieh en het vluchtelingenkamp Shu'fat. Inmiddels staat de teller van het aantal Palestijnse huizen dat zal worden afgebroken al op 179.

Volgens B'Tselem hebben de Joodse autoriteiten sinds 2004 in Oost-Jeruzalem al circa 350 huizen met de grond gelijk gemaakt. Peace Now zegt van zijn kant dat minstens 73 300 nieuwe Israëlische woningen op de Westelijke Jordaanoever zullen worden opgetrokken. Twintig auteurs en wetenschappers, waaronder Amos Oz en David Grossman, hebben er op aangedrongen dat de maatregelen worden ingetrokken, omdat zij indruisen tegen "de meest elementaire mensenrechten". In een vertrouwelijk rapport van de EU staat dat "Israel's actions in and around Jerusalem constitute one of the most acute challenges to Israeli-Palestinian peace-making".

Acht de Raad het niet nodig stappen te ondernemen opdat aan deze politiek een eind wordt gemaakt, en daarbij alle beschikbare middelen in te zetten, met inbegrip van de opschorting van de Euro-mediterrane associatieovereenkomst met Israël op grond van artikel 2 van de overeenkomst? Meent de Raad niet dat de feiten een voldoende reden zijn om het proces van "upgrading" van de betrekkingen met Israël te bevriezen?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragen uur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in april 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Raad maakt zich grote zorgen over de dreigende sloop van 90 huizen in de wijk al-Bustan/Silwan, dicht bij de oude stad in Oost-Jeruzalem, en over de publicatie van een mededeling over de gedwongen uitzetting van een aantal Palestijnse families. Het voorzitterschap heeft deze zorgen namens de EU overgebracht aan de Israëlische autoriteiten en deze herinnerd aan hun verplichtingen uit hoofde van de routekaart en het internationaal recht. Ook heeft het voorzitterschap Israël opgeroepen de publicatie van deze mededelingen te staken. Daarnaast heeft het deze zorgen openbaar gemaakt in een verklaring over beide kwesties.

De EU en Israël hebben in de loop van de jaren op veel gebieden wederzijdse betrekkingen opgebouwd. Een verdieping van deze betrekkingen zal uiteraard afhangen van gemeenschappelijke belangen en doelstellingen, met name de oplossing van het Israëlisch-Palestijnse conflict via een praktische oplossing op basis van twee landen die in vrede en veiligheid naast elkaar bestaan.

Het voorzitterschap heeft de Israëli's bij herhaling duidelijk gemaakt dat de voortzetting van Israëlische activiteiten in Oost-Jeruzalem en omgeving een belangrijk obstakel vormt voor vooruitgang in het vredesproces en de kansen op een levensvatbare Palestijnse staat bedreigt.

*
* *

Vraag nr. 20 van Bernd Posselt (H-0178/09)

Betreft: Kosovomissie EULEX

Wat vindt de Raad van de stand van de voorbereidingen van de rechtstaatsmissie van de Europese Unie EULEX, met inbegrip van de stationering van de missie in de noordkosovaarse regio Mitrovica, uit administratief, financieel en juridisch oogpunt?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragen uur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in april 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

Nadat op het gehele Kosovaarse grondgebied een initiële operationele capaciteit is bereikt die qua omvang overeenkomt met de UNMIK-missie, is de inzet van EULEX-missiepersoneel op 9 december 2008 voortgezet, en op 6 april 2009 werd medegedeeld dat volledige operationele capaciteit is bereikt.

De missie omvat momenteel circa 1 700 internationale personeelsleden, terwijl zij op volledige sterkte bijna 2 500 leden zou moeten tellen. 25 lidstaten nemen aan de missie deel, evenals zes andere landen (de VS, Noorwegen, Turkije, Kroatië, Zwitserland en Canada).

Overeenkomstig de planningsdocumenten worden leden van de missie ingezet naast een even groot aantal lokale medewerkers bij de betrokken ministeries, politiebureaus, gerechtshoven, overheidskantoren, strafinrichtingen en andere geselecteerde administratieve organen, bijvoorbeeld de fiscus en de douane.

De missie kan met ingang van december effectief voldoen aan haar mandaat, niet alleen door de uitvoering van taken op het gebied van toezicht en deskundig advies, maar ook door vervulling van het uitvoerend mandaat van de missie. Binnen de grenzen van het mandaat worden succesvol taken waargenomen op het gebied van veiligheid, bijvoorbeeld door de tijdige inzet van gevormde politie-eenheden en geïntegreerde politie-eenheden als tweede element in de veiligheidsrespons met voldoende eenheden om de directe dreiging in de periode rond de jaarwisseling het hoofd te bieden.

Vanaf dag één heeft de missie ook gezorgd voor een effectieve bezetting van politiebureaus in het noordelijke deel, bij de grensovergangen 1 en 31 en bij de rechtbank in Mitrovica. Zij heeft het toezicht op alle operationele activiteiten op het gebied van de rechtsstaat in het noordelijke deel van UNMIK overgenomen. Elke dag zijn in het noorden 120 medewerkers van EULEX aan het werk, waaronder:

- een permanente aanwezigheid van douaneadviseurs bij de grensovergangen 1 en 31 (die commerciële gegevens verzamelen die worden doorgegeven aan de autoriteiten in Belgrado en Pristina);
- naast de douaneadviseurs bij deze grensovergangen zijn er ook permanent adviseurs van grenseenheden aanwezig die de situatie in de gaten houden, alsmede leden van speciale politie-eenheden (IPU);
- circa 15 politieadviseurs bij vier politiebureaus in het noordelijke deel;
- de zichtbare aanwezigheid van politie wordt bereikt door de speciale politiewachten (IPU) in Mitrovica en in de rechtbank aldaar; deze wachten begeleiden en beschermen de zeven rechters en vertegenwoordigers van de staat die uit hoofde van de EULEX-missie bij de rechtbank in Mitrovica werken, alsmede een aantal advocaten. Deze rechters en vertegenwoordigers van de staat die deel uitmaken van de EULEX-missie zijn begonnen strafzaken te voeren en uitspraak te doen, vooral in verband met recente gebeurtenissen.

Er is geen melding gemaakt van ernstige veiligheidsacties die direct tegen de missie waren gericht, en er wordt gewerkt aan de consolidatie en stabilisatie van de aanwezigheid van de missie om haar mandaat volledig ten uitvoer te leggen.

De details van het wettelijk kader worden momenteel verder uitgewerkt, vooral met betrekking tot het noordelijke deel, zodat de missie kan functioneren op basis van één enkel wettelijk en douanekader dat stoelt op de consolidatie en ontwikkeling van geldige wetten die door plaatselijke instanties worden toegepast.

De missie heeft nog een aantal belangrijke taken te volbrengen, vooral betreffende de re-integratie van lokale medewerkers van de rechtbank in Mitrovica en de re-integratie van circa 300 Kosovaars-Servische politieagenten ten zuiden van de rivier de Ibar, die al sinds 17 februari niet meer aan het werk zijn. Op basis van de huidige situatie is het aannemelijk dat de missie haar mandaat op het grondgebied van Kosovo succesvol zal kunnen uitvoeren.

De voorbereidingen voor de EULEX-missie hadden niet kunnen worden voltooid zonder de oprichting van een EU-planningsteam, dat over een eigen begroting beschikt waarmee de inzet van een groot aantal medewerkers in de planningsfase en de eerste tijd van de missie zelf kan worden bekostigd. Gezien de vertraagde inzet is het niet nodig alle financiële middelen ter hoogte van 205 miljoen EUR, die aan de gezamenlijke operatie vanaf 2008 waren toegewezen, in het eerste jaar van de missie op te maken; het huidige EULEX-budget van 120 miljoen EUR is toereikend om de kosten van de missie tot de zomer van 2009 te dekken.

Op het administratieve vlak had de ontwikkeling van de EULEX-missie te kampen met onzekerheden met betrekking tot de overname van materieel en gebouwen van de UNMIK-missie en met de vertraagde levering van gepantserde voertuigen door de hoofdcontractant. De vervulling van de logistieke behoeften van de missie is ook bemoeilijkt door het feit dat EULEX de eerste civiele missie in het kader van het EVDB is die een uitvoerend mandaat heeft gekregen, en door de gevoelige politieke situatie in Noord-Kosovo. De meeste van deze problemen hebben we nu echter kunnen oplossen.

*

* *

Vraag nr. 21 van Lambert van Nistelrooij (H-0182/09)

Betreft: EU en onderzoeksbegrotingen van de lidstaten

Momenteel wordt 85% van de overheidskredieten voor onderzoek op nationaal niveau uitgegeven zonder grensoverschrijdende samenwerking tussen programma's of mededinging tussen onderzoekers uit

verschillende lidstaten. Nationale programma's vormen veelal een onnodige herhaling van elkaar, of zij ontberen de omvang en diepte die vereist is om gevolgen van betekenis te hebben voor deze ernstige problemen. Nationaal onderzoek naar belangrijke maatschappelijke problemen zoals duurzame energie, klimaatverandering of hersenaandoeningen zal meer tastbare resultaten opleveren als de acties op Europees niveau worden gecombineerd.

Is de Raad met mij van mening dat koppeling van nationale programma's tot een gezamenlijke onderzoekagenda de kritische massa kan bieden die nodig is om precies dat te bereiken ten voordele van de Europese burgers?

Is de Raad van mening dat gezamenlijke programmering, het opzetten van initiatieven overeenkomstig art. 169 door Commissie en lidstaten, het antwoord is op de gevreesde herhaling van onderzoekactiviteiten in de 27 lidstaten?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in april 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Raad is net als het geachte Parlements lid van mening dat de genoemde kwesties belangrijk zijn en wil nogmaals benadrukken dat de Europese Gemeenschap en de lidstaten hun activiteiten op het gebied van onderzoek en technologische ontwikkeling beter moeten coördineren en hun beleid beter op elkaar moeten afstemmen.

In deze context heeft de Raad in de conclusies van zijn vergaderingen van 1 en 2 december 2008 over gezamenlijke onderzoeksplanning in Europa als reactie op belangrijke sociale veranderingen gewezen op de belangrijke rol van het communautaire kaderprogramma voor onderzoek en technologische ontwikkeling en soortgelijke instrumenten zoals ERA-NET, ERA-NET+ en relevante initiatieven conform artikel 169 van het EG-Verdrag, bij het mobiliseren van wetenschappelijke en financiële middelen van de lidstaten voor het uitvoeren van initiatieven van gemeenschappelijk belang op het gebied van onderzoek en ontwikkeling. Verder erkent de Raad het belang van bestaande activiteiten die gericht zijn op de coördinatie van programma's die worden uitgevoerd door nationale instanties en onderzoeksinstituten in meer lidstaten en op regionaal niveau, via internationale organisaties en ook via grensoverschrijdende en intergouvernementele initiatieven op dit gebied (EUREKA, COST). De Raad roept de lidstaten ook op te overwegen hun binnenlandse programma's indien mogelijk opener te maken.

Tijdens de vergadering van 1 en 2 december 2008 werden conclusies over gezamenlijke planning aangenomen waarin de lidstaten werden opgeroepen een planningsgroep op hoog niveau op te roepen die onderwerpen zou moeten aanwijzen voor gezamenlijke planning als antwoord op belangrijke sociale uitdagingen.

In het document over belangrijke kwesties op het gebied van concurrentievermogen en innovatie dat de Raad op 5 maart heeft goedgekeurd en heeft gepresenteerd tijdens de voorjaarsbijeenkomst van de Europese Raad, werden de lidstaten uitgenodigd met deze groep op hoog niveau samen te werken om de belangrijkste sociale uitdagingen aan te wijzen en deze in het kader van de gezamenlijke planning op te lossen. De betrokkenen dienen zelf, in samenspraak met alle relevante geïnteresseerde partijen, onderwerpen aan te dragen zodat de Raad de initiatieven uiterlijk in 2010 kan goedkeuren.

*

* *

Vraag nr. 22 van Marie Anne Isler Béguin (H-0185/09)

Betreft: Uraniumwinning in Niger

In het noorden van Niger, een van de minst ontwikkelde landen ter wereld, wordt door Europese ondernemingen uranium gewonnen. De bevolking van het land trekt echter geen enkel profijt van deze activiteit. Wel heeft de uraniumwinning rampzalige gevolgen voor de volksgezondheid en het milieu. De radioactieve straling in de mijnen is namelijk hoog en het mijnafval vormt een bedreiging voor de gezondheid van de omwonenden. Bovendien zijn de waterhoudende grondlagen voor de uraniumwinning drooggelegd. Het is de taak van de EU erop toe te zien dat de in Afrika gevestigde Europese ondernemingen hun verantwoordelijkheden nemen.

Welke maatregelen denkt de Raad te treffen om ervoor te zorgen dat de Europese uraniumondernemingen in Niger de gezondheid van de plaatselijke bevolking beschermen en de grondwaterlaag in stand houden? Kan de Raad waarborgen dat de plaatselijke bevolking voordeel heeft van de opbrengsten van de mijnbouw, in het bijzonder door middel van de handelsovereenkomsten tussen de EU en Niger?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in april 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De EU en Niger voeren op basis van artikel 8 van de Cotonou-Overeenkomst een algemene politieke dialoog via een forum. De eerste bijeenkomst voor deze dialoog vond plaats op 17 maart 2009 bij het ministerie van Buitenlandse Zaken en Samenwerking van Niger. De belangrijkste punten van de dialoog waarop beide partijen het eens werden, waren de economie en de sociale omstandigheden (waaronder het proces van armoedebestrijding en sociale ontwikkeling, economische groei, voedsel en de strijd tegen corruptie), goed overheidsbestuur en grondrechten, democratisering, en regionale en subregionale integratie (waaronder economische ontwikkeling en infrastructuur).

De dialoog wordt voortgezet, en vóór het einde van het Tsjechische voorzitterschap zijn meer bijeenkomsten gepland, vooral in verband met de voorbereidingen voor de komende verkiezingen. De dialoog op basis van artikel 8 is echter ook een geschikt forum voor het oplossen van vragen van Parlementsleden, waaronder de toepassing van de beginselen van het initiatief inzake transparantie van winningsindustrieën in de mijnindustrie die Niger in 2005 heeft onderschreven.

In het strategische document voor Niger (het 10e EOF) staat dat de regering van Niger vóór eind 2006 heeft bevestigd dat zij pogingen zal ondernemen om via een herziening van de mijnbouwwet 10% van de mijnbouwlicentiegelden toe te wijzen aan de lokale ontwikkeling in de mijnbouwregio's.

De EU draagt via haar Sysmin-programma in het kader van het 9e EOF 35 miljoen EUR bij aan onder meer de verbetering van arbeidsomstandigheden en veiligheid op het werk in de mijnsector.

Verder onderhandelt de EU momenteel over een algemeen plan dat met name gericht is op veiligheid en ontwikkelingsaspecten om samen met Niger en andere landen in de regio de ernstige problemen aan te pakken waarvoor zij zich gesteld zien. In deze context zullen de sociaaleconomische omstandigheden van de inwoners van het noorden van het land nader bestudeerd worden.

*
* *

Vraag nr. 23 van Jens Holm (H-0187/09)

Betreft: Onderhandelingsmandaat voor de Anti-vervalsingshandelsovereenkomst (ACTA)

Overeenkomstig het onderhandelingsmandaat van de Commissie voor een plurilaterale anti-vervalsingshandelsovereenkomst van 26 maart 2008 zal een "groep intellectuele eigendom" verbonden worden aan de ACTA-onderhandelingen. Deze informatie werd gemeld in de Zweedse media (zoals Dagens Nyheter and Europaportalen), die het onderhandelingsmandaat citeerden. We zullen deel uitmaken van deze groep? Gaat de Raad details overleggen van alle betrokkenen (personen, bedrijven, burgerorganisaties)? Zijn er nog andere deskundigengroepen of raadgevende groepen verbonden aan de ACTA-onderhandelingen? Wie maken deel uit van deze groepen?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in april 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

Op het gebied van het gemeenschappelijk handelsbeleid voert de Commissie onderhandelingen op basis van het mandaat dat de Raad heeft vastgesteld na raadpleging van een door de Raad aangewezen bijzonder comité dat de Commissie moest bijstaan bij deze taak. De tekst van het mandaat dat de Raad is overeengekomen, is niet gepubliceerd omdat de onderhandelingen alleen resultaat kunnen hebben als de vertrouwelijkheid wordt gewaarborgd. Het adviesorgaan van de Raad is gewoonlijk het Comité 133. Ook andere werkgroepen van de Raad zijn bij de ACTA-overeenkomst betrokken, waaronder de werkgroep intellectuele-eigendomsrechten.

De voorbereidende organen van de Raad bestaan uit vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten. Hun namen en contactgegevens staan op de lijsten die worden opgesteld en bijgehouden door het secretariaat-generaal van de Raad. Voor de toegang tot dit soort documenten gelden de voorwaarden uit Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad⁽⁸⁾. De meeste voorgestelde agendapunten voor overleg binnen deze organen zijn te vinden in het openbare register van de Raad.

Het beleid van de Commissie ten aanzien van inspraak is dat er ter bevordering van de transparantie geen enkele beperking geldt voor de deelname aan openbare debatten. Hetzelfde geldt voor deelname van de lidstaten.

*
* *

Vraag nr. 24 van James Nicholson (H-0191/09)

Betreft: Melkprijzen

Met welke voorstellen denkt de Raad te komen om de melksector weer vertrouwen te geven nu de melkprijzen al lange tijd onder de productiekosten liggen?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in april 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Raad deelt de zorgen van het geachte Parlements lid met betrekking tot de problematische situatie op de melkmarkt. Na een ongekende periode van recordprijzen voor melk en zuivelproducten in 2007 en begin 2008 zien Europese producenten zich nu geplaagd voor een zwakke en onzekere markt die gekenmerkt wordt door een scherpe daling in de wereldprijzen voor zuivelproducten.

Tijdens de vergadering van de Raad van 23 maart werd uitgebreid van gedachten gewisseld over de moeilijke situatie op de melkmarkt en werd kennis genomen van een memorandum dat door een aantal afgevaardigden werd gesteund.

In deze context geldt dat het wettelijk kader tot regeling van de markt voor melk en zuivelproducten gedurende de afgelopen twee jaar aanzienlijk is gewijzigd nadat de Raad in september 2007 het 'minipakket betreffende melk' had aangenomen. Sinds 1 april 2008 zijn de nationale melkquota met 2 procent verhoogd, en in januari 2009 is een pakket aangenomen onder de naam 'Health Check'.

Het nieuwe wettelijke kader is ingericht met het oog op de concurrentiekracht van Europese producenten op de lange termijn. De instrumenten die ons in het kader van de marktondersteunende maatregelen ter beschikking staan, moeten de effecten van concurrentie op de markt compenseren.

Het geachte Parlements lid is zeker op de hoogte van het feit dat de Commissie al marktondersteunende maatregelen heeft aangenomen, waaronder de invoering van steun voor particuliere opslagfaciliteiten voor boter, interventies voor boter en mageremelkpoeder en de herinvoering van exportsubsidies voor alle zuivelproducten. De Commissie houdt de Raad op de hoogte van de situatie op de melkmarkt.

De Commissie moet meer voorstellen ten aanzien van deze kwestie bij de Raad indienen. De Commissie heeft laten weten bereid te zijn te onderzoeken of het aantal zuivelproducten waarvoor steun kan worden verleend in het kader van de schoolmelkregeling kan worden uitgebreid. Zij is echter niet bereid opnieuw over het 'Health Check'-pakket te praten.

*
* *

Vraag nr. 25 van Athanasios Pafilis (H-0195/09)

Betreft: Israëlische luchtaanvallen op Soedan

Volgens berichten in de internationale pers heeft de Israëlische luchtmacht in de eerste maanden van 2009 drie luchtaanvallen uitgevoerd op vermeende doelen in Soedan die wapens zouden vervoeren naar de

⁽⁸⁾ PB L 145 van 30.5.2001, blz. 43.

Gazastrook. Bij die aanvallen werd een schip tot zinken gebracht, en een aantal vrachtauto's getroffen, die echter migranten vervoerden en geen wapentuig. Ook vielen er slachtoffers onder de burgerbevolking van Soedan.

Is de Raad bekend met deze feiten en veroordeelt hij deze aanvallen van Israël die een flagrante schending van het volkenrecht opleveren?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragen uur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in april 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Raad pleegt niet in te gaan op onbevestigde berichten in de media, zoals de niet nader omschreven berichten over een luchtaanval in Oost-Soedan afgelopen januari waarnaar het geachte Parlementslid in zijn vraag verwijst.

*
* *

Vraag nr. 26 van Georgios Toussas (H-0201/09)

Betreft: Veroordeling Deense staatsburgers wegens "hulp aan terroristische organisaties"

Een paar dagen geleden heeft het Hooggerechtshof in Kopenhagen zes Deense staatsburgers schuldig bevonden aan "hulp aan terroristische organisaties" omdat ze banden hadden met het bedrijf Fighters and Lovers, dat t-shirts maakt met het logo van het Colombiaanse FARC en de Palestijnse PFLP. Tegen de zes was vervolging ingesteld na een rechtstreekse interventie van de regering van Colombia bij de Deense autoriteiten. De veroordeelden hebben inmiddels beroep aan getekend bij het Europees Hof voor de rechten van de mens.

Wat vindt de Raad van de provocerende interventie van de regering van Colombia om staatsburgers van de EU te laten vervolgen? Overweegt de Raad de zogenaamde antiterrorwetgeving die hij heeft vastgesteld, en in het bijzonder de onaanvaardbare "zwarte lijst" van "terreurorganisaties" die hij heeft opgesteld, met daarop de hierboven vermelde volksbevrijdingsbewegingen, in te trekken, om een eind te maken aan dit soort vervolgingen van burgers, die een grove schending vormen van de fundamentele democratische rechten, alsmede van het beginsel van solidariteit met onderdrukte volkeren?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragen uur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in april 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

Het is niet aan de Raad om zich uit te laten over uitspraken van een rechtbank in een lidstaat. De Raad wil erop wijzen dat de lijst met personen en entiteiten waarvoor speciale maatregelen gelden met het oog op de strijd tegen het terrorisme krachtens artikel 1, lid 6, van het Gemeenschappelijk Standpunt 2001/931/GBVB regelmatig, minimaal elke zes maanden, tegen het licht wordt gehouden.

*
* *

Vraag nr. 27 van Britta Thomsen (H-0203/09)

Betreft: VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap en het optionele Protocol daarbij

Wat is het tijdschema voor de sluiting van het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap door de Europese Unie?

Zal het optioneel Protocol bij het Verdrag worden gesloten op hetzelfde moment als het Verdrag zelf? Zo niet, welke landen vertragen het proces en waarom, en wat wordt hier aan gedaan?

Wat is het standpunt van de Raad ten aanzien van de lijst van communautaire bevoegdheden die de Commissie heeft voorgesteld in het voorstel voor een besluit van de Raad voor de sluiting van het Verdrag door de Europese Unie?

Hoe werkt het voorzitterschap samen met de Europese vertegenwoordigende organisaties van personen met een handicap met het oog op de sluiting van het Verdrag?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor zijn leden bindend is, is tijdens het vragenuur van de Raad in het kader van de plenaire vergadering van het Europees Parlement in april 2009 te Straatsburg niet mondeling gepresenteerd.

De Raad werkt momenteel aan een voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting door de Europese Gemeenschap van het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap.

Het standpunt van de Raad op het punt van het optionele protocol en de lijst van communautaire bevoegdheden die de Commissie heeft voorgesteld, is nog niet goedgekeurd.

Naar de geest van zijn motto 'Europa zonder grenzen' heeft het voorzitterschap alle vertegenwoordigende organisaties van personen met een handicap uitgenodigd aan alle activiteiten deel te nemen. Inmiddels heeft een aantal door het voorzitterschap gesponsorde activiteiten van organisaties van personen met een handicap plaatsgevonden, waaronder een bijeenkomst van het Europees gehandicaptenforum van 28 februari tot 1 maart 2009 in Praag.

Onder het sponsorschap van de Tsjechische minister van Arbeid en Sociale Zaken Petr Nečas vindt eind april een internationale conferentie plaats onder de naam 'Europa zonder grenzen', georganiseerd door de Tsjechische Nationale Gehandicaptenraad. Het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap zal hierbij zeker op de agenda staan.

Inmiddels is een nauwe samenwerking met Europese vertegenwoordigende organisaties van personen met een handicap tot stand gekomen met de voorbereiding van een voorstel voor het voornoemde Verdrag; deze samenwerking zal ongetwijfeld nog verder worden verdiept zodra het Verdrag is geratificeerd en met de tenuitvoerlegging is begonnen.

Het tweede verslag van de werkgroep op hoog niveau op het gebied van handicaps, dat gaat over de tenuitvoerlegging van het VN-Verdrag betreffende de rechten van personen met een handicap, zal in juni 2009 aan de Raad Werkgelegenheid, Sociaal Beleid, Volksgezondheid en Consumentenzaken worden gepresenteerd. Dit document zal informatie bevatten over de huidige situatie met betrekking tot de tenuitvoerlegging van het Verdrag vanuit het oogpunt van de lidstaten, de Commissie en vertegenwoordigers van vrijwilligersorganisaties.

*
* *

VRAGEN AAN DE COMMISSIE

Vraag nr. 35 van Jim Allister (H-0177/09)

Betreft: Groepsvrijstellingsverordening

Welke effectbeoordeling is uitgevoerd met betrekking tot de gevolgen van het schrappen van de groepsvrijstellingsverordening (1400/2002⁽⁹⁾) voor automobilisten en automobielreparateurs? Zullen met name laatstgenoemde te maken krijgen met hogere kosten voortvloeiend uit minder toegang tot informatie en voorraden, die kunnen worden gemonopoliseerd door grotere ondernemingen?

Antwoord

De Commissie heeft in mei 2008 een evaluatieverslag over de groepsvrijstellingsverordening voor motorvoertuigen⁽¹⁰⁾ aangenomen. In dit verslag onderstreept de Commissie dat onafhankelijke reparateurs niet kunnen concurreren met erkende georganiseerde handelaren zonder toegang tot technische informatie en alternatieve leveranciers van reserveonderdelen. Wij zijn van mening dat concurrentie in de naverkoop

⁽⁹⁾ PB L 203 van 1.8.2002, blz. 30.

⁽¹⁰⁾ Evaluatieverslag betreffende de toepassing van Verordening (EG) nr. 1400/2002 betreffende afzet- en klantenserviceovereenkomsten inzake motorvoertuigen

van auto-onderdelen van essentieel belang is voor het garanderen van keuzevrijheid voor de consument en betrouwbare reparatiediensten tegen betaalbare prijzen.

De Commissie bekijkt momenteel verschillende opties, waarbij zij rekening houdt met standpunten die tijdens een openbare raadpleging naar voren zijn gebracht. We zullen ervoor zorgen dat ook na het verlopen van de huidige groepsvrijstelling in mei 2010 een passende regeling voor afzet- en klantenserviceovereenkomsten inzake motorvoertuigen van kracht blijft.

De Commissie heeft nog niet bepaald naar welke beleidsoptie haar voorkeur uitgaat. Elk toekomstig kader dient echter de toegang van reparateurs tot technische informatie en alternatieve leveranciers van reserveonderdelen te garanderen.

Welke toekomstige beleidsoptie op het gebied van mededinging ook gekozen wordt, gedetailleerde bepalingen met betrekking tot de toegang tot informatie voor onafhankelijke marktdeelnemers zijn opgenomen in Verordening (EG) nr. 715/2007 en Verordening (EG) nr. 692/2008 betreffende de typegoedkeuring van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen (Euro 5 en Euro 6). In de wetgeving betreffende de typegoedkeuring van zware bedrijfsvoertuigen (Euro VI), die zich momenteel in de laatste fase van aanneming door de Raad bevindt, worden soortgelijke eisen gesteld; de Commissie werkt momenteel aan uitvoeringsbepalingen voor deze wetgeving.

*
* *

Vraag nr. 39 van Bernd Posselt (H-0179/09)

Betreft: Volwassen stamcellen

Hoe beoordeelt de Commissie de huidige stand van het onderzoek met volwassen stamcellen? Welke projecten op dit gebied bevordert zij en is zij het eens met de steller van deze vraag dat daardoor het stimuleren van het ethisch onaanvaardbaar onderzoek met embryonale stamcellen overbodig wordt?

Antwoord

Het onderzoek met volwassen stamcellen is volop in ontwikkeling, en er wordt veel vooruitgang geboekt als nieuwe resultaten aan het licht komen. Europa speelt hierin een belangrijke rol. Volwassen stamcellen vormen inmiddels de basis voor een aantal klinische behandelingen zoals beenmergtransplantatie bij leukemie en herstelbehandelingen bij botletsel. Ook hebben Europese wetenschappers onlangs de eerste door weefselmanipulatie verkregen luchtpijp geïmplanteerd waarvoor gebruik was gemaakt van eigen stamcellen van de patiënt.

De EU heeft in het kader van verschillende kaderprogramma's voor onderzoek, waaronder het huidige zevende kaderprogramma van de Europese Gemeenschap voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (2007-2013) (KP7), onderzoek met volwassen stamcellen gefinancierd. Na de eerste twee oproepen tot het indienen van voorstellen in het kader van de gezondheidsprioriteit van kaderprogramma zeven, financiert de EU acht projecten met betrekking tot het therapeutisch gebruik van volwassen stamcellen (zie bijgevoegde tabel). Bij elkaar ontvingen deze projecten een EU-bijdrage van circa 41 miljoen EUR; mogelijk komen hier in de toekomst nog meer projecten bij.

De Commissie is zich ervan bewust dat de wetenschappelijke gemeenschap heeft aangegeven dat menselijke embryonale stamcellen als mogelijke bron kunnen dienen voor de regeneratieve geneeskunde en weefseltransplantaties in verband met letsel of ziekte, vooral als volwassen cellen niet geschikt of niet beschikbaar zijn. Menselijke embryonale stamcellen zijn een referentiestandaard voor het vaststellen van de kwaliteit en bruikbaarheid van andere celtypen. Naast onderzoek naar volwassen stamcellen moet tegelijkertijd ook onderzoek worden gedaan naar menselijke embryonale stamcellen; in veel EU-projecten worden cellen van verschillende bronnen met elkaar vergeleken. Alle bronnen van stamcellen maken deel uit van onderzoeksactiviteiten die erop gericht zijn onze kennis van de werking van cellen te vergroten, te begrijpen wat er in geval van ziekte mis gaat en de eerste stadia van de menselijke ontwikkeling in kaart te brengen. Uiteindelijk zal deze gecombineerde kennis veilige en effectieve therapieën opleveren.

Conform de opdracht beheert de Commissie het zevende kaderprogramma zoals dat volgens de medebeslissingsprocedure door het Parlement en de Raad is goedgekeurd. Uit hoofde van dit kaderprogramma kan onderzoek waarbij gebruik wordt gemaakt van menselijke embryonale stamcellen onder strenge ethische voorwaarden in aanmerking komen voor EU-financiering.

Alle communautaire onderzoeksvoorstellen waarbij gebruik wordt gemaakt van menselijke embryonale stamcellen moeten twee keer een ethische toetsing ondergaan, op nationaal (of lokaal) niveau en op Europees niveau, en moeten worden voorgelegd aan een regelgevend comité in de lidstaten, dat erop moet toezien dat projecten die worden goedgekeurd, ethisch en wetenschappelijk verantwoord zijn. De Europese Groep ethiek van de exacte wetenschappen en de nieuwe technologieën heeft op verzoek van voorzitter Barroso een advies uitgebracht over de ethische beoordeling van projecten met menselijke embryonale stamcellen uit het zevende kaderprogramma⁽¹¹⁾.

Communautaire projecten waarbij gebruik wordt gemaakt van volwassen stamcellen (Oproepen 1 en 2 gezondheidsprogramma KP7)

Naam

Titel

OPTISTEM

Optimalisering van stamceltherapie voor klinische proeven voor degeneratieve huid- en spieraandoeningen

CASCADE

Gekweekte volwassen stamcellen als alternatief voor beschadigd weefsel

STAR-T REK

Opbouw en vergelijking van meerdere stamcelmethoden voor het herstellen van nieren

NEUROSTEMCELL

Europees consortium voor stamceltherapie voor neurodegeneratieve aandoeningen

CARDIOCELL

Ontwikkeling van een vervangingsstrategie voor hartspiercellen voor klinische toepassingen

INFARCT THERAPY

Therapie na een hartinfarct: preventie van reperfusieletsel en herstel door stamceltransplantatie

STEMEXPAND

Stamcelexpansie – expansie en engraftment van hematopoëtische en mesenchymale stamcellen

PURSTEM

Gebruik van het mesenchymale stamcelreceptome voor de rationele ontwikkeling van uniforme, serumvrije kweekomstandigheden en instrumenten voor celkarakterisering

*
* *

Vraag nr. 40 van Lambert van Nistelrooij (H-0183/09)

Betreft: EU en onderzoekbegrotingen van de lidstaten

Momenteel wordt 85% van de overheidskredieten voor onderzoek op nationaal niveau uitgegeven zonder grensoverschrijdende samenwerking tussen programma's of mededinging tussen onderzoekers uit verschillende lidstaten. Nationale programma's vormen veelal een onnodige herhaling van elkaar, of zij ontberen de omvang en diepte die vereist is om gevolgen van betekenis te hebben voor deze ernstige problemen. Nationaal onderzoek naar belangrijke maatschappelijke problemen zoals duurzame energie, klimaatverandering of hersenaandoeningen zal meer tastbare resultaten opleveren als de acties op Europees niveau worden gecombineerd.

⁽¹¹⁾ http://ec.europa.eu/european_group_ethics/activities/docs/opinion_22_final_follow_up_en.pdf

Is de Commissie met mij van mening dat koppeling van nationale programma's tot een gezamenlijke onderzoekagenda de kritische massa kan bieden die nodig is om precies dat te bereiken ten voordele van de Europese burgers ?

Is de Commissie van mening dat gezamenlijke programmering, het opzetten van initiatieven overeenkomstig art. 169 door Commissie en lidstaten, het antwoord is op de gevreesde herhaling van onderzoekactiviteiten in de 27 lidstaten?

Antwoord

De EU staat momenteel voor opgaven die een afzonderlijke staat of regio alleen niet aankan. Men hoeft maar te denken aan de voedseltekorten of de klimaat- en energiecrises. Geen enkele lidstaat kan deze opgaven in zijn eentje op efficiënte wijze oplossen – we zijn aangewezen op gezamenlijke en gecoördineerde actie op Europees zo niet mondiaal niveau.

Toch wordt op dit moment slechts vijftien procent van de Europese publiek gefinancierde civiele O&O-activiteiten via partnerschap en coördinatie tussen de lidstaten gefinancierd, binnen het gemeenschappelijk kaderprogramma dan wel via intergouvernementele partnerschappen als ESA, CERN of EUREKA. De overige 85 procent van de Europese overheidsfinanciering voor onderzoek wordt op nationaal niveau gedefinieerd en besteed. Het aandeel van onderzoeksactiviteiten dat gezamenlijk wordt gedefinieerd of uitgevoerd is nog steeds te klein en mist de strategische focus, schaalomvang en diepte om de gemeenschappelijke uitdagingen van deze tijd te kunnen beantwoorden.

Dat is de reden waarom er meer moet worden samengewerkt en waarom de Commissie haar mededeling "NAAR EEN GEZAMENLIJKE PROGRAMMERING VAN HET ONDERZOEK" heeft uitgebracht⁽¹²⁾. Door gezamenlijke programmering moet het onderzoek in Europa strategischer, gericht en doelmatiger worden.

Gezamenlijke programmering houdt niet in dat de Commissie de controle over nationale onderzoeksprogramma's en -budgetten wil overnemen. Het gaat erom partnerschappen tussen de lidstaten op te zetten en de hulpmiddelen - geld en geschoold personeel - zo goed mogelijk te gebruiken. Uitgangspunt is dat de lidstaten samen een gemeenschappelijke visie ontwikkelen voor de aanpak van grote maatschappelijke uitdagingen en strategische onderzoeksagenda's formuleren en uitvoeren.

In antwoord op de tweede vraag, voorkoming van dubbel onderzoek, moet gezegd dat dubbel onderzoekswerk niet altijd slecht is, namelijk wanneer verschillende onderzoeksteams wedijveren voor hetzelfde doel. Maar op sommige terreinen worden honderden gelijksoortige projecten onafhankelijk van elkaar door meerdere landen gefinancierd en geëvalueerd. Het doel van gezamenlijke programmering is een proces tot stand te brengen dat voor meer strategie en coördinatie zorgt in het arsenaal van beschikbare instrumenten. Het gaat hier om een efficiënter en doelmatiger gebruik van nationale middelen. De lidstaten hebben vertegenwoordigers aangewezen in een groep op hoog niveau voor gezamenlijke programmering, die prioritaire onderwerpen moet aanwijzen voor toekomstige gezamenlijk te programmeren activiteiten. De Commissie verwacht dat dit proces voor eind 2009 zal kunnen worden afgerond.

Bij gezamenlijke programmering ligt de leiding in handen van de lidstaten, maar uiteraard staat de Commissie klaar om steun te bieden en om mogelijke toegevoegde waarde te onderkennen ten opzichte van haar eigen instrumenten, met name het zevende kaderprogramma, die de effecten van de gezamenlijke investering van nationale middelen kan maximaliseren.

Wat de relatie betreft tussen gezamenlijke programmering en initiatieven in de zin van artikel 169, dient voor ogen te worden gehouden dat gezamenlijke programmering als proces zich afspeelt in een stadium dat voorafgaat aan enige beslissing omtrent de keuze en combinatie van geschikte instrumenten en middelen (op nationaal of op gemeenschapsniveau) die voor de uitvoering nodig zijn. De gedeelde visie, de gemeenschappelijke onderzoeksagenda en de evenredige inzet van de bevoegde autoriteiten maken de kern uit van dit proces, dat kan resulteren in gezamenlijke programmeringsinitiatieven van zeer uiteenlopende aard. Gezamenlijke programmering bouwt weliswaar voort op de ervaring met de ERA-NET's (samenwerking tussen overeenkomstige O&O-programma's van lidstaten) en op initiatieven ex artikel 169 (gemeenschappelijk programma over een specifiek onderwerp), maar voegt daar elementen aan toe zoals een prognose, strategische programmaplaning en afstemming van nationale en regionale middelen om gemeenschappelijke doelstellingen te bereiken. Uiteraard kan een initiatief ex artikel 169 of een Europese onderzoeksinfrastructuur, of welk ander instrument van KP7 dan ook, onderdeel uitmaken van de uitvoering van een gezamenlijke

⁽¹²⁾ http://ec.europa.eu/research/press/2008/pdf/com_2008_468_en.pdf

programmering, maar uiteindelijk gaat het om het onderling afstemmen en samenvoegen van nationale middelen.

Gezamenlijke programmering herbergt een enorm potentieel in het Europese onderzoekslandschap en kan verandering brengen in de manier waarop men over onderzoek denkt en waarop het wordt uitgevoerd. In die zin gaat het om een testcase voor het project EOR 2020.

*
* *

Vraag nr. 43 van Jim Higgins (H-0157/09)

Betreft: Initiatieven om Europa over te brengen

Kan de Commissie mededelen of zij welwillend staat tegenover het denkbeeld een jaarlijkse prijs in te stellen voor burgers die nieuwe manieren hebben ontwikkeld om de muur tussen EU-instellingen en -burgers te slechten? Een dergelijk programma kan een prikkel zijn voor tal van klein- en grootschalige programma's ter bevordering van de voorlichting over de werkzaamheden van de EU en van EP-leden om te zorgen voor meer informatie in het kader waarvan rekening wordt gehouden met plaatselijke belangen.

Antwoord

De Commissie wil het geachte Parlementslid wijzen op het initiatief dat het Europees Economisch en Sociaal Comité al heeft genomen om een prijs in te stellen voor het georganiseerde maatschappelijk middenveld om concrete resultaten of initiatieven te belonen en aan te moedigen die een significante bijdrage leveren aan het bevorderen van de Europese identiteit en integratie.

De Commissie stimuleert en steunt nieuwe en innovatieve projecten die erop gericht zijn de muur tussen EU-instellingen en -burgers te slechten, met name via haar lopende initiatief "Debate Europe", maar is er niet van overtuigd dat een nieuwe soortgelijke prijs daarvoor het meest geschikte instrument zou zijn.

*
* *

Vraag nr. 44 van Maria Badia i Cutchet (H-0190/09)

Betreft: Gerichte informatie met het oog op de verkiezingen voor het Europees Parlement?

Volgens de Eurobarometer van het najaar 2008 weet slechts 16% van de kiesgerechtigde bevolking dat in juni 2009 verkiezingen voor het Europees Parlement plaatsvinden. Hieruit blijkt dat het voorlichtingsbeleid dat de Commissie sinds 2005 heeft gevoerd onvolledig is, en dat misschien onvoldoende middelen zijn uitgetrokken om de boodschap op lokaal en regionaal niveau over te brengen, in plaats van via nieuwe Europese kanalen.

De verkiezingen staan voor de deur, en gezien de huidige wereldcrisis is de stem van de burger bijzonder belangrijk en is er behoefte aan een gecoördineerd optreden van de verschillende regionale unies op wereldniveau en van de landen die op het internationale toneel een doorslaggevende rol spelen. Is de Commissie in deze context voornemens gerichte campagnes voor bepaalde bevolkingsgroepen zoals jongeren, senioren, landbouwers, vrouwen, werknemers, enz. te organiseren, om de 375 miljoen kiezers in de 27 lidstaten van de Unie ertoe aan te zetten hun stem uit te brengen?

Wat is tot dusver de beste manier gebleken om een nieuw kiezerspubliek, en met name jongeren, aan te spreken?

Aan welke vorm van samenwerking geven de andere instellingen, en vooral de nationale en regionale regeringen de voorkeur?

Antwoord

De Commissie steunt de communicatie-inspanningen van het Parlement en de nationale autoriteiten en vult deze aan met verschillende thematische bewustmakingsactiviteiten op Europees en lokaal niveau. Gezamenlijk worden belangrijke communicatieactiviteiten georganiseerd, maar er is ook ruimte voor eigen activiteiten van de verschillende partijen.

In haar mededelingen richt de Commissie zich met name op de EU als geheel en laat zij zien wat de EU precies heeft bereikt op beleidsterreinen die het leven van de burger rechtstreeks raken. Zij legt de nadruk op de

werkelijke toegevoegde waarde van gezamenlijke actie op Europees niveau en toont aan dat sommige kwesties niet door afzonderlijke lidstaten alleen kunnen worden aangepakt (klimaatverandering en milieu, consumentenveiligheid en gezondheid, immigratiebeleid, terroristische dreiging, leveringszekerheid van energie, enz.).

De bewustmakingsactiviteiten zijn gericht op alle lidstaten en alle burgers die de kiesgerechtigde leeftijd hebben. De activiteiten zijn over het algemeen voor alle lidstaten hetzelfde, maar de onderwerpen en boodschappen zijn toegespitst op de specifieke situatie in elke lidstaat. Vast staat dat de meeste mensen vooral informatie willen over economische onderwerpen die hun dagelijks leven raken (werkloosheid, groei, koopkracht). Ook is er veel belangstelling voor thema's rond veiligheid en klimaatverandering.

Toch blijkt uit de laatste Eurobarometer (uitgevoerd in oktober/november 2008) dat slechts 26 procent van de kiezers wist wanneer de verkiezingen voor het Europees Parlement (EP) zouden worden gehouden, en gaf maar 30 procent aan van plan te zijn te gaan stemmen. Daarom is gerichte actie nodig om sociale groepen te bereiken die weinig interesse en bereidheid vertonen om aan deze verkiezingen deel te nemen. Deze groepen variëren enigszins van lidstaat tot lidstaat, maar over het algemeen betreft het jongeren, vrouwen en lager opgeleiden.

De Commissie maakt gebruik van communicatiemiddelen die populair zijn bij de burger, zoals de audiovisuele media (radio en televisie) en internet. Televisie- en radiospotjes zullen de hoofdthema's van de verkiezingen voor het EP onder de aandacht brengen. Een multimedia-activiteit gericht op jongeren is bedoeld om jongeren over te halen hun stem uit te brengen. Daarnaast steunt de Commissie (samen met het Europees Centrum voor journalistiek) een bloggingproject met 81 jonge journalisten uit 27 lidstaten over EP-verkiezingsthema's⁽¹³⁾.

Er zijn veel activiteiten ontplooid gericht op de vrouwelijke kiezers: de Eurobarometer⁽¹⁴⁾ over het beeld dat vrouwen van de EU hebben, een brochure⁽¹⁵⁾ waarin EU-onderwerpen die van bijzonder belang zijn voor vrouwen nader worden verklaard, een informatiepakket⁽¹⁶⁾ voor journalisten, seminars voor uitgevers van damesbladen, en evenementen, waaronder de viering van de Internationale Vrouwendag.

*
* *

Vraag nr. 45 van Proinsias De Rossa (H-0199/09)

Betreft: Verdrag van Lissabon - correcte weergave van de feiten

Na de afwijzing van het Verdrag van Lissabon in Ierland heeft de Ierse regering onderzoek laten uitvoeren, waarbij is vastgesteld dat er op grote schaal misvattingen bestonden over de inhoud van dit Verdrag. Door dit algemene onbegrip is de Ierse bevolking vatbaar voor onwaarheden en manipulatie door cynische, onjuiste propaganda verspreidende Eurosceptici.

Welke maatregelen neemt de Commissie om de Ierse bevolking informatie te verstrekken en te bevorderen dat de feiten over het Verdrag van Lissabon correct worden weergegeven?

Antwoord

Uit Eurobarometerpeilingen komt naar voren dat de kennis van de EU in Ierland vergeleken bij andere EU-lidstaten onder het gemiddelde van de EU-27 ligt (en achterblijft bij bijvoorbeeld Frankrijk, Denemarken en Nederland, landen waar ook een referendum is gehouden over EU-kwesties). Daarom blijft de Commissie een bijdrage leveren aan het verbeteren van de communicatie en voorlichting over Europese aangelegenheden in Ierland.

De communicatieactiviteiten van de Commissie in Ierland zijn een reactie op de conclusies van het verslag van de subcommissie in het Ierse parlement van november 2008, waarin ernstige gebreken werden vastgesteld in de berichtgeving over Europa in Ierland, en vormen tevens een antwoord op verzoeken van de Ierse autoriteiten naar aanleiding van het verslag van het Ierse parlement. Deze activiteiten zullen in de komende

⁽¹³⁾ <http://www.thinkaboutit.eu/>

⁽¹⁴⁾ http://ec.europa.eu/public_opinion/index_en.htm

⁽¹⁵⁾ http://ec.europa.eu/publications/booklets/others/80/index_en.htm

⁽¹⁶⁾ http://europa.eu/press_room/index_en.htm

jaren worden uitgevoerd met als doel de kennis van de EU in Ierland, die al jaren achterblijft, op peil te brengen.

De Commissie wil nogmaals onderstrepen dat de Ierse regering verantwoordelijk is voor de ratificatie van het Verdrag van Lissabon en dus ook voor de campagne voor het referendum.

Op 29 januari 2009 hebben de Ierse regering, het Parlement en de Commissie een memorandum van overeenstemming over 'Communiceren over Europa in partnerschap' getekend. Dit memorandum formaliseert de bestaande samenwerking tussen Ierland, het Parlement en de Commissie in een partnerschap om de bevolking meer kennis over de EU bij te brengen. Ook andere lidstaten hebben een soortgelijke overeenkomst gesloten.

Het hoofddoel van dit partnerschap is de burger in Ierland meer inzicht te geven in de Europese Unie. De drie partijen proberen dit te bereiken door informatie te verspreiden om zo het publiek bekend te maken met de doelstellingen van de Europese Unie. Behalve op de bevolking als geheel richt het partnerschap zich met name op vrouwen, jongeren en sociaaleconomische groepen die minder binding hebben met de EU. Aan deze groepen wordt speciaal aandacht besteed omdat uit verschillende onderzoeken is gebleken dat zij bijzonder weinig weten van EU-aangelegenheden.

Het partnerschap staat eigen onafhankelijke voorlichtingsactiviteiten van de partners niet in de weg. De betrokken partijen steunen elkaar zoveel mogelijk bij het organiseren van voorlichtingsactiviteiten en -evenementen en werken samen met alle betrokken instellingen en organen (Europe Direct-contactpunten, andere netwerken van de Europese Unie, regionale en lokale bestuursstructuren en organisaties, non-gouvernementele organisaties, enz.).

*
* *

Vraag nr. 46 van Mairead McGuinness (H-0128/09)

Betreft: Toekomstig toezicht op de financiële sector van de EU

Kan de Commissie mededelen welke vooruitgang tot dusverre is geboekt om te komen tot een Europese aanpak om vroegere problemen op te lossen en toekomstige uitdagingen aan te gaan? Denkt de Commissie dat zij een mandaat van de lidstaten nodig heeft voor wat betreft het toekomstig toezicht op de financiële sector in de EU?

Ziet de Commissie het met name als een noodzaak om in de gelegenheid te worden gesteld vroegere en toekomstige banktransacties te onderzoeken?

Kan de Commissie mededelen wat volgens haar de belangrijkste uitkomsten van de G20-Top begin april in Londen zijn geweest en op welke wijze het falend toezicht, waardoor de huidige financiële crisis mede is ontstaan, kan worden verholpen?

Antwoord

1. Om voor de toekomst stabiele en betrouwbare financiële markten te herstellen, is in de mededeling van de Commissie voor de Europese Voorjaarsraad, gepubliceerd op 4 maart 2009⁽¹⁷⁾ een ambitieuze agenda voor verandering gepresenteerd. Om te beginnen krijgt de EU een toezichtkader waarmee potentiële risico's in een vroeg stadium moeten kunnen worden opgespoord en effectief kunnen worden aangepakt voordat ze een probleem worden, en dat de uitdagingen van complexe internationale markten aankan. Verder omvat het programma:

een "safety first"-aanpak die de hiaten in de Europese wetgeving moet dichten en ontoereikende wetgeving moet aanvullen,

de consumentenbescherming en kleine ondernemingen versterkt,

loon en bonussen reguleert,

en sancties afschrikwekkender maakt.

⁽¹⁷⁾ Mededeling aan de Europese Voorjaarsraad – Op weg naar Europees herstel, COM/2009/0114 definitief.

Op het gebied van toezicht zal de Commissie vóór eind mei een mededeling over een versterkt Europees kader voor financieel toezicht presenteren op basis van de conclusies van het verslag-Larosière⁽¹⁸⁾, dat tijdens de Europese Raad van juni besproken kan worden. In de herfst zullen wetgevingsvoorstellen volgen. Het kader omvat:

maatregelen aan macro-prudentiële zijde om een Europese raad voor systeemrisico's (ERSR) op te richten, en

voorstellen aan micro-prudentiële zijde om een Europees Systeem van Financiële Toezichthouders (ESFT) te lanceren.

De ERSR kan voornamelijk belast worden met:

het verzamelen en analyseren van alle informatie die relevant is voor financiële stabiliteit;

het signaleren en prioriteren van risico's;

het geven van risicowaarschuwingen en advies over geschikte maatregelen als reactie op de gesignaleerde risico's (waarvoor een of ander mechanisme moet worden ingesteld dat zorgt voor een doelmatige follow-up).

2. De Commissie heeft onlangs maatregelen voor micro-prudentieel toezicht genomen om de bestaande Europese comités voor banken, effecten en verzekeringen/bedrijfspensioenen beter te laten functioneren: i) door een duidelijker kader voor de activiteiten van de comités in te stellen en regelingen inzake de financiële stabiliteit te versterken. ii) door de vaststelling van een communautair programma voor te stellen dat de comités directe financiering uit de Gemeenschapsbegroting ter beschikking stelt. Om het besluitvormingsproces van de comités te verbeteren, wordt in de besluiten voorgesteld voortaan met gekwalificeerde meerderheid te stemmen als geen consensus kan worden bereikt.

Ondanks deze verbeteringen is de Commissie van mening dat er niet veel meer gedaan kan worden aan de status van de huidige comités. Volgens de Commissie hebben de financiële markten in de EU veel effectievere mechanismen nodig om ervoor te zorgen dat toezichthouders samenwerken in overeenstemming met de realiteit van een geïntegreerde markt.

Het moge duidelijk zijn dat de Commissie een zo breed en uitgebreid mogelijk debat wil voeren over de samenstelling en bevoegdheden van het ESFT en de ERSR. Met het oog hierop is zij op 10 maart 2009 een raadpleging gestart over de voorgestelde verbetering van het toezicht, met als deadline 10 april 2009⁽¹⁹⁾. Daarnaast organiseert zij op 7 mei 2009 in Brussel een conferentie op hoog niveau over de follow-up van het verslag-Larosière.

In de conclusies van de laatste Europese Raad van 19 en 20 maart 2009 hebben de staatshoofden en regeringsleiders van de EU erop gewezen dat regelgeving en toezicht moeten worden verbeterd en het verslag-Larosière hiervoor als basis moet dienen.

3. Wat de G20 betreft zijn de resultaten van het G20-proces nog niet eerder vertoond. Voor het eerst zijn leiders het eens geworden over een omvattende, uitgebreide coördinatie van internationaal financieel beleid en bepalingen. De Commissie heeft een echte en substantiële eerste stap gezet in de richting van een wereldwijde onderlinge aanpassing van de regelgeving, waar zij al langer voor pleit. De EU heeft in dit proces een leidende rol gespeeld, en de Commissie heeft haar standpunt binnen de EU nauw gecoördineerd.

Wat betreft de inhoud is de Commissie tevreden dat zij erin geslaagd is een uitgebreide en ambitieuze hervormingsagenda vast te stellen:

een verbintenis om de eisen betreffende bankkapitaal en liquiditeitsbuffers te verbeteren, alsmede maatregelen om de toename van hefboomfinanciering aan banden te leggen;

de oprichting van colleges van toezichthouders voor grote grensoverschrijdende banken;

een ambitieuzere houding bij het reglementeren van ratingbureaus, waaronder naleving van de inhoud van de IOSCO-gedragscode;

⁽¹⁸⁾ Beschikbaar op http://ec.europa.eu/internal_market/finances/docs/de_larosiere_report_en.pdf

⁽¹⁹⁾ Beschikbaar op http://ec.europa.eu/internal_market/finances/committees/index_en.htm.

overeenstemming over steun aan strenge gemeenschappelijke principes m.b.t. salarissen en vergoedingen bij financiële instellingen;

overeenstemming over het verbeteren van internationale standaarden voor jaarrekeningen, met name met betrekking tot waardering en voorzieningen – twee belangrijke onderwerpen die procycliciteit moeten verzachten;

overeenstemming over het vergroten van de veerkracht van kredietderivatenmarkten door standaardisering en multilaterale afwikkelingsovereenkomsten te bevorderen, die aan afdoende regelgeving en toezicht onderworpen zijn;

regulering van hedgefondsen.

Wat betreft rechtsgebieden die niet willen meewerken zijn belangrijke resultaten geboekt met de uitbreiding van de herziening naar bestrijding van witwassen van geld, financiering van terrorisme en prudentiële kwesties. De Commissie is bereid indien nodig sancties toe te passen. Het uitschakelen van meelifers in het mondiale financiële stelsel is een eerste stap in de goede richting.

Tot slot: onze taak zit er nog niet op, sterker nog, we staan pas aan het begin. De Commissie komt nu in een cruciale fase waarin de toezeggingen op het gebied van regelgeving moeten worden omgezet in concrete maatregelen. De Commissie zal net als voorheen een actieve rol blijven spelen om deze doelstelling te realiseren.

*
* *

Vraag nr. 47 van Armando França (H-0129/09)

Betreft: Ruimere samenwerking met El Salvador

Er bestaat sinds 1993 een overeenkomst tussen de Europese Unie en El Salvador, en de Europese Unie is sindsdien als voornaamste financieringsbron voor de hulp aan El Salvador te beschouwen. Tot het einde van de burgeroorlog werd de samenwerking in essentie door de noodtoestand bepaald die het land doormaakte, of m.a.w., ze was voornamelijk op voedselhulp en bijstand voor vluchtelingen gericht. Tegenwoordig is de hulpverlening van de Europese Unie ruimer en richt zich meer in het bijzonder op bescherming van de rechten van de mens, economische samenwerking, demobilisatie en integratie van vroegere strijders en ontwikkeling van het platteland. Maar er rijzen nu nieuwe moeilijkheden, zoals gebrek aan werkgelegenheid, sociaal geweld en te weinig investeringen in menselijk kapitaal en opleiding van jongere arbeidskrachten. Wat heeft de Europese Commissie op het oog om de samenwerking met El Salvador te actualiseren en te versterken?

Antwoord

De huidige samenwerking met El Salvador is gebaseerd op het landenstrategiedocument (LSD) 2007-2011 met twee zwaartepunten: 1. Stimuleren van sociale cohesie en veiligheid van mensen, 2. Economische groei, regionale integratie en handel. Deze punten omvatten de uitdagingen waar El Salvador momenteel mee kampt.

Met name de bestrijding van geweld en investeringen in menselijk kapitaal zijn belangrijke aandachtspunten van deze twee prioritaire onderwerpen, waarop diverse maatregelen in het kader van onze samenwerking zijn gericht.

Het scheppen van banen was al een prioriteit van het aandachtspunt "steun voor rechtvaardige en evenwichtige groei van de economie en de werkgelegenheid" in het LSD 2002-2006. Het FOMYPE-project, met een budget van 24 miljoen EUR, is gericht op het versterken van kleine en middelgrote ondernemingen. In het huidige LSD is ten aanzien van het aandachtspunt "Economische groei, regionale integratie en handel" een maatregel opgenomen ter versterking van het kwaliteitssysteem waardoor met name kleine en middelgrote ondernemingen beter gebruik kunnen maken van de voordelen van het huidige SAP+-systeem en de kansen die regionale integratie en de onlangs bereikte associatieovereenkomst bieden. Algemeen wordt erkend dat kleine en middelgrote ondernemingen een belangrijke rol spelen bij het genereren van werkgelegenheid en het afzwakken van de negatieve gevolgen van de huidige crisis.

Er is een grootschalig programma van ruim 20 miljoen EUR ("Projovenes") opgezet dat speciaal is gericht op jongeren en de veiligheidsproblemen waar het land mee kampt. Misdaadbestrijding en sociale integratie

van jongeren worden tegelijkertijd aangepakt, en instanties krijgen steun bij de tenuitvoerlegging van nieuwe educatieve en sociale projecten. Dit project wordt aangevuld door het PROEDUCA-project dat jongeren meer kansen op de arbeidsmarkt moet bieden, en door het bevorderen van technisch onderwijs de misdaad wil bestrijden.

De prioriteiten van het huidige LSD blijven naar alle waarschijnlijkheid actueel, al zouden er nog wijzigingen kunnen worden aangebracht tijdens de huidige tussentijdse herziening van de landenstrategie 2007-2013 voor El Salvador om beter tegemoet te komen aan de behoeften van dit land. De resultaten van deze herziening zullen begin 2010 bekend zijn; het Parlement zal in dit proces worden geraadpleegd.

Daarnaast heeft de Commissie een onafhankelijke nationale evaluatie opgezet van de samenwerking EG-El Salvador 1998-2008. Uit deze evaluatie, die nog steeds loopt, zullen we belangrijke lessen trekken voor de verbetering van huidige en toekomstige strategieën en programma's van de Commissie.

*
* *

Vraag nr. 48 van Manuel Medina Ortega (H-0133/09)

Betreft: Invoerrechten op bananen

Heeft de Commissie buiten de Doha-ronde van multilaterale handelsbesprekingen concessies gedaan voor invoerrechten op bananen of is zij van plan deze te doen?

Antwoord

Nadat de Commissie het rapport heeft goedgekeurd van de beroepsinstantie van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) over de zaak die is aangespannen door Ecuador tegen de invoerrechten die de Europese Gemeenschap toepast op de invoer van bananen uit de meest begunstigde naties, moet zij zelf gaan voldoen aan de aanbevelingen en bepalingen van het geschillenbeslechtingsorgaan van de WTO.

De Commissie geeft al geruime tijd de voorkeur aan een overeenkomst die alle hangende kwesties beslaat: naleving van dit WTO-geschillenbeslechtingsrapport; gevolgen van de uitbreiding van de EU naar 27 lidstaten; en onderhandelingen over invoerrechten die voortvloeien uit een nieuwe ronde van WTO-onderhandelingen. Hiervoor onderhandelt de Commissie met een aantal bananenproducerende landen in Latijns-Amerika over wijziging van de door de EG opgestelde tariefverbintenissen met betrekking tot bananen, waarbij rekening wordt gehouden met andere belangen, waaronder die van de ACS-landen. Ondanks het feit dat er nog geen overeenkomst is gesloten, blijft de Commissie alles in het werk stellen om deze overeenkomst tot stand te brengen op basis van een resultaat dat voor alle belanghebbenden acceptabel is.

Idealiter wordt deze overeenkomst op korte termijn gesloten in het kader van de Doha-ronde. Toch is de Commissie bereid een overeenkomst over bananen te sluiten voordat de modaliteiten van de Doha-ronde zijn goedgekeurd, op voorwaarde dat dit akkoord in een later stadium in het resultaat van de Doha-ronde wordt opgenomen.

*
* *

Vraag nr. 49 van Liam Aylward (H-0135/09)

Betreft: Zelfmoordpreventie

Tijdens de plenaire vergadering van februari 2009 hebben wij in het Parlement gestemd over het verslag <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=REPORT&reference=A6-2009-0034&language=NL> van mevrouw Tzampazi over geestelijke gezondheid. Tijdens onze discussie vernamen wij dat 59 000 sterfgevallen per jaar in de EU te wijten zijn aan zelfmoord, waarvan 90% als gevolg van geestelijke stoornissen. Welke toegevoegde waarde kan de Commissie, uitgaande van haar onderzoeksresultaten en bevindingen op het gebied van optimale werkwijzen, bieden aan lidstaten die zelfmoorden en geestesziekten onder hun inwoners proberen te bestrijden?

Antwoord

Helaas klopt het dat elk jaar ongeveer 60 000 mensen in de EU zelfmoord plegen. Ook is het een feit dat de meesten van hen al langer kampen met psychische problemen. Zij kregen niet de hulp die zij nodig hadden.

In de EU sterven meer mensen door zelfmoord dan door verkeersongevallen. Het aantal verkeersongevallen is sinds 2000 met ruim 15 procent afgenomen, terwijl het aantal zelfmoorden ongeveer gelijk bleef. Met de huidige economische crisis bestaat de kans dat het aantal (chronische) psychische gezondheidsproblemen zal toenemen, wat een duidelijk effect zal hebben op het aantal zelfmoorden.

Als Europese Unie die de gezondheid en het welzijn van haar burgers hoog in het vaandel heeft staan, kunnen we dit grote aantal zelfmoorden niet accepteren. Toch zij erop gewezen dat de verantwoordelijkheid voor zelfmoordpreventie in eerste instantie bij de lidstaten ligt.

We kunnen op communautair niveau echter wel informatie-uitwisseling en goede praktijken bevorderen. Daartoe hebben we het "voorkomen van depressie en zelfmoord" uitgeroepen tot hoogste prioriteit van het Europees Pact voor geestelijke gezondheid en welzijn, dat in juni 2008 is gelanceerd.

In het kader van de tenuitvoerlegging van het pact organiseren de Commissie en het Hongaarse ministerie van Volksgezondheid op 10 en 11 december 2009 een thematische conferentie over "Voorkomen van depressie en zelfmoord". Aan deze conferentie zullen beleidsmakers uit de lidstaten, mensen uit het veld en wetenschappelijke onderzoekers deelnemen. Samen zullen zij de meest succesvolle methoden voor zelfmoordpreventie naar voren halen en de lidstaten aanmoedigen de maatregelen te nemen die voor hen het meest geschikt zijn.

De conferentie kan voortbouwen op de vele projectactiviteiten die de afgelopen tien jaar op Europees niveau zijn uitgevoerd, zoals de succesvolle Europese alliantie tegen depressie.

De huidige economische situatie noopt ons ertoe onze inspanningen ter bescherming van de volksgezondheid te verdubbelen, vooral op gebieden als depressie en zelfmoord. De Commissie verwacht dat de conferentie voor lidstaten een nuttige stap in de goede richting zal zijn.

*
* *

Vraag nr. 50 van Eoin Ryan (H-0139/09)

Betreft: Problemen ingevolge wanbetalingsrisico

Is de Commissie voornemens om maatregelen te nemen ten aanzien van de problemen ingevolge het vermeende wanbetalingsrisico op de nationale schuld van bepaalde lidstaten? Paniek op de financiële markten is een van de belangrijkste oorzaken van de ongelijke spreiding van staatsobligaties: volgens investeerders bieden de obligaties van sommige lidstaten een zekere investeringszekerheid, terwijl andere wegens het potentiële "risico" worden gemeden. Dit verstoort de spreiding van staatsobligaties en maakt het oplossen van de bankencrisis in bepaalde landen zoals Ierland steeds moeilijker, door de hogere kosten voor leningen en de sancties ingevolge het vermeende "wanbetalingsrisico".

Antwoord

De huidige financiële en economische crisis heeft geleid tot een hogere spreiding voor langlopende staatsobligaties in de eurozone, waardoor het voor sommige lidstaten duurder wordt om hun leningen af te lossen.

Deze spreiding (afgemeten aan de winst op Duitse obligaties) is weliswaar toegenomen, maar de algemene langetermijnrente in de eurozone is naar historische maatstaven niet bijzonder hoog. Dat komt omdat het belangrijkste percentage voor basisherfinancieringstransacties dat van belang is voor het monetair beleid tot een ongekend dieptepunt is gedaald.

De meest effectieve manier om het "vermeende wanbetalingsrisico" te weerleggen, blijft een geloofwaardige inspanning om een solide begrotingssituatie op de middellange termijn te herstellen: landen in de eurozone en de EU-lidstaten met grote begrotingsonevenwichtigheden, waaronder Ierland, hebben plannen gepresenteerd om een solide begrotingssituatie op de middellange termijn te bewerkstelligen. Deze plannen worden gesteund door de Raad in zijn adviezen over de stabiliteits- en convergentieprogramma's. De buitensporigtekortprocedure moet waar nodig worden gebruikt om meer wederzijdse ondersteuning te bieden om begrotingsonevenwichtigheden op de middellange termijn te corrigeren.

*
* *

Vraag nr. 51 van Seán Ó Neachtain (H-0141/09)**Betreft: Teruggooi van vis**

Teruggooi van vis is een groot probleem in het gemeenschappelijk visserijbeleid en bezorgt de Europese Unie een slechte reputatie, omdat het publiek begrijpelijk genoeg niet kan inzien waarom vis van goede kwaliteit moeten worden weggegooid terwijl de visvoorraden aan de krappe kant zijn en er in de wereld mensen zijn die honger lijden.

Welke plannen heeft de Commissie voor de herziening van het gemeenschappelijk visserijbeleid, om dit probleem aan te vatten en daarmee het vertrouwen in en de geloofwaardigheid van het gemeenschappelijk visserijbeleid en de Europese Unie terug te winnen?

Antwoord

De Commissie is het geheel met het geachte Parlements lid eens dat teruggooi een probleem binnen de Europese visserij vormt dat grondig moet worden aangepakt. Dit probleem is zeer complex aangezien vis om verschillende redenen wordt teruggeworpen. Als we tot een oplossing willen komen, moeten we dus rekening houden met de specifieke omstandigheden en hebben we verschillende initiatieven nodig in plaats van één enkel initiatief.

Al in 2007 gaf de Commissie in haar mededeling "Een beleid om in de Europese visserij ongewenste bijvangsten te verminderen en de teruggooi uit te bannen"⁽²⁰⁾ aan iets te willen doen aan het probleem van teruggooi. In 2008 werden de eerste, belangrijke stappen gezet door de visserijinspanning in verschillende visserijtakken verder te beperken en een verbod op afromen in te stellen in de Noordzee en het Skagerrak.

De maatregelen zijn in 2009 in werking getreden, maar we zijn er nog niet, en we hebben een nieuwe impuls nodig om definitief een einde te maken aan de teruggooi. De Commissie wil daarom niet wachten tot het gemeenschappelijk visserijbeleid hervormd is en wil deze kwestie vanaf nu geleidelijk aanpakken. Deze stapsgewijze aanpak is op de korte termijn gericht op gereglementeerde en andere belangrijke commerciële soorten en omvat maatregelen zoals pilotstudies ter bevordering van onderzoek naar de beperking van teruggooi in de praktijk, nieuwe technische en controlemaatregelen, bevordering van selectiever vistuig en verbeterde maaswijdtes en prikkels voor initiatieven uit de visserijsector zelf die gericht zijn op minder bijvangst en teruggooi. De Commissie wil tevens vanaf begin 2010 voor alle communautaire wateren een verbod op afromen instellen. Lidstaten moeten ook hun steentje bijdragen en visvergunningen op nationaal niveau zo beheren dat alleen schepen met overeenkomstige quota gereglementeerde soorten mogen vangen.

Naast deze maatregelen zal de Commissie het komende debat over de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) aanwenden om de nodige verandering op gang te brengen. Het huidige systeem van totaal toegestane vangsten en quota draagt bij aan teruggooi omdat het is gebaseerd op nationale quota voor afzonderlijke soorten. Voor de oplossing van het probleem moet dit systeem wellicht drastisch worden gewijzigd. Het is nu nog te vroeg om duidelijke uitspraken te doen over deze wijzigingen, maar de oplossing van het probleem van teruggooi moet in het kader van het overleg over het groenboek en verdere onderhandelingen in de aanloop naar de hervorming van het GVB in 2012 centraal en krachtadig worden aangepakt. Ons uiteindelijke doel moet zijn een einde te maken aan deze praktijk.

*
* *

Vraag nr. 52 van Avril Doyle (H-0146/09)**Betreft: Kosten van octrooiaanvraag en -onderhoud in Europa**

Tussen 2000 en 2006 is het EU-aandeel in de BBP-uitgaven voor onderzoek en ontwikkeling wereldwijd met 7,6% gedaald, terwijl het EU-aandeel in de octrooiaanvragen met 14,2%, bijna tweemaal zoveel, is gedaald. In de opkomende Aziatische economieën is het aandeel van de patentaanvragen in diezelfde periode met 53% gestegen. Een van de hoofdoorzaken van deze uiteenlopende percentages zijn de kosten van patentaanvragen en patentonderhoud in de Europese Unie, die op het ogenblik 60 maal hoger zijn dan die van het onderhoud van de octrooibescherming in de Verenigde Staten en 13 maal hoger dan bij het Japans octrooibureau. Wanneer denkt de Commissie een akkoord hierover te bereiken en dienovereenkomstig te handelen? Welke aanbevelingen doet de Commissie, nu weer een zittingsperiode van het Parlement ten einde

⁽²⁰⁾ COM(2007) 136 definitief

loopt, waarin kennelijk weinig vooruitgang is geboekt? Kan de Commissie een schatting geven van de kosten van deze situatie voor Europa qua intellectuele eigendomsrechten en innovatie?

Antwoord

De Commissie gelooft in het belang van een doelmatig stelsel van intellectuele-eigendomsrechten (IPR) voor het stimuleren van groei, investeringen in onderzoek en ontwikkeling en innovatie in de EU. Met het oog op de onbevredigende situatie op het gebied van patenten in Europa heeft de Commissie een brede openbare raadpleging georganiseerd over de toekomst van het octrooisysteem in Europa in 2006⁽²¹⁾. De resultaten van de raadpleging laten geen twijfel: er moet dringend actie worden ondernomen om een eenvoudig, kosteneffectief en kwalitatief hoogwaardig octrooisysteem te realiseren.

Volgend op de raadpleging heeft de Commissie op 3 april 2007 een mededeling aan het Europees Parlement en de Raad aangenomen getiteld "Verbetering van het octrooisysteem in Europa"⁽²²⁾. In deze mededeling worden opties gegeven voor een Europees octrooisysteem dat veel toegankelijker is en voor alle partijen die een belang hebben in het octrooisysteem kostenbesparingen met zich meebrengt. De Commissie heeft sindsdien samen met de Raad gewerkt aan het tot stand brengen van een consensus tussen de lidstaten over de belangrijkste kenmerken van een communautair octrooisysteem en gemeenschappelijk geschillenbeslechtingsysteem voor zowel huidige Europese octrooien als toekomstige communautaire octrooien. Er is aanzienlijke vooruitgang geboekt op basis waarvan deze besprekingen konden worden gehouden, die resulteerden in een aanbeveling van de Commissie aan de Raad van 20 maart 2009 om de Commissie te machtigen onderhandelingen te openen met het oog op de vaststelling van een overeenkomst tot invoering van een gemeenschappelijk stelsel voor octrooigeschillenbeslechting⁽²³⁾. De hoop is nu dat de Raad de nodige stappen zal zetten om de onderhandelingen te starten, en dat dit uiteindelijk zal uitmonden in een doorbraak met betrekking tot de invoering van het Gemeenschapsoctrooisysteem én het gemeenschappelijk stelsel voor octrooigeschillenbeslechting.

*
* *

Vraag nr. 53 van Nils Lundgren (H-0147/09)

Betreft: Margot Wallström en de verkiezingen voor het EP in juni 2009

De leden van de Europese Commissie moeten alle burgers van de EU vertegenwoordigen en boven de partijpolitiek staan. Vasthouden aan dit beginsel is bijzonder belangrijk vóór de verkiezingen voor het Europees Parlement in juni dit jaar. Zal Commissielid Wallström zich politiek neutraal opstellen in verband met de verkiezingscampagne voor het Europees Parlement? Heeft Margot Wallström meegewerkt aan activiteiten waarbij vraagtekens bij haar politieke onafhankelijkheid konden worden geplaatst?

Antwoord

In de Gedragscode voor Commissieleden wordt erkend dat commissarissen politici zijn die actief lid mogen zijn van een politieke partij mits dit hun beschikbaarheid voor werkzaamheden in de Commissie niet in de weg staat. In deze context mogen zij persoonlijke meningen verkondigen, maar moeten zij hiervoor wel de verantwoordelijkheid dragen en voldoen aan hun verplichtingen jegens het beginsel van collectieve verantwoordelijkheid, en vertrouwelijkheid en discretie waartoe zij uit hoofde van het Verdrag verplicht zijn.

Voor de deelname van een commissaris aan een verkiezingscampagne als kandidaat of als ondersteuner van een kieslijst geldt de verplichting van onafhankelijkheid en verdediging van het algemeen belang, zoals bepaald in artikel 213 van het Verdrag en in de Gedragscode voor Commissieleden.

De Commissie hecht veel belang aan de komende Europese verkiezingen, die een belangrijk moment zijn voor de Europese Unie. De verkiezingen stimuleren de lidstaten onder andere voorlichtingsactiviteiten te

⁽²¹⁾ Zie voor meer informatie over de raadpleging
http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/patent/consultation_en.htm

⁽²²⁾ COM(2007) 165 definitief kan worden gedownload van
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2007:0165:FIN::PDF>

⁽²³⁾ SEC(2009) 330 definitief kan worden gedownload van
http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/docs/patent/recommendation_sec09-330_nl.pdf

ontplooiën en gemeenschappelijke Europese waarden bij de burger onder de aandacht te brengen die deze moet aanmoedigen te gaan stemmen. In dit verband moeten commissarissen ervoor zorgen dat zij onpartijdig blijven ten opzichte van de programma's van de fracties, ook al mogen zij kritische vragen stellen over het werk van de Commissie of van andere instellingen.

Wat betreft de deelname van commissarissen aan de komende Europese verkiezingscampagne en het steunen van een kieslijst is het de verantwoordelijkheid van de commissaris om de voorzitter van zijn beoogde mate van deelname op de hoogte te stellen.

Commissarissen die een actieve rol willen spelen in de verkiezingscampagne moeten onbetaald buitengewoon verlof opnemen.

Anderzijds hoeft tijdens de verkiezingen geen verlof te worden opgenomen als de commissaris in kwestie slechts een zeer kleine rol speelt in de campagne zolang hij het grootste deel van zijn tijd aan zijn werk als commissaris besteedt en geen uitspraken doet die een beleid of besluit van de Commissie zouden kunnen compromitteren of die in strijd zijn met het behartigen van het algemeen belang van de Gemeenschap. Bovendien moeten commissarissen bij uitspraken in verband met de Europese verkiezingscampagne duidelijk maken of zij deze uit hoofde van hun officiële rol als lid van de Commissie doen of op persoonlijke titel.

*
* *

Vraag nr. 54 van Hélène Goudin (H-0150/09)

Betreft: Werkzaamheden van Margot Wallström aan de ontwikkeling van het EU-beleid van de sociaal-democraten

Margot Wallström kreeg in maart 2007 opdracht om samen met Jan Eliasson leiding te geven aan een groep die de buitenlandse politiek en het EU-beleid van de sociaal-democraten zou moeten ontwikkelen. Is deze opdracht van Margot Wallström te verenigen met het feit dat de leden van de Europese Commissie alle burgers van de EU moeten vertegenwoordigen en boven de nationale partijpolitiek moeten staan?

Antwoord

Commissarissen zijn politici. Conform de Gedragscode voor Commissieleden mogen zij geen enkel ambt bekleden, maar mogen zij wel actief lid zijn van politieke partijen of vakbonden mits dit hun beschikbaarheid voor hun werk in de Commissie niet in de weg staat.

De deelname van een commissaris aan een vergadering van een politieke partij of aan werkzaamheden van een fractie die verbonden is met deze partij staat niet gelijk aan het bekleden van een ambt en is dus verenigbaar, vooropgesteld dat dit de beschikbaarheid van de commissaris voor zijn werk in de Commissie niet in gevaar brengt, en dat wordt voldaan aan de verplichtingen uit hoofde van het beginsel van collectieve verantwoordelijkheid en vertrouwelijkheid.

Individuele politieke activiteiten van commissarissen ontslaan hen niet van de verplichting hun taken geheel onafhankelijk en in het algemeen belang uit te voeren en geen aanwijzingen van welke organisatie of vereniging dan ook te vragen of aan te nemen.

*
* *

Vraag nr. 56 van Ioannis Gklavakis (H-0156/09)

Betreft: Gezondheidscontrole in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid - aquacultuur

Bij de voorstelling van de algemene richtsnoeren voor de "gezondheidscontrole" in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid heeft commissaris Borg gezegd dat opnieuw zal worden nagedacht over het vooruitzicht om de aquacultuur te ontwikkelen.

Kan de Commissie, gezien het ecologische, economische en sociale belang van deze sector voor de kustregio's, zeggen welke maatregelen zij denkt te nemen voor de ontwikkeling van de aquacultuur? Wat denkt de Commissie te doen op het gebied van de traceerbaarheid van communautaire aquacultuurproducten? Hoe zou zij in het kader van het communautair mededingingsbeleid het concurrentievermogen van de communautaire producten ten aanzien van de aquacultuurproducten uit goedkope derde landen kunnen

versterken? Wordt er voorzien in productie-, certificerings- en handelsmodellen voor biologische aquacultuurproducten?

De economische crisis heeft, in combinatie met de massale invoer van aquacultuurproducten, ettelijke bedrijven getroffen en vele kunnen hun financiële verplichtingen niet meer nakomen. Heeft de Commissie in het licht hiervan een concreet plan voor steun aan deze sector?

Antwoord

Aquacultuur is van groot economisch en sociaal belang voor een aantal gebieden aan de kust en in het binnenland van de Europese Unie. Ook kleeft er een duidelijke milieudimensie aan.

Op 8 april 2009 heeft de Commissie een mededeling aangenomen over het bouwen aan een duurzame toekomst voor de aquacultuur (COM (2009) 162). Dit initiatief geeft een nieuwe impuls aan de duurzame ontwikkeling van de Europese aquacultuur. Deze strategie omvat een aantal maatregelen om de uitdagingen waarvoor de Europese aquacultuursector zich geplaatst ziet te lijf te gaan, vooral met het oog op de verbetering van zijn concurrentievermogen.

Wat betreft de traceerbaarheid zijn de bepalingen voor aquacultuurproducten al vrij goed ontwikkeld. Krachtens de bepalingen uit Verordening (EG) nr. 2065/2001 van de Commissie kunnen consumenten in elke fase van de afzet van een soort beschikken over informatie over de lidstaat of het derde land van productie. In de herziening van de regels voor biologische productie van 2007 is een specifieke regeling ingevoerd voor biologische aquacultuur middels Verordening (EG) nr. 834/2007 van de Raad. Er zijn al controlebepalingen en etiketteringsvoorschriften van kracht; daarnaast wordt er gewerkt aan gedetailleerde productievoorschriften en wordt naar verwachting in de loop van 2009 de ontwerpverordening van de Commissie aangenomen. Tot die tijd blijven nationale voorschriften of particuliere normen die door de lidstaten worden erkend van kracht.

De Commissie wil tevens een waarnemingspost inrichten om de kennis van markttrends en prijsvorming bij de visserij- en aquacultuursector in de EU te vergroten. Er zal onderzoek worden gedaan naar volumes en waarde voor visserij- en aquacultuurproducten op verschillende niveaus in de leveringsketen van de eerste verkoop tot de detailhandel. Dit project moet de aquacultuursector helpen zijn marketing aan te passen aan de ontwikkeling van de vraag en meer te verdienen aan zijn producten. Bovendien kunnen aan de hand van de herziening van het marktbeleid voor visserij- en aquacultuurproducten, die voor 2009 gepland staat, de speciale behoeften van de aquacultuursector worden beoordeeld en aangepakt, zoals de behoeften van producenten- en bedrijfskolomorganisaties of consumentenvoorlichting.

De Commissie is zich er terdege van bewust dat de economische crisis de problemen waarvoor sommige bedrijven zich al geplaatst zagen hebben verergerd, met name in de zeebrasemkwekerijsector. De Commissie heeft een aantal maatregelen op horizontaal niveau genomen, waaronder maatregelen met betrekking tot financiering en kredieten, die marktdeelnemers in alle sectoren ten goede moeten komen. Daarnaast levert het Europees Visserijfonds (EVF) instrumenten en maatregelen die de aquacultuursector kunnen helpen bij de problemen die deze momenteel ondervindt.

Tot slot zijn de meeste maatregelen uit de mededeling voor een nieuw elan voor de strategie voor een duurzame ontwikkeling van de Europese aquacultuur niet-wetgevend van aard en moeten gedurende de komende jaren worden genomen. De toekomst van de communautaire aquacultuur en de rol die de Gemeenschap op dit vlak op de langere termijn moet aannemen dienen te worden bepaald en verder uitgewerkt in het kader van het pas gestarte proces van voorbereiding van de toekomstige hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid en de herziening van de communautaire financieringsinstrumenten na 2013.

*
* *

Vraag nr. 57 van Frank Vanhecke (H-0160/09)

Betreft: Europese agentschappen

Volgens de befaamde Britse Economic Research Council doen de meeste Europese agentschappen hetzelfde werk als de desbetreffende nationale agentschappen en werken ze bovendien particuliere entiteiten uit de markt. De instelling pleit dan ook voor de afschaffing van enkele van deze agentschappen zoals het Communautair Bureau voor plantenrassen. Soortgelijke kritiek werd bijvoorbeeld ook geuit op het Bureau voor de grondrechten door de Raad van Europa.

Hoe reageert de Commissie op deze belangrijke kritiek? Is de Commissie van plan om in de toekomst bijkomende agentschappen op te richten?

Antwoord

De Commissie heeft telkens weer gewezen op de noodzaak een gemeenschappelijke visie te ontwikkelen ten aanzien van de rol en plaats van agentschappen in de EU-governance. De ad-hocoprichting van agentschappen de afgelopen jaren ging niet vergezeld van een omvattende visie op hun positie in de Unie, waardoor het voor hen moeilijker was om hun werk goed te doen. Dit stuitte op veel kritiek, waarvan het geachte Parlements lid een aantal voorbeelden heeft genoemd.

Daarom heeft de Commissie in maart 2008 de Raad en het Parlement in de mededeling "Europese agentschappen – Verdere ontwikkelingen"⁽²⁴⁾ uitgenodigd aan een interinstitutioneel debat deel te nemen om tot een gemeenschappelijke visie op de rol van agentschappen te komen. Hiertoe is een interinstitutionele werkgroep samengesteld met leden van de Commissie, het Parlement en de Raad. Zij hebben het mandaat gekregen overleg te voeren over verschillende kernthema's met betrekking tot het systeem van agentschappen – financiering, begroting, toezicht en beheer. De eerste bijeenkomst van deze werkgroep op politiek niveau vond plaats op 10 maart 2009 in de marge van de plenaire vergadering van het Parlement in Straatsburg. Volgens de Commissie biedt de groep de gelegenheid te onderzoeken of de kritiek die op de agentschappen is geuit terecht is en zo ja, wat eraan kan worden gedaan. Er kunnen alleen conclusies worden getrokken tegen de achtergrond van de resultaten van deze interinstitutionele dialoog.

Wat betreft de vermeende overlappende bevoegdheden van de bestaande agentschappen en van andere actoren op dit gebied, benadrukt de Commissie dat deze kwestie in het kader van de lopende evaluatie van het systeem van communautaire gedecentraliseerde agentschappen ter tafel zal komen. Deze evaluatie is aangekondigd in de eerder genoemde mededeling en is gegund aan een externe contractant. De resultaten zullen in november 2009 bekend zijn en worden gebruikt in het interinstitutionele debat. Na afronding van de evaluatie zal de Commissie het Parlement zo snel mogelijk op de hoogte brengen van de bevindingen. Het Parlement en de Raad zijn nauw betrokken bij het evaluatieproces door hun deelname aan de zogenoemde referentiegroep, die commentaar levert op relevante resultaten, waaronder het ontwerpeindverslag.

Wat betreft de oprichting van nieuwe agentschappen wil de Commissie eraan herinneren dat er al voorstellen zijn gedaan op het gebied van energie en telecom, en agentschappen gepland zijn op het gebied van justitie en binnenlandse zaken, waarover op interinstitutioneel niveau al overleg wordt gevoerd.

De Commissie wil samen met het Parlement en de Raad vorm geven aan een nieuw algemeen beleid ten aanzien van agentschappen om hiervan een doelmatiger instrument te maken door hun samenhang, effectiviteit, verantwoordelijkheid en transparantie te verbeteren.

*
* *

Vraag nr. 58 van Manolis Mavrommatis (H-0161/09)

Betreft: Uitbanning kinderporno en kindersekstoerisme

Uit recent onderzoek van de ngo ECPAT (betreffende de uitbanning van kinderporno en kindersekstoerisme) blijkt dat het aantal kinderen dat seksueel wordt uitgebuit nog altijd toeneemt (zelfs in de EU). Naar schatting 9 miljoen minderjarige meisjes en 1 miljoen minderjarige jongens worden seksueel uitgebuit, met name in landen als Cambodja, Thailand, Indonesië en Rusland. Volgens UNICEF gaat in de kinderporno- en de kinderseksbusiness jaarlijks 250 miljard euro om.

93,3% van al het misbruik van kinderen vindt in hotels plaats. Wat doet de EU om te bewerkstelligen dat de Europese reisbureaus preventieve maatregelen nemen om misstanden op dit vlak in hotels te voorkomen? Krijgen Europese reizigers naar de genoemde landen en gebieden specifieke informatie? Wordt in het kader van de hulp van de EU aan deze ontwikkelingslanden aandacht besteed aan de uitbanning van gedwongen seks met minderjarigen?

(24) COM(2008) 135 definitief van 11 maart 2008

Antwoord

De Commissie maakt zich ernstig zorgen over seksueel misbruik en seksuele uitbuiting van kinderen in welke vorm dan ook. Hieronder vallen kinderprostitutie, kindersekstoerisme en kinderporno. Dit zijn bijzonder ernstige misdrijven die gericht zijn tegen kinderen, die recht hebben op extra bescherming en zorg. Deze misdrijven veroorzaken bij de slachtoffers langdurige fysieke, psychische en sociale schade. Als het misbruik in het buitenland plaatsvindt, zoals het geval is bij sekstoerisme, is het bijzonder verontrustend dat de toepassing van bepaalde nationale regelgeving ten aanzien van de strafrechtelijke rechtsmacht vaak tot gevolg heeft dat kindermisbruikers in de praktijk straffeloos weggelaten met misdrijven.

Op 25 maart 2009 heeft de Commissie een voorstel gepresenteerd voor een nieuw kaderbesluit van de Raad ter bestrijding van seksueel misbruik, seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie, en tot intrekking van Kaderbesluit 2004/68/JBZ. Dit omvat een uitgebreide reeks krachtige maatregelen op drie fronten: vervolging van de daders, bescherming van de slachtoffers en voorkoming van de misdrijven.

Meer specifiek ter bestrijding van kindersekstoerisme voorziet het voorstel in wijziging van voorschriften inzake jurisdictie om ervoor te zorgen dat EU-onderdanen die kinderen misbruiken of uitbuiten worden vervolgd, zelfs als zij hun misdrijven in een derde land plegen. Hiervoor moet de bestaande regelgeving ten aanzien van de strafrechtelijke rechtsmacht worden gewijzigd, zodat ook extraterritoriale zaken eronder vallen en de autoriteiten in het derde land, die mogelijk niet in staat of bereid zijn om krachtadig op te treden tegen de seksuele uitbuiting van kinderen, niet langer hoeven te worden ingeschakeld. Op die manier staan kindermisbruikers bij terugkomst straffen te wachten. Daarnaast wordt in het voorstel de verspreiding van materiaal dat de mogelijkheid tot het plegen van seksueel misbruik in welke vorm dan ook bekendmaakt, strafbaar gesteld, evenals de organisatie van reizen met het oog op het plegen van dit soort misdrijvenmisbruik.

In de context van de Wereldorganisatie voor Toerisme van de Verenigde Naties is een taskforce opgezet voor de bescherming van kinderen in het toerisme. De taskforce is een wereldwijd actieplatform van de belangrijkste actoren in het toerisme van overheden en de toerismebranche, internationale organisaties, non-gouvernementele organisaties (ngo's) en mediaverenigingen. Het opereert als een open netwerk en heeft als doel kinderen te helpen beschermen tegen alle vormen van uitbuiting in het toerisme, conform de richtsnoeren van de mondiale ethische code voor toerisme. Het richt zich in eerste instantie tegen de seksuele uitbuiting van minderjarigen, maar treedt ook op tegen kinderarbeid en de handel in kinderen en jongeren.

De onlineservice van de taskforce, de Child Protection in Tourism Watch, is opgezet door de WTO om de internationale gemeenschap en brancheorganisaties in het toerisme te ondersteunen in hun strijd tegen de commerciële seksuele uitbuiting van kinderen in toerismenetwerken. De Child Prostitution and Tourism Watch is een publieke informatieserver die voortdurend wordt bijgewerkt met eerdere en actuele activiteiten, beleidsdocumenten inzake toerisme van partners, gerelateerde feiten & cijfers en andere maatregelen.

De Commissie pakt seksueel geweld, uitbuiting en misbruik aan en verspreidt goede praktijken in de strijd tegen kinderhandel en rehabilitatie van slachtoffers in het kader van het instrument voor ontwikkelingssamenwerking (IOS), en meer in het bijzonder het thematische programma "Investeren in mensen". Dit programma is met name gericht op capaciteitsopbouw van het maatschappelijk middenveld om de beleidsdialoog en doeltreffende programmering betreffende kinderhandel en gerelateerde onderwerpen te bevorderen.

*
* *

Vraag nr. 59 van Dimitrios Papadimoulis (H-0164/09)

Betreft: Staatssteun voor de kustvaart

In haar antwoord op mijn vraag <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=WQ&reference=E-2008-5029&language=NL> zegt de Commissie dat ze 'tot op heden geen klachten heeft ontvangen met betrekking tot de toekenning van overheidsopdrachten voor de levering van zeevervoersdiensten in de Griekse wateren'. Ik zou de Commissie erop willen wijzen dat berichten in de Griekse pers herhaaldelijk melding hebben gemaakt van: a) klachten van de voorzitter van de Vereniging van Griekse kustvaarders over ondoorzichtige aanbestedingen, b) een klacht van een met naam en toenaam genoemde reder over intimidatie en steekpenningen in verband met overheidssubsidies voor onrendabele vaarroutes, c) de veroordeling, door de Griekse mededingingsautoriteit, van het bedrijf Sea Star (dat een meerderheidsbelang heeft in ANEK), dat staatssteun ontvangt, en d) een verhoging van de staatssteun (EUR 100 miljoen dit jaar, en nog eens EUR 200 miljoen gedurende de afgelopen

vijf jaar (toegekend middels ondoorzichtige onderhandse aanbestedingsprocedures)). Ook herinner ik aan het antwoord op vraag <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=WQ&reference=E-2007-2619&language=NL>, waarin wordt gesproken over een 'dominante positie van een onderneming wat betreft de vaarroutes naar de Cycladen'.

Gaat de Commissie een onderzoek instellen naar de omstandigheden en de voorwaarden voor steun aan bepaalde vaarroutes in de Griekse kustvaart? Zorgen de praktijken van de Griekse autoriteiten voor een gezonde concurrentiesituatie? Welke bedragen zijn vanaf 2004 aan de verschillende bedrijven toegekend?

Antwoord

De Commissie kan alleen nogmaals wijzen op het feit dat zij geen klachten heeft ontvangen met betrekking tot de toekenning van staatssteun aan veerdiensten in Griekenland of de schending van de verplichting tot transparantie die geldt wanneer overheidsopdrachten voor de levering van diensten worden gegund conform Verordening (EEG) nr. 3577/92 betreffende cabotage in het zeevervoer⁽²⁵⁾.

Er loopt nog een inbreukprocedure tegen Griekenland wegens onjuiste toepassing van de genoemde verordening, maar dit betreft zaken die niet relevant zijn voor de vragen van het geachte Parlementslid.

Zoals vermeld in het antwoord van de Commissie op vraag E-5029/08 zijn lidstaten niet verplicht de Commissie in kennis te stellen van overheidsopdrachten voor cabotage in het zeevervoer en de vastgestelde vergoedingen. De Commissie is daarom niet op de hoogte van de bedragen die lidstaten hebben betaald voor de levering van openbare diensten.

Indien het geachte Parlementslid van mening is dat inbreuk is gemaakt op de verordening betreffende cabotage in het zeevervoer of dat er ten onrechte staatssteun is verleend aan scheepvaartbedrijven, kan hij, net als elke andere burger, een formele klacht indienen en de details en omstandigheden van de vermeende inbreuk geven aan de hand waarvan de diensten van de Commissie zijn klacht in behandeling kunnen nemen.

De Commissie heeft geen specifieke informatie over de vraag of er momenteel één veerdienst in de Cycladen is die de markt beheerst. Er zij op gewezen dat conform artikel 82 van het EG-Verdrag enkel het misbruik van een machtspositie verboden is, niet het bestaan van een machtspositie als zodanig. Elk misbruik van een machtspositie dat gevolgen heeft voor de handel tussen lidstaten kan worden onderzocht door de nationale mededingingsautoriteit of door de Commissie. Daarnaast kunnen nationale autoriteiten, indien voldaan is aan bepaalde voorwaarden, passende maatregelen nemen overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 3577/92 van de Raad van 7 december 1992 betreffende cabotage in het zeevervoer⁽²⁶⁾.

*
* *

Vraag nr. 60 van Kathy Sinnott (H-0168/09)

Betreft: Ierse bankgarantie

Toen de Ierse regering in september 2008 de bankgarantie invoerde, plaatste de Commissie kanttekeningen bij aspecten van de garantie.

Kan de Commissie specifieke informatie verstrekken over alle elementen waarbij zij kanttekeningen plaatste?

Kan zij specifieke informatie verstrekken over de manier waarop op deze kanttekeningen is gereageerd en over de manier waarop zij de garantie heeft goedgekeurd?

Antwoord

In september 2008 hebben de Ierse autoriteiten geprobeerd de stabiliteit van het binnenlandse financiële stelsel te ondersteunen door een staatsgarantie af te geven voor huidige en toekomstige schulden van bepaalde banken die op de Ierse markt actief zijn. Destijds verzocht de Commissie de Ierse regering om een aantal

⁽²⁵⁾ Verordening (EEG) nr. 3577/92 van de Raad van 7 december 1992 houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer binnen de Lid-Staten (cabotage in het zeevervoer)

PB L 364 van 12.12.1992, blz. 7–10

⁽²⁶⁾ PB L 364 van 12.12.1992

toelichtingen en wijzigingen met betrekking tot de garantieregeling gericht op het stabiliseren van de financiële markten zonder onnodige verstoringen van de mededinging met andere banken en negatieve overloopeffecten in andere lidstaten.

Volgend op een reeks constructieve en positieve uitwisselingen heeft de Ierse regering op 12 oktober 2008 een definitieve regeling ter goedkeuring voorgelegd aan de Commissie als antwoord op de zorgen van de Commissie. Meer specifiek zorgt de definitieve regeling voor:

non-discriminatoire dekking van banken met systeemrelevantie voor de Ierse economie, ongeacht het land van herkomst;

een prijsmechanisme dat de financieringskosten van de regeling dekt en zorgt voor een eerlijke bijdrage van de begunstigde banken in de loop van de tijd;

passende waarborgen tegen misbruik van de regeling, waaronder restricties inzake commercieel gedrag en beperkingen inzake balansgroei;

begeleidende maatregelen om structurele tekortkomingen van bepaalde banken aan te pakken, met name wanneer een beroep wordt gedaan op de garantieregeling;

waarborgen voor het gebruik van gegarandeerde achtergestelde schulden (lager tier 2-kapitaal), met name wat betreft de solvabiliteitsratio's van de begunstigde banken;

een halfjaarlijkse herziening van de noodzaak de regeling voort te zetten met het oog op veranderingen in de situatie op de financiële markt.

De Commissie heeft de definitieve regeling op 13 oktober 2008 goedgekeurd conform de regelgeving inzake staatssteun uit het EG-Verdrag.

*
* *

Vraag nr. 61 van Carl Schlyter (H-0169/09)

Betreft: Maximumtarieven voor mobiele telefonie

Overeenkomstig de roamingverordening van juni 2007 betreffende de kosten van roaming voor mobiele telefonie mogen de kosten voor uitgaande roaminggesprekken niet hoger zijn dan € 0,49 per minuut (deze prijs moet in 2009 dalen tot € 0,43). Binnenkomende roaminggesprekken mogen niet duurder zijn dan € 0,24 per minuut (€ 0,19 in 2009). Tegenwoordig zijn er verschillende overeenkomsten waarbij de tarieven het maximum overstijgen, onder andere door het in rekening brengen van een vergoeding voor de gespreksopbouw. Vergoedingen voor de gespreksopbouw maken deel uit van een vrijwillige overeenkomst die de kosten per minuut laag houden. Bij kortere gesprekken vallen de kosten echter hoger uit dan het toegestane maximumtarief.

Is dit in overeenstemming met de roamingverordening? Zo nee, welke maatregelen gaat de Commissie dan nemen om ervoor te zorgen dat de regels inzake maximumtarieven worden nageleefd?

Antwoord

Krachtens artikel 4 van de huidige roamingverordening⁽²⁷⁾ dienen exploitanten van mobiele netwerken al hun roamende klanten een Eurotarief aan te bieden. Aan dit Eurotarief is geen abonnement of zijn geen andere vaste of terugkerende kosten verbonden en het kan worden gecombineerd met om het even welk ander retailtarief. Exploitanten mogen naast het Eurotarief ook andere roamingtarieven aanbieden die anders zijn gestructureerd dan een Eurotarief en daarom aansluitkosten mogen omvatten. De bedragen per minuut voor het Eurotarief mogen de tariefplafonds uit de verordening niet overschrijden.

Hiermee samenhangend is het geachte Parlementslid er wellicht van op de hoogte dat uit de herziening van de roamingverordening door de Commissie is gebleken dat bij roaminggesprekken in de meeste lidstaten meestal per minuut wordt gefactureerd. Dit betekent dat exploitanten minimaal één minuut berekenen, ook als een gesprek minder dan een minuut duurt. De Europese Groep van regelgevende instanties schat dat

⁽²⁷⁾ Verordening (EG) nr. 717/2007 van het Parlement en de Raad van 27 juni 2007 betreffende roaming op openbare mobiele telefoonnetwerken binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 2002/21/EG

consumenten daardoor ongeveer 19 en 24 procent meer betalen voor geïnitieerde respectievelijk ontvangen oproepen en geeft aan dat dringend actie moet worden ondernomen om deze 'verborgen kosten' aan te pakken.

Facturering per minuut verzwakt de bedoelde effecten van de verordening. Het Eurotarief is een maximumtarief en is bedoeld om klanten zekerheid te bieden over het te betalen bedrag. Als exploitanten van mobiele netwerken een andere facturering voor het Eurotarief hanteren, ondermijnen zij het oorspronkelijke doel van de verordening, te weten een gemeenschappelijk prijsplafond in de hele Gemeenschap.

In haar voorstellen voor uitbreiding van de roamingverordening⁽²⁸⁾ heeft de Commissie voorgesteld voor retail- en wholesaleroaminggesprekken een facturering per seconde te hanteren. Volgens de Commissie is dit een essentiële stap voor het aanpakken van de verwatering en het gebrek aan effectieve harmonisatie van het Eurotariefprijsplafond. De Commissie is van mening dat voor geïnitieerde roamingoproepen een minimale aanvangstarifieringsperiode van ten hoogste dertig seconden op retailniveau redelijk is. Hiermee kunnen exploitanten de vaste retailskosten die zijn verbonden aan de totstandbrenging van een verbinding dekken.

De Commissie verwacht dat haar voorstellen voor uitbreiding van de roamingverordening, met inbegrip van de nieuwe maatregelen voor eenheidstarieven, tijdig door het Parlement en de Raad zullen worden aangenomen, zodat klanten daar nog deze zomer van kunnen profiteren.

*
* *

Vraag nr. 63 van Ewa Tomaszewska (H-0180/09)

Betreft: Lagere btw voor fruit en groenten

Tijdens het debat over het gevaar van overgewicht, in het bijzonder bij kinderen (debat van 18 november 2008 over verslag <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=REPORT&reference=A6-2008-0391&language=NL> van Niels Busk over een schoolfruitregeling), werd voorgesteld de btw-tarieven voor fruit en groenten te verlagen om een gezonder voedingspatroon te stimuleren.

Kan de Commissie aangeven of zij deze suggestie in overweging heeft genomen en of zij bijgevolg een voorstel gaat indienen tot wijziging van de belastingwetgeving?

Antwoord

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag E-5202/07 van Marios Matsakis⁽²⁹⁾.

*
* *

Vraag nr. 64 van Magor Imre Csibi (H-0181/09)

Betreft: Afslankproducten

Tal van fabrikanten doen buitengewone beweringen over hun producten, waardoor consumenten en patiënten kunnen worden misleid en waarmee kan worden bijgedragen tot het zogeheten jojo-dieeteffect. Sommige producten zijn "geneesmiddelen" waarvoor vergunning is verleend en moeten klinische proeven en strikte tests doorlopen, terwijl voor anderen bij voorbeeld de wetgeving inzake "voedseladditieven" of "medische apparatuur" geldt, die weinig of zeer beperkte doelmatigheidseisen bevat.

Is de Commissie bekend welk percentage EU-burgers afslankproducten en -diensten gebruikt in zijn poging op een gezond gewicht te blijven? Overweegt de Commissie uitbreiding van het toepassingsgebied en verscherping van het wetgevend kader van de EU met betrekking tot afslankproducten, gezien het grote aantal EU-regelgevingen voor de productie, de verkoop en het op de markt brengen van deze producten? Is de Commissie, meer in het bijzonder, voornemens meer wettelijke druk te leggen op handhaving van de doelmatigheid van deze producten? Welke maatregelen neemt zij om te voorkomen dat gewetenloze producenten kwetsbare consumenten misleiden?

⁽²⁸⁾ COM(2008)580 definitief

⁽²⁹⁾ PB nr. ...

Antwoord

De Commissie beschikt niet over kwantitatieve gegevens over het percentage EU-burgers dat afslankproducten gebruikt aangezien dergelijke producten centraal of nationaal toegelaten geneesmiddelen, al dan niet op recept, voedingssupplementen of zelfs medische hulpmiddelen kunnen zijn.

Als afslankproducten geneesmiddelen zijn, is hiervoor volgens de EU-wetgeving (Richtlijn 2001/83/EG en Verordening (EG) nr. 726/2004) net als bij elk ander geneesmiddel een vergunning nodig voordat ze op de communautaire markt in de handel worden gebracht. Deze vergunning kan op Gemeenschapsniveau door de Commissie worden afgegeven nadat het geneesmiddel beoordeeld is door het Europees Geneesmiddelenbureau (EMA) of op nationaal niveau door de lidstaat.

Aan de vergunningsverlening voorafgaande beoordelingen zijn gebaseerd op wetenschappelijke criteria om te bepalen of de betreffende producten al dan niet voldoen aan de kwaliteits-, veiligheids- en werkzaamheidseisen uit de communautaire wetgeving. De Commissie beschouwt de eisen die zijn neergelegd in de EU-wetgeving als toereikend om de afweging van de voordelen en risico's van geneesmiddelen die op de markt komen in het voordeel van de patiënt te laten uitvallen.

Het testen van deze geneesmiddelen is vastgelegd in de wetenschappelijke "Richtsnoeren voor klinisch onderzoek naar geneesmiddelen ter gewichtscontrole" die in 2006 door het Comité voor geneesmiddelen voor menselijk gebruik (CHMP) zijn aangenomen. Deze richtsnoeren moeten ondersteuning bieden bij de klinische beoordeling van geneesmiddelen die zwaarlijvige volwassen patiënten moeten helpen afvallen. In de richtsnoeren wordt duidelijk aangegeven hoe deze geneesmiddelen op werkzaamheid moeten worden getest. Er zijn daarom geen plannen om het toepassingsgebied van het communautaire wetgevingskader betreffende geneesmiddelen tegen zwaarlijvigheid te herzien of in te perken.

Afslankgeneesmiddelen zijn zowel op recept als vrij verkrijgbaar. Regels met betrekking tot reclame voor geneesmiddelen voor menselijk gebruik zijn geharmoniseerd krachtens de artikelen 86 tot en met 100 van Richtlijn 2001/83/EG. EU-wetgeving verbiedt directe reclame gericht op consumenten voor op recept verkrijgbare geneesmiddelen. Alleen reclame voor geneesmiddelen die zonder recept verkrijgbaar zijn, is toegestaan. Het huidige voorstel (COM/2008/663) heeft hier niets aan veranderd.

In een klein aantal uitzonderingsgevallen vallen afslankproducten onder de wetgeving voor medische hulpmiddelen. Deze wetgeving stelt eisen aan de hulpmiddelen die moeten garanderen dat het gebruik ervan geen gevaar oplevert voor de klinische toestand of de veiligheid van de patiënten, noch voor de veiligheid en de gezondheid van de gebruikers of, in voorkomend geval, van andere personen. Dit houdt onder andere in dat het medische hulpmiddel de door de producent beoogde prestaties moet leveren. Ook moet middelen een klinische beoordeling conform bijlage X van Richtlijn 93/42/EEG worden aangetoond dat het hulpmiddel aan de wettelijke eisen voldoet.

Voedingsmiddelen die zijn bestemd om in energiebeperkte diëten te worden genuttigd voor gewichtsvermindering zijn speciaal samengestelde voedingsmiddelen, die, indien genuttigd volgens de aanwijzingen van de fabrikant, geheel of gedeeltelijk de volledige dagelijkse voeding vervangen. Zij maken deel uit van een groep voor bijzondere voeding bestemde levensmiddelen (dieetvoeding) waarvoor specifieke bepalingen betreffende de samenstelling en etikettering zijn vastgelegd in een specifieke richtlijn (Richtlijn 96/8/EG inzake voedingsmiddelen die zijn bestemd om in energiebeperkte diëten te worden genuttigd voor gewichtsvermindering⁽³⁰⁾); voorschriften met betrekking tot de hoeveelheid energie, eiwitten, vetten, vezels, vitaminen, mineralen en aminozuren die deze levensmiddelen bevatten zijn vastgelegd na raadpleging van het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding. Op de etikettering van de betrokken producten en bij het adverteren en het te koop aanbieden mag geen melding worden gemaakt van de snelheid of van de mate van gewichtsverlies als gevolg van het nuttigen ervan.

Onverminderd Richtlijn 96/8/EG gelden voor gezondheidsclaims inzake "het afslankende of het gewichtsbeheersende effect, een vermindering van het hongergevoel, een versterking van het gevoel van verzadiging, of beperking van de in de voeding beschikbare energie" de regels uit Verordening (EG) nr. 1924/2006 inzake voedings- en gezondheidsclaims voor levensmiddelen⁽³¹⁾ en moeten gebaseerd zijn op en onderbouwd worden door algemeen aanvaard wetenschappelijk bewijs.

⁽³⁰⁾ PB L 55 van 6.3.1996, blz. 22

⁽³¹⁾ PB L 401 van 30.12.2006, blz. 1

Daarom is de Commissie van mening dat het geldende rechtskader als zodanig het veilig op de markt brengen en het gebruik van afslankproducten afdoende waarborgt. De Commissie is derhalve niet voornemens verdere maatregelen voor deze producten te nemen. Wel moet erop worden gewezen dat de correcte tenuitvoerlegging van de betreffende communautaire wetgeving in de lidstaten en verdere follow-up door de bevoegde autoriteiten van het grootste belang is. Als het geachte Parlementslid beschikt over enige relevante gegevens over een gebrekkige tenuitvoerlegging, zal de Commissie deze bestuderen en zo nodig passende maatregelen nemen.

*
* *

Vraag nr. 65 van Małgorzata Handzlik (H-0184/09)

Betreft: Europees Waarnemingscentrum voor namaak en piraterij

Namaak en piraterij vormen een belangrijke bedreiging van de concurrentiepositie van de Europese industrie. Ook de gezondheid van de consumenten wordt herhaaldelijk bedreigd, want er wordt een steeds breder scala van producten nagemaakt. Het betreft niet alleen luxe producten maar ook levensmiddelen, speelgoed, geneesmiddelen en elektrische apparatuur. In het kader van de bestrijding van namaak en piraterij besloot de Europese Raad een Europees Waarnemingscentrum voor namaak en piraterij op te richten. Op basis van welke beginselen gaat dit waarnemingscentrum functioneren? Welke samenstelling, structuur en bevoegdheden heeft het? En welke verdere stappen is de Commissie van plan op korte termijn te zetten met betrekking tot de bestrijding van namaak en piraterij?

Antwoord

Het Waarnemingscentrum zal voornamelijk fungeren als de centrale instantie voor het verzamelen, controleren en rapporteren van informatie en gegevens over inbreuken op intellectuele-eigendomsrechten. Daarnaast zal het dienen als forum voor de uitwisseling van ideeën, expertise en beste praktijken. Het zal dus een erkende bron van kennis en een centrale instantie worden voor bedrijven en overheden die zich met handhavingsactiviteiten bezighouden.

Het Waarnemingscentrum heeft twee eerste doelstellingen: het bij elkaar brengen van beleidsmakers, overheden en belanghebbenden die betrokken zijn bij de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten om een geregelde uitwisseling van ideeën en beste praktijken te stimuleren, en het verzamelen van informatie en gegevens om de problemen en door overtreders gebruikte methoden beter te begrijpen en resources gericht in te zetten.

Beide taken zijn onderling met elkaar verbonden, aangezien zij beide gericht zijn op het verbeteren van de kennisbasis en een nauwe werrelatie tussen publieke en particuliere organen vergen.

Het Waarnemingscentrum zal de bestaande kennisachterstand wegwerken door de verzameling en het gebruik van informatie en gegevens te verbeteren, beste praktijken bij autoriteiten uit de publieke sector te promoten en verspreiden, succesvolle strategieën uit de particuliere sector te onderzoeken en verspreiden, en het publiek bewust te maken.

Op basis van deze werkzaamheden zullen in algemene en sectorspecifieke verslagen de zwakke punten binnen de EU worden vastgesteld, uitdagingen en bedreigingen worden gesignaleerd, en specifieke gegevens over de belangrijkste werkterreinen. De verslagen zullen een gedegen kennisbasis vormen op basis waarvan strategieën kunnen worden ontwikkeld. Ook kunnen zij centrale instrumenten worden voor het aanwijzen van prioriteiten en het meten van vooruitgang.

Het Waarnemingscentrum zal door de Commissie worden beheerd en worden gecoördineerd door een specifieke eenheid van het directoraat-generaal Interne markt en diensten (met ondersteuning van externe contractanten).

Ten aanzien van andere stappen die zijn genomen in de strijd tegen namaak en piraterij moet worden opgemerkt dat de Europese Raad het nieuwe EU-douaneactieplan tegen inbreuken op intellectuele-eigendomsrechten (IER) voor de jaren 2009-2012 op 16 maart 2009 heeft goedgekeurd en formeel heeft bekrachtigd⁽³²⁾.

⁽³²⁾ PB C71 van 25.3.2009, blz. 1

*
* *

Vraag nr. 66 van Marie Anne Isler Béguin (H-0186/09)

Betreft: Uraniumwinning in Niger

In het noorden van Niger, een van de minst ontwikkelde landen ter wereld, wordt door Europese ondernemingen uranium gewonnen. De bevolking van het land trekt echter geen enkel profijt van deze activiteit. Wel heeft de uraniumwinning rampzalige gevolgen voor de volksgezondheid en het milieu. De radioactieve straling in de mijnen is namelijk hoog en het mijnafval vormt een bedreiging voor de gezondheid van de omwonenden. Bovendien zijn de waterhoudende grondlagen voor de uraniumwinning drooggelegd. Het is de taak van de EU erop toe te zien dat de in Afrika gevestigde Europese ondernemingen hun verantwoordelijkheden nemen.

Welke maatregelen denkt de Commissie te treffen om ervoor te zorgen dat de Europese uraniumondernemingen in Niger de goede gezondheid van de plaatselijke bevolking en de grondwaterlaag in stand houden? Kan de Commissie waarborgen dat de plaatselijke bevolking voordeel heeft van de opbrengsten van de mijnbouw, in het bijzonder door middel van de handelsovereenkomsten tussen de EU en Niger?

Antwoord

De Commissie houdt de situatie in Niger, waar de uraniumwinning diverse aspecten van het leven beïnvloedt, nauwlettend in de gaten. In de eerste plaats moeten we beseffen dat deze hulpbron van essentieel belang is voor de begroting van deze staat, die tot de minst ontwikkelde landen behoort. Net zoals bij de andere hulpbronnen die in dit land worden gewonnen, draagt de uraniumwinning in belangrijke mate bij aan de begroting door de activiteiten van een aantal Europese, Aziatische en Amerikaanse internationale bedrijven.

Het milieueffect van deze uraniumwinning is aanzienlijk en wordt veroorzaakt in een omgeving waar we met een groot aantal belangrijke uitdagingen te maken hebben. We hoeven slechts te denken aan verwoestijning, ontbossing en het waterprobleem. De milieuwetgeving van Niger voor de aanpak van deze problemen wordt volledig geschikt geacht. De toepassingsregels ontbreken daarentegen maar al te vaak en de ambtenaren van zowel het centrale bestuur als in het binnenland werken vaak zeer inefficiënt, met als gevolg dat strategieën en regels zelden kunnen worden toegepast. Daarom is het belangrijk om voldoende middelen uit de begroting beschikbaar te stellen. De Commissie steunt Niger om door middel van samenwerking op deze uitdagingen te reageren. Hiervoor worden omvangrijke middelen voor plattelandsontwikkeling en begrotingssteun ter beschikking gesteld uit het tiende Europese Ontwikkelingsfonds (EOF). Bovendien zijn er nog bepaalde projecten van het achtste EOF in uitvoering, zoals de steun voor het ministerie van Mijnen, of afvalverwerking en rioolwaterzuivering in Arlit.

De winning van hulpbronnen, met name uranium, is ook een bron van binnenlandse conflicten, met name in het noorden van het land. De Commissie is met de Raad in beraad gegaan over de problemen die samenhangen met de ontwikkelings- en veiligheidsproblemen in de regio en beschouwt de deelname van de plaatselijke bevolking aan het hulpbronnenbeheer als essentieel voor de opbouw van vrede, met name door decentralisatie, een middel dat de Commissie sterk steunt en inmiddels naar concrete acties wordt vertaald. Op basis hiervan worden grote verbeteringen verwacht bij het beheer van lokale natuurlijke hulpbronnen, hoewel de gemeentelijke competenties nog steeds erg zwak zijn.

Ten aanzien van transparantie in het beheer van openbare middelen en natuurlijke hulpbronnen steunt de Commissie het vaststellen van doelen door Niger in samenhang met het door Niger ondertekende Extractive Industries Transparency Initiative (EITI). In het kader van de Overeenkomst van Cotonou zullen deze kwesties enerzijds worden opgevolgd binnen de toepassing van het EOF, gezien het belang van governance in het tiende EOF, en anderzijds in het kader van de politieke dialoog onder artikel 8 van de Overeenkomst van Cotonou.

Ten aanzien van eventuele acties tegen Europese bedrijven of in het kader van handelsovereenkomsten tussen deze bedrijven en de autoriteiten in Niger heeft de Commissie feitelijk geen bevoegdheden om op dit gebied in te grijpen en geen recht om sancties te treffen, maar steunt wel het opvolgen van gedragscodes zoals het bovengenoemde EITI.

*
* *

Vraag nr. 67 van Jens Holm (H-0188/09)**Betreft: Onderhandelingsmandaat voor de Anti-vervalsingshandelsovereenkomst (ACTA)**

Overeenkomstig het onderhandelingsmandaat van de Commissie voor een plurilaterale anti-vervalsingshandelsovereenkomst van 26 maart 2008 zal een "groep intellectuele eigendom" verbonden worden aan de ACTA-onderhandelingen. Deze informatie werd gemeld in de Zweedse media (zoals Dagens Nyheter and Europaportalen), die het onderhandelingsmandaat citeerden. We zullen deel uitmaken van deze groep? Gaat de Commissie details overleggen van alle betrokkenen (personen, bedrijven, burgerorganisaties)? Zijn er nog andere deskundigengroepen of raadgevende groepen verbonden aan de ACTA-onderhandelingen? Wie maken deel uit van deze groepen?

Antwoord

De richtlijnen van de Raad voor de onderhandelingen van de Commissie over een plurilaterale anti-vervalsingshandelsovereenkomst (ACTA) bevatten geen bepalingen over de oprichting van een "groep intellectuele eigendom" die de ACTA-onderhandelingen volgt (en evenmin over andere deskundigengroepen of raadgevende groepen van niet-gouvernementele aard die bij de onderhandelingen worden betrokken). Overeenkomstig het onderhandelingsmandaat zal de Commissie bij het voeren van de onderhandelingen echter overleg plegen met de bevoegde reguliere comités van de Raad van de Ministers van de EU, met name het Comité van artikel 133, maar ook de werkgroep over intellectuele eigendom van de Raad. De laatste is een regulier orgaan binnen de Raad, bestaande uit vertegenwoordigers van de regeringen van de 27 EU-lidstaten die regelmatig bijeenkomen om te discussiëren over zaken die verband houden met intellectuele-eigendomsrechten.

Om de burgermaatschappij bij het onderhandelingsproces voor het ACTA-verdrag te betrekken, organiseert de Commissie ook bijeenkomsten voor de raadpleging van belanghebbenden. De eerste bijeenkomst is in juni 2008 gehouden en een tweede heeft plaatsgevonden op 21 april 2009. Deze bijeenkomsten waren open voor het publiek (burgers, bedrijven, verenigingen, pers, ngo's, enz.) en worden op grote schaal aangekondigd. Voorts heeft de Commissie de belanghebbende partijen die de bijeenkomsten niet konden bijwonen verzocht schriftelijk hun oordeel in te sturen.

Een ander punt is de mogelijkheid om voor het ACTA-verdrag een soort mechanisme in het leven te roepen om belanghebbenden na de ondertekening en inwerkingtreding van het verdrag erbij te betrekken. Aangezien intellectuele-eigendomsrechten van nature tot het privaatrecht behoren, is de Commissie van mening dat het nuttig kan zijn om belanghebbende partijen de mogelijkheid te bieden om te worden betrokken bij de werking van het ACTA-verdrag. Over dit punt, evenals over andere aspecten van de toekomstige institutionele structuur van het ACTA-verdrag, wordt echter nog onderhandeld en er zijn nog geen definitieve besluiten genomen.

*
* *

Vraag nr. 68 van Brian Simpson (H-0189/09)**Betreft: Uitvoering van de gedragscode voor geautomatiseerde boekingssystemen (CRS)**

Kan de Commissie bevestigen dat IATA zich op het standpunt stelt dat artikel 7, lid 3 van bovengenoemde regeling, dat betrekking heeft op het vermelden van de identiteit van reisbureaus bij alle dataproducten met betrekking tot marketing, boeking en verkoop, niet van toepassing is op luchtvaartmaatschappijen?

Kan de Commissie verder bevestigen dat IATA de Commissie heeft meegedeeld te weigeren de identiteit van reisbureaus in dergelijke producten te verhullen, zelfs als de reisbureaus IATA niet uitdrukkelijk toestemming hebben gegeven om hun identiteit in de dataproducten van IATA (door IATA Passenger Intelligence Services genoemd) te vermelden?

Kan de Commissie ten slotte bevestigen dat slechts overeenkomsten met betrekking tot het in artikel 7, lid 3 vastgelegde recht op anonimiteit die na 29 maart 2009 gesloten zijn, geldig zijn? Wat is de Commissie voornemens te ondernemen om ervoor te zorgen dat IATA overeenkomstig de wet handelt?

Antwoord

Artikel 7, lid 3 van de gedragscode voor geautomatiseerde boekingssystemen (CRS) is zeer duidelijk als het gaat om de bescherming van bedrijfsgegevens. Hierin wordt bepaald dat indien marketing, boekings- en

verkoopsgegevens het resultaat zijn van het gebruik van de distributiefaciliteiten van een CRS door een in de Gemeenschap gevestigde reisagent, deze reisagent noch direct, noch indirect in de gegevens mag worden geïdentificeerd, tenzij de reisagent en het CRS overeenstemming bereiken over de voorwaarden voor het gebruik van dergelijke gegevens. Dit geldt ook als het CRS dergelijke gegevens aan een andere partij verstrekt voor het gebruik door deze partij voor een ander doel dan facturatie.

Derhalve kan de Commissie de geachte afgevaardigde bevestigen dat artikel 7, lid 3 van bovengenoemde regeling, die betrekking heeft op het vermelden van de identiteit van reisagenten bij alle dataproducten met betrekking tot marketing, boeking en verkoop ook van toepassing is op luchtvaartmaatschappijen.

De Commissie beschouwt de bescherming van bedrijfsgegevens als een essentieel onderdeel van de gedragscode. Daarom onderhoudt de Commissie nauwe contacten met IATA, het CRS en de reisbureaus over deze kwestie.

Op dit moment is het de Commissie niet bekend dat IATA weigert de identiteit van reisbureaus in dergelijke producten te verhullen zonder uitdrukkelijke toestemming van de reisbureaus om hun identiteit in de dataproducten van IATA te vermelden.

De Commissie bevestigt dat slechts overeenkomsten die het in artikel 7, lid 3 vastgelegde recht op anonimiteit eerbiedigen en die na 29 maart 2009 gesloten zijn, geldig zijn. De Commissie is voornemens alle nodige maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat alle partijen zich aan de gedragscode houden. Dit geldt zowel voor IATA als voor andere partijen.

*
* *

Vraag nr. 69 van James Nicholson (H-0192/09)

Betreft: Elektronische identificatiemiddelen voor schapen

Is de Commissie voornemens het besluit ter uitvoering van haar voorstellen voor het elektronisch identificeren van schapen te heroverwegen omdat er geen verbeteringen op het gebied van traceerbaarheid zijn te verwachten en de kosten zo enorm zijn dat veel schapenhouders hun bedrijf zullen moeten beëindigen?

Antwoord

De huidige communautaire voorschriften voor individuele identificatie en traceerbaarheid van schapen en geiten zijn tot stand gekomen onder invloed van de MKZ-crisis (mond- en klauwzeer) van 2001 in het Verenigd Koninkrijk, de verslagen hierover van het Parlement en de Rekenkamer, en het zogenaamde "verslag-Anderson" aan het Britse Lagerhuis (House of Commons) die hadden aangetoond dat het bestaande systeem voor identificatie van dierenbestanden onbetrouwbaar was.

Elektronische identificatie is de goedkoopste manier om individuele traceerbaarheid te realiseren, met name wanneer dieren zich veelvuldig verplaatsen tussen markten en mestbedrijven. Elektronische identificatie is nu klaar voor gebruik in de praktijk van de landbouw, zelfs in de meest complexe omstandigheden.

In december 2007 heeft de Raad, gesteund door een standpunt van het Parlement, bepaald dat elektronische identificatie verplicht wordt gesteld voor dieren die na 31 december 2009 zijn geboren, met een beperkt aantal uitzonderingen.

De Commissie neemt alle nuttige maatregelen om de invoering van deze voorschriften soepel te laten verlopen en heeft met het oog hierop onlangs een economisch onderzoek gepubliceerd om de lidstaten en schapenhouders te helpen de kosten voor de toepassing van deze regels zo laag mogelijk te houden.

Er kan ook financiële steun aan schapenhouders worden verleend in het kader van het beleid voor plattelandsontwikkeling of door middel van staatssteun.

De Commissie is tevens bereid na te denken over hoe de toepassing van het door de wetgever vastgestelde beginsel van individuele traceerbaarheid in de praktijk door middel van de toepassingsregels eenvoudiger kan worden gemaakt.

*
* *

Vraag nr. 70 van Ivo Belet (H-0193/09)**Betreft: Toekenning van subsidies onder actie 4.1 van het Jeugd in Actieprogramma**

Uit informele contacten blijkt dat bij de toekenning van de subsidies voor organisaties die op Europees niveau op jeugdgebied werkzaam zijn (actie 4.1 van het Jeugd in Actie programma), rekening werd gehouden met het aantal activiteiten dat de organisaties jaarlijks organiseren. Op grond van dit criterium werd een volgorde opgesteld voor de toekenning van ondersteuning.

Dit gebeurde blijkbaar zonder het aantal activiteiten af te wegen tegen de grootte van de organisatie of het aantal leden ervan. Op deze manier wordt het voor kleinere organisaties de facto onmogelijk om nog voor Europese ondersteuning in aanmerking te komen, terwijl voor hen de Europese ondersteuning juist cruciaal is om te overleven.

Kan de Europese Commissie deze praktijk bevestigen? Zal de Europese Commissie in de toekomst aan de hand van dezelfde criteria een selectie / volgorde maken voor de toekenning van subsidies onder actie 4.1? Is de Europese Commissie in de toekomst bereid het aantal activiteiten af te wegen tegen de grootte van de organisatie?

Kan de Commissie ten slotte bevestigen dat slechts overeenkomsten met betrekking tot het in artikel 7, lid 3 vastgelegde recht op anonimiteit die na 29 maart 2009 gesloten zijn, geldig zijn? Wat is de Commissie voornemens te ondernemen om ervoor te zorgen dat IATA overeenkomstig de wet handelt?

Antwoord

Het programma Jeugd in Actie is in het algemeen opgericht met de bedoeling om zoveel mogelijk organisaties te bereiken, ongeacht hun grootte, dus in sommige gevallen zelfs kleine, informele groepen jongeren. Het is dus niet speciaal gericht op grotere organisaties.

Met name voor wat betreft actie 4.1 (2% van de begroting van het programma) moet erop worden gewezen dat deze erop gericht is om organisaties te ondersteunen die grote invloed kunnen hebben op jongeren. Het aantal activiteiten dat de aanvrager van de subsidie organiseert is inderdaad een van de criteria voor de toekenning van deze exploitatiesubsidies. Het aantal activiteiten is echter niet het enige criterium. Overeenkomstig het besluit waarmee het programma is opgericht, komen alleen organisaties in aanmerking waarvan de structuur minstens acht aan het programma deelnemende landen omvat. Op die manier kunnen we namelijk zeker zijn van hun invloed, ondanks een relatief kleine begroting.

Sinds 2007 is het met actie 4.1 mogelijk middelgrote of zelfs kleine organisaties te steunen. De subsidie die aan sommige organisaties is uitbetaald, kan tot 80% van hun jaarlijkse begroting uitmaken, zelfs al bedraagt deze subsidie niet meer dan 45 000 euro.

De Commissie acht het juist om deze werkwijze te vervolgen, zodat in dit deel van het programma een vaste structuur wordt gehandhaafd.

*
* *

Vraag nr. 71 van Jan Cremers (H-0194/09)**Betreft: Definitie van "zelfstandige"**

In antwoord op mijn eerdere vraag (<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=WQ&reference=E-2009-0019&language=NL>) over de noodzaak om op Europees niveau een definitie van het begrip zelfstandige te geven en toe te passen, stelt de Europese Commissie dat ze niet overweegt om op Europees niveau een definitie van de zelfstandige of bepaalde aanwijzingen voor zelfstandige arbeid in de arbeidsrelaties voor te stellen.

Hoe is dat met de definities van haar voorstel COM(2008)0650 over mobiele werkzaamheden te verenigen? Geeft de Europese Commissie er zich rekenschap van dat er in een aantal lidstaten verschillende definities in gebruik zijn die verder dan haar voorstel reiken, terwijl tegelijk in andere lidstaten elke vorm van regelgeving ontbreekt? Is het dan niet aangewezen en geboden om een algemene en duidelijk afgebakende definitie op te stellen van wat een zelfstandige is, voordat er speciale maatregelen voor zelfstandige arbeid voorgesteld worden?

Antwoord

De Commissie is er zich van bewust dat mobiele werkzaamheden in het wegvervoer speciale eisen en risico's met zich meebrengen. Er zijn op communautair niveau specifieke maatregelen genomen om de verkeersveiligheid te verbeteren, concurrentievervalsing te voorkomen en de veiligheid en gezondheid van mobiele werknemers te waarborgen. In dit verband wijst de Commissie de geachte afgevaardigde op Richtlijn 2002/15/EG⁽³³⁾ betreffende de organisatie van de arbeidstijd van personen die mobiele werkzaamheden in het wegvervoer uitoefenen, die een *lex specialis* is ten opzichte van de algemene arbeidstijdrichtlijn⁽³⁴⁾, en bedoeld is om oplossingen te bieden voor specifieke problemen op het gebied van wegvervoer.

Vanaf maart 2009 is Richtlijn 2002/15/EG van toepassing op zelfstandige bestuurders, onverminderd een evaluatie die de Commissie gaat uitvoeren en die ertoe kan leiden dat zelfstandige bestuurders binnen dan wel buiten het toepassingsgebied van de richtlijn vallen.

In dit verband heeft de Commissie met het oog op nakoming van Richtlijn 2002/15/EG verslag gedaan van de gevolgen van het uitsluiten van zelfstandige bestuurders van het toepassingsgebied van de richtlijn en stelt thans voor "schijnzelfstandigen" binnen het toepassingsgebied te laten vallen, maar echte zelfstandige bestuurders buiten het toepassingsgebied te laten vallen.

De Commissie verwijst de geachte afgevaardigde ook naar haar antwoord op schriftelijke vraag E-0019/09.

De Commissie geeft er zich rekenschap van dat er in de diverse lidstaten afwijkende definities van arbeidsrelaties bestaan. Zoals aangegeven in het antwoord op de bovengenoemde schriftelijke vraag, voert de Commissie naar aanleiding van het Groenboek "De modernisering van het arbeidsrecht met het oog op de uitdagingen van de 21e eeuw"⁽³⁵⁾ werkzaamheden uit die uitmonden in een uitgebreid overzicht van het juridische concept arbeidsrelatie, de hoofdkenmerken, tendensen en problemen bij de regelgeving op het gebied van arbeidsrelaties, alsmede een inventarisatie van de belangrijkste genomen maatregelen, zoals onder meer indicatoren waarmee wordt vastgesteld of er sprake is van een arbeidsrelatie.

In het licht van het bovenstaande is de Commissie op dit moment niet voornemens een algemene definitie op te stellen van wat een zelfstandige is.

*
* *

Vraag nr. 72 van Athanasios Pafilis (H-0196/09)

Betreft: Zeswaardig chroom in drinkwater

Na mijn eerdere vragen H-0663/07⁽³⁶⁾, H-0775/07⁽³⁷⁾ en H-1020/07⁽³⁸⁾ kom ik nogmaals terug op de kwestie van de verontreiniging van het drinkwater in het illegale industriegebied Oinofites en de omgeving daarvan door de aanwezigheid in het grondwater van gevaarlijke industriële afvalstoffen (zware metalen, waaronder zeswaardig chroom). In de recente studie "Toxicological Profile for Chromium" van het Amerikaanse Ministerie voor Volksgezondheid (Agency for Toxic and Disease Registry) van september 2008 (hoofdstuk 3.2.2, "Oral Exposure") staat dat mensen en proefdieren veel ernstige cardiovasculaire, gastro-enteritische, hematologische, hepatische, zenuw- en kankeraandoeningen vertoonden na het stelselmatig drinken van stoffen met zeswaardig chroom. Na het drinken van stoffen met doses driewaardig chroom die vele honderden keren groter waren dan de doses zeswaardig chroom deden deze aandoeningen zich niet voor.

Blijft de Commissie erbij dat zeswaardig chroom een gevaar vertoont met eenzelfde orde van grootte als driewaardig chroom? Zo niet, gaat ze dan aparte, strengere grenswaarden voor zeswaardig chroom in

⁽³³⁾ Richtlijn 2002/15/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2002 betreffende de organisatie van de arbeidstijd van personen die mobiele werkzaamheden in het wegvervoer uitoefenen, PB L 80 van 23.3.2002, blz. 35.

⁽³⁴⁾ Richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd, PB L 299 van 18.11.2003, blz. 9.

⁽³⁵⁾ COM(2007) 627 definitief van 24 oktober 2007.

⁽³⁶⁾ 1 Schriftelijk antwoord van 25.9.2007.

⁽³⁷⁾ 2 Schriftelijk antwoord van 23.10.2007.

⁽³⁸⁾ 3 Schriftelijk antwoord van 17.1.2008.

drinkwater vaststellen, zoals ze heeft gedaan voor verpakkingsmaterialen voor levensmiddelen en dranken⁽³⁹⁾? Heeft het onderzoek naar de "vermeende verontreiniging van de rivier de Asopos"⁽⁴⁰⁾ reeds resultaten opgeleverd en zo ja, welke precies?

Antwoord

De Commissie is momenteel bezig met het evalueren van de studie "Toxicological Profile for Chromium" van het US Department of Health and Human Services (ATSDR⁽⁴¹⁾). In dit ontwerpverslag worden de toxicologische verschillen tussen driewaardig en zeswaardig chroom uiteengezet.

In haar antwoord op mondelinge vraag H-0775/07 heeft de Commissie reeds verklaard dat zeswaardig chroom is erkend als de meest giftige van de drie valenties waar chroom in voorkomt, hetgeen door het ontwerpverslag wordt bevestigd en bekrachtigd voor wat betreft blootstelling door ademhaling. Het verslag levert echter geen solide bewijs dat orale en chronische blootstelling (waarvan sprake is bij drinkwater) aan zeswaardig en driewaardig chroom een vergelijkbaar risico met zich meebrengt.

De Commissie bevestigt tevens de conclusie in het ontwerpverslag volgens welke orale inname van zeswaardig chroom kankerverwekkend kan zijn voor ratten⁽⁴²⁾ en een incidenteel zeer hoge inname bij mensen (meer dan 100 mg per persoon per dag) effecten op het hart- en vaatstelsel en de nieren blijkt te hebben. De Commissie neemt ook in aanmerking dat bij de risicobeoordeling van de EU over zeswaardig chroom⁽⁴³⁾ is geconcludeerd dat er voor de mutageniteit en de kankerverwekkendheid geen drempel kan worden vastgesteld waaronder er geen risico voor de menselijke gezondheid bestaat.

De Commissie is zeer bezorgd over de risico's van de blootstelling aan chroom en zal zich voor zowel driewaardige chroom als zeswaardige chroom blijven richten op de ontwikkeling van gezondheidsnormen die door onder andere de Wereldgezondheidsorganisatie worden gepubliceerd. De Commissie zal de ontwikkelingen op toxicologisch en wetenschappelijk gebied in aanmerking nemen voor de herziening van de drinkwaterrichtlijn⁽⁴⁴⁾.

Er moet echter op worden gewezen dat de grenswaarden van de drinkwaterrichtlijn van toepassing zijn op het drinkwater zoals het wordt geleverd en niet op rivier- en grondwater in Voiotia en op Evvia.

Verwijzend naar het antwoord van de Commissie op vraag E-5250/08 bevestigt de Commissie dat de Griekse autoriteiten de Commissie recente informatie over de vergunningsregeling van de industriebedrijven van de hele regio (Voiotia en Oost-Attica) hebben gestuurd en regelmatig controles hebben uitgevoerd op de industriebedrijven.

De resultaten van de controles die door de nationale autoriteiten zijn uitgevoerd, tonen aan dat er gebreken zijn in de planning en het beheer van gevaarlijk afval. De Commissie heeft tegen Griekenland al een horizontale inbreukprocedure voor het Hof ingeleid (C-286/08) met betrekking tot deze kwestie. In het kader van deze inbreukprocedure, die thans aanhangig is bij het Europese Hof van Justitie, is het voorbeeld van Asopos gebruikt.

Bovendien lijkt het erop dat de Griekse autoriteiten geschikte maatregelen hebben genomen om te voldoen aan de eisen van de drinkwaterrichtlijn (er zijn namelijk geen overschrijdingen van de grenswaarden voor chroom meer geconstateerd).

Wat betreft de verplichtingen uit hoofde van Richtlijn 2006/11/EG⁽⁴⁵⁾ betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd en Richtlijn 80/68/EEG⁽⁴⁶⁾ betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging

(39) 4 Richtlijn 94/62/EG, PB L 365 van 31.12.1994, blz. 10-23, artikel 11.

(40) 5 Antwoord op mondelinge vraag H-1020/07.

(41) US Agency for toxic substances and disease registry

(42) NTP (National Toxicology Program), inname 9 mg/kg lichaamsgewicht/dag

(43) http://ecb.jrc.ec.europa.eu/DOCUMENTS/Existing-Chemicals/RISK_ASSESSMENT/REPORT/chromatesreport326.pdf

(44) Richtlijn 98/83/EG, PB L 330 van 5.12.1998, blz. 32-54.

(45) PB L 64 van 4.3.2006, blz. 52-59

(46) PB L 20 van 26.1.1980, blz. 43-48

veroorzaakt door de lozing van bepaalde gevaarlijke stoffen, heeft de Commissie op basis van de beschikbare informatie geen mogelijke overtredingen kunnen vaststellen en substantiëren. De Commissie zal doorgaan met het evalueren van de beschikbare informatie en alle nodige maatregelen nemen, zoals ook het inleiden van een inbreukprocedure, indien noodzakelijk, om ervoor te zorgen dat de milieuwetgeving van de Europese Gemeenschap wordt geëerbiedigd.

*
* *

Vraag nr. 73 van Konstantinos Droutsas (H-0197/09)

Betreft: Vernietiging kleine melkveeboeren in Griekenland

De Griekse melkindustrie is bezig met het vernietigen van de kleine melkveeboeren in Griekenland door middel van het voortdurend verlagen van de producentenprijzen om hun eigen winsten te vergroten. De kleine melkveeboeren lopen hiertegen al een tijdje te hoop. Zoals één van de grotere industriële bedrijven onlangs bekendmaakte, stopt het melkkartel op 1 mei a.s. met de aankoop van melk van 120 kleine producenten en gaat het de distributie van verse melk beperken en die van melk met een lange houdbaarheidsduur juist vergroten, waardoor de import zal toenemen. Een andere melkindustrie heeft een prijsverlaging en een betalingsopschorting met één maand aangekondigd. Het aantal melkproducenten in Griekenland is de afgelopen 15 jaar met 80% gedaald en de productie (ten hoogste 800.000 ton) dekt slechts 50% van de vraag.

Wat doet de Commissie aan de vernietiging van de kleine en middelgrote melkveeboeren in een land met een melkproductie die niet aan de binnenlandse vraag kan voldoen, aan de verlaging van de producentenprijzen in combinatie met stijgende consumentenprijzen, de brute veranderingen in de consumptiepatronen en de verlaging van de voedingswaarde van melk middels de daling van de consumptie van verse melk ten gevolge van het GLB en het ongebreideld nastreven van steeds grotere winsten?

Antwoord

Het gemeenschappelijk landbouwbeleid is door aanvullende maatregelen veranderd in een beleid met lagere gegarandeerde prijzen gekoppeld aan directe inkomenssteun, teneinde landbouwers beter op marktsignalen te kunnen laten reageren.

De meer doelgerichte maatregelen op het gebied van plattelandsontwikkeling geven de lidstaten de mogelijkheid intern specifieke problemen of prioriteiten aan te pakken, bijvoorbeeld door middel van steun aan kleine landbouwbedrijven. De verlagingen van betalingen in het kader van de modulatie zijn niet van toepassing voor kleine landbouwbedrijven die minder dan 5000 euro inkomenssteun ontvangen.

In de Gezondheidscontrole is besloten de herverdeling van middelen via het zogenaamde artikel 68 en via modulatie mogelijk te maken.

Artikel 68 biedt de mogelijkheid middelen in te zetten voor specifieke probleemgebieden, onder meer voor melkveeboeren.

Door modulatie komen extra middelen beschikbaar voor de zogeheten nieuwe uitdagingen, zoals de herstructurering van de zuivelsector.

Dit laat duidelijk zien welk belang de Commissie hecht aan melkveeboeren.

De Commissie is het ermee eens dat, waar de prijzen voor rauwe melk in Griekenland tot de hoogste van de EU-27 behoren, het ongebruikelijk is dat de melkprijzen "afboerderij" afnemen terwijl de consumentenprijzen stijgen, met name als Griekse melk voor een groot deel via de Griekse detailhandel wordt verkocht.

De Commissie zal in 2009 de routekaart die zij in haar mededeling "Voedselprijzen in Europa" heeft voorgesteld ten uitvoer leggen via een gemeenschappelijke taakgroep met de relevante directoraten-generaal (waaronder DG AGRI). Dit werk levert tevens een bijdrage aan een bredere analyse van de zuivelsector in Europa die de Commissie momenteel uitvoert. De definitieve verslagen van deze projecten staan beide op de agenda voor eind 2009.

Ten aanzien van de bovengenoemde routekaart is de Commissie van plan een nieuwe evaluatie te maken van de voornaamste potentiële concurrentieverstorende praktijken in de voedselvoorzieningsketen, met onder meer een analyse van de verdeling van de onderhandelingsmacht binnen de keten. De Commissie is ook van plan regelingen met betrekking tot de voedselvoorzieningsketen te herzien om vast te stellen waar

regelingen op communautair, nationaal en lokaal niveau kunnen worden vereenvoudigd. Een andere doelstelling van de routekaart van de Commissie is het ontwerpen en oprichten van een permanent instrument voor de controle op de hele voedselvoorzieningsketen en het vergroten van de transparantie van consumentenprijzen en doorvoermechanismen.

Derhalve kunt u er zeker van zijn dat het concurrentievermogen in de voedselvoorzieningsketen bij de Commissie hoog op de agenda zal blijven staan.

*
* *

Vraag nr. 74 van Anne E. Jensen (H-0198/09)

Betreft: Plaats van de kustvaart in "Energie-efficiënt Ontwerpen"

De Internationale Maritieme Organisatie werkt momenteel aan een instrument voor de milieuprestaties van nieuwe schepen. Dankzij het zogeheten "Energie-efficiënt Ontwerpen" zullen schepen kunnen worden beoordeeld aan de hand van ontwerpvereisten voor de bouwfase. Het doel is de CO₂-uitstoot in de scheepvaart te verminderen.

In deze benadering is echter geen rekening gehouden met het verschil tussen de grote vaart en de kustvaart. Ook heeft er ter zake geen analyse plaatsgevonden voordat het ontwerp is voorgesteld.

Is de Commissie ook van mening dat de kustvaart een essentiële rol speelt in de toekomstige vraag naar vervoer in Europa?

Is de Commissie ook van mening dat het huidige voorstel het gevaar inhoudt dat het concurrentievermogen van de kustvaart wordt aangetast? Is de Commissie ook van mening dat een dergelijke ontwikkeling ertoe zou kunnen leiden dat vervoersvolume wordt overgeheveld naar minder milieuvriendelijke middelen van vervoer?

Hoe wil de Commissie zich opstellen in de verdere onderhandelingen over deze kwestie? Zal de Commissie erop toezien dat de keuzevrijheid voor de kustvaart blijft bestaan?

Antwoord

De kustvaart biedt vaak voordelen voor de economie en op het gebied van energie, veiligheid en infrastructuurkosten ten opzichte van vervoer over land tussen dezelfde geografische gebieden. Daarom steunt de Europese Commissie de kustvaart via haar programma's en wetgeving, alsmede via internationale onderhandelingen.

De tendens naar toenemende verkeersopstoppen, het streven naar beperking van het effect op het milieu en de economische druk zullen de voordelen van deze vervoerswijze op middellange termijn verder vergroten. Om de rol van de kustvaart volledig tot zijn recht te laten komen, moeten echter de kwaliteiten die de kustvaart eigen zijn worden verbeterd. In het bijzonder moet de uitstoot van conventioneel en broeikasgas worden verlaagd.

De Commissie zal in de geschikte internationale forums en ook op Europees niveau voorstellen blijven doen voor proactieve, doch evenwichtige wettelijke en steunmaatregelen voor de kustvaart. Met het oog hierop zal de Commissie initiatieven blijven ontwikkelen waarbij de regels van goed bestuur worden toegepast en met name de voordelen en nadelen hiervan voor exploitanten in het algemeen zo grondig mogelijk worden geanalyseerd.

Wat betreft de specifieke kwestie van de CO₂-index die door de Internationale Maritieme Organisatie wordt ontwikkeld voor het ontwerp van nieuwe schepen (Energy Efficiency Design Index, EEDI), steunt de Commissie het werk van de Internationale Maritieme Organisatie om een index tot stand te brengen die geschikt is voor zoveel mogelijk schepen. Desondanks moet worden gezegd dat er nog veel moet gebeuren en dat de Internationale Maritieme Organisatie eerst nog problemen moet oplossen met betrekking tot de toepassing van de index. De Commissie zal extra aandacht besteden aan regelingen voor de eventuele toepassing van de index voor schepen die worden ingezet voor de kustvaart. Naast de index zijn er overigens diverse andere instrumenten die van toepassing zijn voor nieuwe schepen. Er worden maatregelen ontworpen voor bestaande schepen, met name de ontwikkeling van een CO₂-index voor het inzetten van schepen, vrijwillige maatregelen met betrekking tot het inzetten van schepen en de ontwikkeling van een financieel instrument, zoals een

mechanisme voor het verhandelen van emissierechten of een fonds dat wordt gevoed door een belasting op scheepsbrandstof.

*
* *

Vraag nr. 75 van Christa Kläß (H-0200/09)

Betreft: Gebruik van "analoogkaas"

De Europese consumenten moeten objectieve informatie over levensmiddelen krijgen om zelf te kunnen beslissen wat ze inkopen en hoe zij zich voeden. Het woord "kaas" wekt associaties met melk en gezondheid. Op dit moment verovert een kunstmatige kaas de levensmiddelenmarkt. Analoogkaas of imitatiekaas wordt steeds meer in kant-en-klaar-producten als pizza en lasagne gebruikt. Dit product wordt vervaardigd van palmolie, zetmeel, melkeiwit, zout en smaakversterker. Het plaatje op de verpakking wekt bij de consument de indruk dat er in het gerecht kaas wordt gebruikt. Terwijl de afzet van goede melkproducten stagneert en terugloopt, blijft men hier proberen om met surrogaatproducten de producten van de concurrentie van de markt te drukken.

Is de Commissie bekend met dit surrogaatproduct voor kaas en beschikt zij over cijfers over het marktaandeel van deze producten?

Kan de Commissie de economische schade, dan wel de gederfde omzet, voor de melk- en kaasmarkt becijferen?

Is de Commissie niet ook van mening dat de consumenten worden misleid wanneer het desbetreffende product als "kaas" wordt aangeprezen terwijl er geen kaas gebruikt wordt, en moet daarom bij het gebruik van analoogkaas niet een verplichte aanduiding daarvan op het etiket worden ingevoerd?

Antwoord

Het is de Commissie bekend dat er bepaalde producten met mengsels van zuivelingsrediënten en vetten of eiwitten van andere bronnen als "analoogkaas" worden verkocht.

De EU-wetgeving beperkt het gebruik van de benaming "kaas" tot producten die van melk en melkproducten worden gemaakt en waarin melkingsrediënten niet zijn vervangen door ingrediënten van andere oorsprong die veelal goedkoper zijn. In dat geval kan de productnaam niet "kaas" en evenmin "analoogkaas" zijn, aangezien door het gebruik van deze naam de beschermde benaming zou worden misbruikt.

In de EU-wetgeving wordt duidelijk bepaald dat indien producten niet in de lijst van beschermde benamingen voor melkproducten staan, op het etiket, in commerciële documenten, in reclamemateriaal of in elke vorm van promotie of presentatie niet mag worden beweerd of gesuggereerd dat het product een zuivelproduct is.

De lidstaten moeten toezien op de toepassing van de EU-wetgeving en zijn verantwoordelijk voor de controles.

De Commissie heeft geen gegevens over het aandeel van dergelijke producten.

*
* *

Vraag nr. 76 van Georgios Toussas (H-0202/09)

Betreft: Aantasting van de sociale zekerheid in de openbare sector

Arrest C-559/07 (26.3.2009) van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verhoogt in Griekenland de pensioenleeftijd voor vrouwelijke ambtenaren met 5 tot 17 jaar, zagezegd om de pensioenleeftijd voor vrouwen en mannen gelijk te trekken. Verder gaat dit arrest ervan uit dat het verzekerings- en pensioenstelsel van de Griekse overheid geen socialezekerheidsstelsel maar een beroepsverzekeringstelsel is, wat betekent dat er geen enkele waarborg is voor de leeftijdsgrens, de hoogte van de pensioenen en meer in het algemeen de uitkeringen. Het arrest opent de deur voor de privatisering van de sociale zekerheid in de openbare en de privé-sector, waarbij de arbeidsverhoudingen steeds losser worden, de verzekeringsrechten van mannen en vrouwen afnemen en de problemen voor de werkende klasse op de spits worden gedreven.

Hoe reageert de Commissie op de storm van protest die is losgebarsten onder de vrouwen en meer algemeen onder de werknemers, niet alleen in de openbare, maar ook in de privé-sector?

Antwoord

In zijn uitspraak van 26 maart 2009 in de zaak van de Commissie/Griekenland heeft het Europese Hof van Justitie Griekenland veroordeeld voor het niet nakomen van zijn verplichtingen uit hoofde van artikel 141 van het EG-Verdrag, waarin het beginsel van gelijke beloning voor mannelijke en vrouwelijke werknemers is vastgelegd.

Volgens de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen worden pensioenen beschouwd als beloningen in de zin van artikel 141 van het EG-Verdrag indien ze aan werknemers worden uitgekeerd in verband met de arbeidsrelatie die hen met hun voormalige werkgever verbindt. In de onderhavige zaak heeft het Hof vastgesteld dat de pensioenen zijn uitbetaald die op grond van de Griekse wet, voldeden aan de door de jurisprudentie van het Hof bepaalde criteria en derhalve konden worden behandeld als beloning in de zin van het Verdrag.

De Commissie benadrukt dat het Hof achtte dat de betwiste bepalingen van het pensioenstelsel in kwestie in deze zaak geen oplossing boden voor de problemen die vrouwelijke werknemers in hun loopbaan kunnen tegenkomen, maar dat deze bepalingen integendeel discriminerend waren doordat ze enkel inhielden dat de voorwaarden met betrekking tot de pensioenleeftijd en de vereiste minimumdiensttijd op het moment van uittreding gunstiger waren voor vrouwelijke werknemers dan voor mannelijke werknemers.

Tot slot moet erop worden gewezen dat het arrest van het Hof uitsluitend betrekking heeft op het probleem van het verschil van de pensioenleeftijd bij mannen en vrouwen. Het heeft geenszins betrekking op de organisatie van het stelsel, ongeacht publiek of privaat, op het vereiste aantal premiejaren voor uittreding of op de hoogte van de uitkeringen.

*

* *

Vraag nr. 77 van Daniel Bautista (H-0204/09)**Betreft: Bezoek van commissaris Louis Michel aan Cuba**

Kan de Commissie verklaren waarom commissaris Louis Michel tijdens zijn bezoeken aan Cuba, waarvan het laatste in maart van dit jaar heeft plaatsgevonden, systematisch voorbij is gegaan aan de Cubaanse dissidenten, en alleen contacten heeft gehad met de Cubaanse autoriteiten, hetgeen duidelijk in strijd is met de conclusies van de Raad van juni 2008 waarin de Europese autoriteiten die een bezoek brengen aan Cuba worden opgeroepen om een dialoog te onderhouden met de democratische oppositie in Cuba, en om in hun beraadslagingen met de Cubaanse autoriteiten de kwestie van de eerbiediging van de mensenrechten ter sprake te brengen, alsook de overgang naar een pluralistische democratie op het eiland en de eis tot onmiddellijke vrijlating van alle politieke gevangenen, met inbegrip van de arrestanten van de Zwarte Lente van 2003?

Antwoord

In de conclusies van de Europese Raad van 2005 staat bepaald dat tijdens bezoeken op hoog niveau op afzonderlijke basis beslissingen moeten worden gemaakt over eventuele contacten met groepen dissidenten. Er wordt ook bepaald dat de mensenrechtensituatie tijdens deze bezoeken op een transparante manier met de Cubaanse autoriteiten moet worden besproken. In de tekst van de conclusies van de Raad van 23 juni vorig jaar worden dezelfde beginselen gehandhaafd.

De Commissie voert volgens deze benaderingswijze met de regering een directe en open dialoog over mensenrechten, onder meer over het probleem van de politieke gevangenen. Deze benaderingswijze is ook gevolgd bij het vorige bezoek op hoog niveau van ministers van de lidstaten van de Europese Unie.

De Commissie is van mening dat het normaliseren van de betrekkingen tussen de Europese Unie en Cuba de manier is waarop we meer invloed kunnen uitoefenen op mensenrechtenkwesties.

De Commissie houdt regelmatig direct contact met de burgermaatschappij van alle landen in de wereld, inclusief Cuba. De rol van de Commissie in dat land wordt heel sterk gewaardeerd en gesteund door de burgermaatschappij en oppositiepartijen. De delegatie van de Commissie die Cuba bezoekt ontvangt regelmatig vertegenwoordigers van de burgermaatschappij en van oppositiepartijen en de Commissiediensten in Brussel voeren een opendeurbeleid voor elke persoon van elke organisatie die een opbouwende discussie over Cuba of over elk ander land wil voeren.

*

* *